

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 51 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 22. februāris

Paziņojums Nr.	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2011.–2012. GADA SESIJA	
	2011. gada 13.–15. septembris plenārsēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 7 E, 10.1.2012.	
	PIENĒMIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2011. gada 13. septembris	
2013/C 51 E/01	Revīzijas politika — no krīzes gūtā pieredze Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par revīzijas politiku — no krīzes gūtā pieredze (2011/2037(INI))	1
2013/C 51 E/02	Pirmspensijas vecuma sieviešu stāvoklis Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par pirmspensijas vecuma sieviešu stāvokli (2011/2091(INI))	9
2013/C 51 E/03	Direktīva par starpniecību dalībvalstīs Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par direktīvas par starpniecību īstenošanu dalībvalstīs, tās ietekmi uz starpniecību un piemērošanu tiesās (2011/2026(INI))	17
2013/C 51 E/04	Efektīva Eiropas stratēģija izejvielu jomā Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par efektīvu Eiropas stratēģiju izejvielu nodrošināšanai (2011/2056(INI))	21
2013/C 51 E/05	Melnās jūras zvejniecība Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par Melnās jūras zvejniecības pašreizējo un turpmāko pārvaldību (2010/2113(INI))	37

LV

2013/C 51 E/06	Drošība, veicot naftas un gāzes nozares darbības jūrā Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par drošības problēmu risināšanu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām atklātā jūrā (2011/2072(INI))	43
2013/C 51 E/07	Sieviešu iesaistīšanās uzņēmējdarbībā mazos un vidējos uzņēmumos Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par sieviešu iesaistīšanos uzņēmējdarbībā mazos un vidējos uzņēmumos (2010/2275(INI))	56
Trešdiena, 2011. gada 14. septembris		
2013/C 51 E/08	Divdesmit septītais gada pārskats par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2009. gads) Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par divdesmit septīto gada pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2009. gads) (2011/2027(INI))	66
2013/C 51 E/09	Publiska piekļuve 2009. un 2010. gada dokumentiem Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par publisku piekļuvi 2009. un 2010. gada dokumentiem (Reglamenta 104. panta 7. punkts) (2010/2294(INI))	72
2013/C 51 E/10	Pašreizējā Dohas sarunu kārtā Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par situāciju sarunās par Dohas attīstības programmu	84
2013/C 51 E/11	Tiesību aktu labāka izstrāde, subsidiaritāte un proporcionalitāte, un lietpratīgs regulējums Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par tiesību aktu labāku izstrādi, subsidiaritāti un proporcionalitāti un lietpratīgu regulējumu (2011/2029(INI))	87
2013/C 51 E/12	Līgumrakstu komitejas darbība 2010. gadā Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par Līgumrakstu komitejas darbību 2010. gadā (2010/2295(INI))	95
2013/C 51 E/13	ES stratēģija bezpajumtniecības novēršanai Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par ES bezpajumtniecības stratēģiju	101
2013/C 51 E/14	Visaptveroša pieeja ar CO ₂ nesaistītām klimatu ietekmējošām antropogēnajām emisijām Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par visaptverošu pieeju ar CO ₂ nesaistītām klimatu ietekmējošām antropogēnajām emisijām	104

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

2013/C 51 E/15	Sarunas par ES un Moldovas asociācijas nolīgumu Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem Padomei, Komisijai un EĀDD par sarunām par Eiropas Savienības un Moldovas asociācijas nolīgumu (2011/2079(INI))	108
2013/C 51 E/16	Stāvoklis Lībijā Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par stāvokli Lībijā	114

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Revīzijas politika — no krīzes gūtā pieredze

P7_TA(2011)0359

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par revīzijas politiku — no krīzes gūtā pieredze (2011/2037(INI))

(2013/C 51 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 13. oktobra Zaļo grāmatu par revīzijas politiku — no krīzes gūtā pieredze (COM(2010)0561),
 - ņemot vērā 2011. gada 11. maija rezolūciju par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, īstenošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0200/2011),
- A. tā kā nesenā finanšu krīze ir likusi apšaubīt revidentu darbu;
- B. tā kā kopš finanšu krīzes sākuma finanšu iestāžu īstenoātā pārmērīga riska uzņemšanās bija cieši saistīta ar piekāpīgu, nepietiekamu un neefektīvu kontroli un riska pārvaldības mehānismiem, it īpaši sistēmiski nozīmīgās finanšu iestādēs (SNFI);
- C. tā kā tiek uzskatīts, ka revidentiem var būt būtiska loma īpaši finanšu iestāžu riska pārvaldības uzraudzības pastiprināšanā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0223.⁽²⁾ OV C 87E, 1.4.2010., 23. lpp.⁽³⁾ OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

Otrdienā, 2011. gada 13. septembris

- D. tā kā revīzijas komiteju loma, īpaši finanšu iestādēs, netiek pilnībā izmantota;
- E. tā kā kvalitātes revīzija ir būtiska ekonomikas stabilitātes un tirgus uzticamības nodrošināšanā, ņemot vērā, ka tā sniedz garantijas attiecībā uz uzņēmumu patiesu finansiālu stabilitāti;
- F. tā kā revidentu neatkarībai ir būtiska nozīme revīzijas kvalitātes nodrošināšanā;
- G. tā kā gadījumos, kad revīzijas uzņēmumi piedāvā dažādus pakalpojumus vienam un tam pašam uzņēmumam, ir iespējams interešu konflikts;
- H. tā kā četru lielo revīzijas uzņēmumu lielā tirgus koncentrācija var radīt pārmērīgu riska palielināšanos un tā kā mazākie uzņēmumi ir dažādi un to izaugsme un kompetence būtu jāveicina, palielinot konkurences iespējas;
- I. tā kā šajā nolūkā jāatsāk visaptverošas debates par revidenta amatpienākumu izpildi un revīzijas tirgus struktūru,

Vispārēji jautājumi

1. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu un uzteic tās holistisko pieeju;
2. atzinīgi vērtē Zaļajā grāmatā izvirzīto pamatjautājumu, proti, par revīzijas uzlabošanas iespējām, pat ja līdz šim nav bijis nopietnu pierādījumu, kas ļautu uzskatīt, ka revīzija nav veikta saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem un prasībām;
3. uzskata, ka debatēm par revidenta lomu ir jānorit kopā ar debatēm par to, ka būtu jāpastiprina patlaban ne īpaši efektīvā revīzijas komitejas loma, kā arī finanšu un risku informācija, kas jāsniedz iestādēm;
4. uzskata, ka vēl nav pietiekama pamata galīgai novērtēšanai, un tādēļ atgādina Komisijai par nepieciešamību vairāk piemērot regulējumu un veikt plašu un padziļinātu ietekmes novērtējumu, analizējot dažādās politiskās iespējas, koncentrējoties uz praktiskiem jautājumiem saskaņā ar labāka regulējuma principiem, piešķirot pienācīgu nozīmi grāmatvedības datu sniegtajai precīzajai informācijai par uzņēmumu ilgtspējīgu ekonomisku attīstību un ietverot interešu grupu analīzi, lai noskaidrotu ietekmes novērtējuma pētījuma segmentāciju attiecībā uz dažādām grupām, piemēram, MVU, sistēmiski nozīmīgām finanšu iestādēm (SNFI) un citiem biržas sarakstā iekļautiem un neiekļautiem uzņēmumiem; uzskata, ka ietekmes novērtējuma pamatā jābūt ietekmei uz revīzijas ziņojumu lietotājiem, piemēram, ieguldītājiem un SNFI regulatoriem; aicina Komisiju izanalizēt pievienoto vērtību, ko radījusi gan ierosinātā regula, gan revīzijas standartu un darba pakāpeniska saskaņošana Eiropas vienotajā tirgū;
5. atzinīgi vērtē proporcionalitātes principa atzīšanu Zaļajā grāmatā;

Revidenta loma

6. uzskata, ka obligātajai revīzijai ir sociāla nozīme un ka tā tiek veikta sabiedrības interesēs, jo revīzija ir demokrātiskas ekonomiskās un politiskās sistēmas absolūts pamatelements, un tādēļ atzinīgi vērtē Zaļās grāmatas mērķi palielināt revīzijas pārskatu pārredzamību un uzlabot to kvalitāti, lai veicinātu finanšu tirgus stabilitāti un uzlabotu finansējuma pieejamību; atbalsta jebkādas pasākumus, kuri pamatojas uz pierādījumiem, ka izmaksas un slogu, ar ko nākas saskarties īpaši finanšu iestādēm, attaisno to sniegto pakalpojumu kvalitātes būtiska uzlabošanās, kā arī regulāra ārējā novērtēšana un pienācīga regulatīvā uzraudzība; uzsver nepieciešamību pēc īpašiem tiesību aktiem šajā jomā;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

7. norāda, ka augstas kvalitātes revīzijas sistēma ir pareizas uzņēmuma pārvaldības neatņemama sastāvdaļa; prasa Komisijai attiecīgos priekšlikumus par uzņēmumu pārvaldību konsekventi iesniegt Parlamentam un Padomei;
8. uzsver, ka revīzijas pārskati ir svarīgi akcionāriem un sabiedrībai; atzīst principu „revīzija ir un paliek revīzija” un brīdina par juridiskas nenoteiktības rašanās lielo risku dažādu standartu piemērošanas rezultātā; tādēļ atbalsta darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā visas finanšu iestādes;
9. ir vienprātis ar Komisiju attiecībā uz principu, ka revīzijas ziņojuma secinājumos uzmanība vairāk ir jāpievērš būtībai, nevis formai;
10. aicina Komisiju izvērtēt, kā revidenta uzdevumu klāstu var paplašināt, papildus sākotnējos finanšu pārskatos sniegtās informācijas pārbaudei paredzot arī revidējamās iestādes sniegtās riska informācijas revīziju; iesaka informēt revidentus par visiem gadījumiem, kad tiek noraidīti riska komitejas priekšlikumi;
11. uzskata, ka revīzijas ziņojumiem vajadzētu būt īsiem ar skaidriem un precīziem secinājumiem un ka tajos uzmanība jāvelta visiem aspektiem, kas saistīti ar obligātajiem revidenta uzdevumiem; uzskata, ka revidenta pienākums ir sniegt revīzijas komitejai un kopsapulcei papildu skaidrojumus par tādiem vispārīgiem jautājumiem kā bilances sagatavošanā izmantotā metodika un par tādiem konkrētiem jautājumiem kā galvenie rādītāji, būtiski skaitļi, ar būtiskām grāmatvedības aplēsēm vai pieņemtajiem lēmumiem saistīta riska novērtējums, kā arī īpašas grūtības darba veikšanā;
12. prasa noteikt stingrākas finanšu iestāžu revīzijas pārskatu sagatavošanas prasības attiecībā uz informācijas sniegšanu par mazāk likvidu aktīvu novērtēšanu, lai radītu iespēju salīdzināt dažādu iestāžu finanšu instrumentu novērtējumus;
13. uzsver, ka revidentiem ir jābrīdina uzraudzības vai kompetentās iestādes, ja tiek konstatētas problēmas, kas var apdraudēt revidējamās iestādes turpmāko darbību; iesaka rīkot divpusējās sanāksmes, kurās piedalās revidenti un lielāko finanšu iestāžu uzraudzītāji;
14. norāda uz iespējamo atbildību, kas var būt saistīta ar tādas papildu informācijas sniegšanu, kas nav noteikta tiesiskajā regulējumā; tomēr piekrīt sabiedrības prasībām, ka revidentiem jāuzņemas gan tālredzīga, gan āreja atbildība, īpaši attiecībā uz lieliem un sistēmiski nozīmīgiem uzņēmumiem; uzskata, ka revidentiem pieejamā informācija, kas ir sabiedrības interesēs un attiecas uz risku, ārpusbilances darījumiem vai nākotnē iespējamo risku, vienmēr jādara zināma regulatoriem un, lielākajā daļā gadījumu, arī sabiedrībai;
15. prasa pastiprināt visu finanšu iestāžu revīzijas komiteju lomu, prasot tām apstiprināt riska novērtēšanas modeli, kas ietvertu katra atsevišķā uzņēmuma rādītāju salīdzinājumus ar standartlielumiem, kā arī informāciju par nākotnē iespējamām finansiālajām vajadzībām, banku līgumiem, nākotnes naudas plūsmām, riska pārvaldību, pārvaldības novērtējumiem, svarīgāko grāmatvedības principu ievērošanu un paredzamajiem riskiem saistībā ar uzņēmuma darbības modeli; prasa šo novērtējumu kopā ar pilnīgu revīzijas pārskatu katru gadu iesniegt finanšu iestāžu valdēm un uzraudzības padomēm izskatīšanai un apstiprināšanai;
16. uzskata, ka profesionālais skepticisms ir revīzijas stūrakmens, kas ietekmē visus tās posmus; apliecina, ka šādu skepticismu panāk, nodrošinot revidenta objektivitāti un neatkarīgumu apvienojumā ar profesionālu vērtējumu, kas balstīts uz pieredzi, ko nevar aizstāt ar formālām procedūrām;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

17. uzskata, ka kvalifikācijas sistēma revīzijas ziņojumos nebūtu jāpārskata, ņemot vērā to, ka tai ir preventīva funkcija un ka tā veicina finanšu informācijas kvalitāti;

18. uzskata, ka ārējā revidenta, iekšējā revidenta un revīzijas komitejas raits un regulārs dialogs ir būtisks efektīvas revīzijas priekšnoteikums, kas nepieciešams, lai informētu akcionārus, piemēram, par revidenta ievēlēšanu, pārvēlēšanu vai atlaišanu, ietverot konkrētus skaidrojumus revīzijas komitejas ziņojumā;

19. uzskata, ka revidentiem jābūt tiesībām būt uzklausi uzņēmuma kopsapulcēs jautājumos, kas skar viņu kā revidentu nozīmi;

20. uzskata, ka tiesību aktos ir skaidri jānošķir divi revīzijas aspekti — iekšējā un ārējā revīzija;

Starptautiskie revīzijas standarti (SRS)

21. ierosina Komisijai pieņemt starptautiskos revīzijas standartus (SRS), kurus skaidri noteiktu regulā, kas ļautu saskaņot revīzijas darbības Eiropas līmenī un atvieglot uzraudzības iestāžu darbu; uzskata, ka revīzija ir vienota procedūra neatkarīgi no revidētā uzņēmuma lieluma, bet tā ir jāpiemēro mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) īpatnībām; atgādina Komisijai, ka līdztekus uzņēmumiem, kuriem jāpiemēro starptautiskie revīzijas standarti, ir arī citi uzņēmumi, kuru finansiālās situācijas revīziju tomēr veic pilnvarotie revīzijas uzņēmumi, lai gan uz tiem minētie standarti neattiecas;

Revīzijas uzņēmumu pārvaldība un neatkarība

22. piekrīt, ka neizbēgamu konfliktu rada tas, ka revidentu amatā iecel un atalgo revidējamais uzņēmums; tomēr pašlaik nesaskata pamatojumu tam, lai revidentu amatā ieceltu trešā puse; paturot to prātā un neskarot Direktīvas 2006/43/EK 37. panta 2. punktu, prasa pastiprināt revīzijas komitejas nozīmi;

23. uzskata, ka revidents, ja tas ir obligātais revidents, būtu jāieceļ revīzijas komitejai, nevis revidējamā uzņēmuma valdei, un šajā saistībā vismaz pusei revīzijas komitejas locekļu vajadzētu būt attiecīgai pieredzei grāmatvedībā un revīzijas darbā; uzskata, ka revīzijas komitejai būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu revidenta neatkarību, jo īpaši attiecībā uz jebkādiem konsultāciju pakalpojumiem, ko sniedz vai piedāvā revidents;

24. uzskata, ka valsts uzraudzības iestādei, kas profesionāli ir pilnīgi neatkarīga, ir rūpīgi jāpārskata noteikumi, kas garantē revidentu neatkarību un revīzijas kvalitāti;

25. atbalsta starptautiska labas pārvaldības kodeksa izstrādāšanu attiecībā uz revīzijas uzņēmumiem, kas veic sabiedriskas nozīmes uzņēmumu revīziju;

26. piekrīt, ka revidenta neatkarībai ir ļoti būtiska nozīme un ka jāveic pasākumi, lai novērstu pārāk ciešu pazīšanos; ierosina Komisijai veikt vairāku variantu ietekmes novērtējumu, starp šiem variantiem īpaši iekļaujot ārēju rotāciju un brīvprātīgu kopīgu revīziju ietekmi; uzskata, ka ārējā rotācija ir līdzeklis revidentu neatkarības nostiprināšanai, bet atkārtoti pauž savu nostāju, ka tā nav ārējā rotācija, bet drīzāk parasta iekšējo revidentu maiņa, kas ir labākais regulatīvais risinājums, kā tas apstiprināts Direktīvā 2006/43/EK, un ka pašreizējie partneru rotācijas pasākumi nodrošina neatkarību, kas vajadzīga, lai revīzija būtu efektīva;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

27. aicina Komisiju nodrošināt, ka uzņēmuma darbība palīdz saglabāt sniegto aizsardzību, tostarp aizsardzību, kas saistīta ar galveno revīzijas partneru obligāto rotāciju, pat ja šie partneri maina uzņēmumus;

28. ierosina apsvērt priekšlikumus par iespējām, kas atšķiras no noteiktā rotācijas cikla vai papildina to, piemēram, ja tiek izmantotas kopīgas revīzijas, rotācijas ciklu varētu pagarināt divkārt, ņemot vērā, ka trīs dalībnieku dinamika atšķiras no divu dalībnieku dinamikas, un kopīgu revīziju rotāciju ciklu varētu arī plānot, vienmērīgi sadalot revīziju termiņus noteiktā intervālā;

29. uzskata — lai izvairītos no interešu konfliktiem, kā norādīts Direktīvas 2006/43/EK 22. panta 2. punktā, ir skaidri jānodala revīzijas pakalpojumi un ar revīziju nesaistīti pakalpojumi, ko revīzijas uzņēmums sniedz klientam; norāda, ka tādējādi varētu ierobežot revīzijas uzņēmumu cenu mākslīgu pazemināšanu, cerot šo zemo cenu kompensēt ar citiem papildu pakalpojumiem; tādēļ uzskata, ka nodalīšana jāveic attiecībā uz visiem uzņēmumiem un to klientiem; aicina Komisiju, atsaucoties uz 2002. gada ieteikumiem par obligāto revidentu neatkarību, izveidot tādu apstākļu sarakstu, kuros citu pakalpojumu sniegšana nebūtu savienojama ar revīzijas pakalpojumu sniegšanu; atzīst, ka ar revīziju nesaistītu pakalpojumu sniegšanai gadījumos, kad tā ir savienojama ar revidenta neatkarības principa ievērošanu, var būt liela nozīme mazu un vidēju revīzijas uzņēmumu prasmju klāsta paplašināšanā, bet uzskata, ka nebūtu vienlaikus jāsniedz iekšējās un ārējās revīzijas pakalpojumi;

30. uzskata, ka ir svarīgi saglabāt revidenta neatkarību; uzskata, ka būtu jāliedz ārējiem revidentiem sniegt revidētajam uzņēmumam pakalpojumus, kas varētu radīt neatbilstību prasībām par neatkarību vai citām ētikas prasībām; atzīst, ka Eiropas ekonomikas izaugsmes veicināšanas nolūkā ir jānodrošina, lai visi uzņēmumi, neatkarīgi no to lieluma, tai skaitā MVU, var noslēgt līgumu ar neatkarīgiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem ar plašu prasmju klāstu;

31. īpaši norāda, ka tos revīzijas pakalpojumus, kas var radīt interešu konfliktu, tostarp atsevišķus konsultāciju pakalpojumus un sarežģītu strukturētu produktu novērtēšanu, nedrīkst veikt tas pats uzņēmums, un uzskata, ka šāda pakalpojumu sniegšana būtu jāuzrauga kompetentajām uzraudzības iestādēm;

32. uzskata, ka revīzijas komitejām ir svarīga nozīme pārraudzības jomā, nodrošinot revidenta neatkarību, un prasa Komisijai sniegt norādījumus, lai šajā ziņā palīdzētu revīzijas komitejām;

33. iesaka, lai revīzijas komiteja kā uzraudzības padomes, nevis valdes, struktūrvienība pieņemtu lēmumu par atļaujas piešķiršanu ar revīziju nesaistītu pakalpojumu sniegšanai attiecīgajam finanšu uzņēmumam un vestu sarunas par piedāvājumu konkursu un pilnvaru precizēšanu; aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par pakalpojumu, kas nav saistīti ar revīziju, augstākās robežas noteikšanas dzīvotspēju un ietekmi saistībā ar ienākumiem;

34. uzskata, ka tas, cik lielu honorāru revīzijas uzņēmums vai revīzijas uzņēmumu tīkls var saņemt no klienta, jāpublicē, tiklīdz tas pārsniedz noteikto robežlīmeni un uzraudzītājiem jābūt iespējai iejaukties, veicot pārbaudes un nosakot ierobežojumus vai citas plānošanas prasības, ja šī summa pārsniedz noteiktu kopējo ieņēmumu daļu, lai novērstu to, ka revīzijas uzņēmums kļūst ekonomiski atkarīgs; tomēr norāda, ka šāda iejaukšanās nedrīkst ierobežot mazāko uzņēmumu izaugsmi un ka liela un nozīmīga klienta iegūšana, kas nozīmē lielāku darba apjoma īpatsvaru revīzijas uzņēmuma darba sākumposmā, ir būtiska izaugsmes procesa daļa;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

35. uzskata, ka revīzijas uzņēmumiem, kas veic revīziju sabiedriskas nozīmes uzņēmumos, ir jāpublicē savi pārskati un ka tie, kā arī revīzijas metodes, ir jāpārbauda, lai nodrošinātu to pareizību;

36. uzskata, ka tad, ja ir pierādījumi par uzņēmuma vai sabiedriskas nozīmes uzņēmuma un/vai revīzijas uzņēmuma direktora amata ļaunprātīgu izmantošanu, jābūt iespējai saukt pie atbildības visas iesaistītās personas;

37. uzskata, ka šāds partnerattiecību modelis revīzijas uzņēmumiem ir piemērots, jo tas aizsargā to neatkarību;

38. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai publisko struktūru revīzijas kalpotu kā paraugs, un novērst jebkuru interešu konfliktu, ko varētu radīt saikne starp revidentu un lēmumu pieņēmējiem revidējamajā publiskajā struktūrā;

Grupas revīzijas

39. atbalsta Zaļajā grāmatā ietvertos ieteikumus attiecībā uz grupas revīzijām;

40. aicina Komisiju izvērtēt jautājumu par datu nosūtīšanu grupas revīzijas laikā saistībā ar ES datu aizsardzības tiesiskā regulējuma gaidāmo pārskatīšanu;

41. uzskata, ka grupas revidentiem vajadzētu būt skaidram priekšstatam par šo grupu un gadījumos, kad grupa pārrauga finanšu iestādes, būtu jāveido dialogs ar šīs grupas uzraudzītāju;

Uzraudzība

42. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par saziņas uzlabošanu starp sabiedriskas nozīmes uzņēmumu revidentu un pārvaldes iestādēm;

43. uzskata, ka jāizstrādā saziņas un konfidencialitātes protokoli un jāveido patiesi abpusējs dialogs;

44. prasa uzlabot divvirzienu komunikāciju starp revidentiem un finanšu iestāžu finanšu uzraudzītājiem, it īpaši attiecībā uz specifiskām problēmjomām, tostarp dažādu finanšu produktu mijiedarbību; prasa tādu pašu komunikāciju nodibināt starp revidentiem un ES uzraudzības institūcijām attiecībā uz pārrobežu struktūrām;

45. norāda uz nepieciešamību saskaņot revīzijas uzraudzības praksi un prasa Komisijai apsvērt iespēju Eiropas Revidentu uzraudzības struktūru grupu integrēt Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā, iespējams, izmantojot EVTI;

46. prasa, lai finanšu iestāžu ārējie revidenti ESRK periodiski sniegtu pārskatu pa nozarēm, lai atklātu nozaru tendences, kā arī iespējamās sistēmiskās riska avotus un neizdošanās gadījumus, un norāda, ka tas jādara, ievērojot proporcionalitātes principu;

47. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt to slēdzienu ievērošanu, kurus dalībvalstu revīzijas biroji publicējuši saistībā ar attiecīgo revīziju;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Koncentrācija un tirgus struktūra

48. uzskata, ka, ņemot vērā pašreizējo revīzijas tirgus konfigurāciju, viena no četru lielo revīzijas uzņēmumu zaudēšana būtībā apdraudētu ticamību revidenta profesijai;

49. uzskata — lai gan revīzijas uzņēmuma likvidācija var arī neradīt domino efektu attiecībā uz pārējo ekonomiku, uzņēmumi, kas ir „pārāk lieli, lai pieļautu to sabrukumu”, varētu radīt morāla kaitējuma risku, un uzskata, ka ir jāpastiprina ārkārtas rīcības plāni attiecībā uz lieliem revīzijas uzņēmumiem; turklāt uzskata, ka šie plāni jāizstrādā tā, lai mazinātu iespēju, ka revīzijas uzņēmums atstāj tirgu bez attaisnojoša iemesla, un mazinātu nedrošību un problēmas, ko šāda rīcība izraisītu;

50. uzskata, ka ārkārtas rīcības plāni ir svarīgs instruments uzņēmuma juceklīgas likvidācijas novēršanai un ka šādos plānos ir jāiekļauj mehānisms regulatora informēšanai par jebkuru problēmu, kas revīzijas uzņēmumu apdraud valsts vai starptautiskā līmenī, lai ļautu regulatoriem pildīt savu uzdevumu un risināt šādas situācijas ar pienācīgu rūpību;

51. atbalsta „testamentu” ieviešanu četriem lielajiem revīzijas uzņēmumiem un tiem revidentiem, kas sniedz būtiskus revīzijas pakalpojumus finanšu sektoram, kā arī atbalsta pārrobežu ārkārtas rīcības plānu izstrādi klientu līgumu nodošanai noteiktā kārtībā gadījumā, ja kāds no svarīgiem dalībniekiem izstātos no tirgus;

52. uzsver, ka par vienu no revīzijas jomā veikto darbību mērķiem jānosaka dažādu nozares uzņēmumu konkurence, vienlaikus saglabājot revīziju kvalitāti, precizitāti un pamatīgumu;

53. aicina Komisiju izveidot vienlīdzīgus konkurences nosacījumus visiem uzņēmumiem, kas darbojas revīzijas tirgū, un vienkāršot noteikumus, kas reglamentē revīzijas darbu Eiropas līmenī; uzskata, ka vieglāka piekļuve tirgum un šķēršļu likvidēšana uzņēmumiem, kuri vēlas ienākt tirgū, ir ļoti būtiska, lai piesaistītu revīzijas tirgum vairāk dalībnieku; uzskata, ka revīzijas komitejām, nevis uzņēmumu valdēm, ir labākas iespējas izvēlēties revidējamās struktūrvienības vajadzībām visatbilstošāko revīzijas veidu un uzraudzīt šādas revīzijas efektivitāti un kvalitāti un ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš revidenta neatkarībai; uzskata, ka Komisijai būtu jāizpēta veidi, kā radīt iespēju sabiedrības intereses struktūrvienībām, publiskajam sektoram un Eiropas iestādēm labāk izvērtēt revīzijas uzņēmumu veikto revīziju kvalitāti neatkarīgi no šo uzņēmumu lieluma;

54. atzīst, ka kopīgu revīziju veikšana varētu pozitīvi ietekmēt revīzijas tirgus diversifikāciju; atgādina, ka dažādās dalībvalstīs ir atšķirīga tirgus situācija un atšķirīga pieredze kopīgas revīzijas jomā; aicina Komisiju novērtēt ar šādu obligāto ieviešanu saistītās iespējamās priekšrocības un izmaksas gan revīzijas uzņēmumiem, it īpaši mazajiem revīzijas uzņēmumiem, gan revidējamiem uzņēmumiem, it īpaši finanšu iestādēm, un tās iespējamo ietekmi uz koncentrāciju revīzijas tirgū un finanšu stabilitāti;

55. uzskata, ka ir jāizvērtē uzņēmumu pārņemšana, ko veic četri lielie revīzijas uzņēmumi, ievērojot šādas pārņemšanas ietekmi uz pārējo uzņēmumu vai uzņēmumu tīklu izaugsmi;

56. aicina Komisiju izpētīt banku un citu finanšu iestāžu tādu ierobežojošo līgumu izmantošanu attiecībā uz uzņēmumiem izsniedzamiem aizdevumiem un citiem finanšu produktiem, kuri var ierobežot revidenta izvēles iespējas;

57. uzskata, ka ir svarīgi noteikt aizliegumu attiecībā uz tādu ierobežojošu noteikumu iekļaušanu līgumos, kuri ir labvēlīgi četriem lielajiem revīzijas uzņēmumiem;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

58. prasa veicināt vidējo un mazo revīzijas uzņēmumu apvienošanos; mudina Komisiju apsvērt revīzijas uzņēmumu kvalitātes sertifikācijas un reģistra izveidi tā, lai vidējie un mazie revīzijas uzņēmumi varētu pierādīt, ka tie spēj pienācīgi veikt savu darbu; uzskata, ka publiskajos iepirkumos būtu jāizmanto uzņēmumi, kas nav četri lielie revīzijas uzņēmumi, un ka valsts iestādēm būtu jānosaka procentuālais īpatsvars to uzņēmumu izmantošanai, kas nav četri lielie revīzijas uzņēmumi;

59. prasa Komisijai saistībā ar sabiedriskas nozīmes uzņēmumu konkursa procedūru noteikt, ka konkursā papildus četriem lielajiem revīzijas uzņēmumiem jāiesaista vismaz vēl divi uzņēmumi; uzskata, ka šajā procesā būtiska loma jāpiešķir revīzijas komitejai un ka tajā jāpiedalās arī akcionāriem; aicina Komisiju pārskatīt revīzijas komitejas darbību attiecībā uz konkursa procedūru norisi, īpašu uzmanību pievēršot ar konkursa oficiālo procedūru saistīta administratīvā sloga aspektiem, vienlaikus nodrošinot, ka akcionāri pieņem galīgo lēmumu par revidentu iecelšanu, pamatojoties uz revīzijas komitejas priekšlikumu; uzskata, ka šajā priekšlikumā jābūt ietvertam ievērotās procedūras aprakstam, izmantotajiem kritērijiem un revīzijas komitejas ieteikuma pamatojumam;

60. aicina Komisiju (Konkurences ģenerāldirektorātu) veikt rūpīgu revīzijas tirgus izpēti;

Eiropas tirgus izvide

61. uzskata, ka revīzijas darbs ir izšķirīgs iekšējā tirgus atjaunošanas procesā; aicina Komisiju pārbaudīt, cik lielā mērā pasākumi revīzijas pārrobežu pakalpojumu sniegšanas veicināšanā var likvidēt šķēršļus attiecībā uz piekļuvi tirgum un novērst jaudas pārslodzi; aicina Komisiju izpētīt, cik lielā mērā Eiropas revīzijas pakalpojumu tirgu varētu izmantot, lai mazinātu procedūru sarežģītību un izmaksas visiem tirgus dalībniekiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem revīzijas uzņēmumiem; mudina Komisiju veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai iekļautu ES tiesību aktos starptautiskos revīzijas standartus, ar kuru palīdzību var radīt patiesi vienlīdzīgus konkurences nosacījumus revīzijas uzņēmumiem, un ieviest šos standartus; atgādina Komisijai par tās ieteikumiem attiecībā uz revidenta atbildību; ņemot vērā iepriekšminēto, prasa Komisijai iesniegt priekšlikumus par labākas saskaņotības nodrošināšanu, lai izveidotu revidentu Eiropas pasi, īpaši uzsverot visus aspektus, ar kuriem tiek garantēta revidenta neatkarība;

62. aicina Komisiju izstrādāt visā Eiropā revidenta profesijai piemērojamu atbildības sistēmu;

Starptautiskā sadarbība

63. aicina Komisiju pastiprināt centienus lielākas konverģences sasniegšanā;

*

* *

64. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Pirmspensijas vecuma sieviešu stāvoklis

P7_TA(2011)0360

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par pirmspensijas vecuma sieviešu stāvokli (2011/2091(INI))

(2013/C 51 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 2. un 3. pantu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 19. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 21., 23. un 25. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu „Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija — 2010.-2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 29. aprīļa paziņojumu „Kā risināt ES iedzīvotāju novecošanas ietekmi (2009. gada ziņojums par novecošanu)” (COM(2009)0180),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ieteikumu par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus (2008/867/EK) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas pasūtīto 2010. gada 22. jūlija ziņojumu „Piekļuve veselības aprūpei un ilgtermiņa aprūpei — vienlīdzīga sievietēm un vīriešiem?”,
- ņemot vērā Komisijas pasūtīto 2009. gada 24. novembra ziņojumu „Integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai aktīvās iesaistīšanas politikas virzieni”,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 7. marta secinājumus par Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011.-2020. gads),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 6. decembra secinājumus par to, kā darbaspēka un iedzīvotāju novecošana ietekmē nodarbinātības politiku,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 7. jūnija secinājumus par aktīvām vecumdienām,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra secinājumus par veselīgām un cilvēka cienīgām vecumdienām,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 8. jūnija secinājumus par vienlīdzīgām iespējām sievietēm un vīriešiem — aktīvas un cieņas pilnas vecumdienas,
- ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2008. gada 1. maija ziņojumu „Darba apstākļi novecojošam darbaspēkam”,
- ņemot vērā Madrides Starptautisko rīcības plānu par sabiedrības novecošanos (A/CONF.197/9 8), ko pieņēma ANO Otrajā pasaules asamblejā par novecošanos 2002. gada 12. aprīlī,

⁽¹⁾ OV L 307, 18.11.2008., 11. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
 - ņemot vērā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0291/2011),
- A. tā kā dzimumu līdztiesība un nediskriminācija, cita starpā, vecuma dēļ, ir Līgumā par Eiropas Savienības darbību nostiprināts Eiropas Savienības pamatprincips, kā arī viens no Kopienas mērķiem un uzdevumiem;
- B. tā kā stratēģijā „Eiropa 2020” noteikts 75 % nodarbinātības līmeņa pamatmērķis gan sievietēm, gan vīriešiem, kā arī uzstādīts mērķis par 20 miljoniem samazināt to cilvēku skaitu, kuriem draud nabadzība; tā kā sievietes, kurām ir vairāk nekā 50 gadi, šai grupai raksturīgā augstā nabadzības un bezdarba līmeņa dēļ, ir tieši tā grupa, uz ko attiecas abi šie mērķi;
- C. tā kā, pastāvot dzimumu stereotipiem, tie līdztekus diskriminācijai vecuma dēļ, ar kuru darba tirgū saskaras vecāki cilvēki, īpaši samazina vecāku sieviešu nodarbinātības, apmācības un profesionālās izaugsmes iespējas, un tas ir viens no faktoriem, kas palielina nabadzības risku vecumdienās;
- D. tā kā diskriminācija dzimuma dēļ ir īpašs diskriminācijas veids, jo tas ir gan sistemātisks, gan sistēmisks un tas vienmēr ir saistīts ar visiem citiem diskriminācijas veidiem un papildina tos;
- E. tā kā darba tirgus ir daudz dinamiskāks un mainīgāks nekā jebkad agrāk, kas nozīmē, ka nodarbinātība vienā un tajā pašā jomā vairs nav garantējama uz mūžu; un tā kā ekonomiskā krīze ir parādījusi, ka sievietēm darba tirgū var būt liela nozīme;
- F. tā kā Eiropas turpmākās ekonomikas konkurētspēja, labklājība un integrācija ir ļoti atkarīga no tās spējas efektīvi uzlabot tās darbaspēka resursu izmantošanu, radot darba apstākļus un sociālās drošības sistēmas, kas veicinātu gan darba, gan dzīves apstākļu, gan arī ekonomikas uzlabošanu, tā kā tas nozīmē arī, ka jāpieņem attiecīgus politikas virzienus, lai nodrošinātu darba, ģimenes un privātās dzīves līdzsvarotību un cīnītos pret tiešu un netiešu diskrimināciju un dzimumu stereotipiem, kas noved pie dzimumu ziņā nelīdzsvarota darba tirgus;
- G. tā kā laika posmā no 1990. līdz 2010. gadam ES 27 valstīs darbaspējas vecuma (20–64 gadi) cilvēku īpatsvars palielinājās par 1,8 %, vecāku (65+ gadi) cilvēku īpatsvars palielinājās par 3,7 % un jaunāku cilvēku īpatsvars (0–19 gadi) samazinājās par 5,4 %; tā kā tiek prognozēts, ka 65+ gadus vecu iedzīvotāju grupas īpatsvars palielināsies no 17,4 % 2010. gadā līdz 30 % 2060. gadā ⁽²⁾;
- H. tā kā 2008. gadā vecākām sievietēm nabadzības risks bija 22 %, turpretī vecākiem vīriešiem — 16 % ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0306.

⁽²⁾ Dienestu darba dokuments: 2010. gada ziņojums par demogrāfiju, Eiropas Komisija, 62. lpp.

⁽³⁾ List of 100 inequalities, Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- I. tā kā bieži vien un arvien biežāk sievietes vientuļu vecu cilvēku vidū ir pārsvarā, jo pieaug šķiršanās gadījumu skaits un vīriešiem ir īsāks paredzamais mūža ilgums; tā kā atraistes un vientuļas vecas sievietes caurmērā vairāk apdraud nabadzība, izolācija un sociālā atstumtība;
- J. tā kā nodarbinātības līmenis sievietēm vecumā no 55–64 gadiem 2009. gadā bija 37,8 %, bet tādas pašas vecuma grupas vīriešiem tas bija 54,8 % ⁽¹⁾;
- K. tā kā 21 dalībvalstī bezdarba līmenis sievietēm ir augstāks nekā vīriešiem, un, kaut arī ilgtermiņa bezdarba līmenis 12 valstīs vīriešiem ir augstāks nekā sievietēm, sieviešu bezdarbs parasti tiek apslēpts kā „neaktivitāte”, ja viņas ir precējušās vai viņām ir bērni;
- L. tā kā sievietēm, kas jaunākas par 30 gadiem, stundas vidējā izpeļņa ir 92 % no vīriešu stundas vidējās izpeļņas un vecuma grupā no 50 līdz 59 gadiem tā ir 67,5 % ⁽²⁾, un tā kā darba samaksas atšķirības starp dzimumiem joprojām ir 17,5 %;
- M. tā kā sociāli ekonomiskā stāvokļa atšķirības starp dzimumiem ir lielākoties cēlušās no tradicionālā lomu iedalījuma starp dzimumiem, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka vīrietim ir galvenā atbildība par iztikas nodrošināšanu un sievietes ir atbildīgas par mājas darbiem un rūpēm par ģimeni, tostarp par ģimeni plašākā izpratnē, nesapeņot samaksu, un tas, salīdzinājumā ar vīriešiem, ļoti ietekmē sieviešu iespējas uzkrāt tiesības uz sociālo nodrošinājumu, piemēram, uz pensiju un līdz ar to ietekmē viņu stāvokli vecumdienās, jo īpaši šķiršanās, laulāto šķirtas dzīves vai atraistības gadījumā;
- N. tā kā sievietēm, visticamāk, karjera attīstās lēnāk, norit īsāku laiku un/vai ir ar pārtraukumiem un viņām ir zemāka vidējā izpeļņa nekā vīriešiem, kas atspoguļojas augstākās darba samaksas atšķirībās starp dzimumiem un rada dzimumu diferenciāli attiecībā uz iemaksām personīgajos pensiju fondos, tādējādi palielinot sieviešu nabadzības risku vecumdienās;
- O. tā kā atšķirības starp vīriešu un sieviešu situāciju nav tik lielas laika posmā pirms ģimenes dibināšanas, un tās palielinās pēc tam, kad sākas kopdzīve; tā kā sieviešu nodarbinātības līmenis sarūk, dzimstot pirmajam bērnam, un neizdevīgais stāvoklis darba tirgū veidojas dzīves cikla agrākajos posmos, kas saistīti ar bērnu aprūpi, ko vēlāk nomaina rūpes par vecāka gadagājuma cilvēkiem, tādēļ bieži vien ir jāpiedzīvo nabadzība, arī esot nodarbinātām;
- P. tā kā gados vecākas sievietes, atšķirībā no vīriešiem, parasti izvēlas vai ir spiestas izvēlēties nepilnas slodzes darbu un daudz biežāk atstāj darba tirgu, un izvēlas vai ir spiestas izvēlēties pirmstermiņa pensionēšanos;
- Q. tā kā gandrīz visas Eiropas valstis ir atzinušas, cik nozīmīga ir uz dzimumu līdztiesības jautājumiem orientēta pieeja aktīva darba tirgus politikai, bet, novērtējot aktīva darba tirgus politiku, ir atklājies, ka integrētā pieeja dzimumu līdztiesībai netiek piemērota vienmērīgi vai izpratne par tās piemērošanu ir sašaurināta;

⁽¹⁾ Report on Progress on Equality between Women and men in 2010, Eiropas Komisija, 31. lpp.

⁽²⁾ The life of women and men in Europe — A statistical portrait, Eurostat, 2008., 196. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- R. tā kā sievietēm vecumā pēc 50 gadiem bieži ir jāsaskaras ar divkāršu vai pat daudzkārtu diskrimināciju, kuras pamatā ir dzimuma un vecuma stereotipi, ko bieži vēl saasina dzimumam raksturīgais nodarbinātības veids un dzīves gājuma iezīmes (piemēram, pārtraukumi profesionālajā dzīvē, atkārtota pieņemšana darbā pēc bezdarba perioda, nepilnas slodzes nodarbinātība, tas, ka viņas, iespējams, atstāj darbu, lai rūpētos par ģimeni vai piedalītos ģimenes uzņēmējdarbībā, jo īpaši izplatīšanas jomā vai lauku saimniecībās, par ko viņas nesaņem darba samaksu un nepieder sociālās drošības sistēmai, kā arī darba samaksas atšķirības starp dzimumiem); tā kā šā iemesla dēļ sievietes saskaras ar daudz vairāk problēmām, nekā tās pašas vecuma grupas vīrieši; turklāt tā kā ekonomiskās lejupslīdes laikā šīs sievietes pat vairāk apdraud iestīgšana nabadzībā;
- S. tā kā darba tirgū sievietes bieži vien tiek uzskatītas par „vecām” daudz agrākā vecumā nekā tas ir vīriešu gadījumā; tā kā 58 % Eiropas iedzīvotāju uzskata, ka diskriminācija vecuma dēļ ir plaši izplatīta ⁽¹⁾,
- T. tā kā vardarbība pret gados vecākām sievietēm ir problēma, kura tiek pārmērīgi ignorēta, jo viņām ir īpaša tendence neatklāt pārdarījumus, un šīs noklusēšanas dēļ palīdzības sniedzējiem veidojas stereotipi, ka gados vecākas sievietes ir mazāk apdraudētas, un gados vecākām sievietēm, kas cieš no ļaunprātīgas izmantošanas, ir mazāk iespēju rast risinājumus savai situācijai;
- U. tā kā efektīvi līdzekļi, lai uz visiem laikiem izskaustu šāda veida diskrimināciju, ir izglītība dzimumu līdztiesības jomā jau agrīnos posmos, profesionālas orientācijas politika un politikas virzieni, kas veicinātu sieviešu nodarbinātību,

Vispārēji noteikumi

1. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu noteikt 2012. gadu par Eiropas aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gadu un aicina Komisiju un dalībvalstis veikt atbilstīgus un efektīvus pasākumus, lai apkarotu diskrimināciju, tostarp vēršoties pret stereotipiem, kas saistīti ar diskrimināciju dzimuma un vecuma dēļ, un veicinātu paaudžu solidaritāti;
2. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai daudzie veidi, kādos tiek diskriminētas sievietes pēc 50 gadu vecuma, tiktu vairāk ņemti vērā un efektīvi risināti atklātajā koordinācijas metodē attiecībā uz pensijām, sociālo integrāciju, nodarbinātību, ar dzimumiem saistīto stereotipu pārveidošanu un sieviešu iesaistīšanu politisko un ekonomisko lēmumu pieņemšanas struktūrās;
3. aicina dalībvalstis īstenot līdztiesības pieeju gan attiecībā uz dzimumiem, gan vecumu, sagatavojot un īstenojot pensiju politiku un citas reformas sociālās drošības politikas jomā, kā arī šis jautājums jāņem vērā gaidāmajā Baltajā grāmatā par pensiju sistēmām, lai veicinātu, ka aktuāra aprēķini pensijām sievietēm un vīriešiem būtu vienādi, veicinātu nabadzības riska samazināšanu, risinātu problēmas, kas saistītas ar gados vecāku cilvēku pašreizējo nabadzību, uzlabotu (veselības) aprūpes kvalitāti, pieejamību un nodrošinātu, ka tie ir cenas ziņā pieņemami un izbeigtu obligātās pensionēšanās praksi, vienlaikus risinot diskriminācijas jautājumus, dotu iespēju gados vecākām sievietēm piedalīties darba tirgū;
4. aicina dalībvalstis savos tiesību aktos par pensijām paredzēt papildu noteikumus attiecībā uz atraitņu pensijām, lai pasargātu gados vecākas sievietes no nabadzības riska;

⁽¹⁾ Special Eurobarometer 317, *Discrimination in the EU in 2009*, 2009. gada novembris, 71. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

5. norāda uz to, cik svarīgi ir veikt pasākumus, lai integrētu sievietes no vismazāk aizsargātām grupām, proti, imigrantēm, mazākumkopienām piederīgas sievietes, sievietes ar invaliditāti, sievietes ar ļoti zemu izglītību, sievietes bez darba pieredzes, sievietes ieslodzījumā utt., lai nodrošinātu viņu tiesības uz pienācīgu dzīvi;
6. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai nodrošinātu cilvēka cienīgu novecošanu, nepieļaujot pazemojumus, diskrimināciju vai jebkādu vardarbību pret vecāka gadagājuma sievietēm;
7. norāda uz to, ka gados vecākas sievietes ir ekonomisks resurss un pieredzes fonds un viņas sniedz nozīmīgu atbalstu sabiedrībai un arī ģimenēm, kā apgādājamu cilvēku kopējas un arī padomdevējas darba jautājumos, jo viņām ir liela darba pieredze, un jo īpaši — viņas ir tās, kas palīdz saglabāt lauku vidi;
8. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt iniciatīvas, kas veicina ar jaunajām tehnoloģijām saistītās valodas un kultūras izpratni, lai dotu iespēju gados vecākām sievietēm pārvarēt digitālo plaisu un uzlabotu viņu sadarbības un saziņas iemaņas, kā arī spējas būt patstāvīgām un aizstāvēt savas intereses;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu pabeigt pētījumu par to sieviešu stāvokli, kuras vecākas par 50 gadiem, jo īpašu uzmanību pievēršot viņu pieredzētajam darba tirgū, pieredzētajam kā aprūpes sniedzējām, kā arī par to, kā vīrieši un sievietes izmanto savu laiku, par veselības jautājumiem un citām problēmām, ar ko viņām jāsaskaras;

Sievietes darba tirgū

10. aicina Komisiju un dalībvalstis Eiropas aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gadā radīt tādas apstākļus, kas dotu iespējas un palīdzētu gados vecākām sievietēm palikt darba tirgū un/vai atgriezties tajā, lai tādējādi viņas varētu realizēt savu potenciālu darba tirgū un viņu tiesības tiktu ievērotas; aicina Komisiju un dalībvalstis arī īstenot pasākumus, kas mudinātu darba devējus uzlabot savu vienlīdzīgu iespēju politiku, lai tiktu novērsta diskriminējošā attieksme pret vecāka gadagājuma sievietēm, tādējādi nodrošinot gados vecākām darbiniecēm līdztiesīgu piekļuvi, piemēram, apmācībai, profesionālajai izaugsmei un profesionālās dzīves attīstībai;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties izveidot visaptverošu, daudzdimensiju pieeju nodarbinātībai un sociālajai politikai, kurā ņemti vērā dzimumu līdztiesības un vecuma aspekti, lai nodrošinātu sieviešu nodarbinātību un sociālo integrāciju; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt arī visaptverošu pārskatu par gados vecāku sieviešu paaudzi, kas jau dzīvo nabadzībā, un steidzami veikt attiecīgus efektīvus pasākumus, lai glābtu šīs sievietes no nabadzības;
12. aicina dalībvalstis atbilstīgi vērsties pret tiem daudzajiem diskriminācijas veidiem, ar kuriem jāsaskaras gados vecākām sievietēm, meklējot iespējas iekļūt darba tirgū;
13. aicina Komisiju tālāk izstrādāt un uzlabot precīzu, atbilstīgu un salīdzināmu, pa vecumiem un dzimumiem iedalītu Eiropas datu vākšanu un analīzi, kas jāreglamentē ar visiem spēkā esošajiem dalībvalstu datu aizsardzības tiesību aktiem, jo īpaši par gados vecāku sieviešu, tostarp imigranšu un sieviešu invalīdu, nodarbinātības un bezdarba līmeni, viņu (neapmaksātu) darbu savas ģimenes un radnieku aprūpes jomā, kā arī par to, cik procentuāli daudz ir apgādājamu gados vecāku cilvēku, kā arī par vecāka gadagājuma cilvēku jaunprātīgu izmantošanu;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

14. atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstis jau ir izpratušas, ka cēloņi un iemesli dzimumu nelīdztiesībai darba tirgū ir cieši saistīti ar dzīves cikla posmu, un uzsver, ka tādēļ ir jāveicina dzīves cikla pieeja nodarbinātībai; tomēr mudina dalībvalstis, lai atbilstīgi ar mērķtiecīgiem pasākumiem risinātu ar dzīves ciklu saistītās problēmas, aktīvas nodarbinātības politikā salīdzināt jaunāku un vecāku sieviešu neizdevīgo stāvokli ar tādu pašu vecuma grupu vīriešu stāvokli, un nerisināt jautājumus vienkārši attiecībā uz sievietēm un vīriešiem spēka gados;

15. aicina dalībvalstis veikt labākās prakses apmaiņu par to, kā uzlabot gados vecāku sieviešu darba apstākļus, lai izveidotu viņām ilgtspējīgas un veselībai draudzīgas darba iespējas;

16. mudina dalībvalstis iesaistīt vecākas sievietes mūžizglītības procesos un tālāk izstrādāt un atbalstīt elastīgas pārkvalifikācijas programmas, kas piemērotas vecākām sievietēm, ņemot vērā viņu īpašās vajadzības un prasmes, lai tādējādi veicinātu viņu nodarbinātības iespējas un palīdzētu nodrošināt neatkarīgu un aktīvu dzīvi, kā arī iespēju dalīties uzkrātajā pieredzē un zināšanās ar jaunākām paaudzēm;

17. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai sieviešu neizdevīgais stāvoklis darba tirgū, jo īpaši aprūpes pienākumu dēļ, neradītu viņām problēmas ar pensijas vai citām sociālā nodrošinājuma tiesībām;

18. mudina Komisiju un dalībvalstis, ja tas vēl nav izdarīts, nodrošināt, ka labklājības sistēmās tiktu veikta iemaksu periodu summēšana, kas dotu iespēju summēt iemaksas no apmaksātas nodarbinātības posmiem un pašnodarbinātības posmiem vai posmiem, kas uzskaitīti dažādos darbos;

19. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt un veicināt no dzimumu aspekta izvērtētas pensiju sistēmas, kas atbalstītu gados vecākas sievietes un aizsargātu viņas no paaugstinātā nabadzības riska, ņemot vērā pārtraukumus profesionālajā dzīvē aprūpes pienākumu dēļ, lai izvairītos no tā, ka rodas arvien jauni apgādājамie;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties veikt efektīvus pasākumus, lai veicinātu vienāda atalgojuma par vienādu darbu principu (piemēram, izmantojot obligātās darba novērtēšanas sistēmas un rīcības plānus līdztiesības jomā darba vietās), lai izskaustu darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, kas arī var palīdzēt novērst pensiju starpību, lai samazinātu un beidzot arī novērstu nabadzības risku, kas skar galvenokārt gados vecākas sievietes;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot pienācīgus politikas virzienus, lai nodrošinātu darba, ģimenes un privātās dzīves līdzsvarotību un integrētu novecošanas dimensiju visos attiecīgos politikas virzienos, izmantojot integrētu pieeju vecuma jautājumiem, kurā ņemti vērā dažādi dzīves periodi; aicina Viļņā izvietoto Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu izstrādāt nepieciešamo ietekmes novērtējumu un pētījumus;

22. aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā un efektīvi izmantot spēkā esošos ES instrumentus un programmas, tostarp Eiropas Sociālo fondu un Eiropas Reģionālās attīstības fondu, lai palielinātu vecāku sieviešu līdzdalību darba tirgos un vērstos pret vecāku sieviešu diskrimināciju visās jomās;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

23. lūdz dalībvalstis veicināt vecāku sieviešu aktīvu līdzdalību uzņēmējdarbībā, pamudinot un atbalstot sievietes, kuras sāk uzņēmējdarbību, un atvieglojot sievietēm pieeju finansējumam, jo īpaši mikrokredītu jomā, kā arī veicināt sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu pārstāvību ekonomisko lēmumu pieņemšanas struktūrās, tostarp uzņēmumu valdēs;

24. aicina dalībvalstis mudināt uzņēmumus savā politikā, jo īpaši personāla politikā, integrēt novecošanās pārvaldības principus un instrumentus, pieņemt „vecākiem cilvēkiem labvēlīgu” un „dzimumu aspektu vērā ņemošu” darba vietu politiku, vairāk atzīt gados vecāku darbinieču uzkrātās zināšanas un pieredzi, kā arī izstrādāt uzticamu, pārredzamu informēšanas politiku, kas dotu iespēju gados vecākiem darba ņēmējiem sagatavoties pensijai, pilnībā pārzinot savu situāciju; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot procedūras to darba devēju sodīšanai, kas diskriminē gados vecākas darbinieces; vērš uzmanību uz to, ka šie politikas virzieni būtu jāiekļauj Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktā;

Sievietes — aprūpes nodrošinātājas

25. aicina dalībvalstis aktīvāk rīkoties, lai palīdzētu risināt to ģimeņu vajadzības, kuras ir atbildīgas par apgādājamām personām, un aicina Komisiju turpināt atbalstīt aprūpes struktūru veidošanu, izmantojot struktūrfondus;

26. prasa dalībvalstīm veicināt kvalitatīvu aprūpes pakalpojumu nodrošināšanu, tostarp vecu cilvēku aprūpes mājās nodrošināšanu, garantēt šādu kvalitatīvu aprūpes pakalpojumu pieejamību par pieņemamu samaksu, veicināt profesionālu aprūpes darbinieku darba vērtīguma atzīšanu, kā arī atbalstīt ģimenes, kas aprūpē apgādājamus vecus cilvēkus, piemēram, finansiāli kompensējot par viņu ieguldījumu un sniedzot padomus un apmācību, lai viņi varētu nodrošināt augstas kvalitātes neprofesionālu aprūpi;

27. norāda, ka jānodrošina pietiekama un pienācīgi augsta līmeņa bērnu, gados vecāku cilvēku un citu apgādājamo cilvēku aprūpe, kura būtu jāpiedāvā par pieejamām cenām un pateicoties kurai, varētu turpināt pilna laika darbu, lai nodrošinātu, ka sievietes nebūtu spiestas pārtraukt, pamest vai priekšlaicīgi beigt savu profesionālo dzīvi tāpēc, ka jā rūpējas par apgādājamiem cilvēkiem, kas no viņām atkarīgi;

28. norāda uz to, ka šie aprūpes pakalpojumi bērniem un apgādājamiem cilvēkiem būtiski nodrošinātu darbavietas, kuras varētu ieņemt gados vecākas sievietes, kuru nodarbinātības līmenis patlaban ir viens no viszemākajiem;

29. aicina dalībvalstis nodrošināt apmācību un spēju veidošanu, lai garantētu augstas kvalitātes aprūpes pakalpojumus un rastu risinājumus problēmām, kas saistītas ar veselības un aprūpes jomas darbinieku trūkumu, ko izraisa demogrāfiskās tendences;

30. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka arī vecvecāki un bērni, kas aprūpē savus vecākus, var izmantot bērna kopšanas atvaļinājumu, atzīt apgādājamo personu aprūpi, vienlaikus apsverot iespējas paredzēt aprūpētāja atvaļinājumu un nodrošināt pakalpojumus, apmācību un konsultēšanu aprūpētājiem;

31. ņem vērā to, ka bieži vien sievietes tuvu pensijas gadiem ir jau kļuvušas par vecmāmiņām; tomēr atzīst, ka sievietes, kurām tuvojas pensijas vecums nevar uzskatīt vienīgi par aprūpes sniedzējām; tādēļ prasa dalībvalstīm apsvērt iespējas izveidot tādu bērnu aprūpes nodrošinājumu, lai vecvecākiem, ja viņi to vēlas, būtu brīva izvēle iesaistīties cita veida darbībās;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

32. mudina dalībvalstis, finansējot iniciatīvas un shēmas, veicināt pilsoniskās sabiedrības iesaisti paaudžu sadarbības projektos, kas paredzēti vecākiem cilvēkiem;

33. aicina dalībvalstis visos līmeņos veikt pasākumus, tostarp atbalstot NVO, lai risinātu jautājumus saistībā ar vecāku cilvēku īpašajām vajadzībām, jo īpaši attiecībā uz vecākām sievietēm, kuras dzīvo vienas, tādējādi mazinot viņu izolētību un apgādājamību un veicinot viņu līdztiesību, drošību un labklājību;

34. lūdz dalībvalstis apsvērt dažādu izmitināšanas iespēju izpēti un atbalstu kopīga dzīvesveida grupām un organizācijām, lai novērstu vecāku sieviešu izolētību un radītu labvēlīgus apstākļus paaudžu solidaritātei;

35. atzīst to, ka gados vecākām sievietēm vajadzētu būt cieņpilnai iespējai izvēlēties, kā viņas vēlas dzīvot — vienas, vai ar kādu kopā;

Veselības aprūpes jautājumi

36. aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt dzimuma dimensiju veselības jomā kā būtisku ES veselības politikas virzienu daļu un tāpēc lūdz Komisijai un dalībvalstīm ES un valstu veselības jomas politikas virzienos vēl vairāk censties pieņemt duālu stratēģiju ar integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai un vecuma jautājumiem, kā arī dzimumu līdztiesības aspektam specifiskiem pasākumiem;

37. mudina Komisiju un dalībvalstis atzīt to, cik svarīga ir dzimumam un vecumam specifiska ārstēšana un paliatīvā veselības aprūpe; aicina dalībvalstis izvērst pētījumus par dzimumiem specifiskām slimībām, tostarp pētījumus par šo slimību cēloņiem, iespējamo profilaksi un ārstēšanu;

38. atzīst, cik izšķiroši svarīgs veselības aprūpē ir skrīnings un profilaktiska ārstēšana, un mudina Komisiju izmantot atvērtās koordinācijas metodi, lai nodrošinātu viedokļu apmaiņu, veicinātu skrīninga sistēmu saskaņošanu visā ES un noteiktu paraugprakses, un izstrādātu pamatnostādnes;

39. atzinīgi vērtē dažu dalībvalstu centienus nodrošināt brīvu piekļuvi dzimumspecifisku slimību profilakses pasākumiem un mudina tās dalībvalstis, kas to vēl nedara, veicināt profilaktisko veselības aprūpi vecākām sievietēm, nodrošinot, piemēram, viegli pieejamas un regulāras mamogrāfijas, kā arī dzemdes kakla uztriepes testus, atcelt vecuma ierobežojumus tādiem profilaktiskiem pasākumiem, kā krūts vēža skrīnings, kā arī veicināt izpratni par skrīninga nozīmību;

40. mudina dalībvalstis vēl pastiprināt centienus pieņemt stratēģiju dzimumu līdztiesības aspektu iekļaušanai veselības aprūpes politikā un nodrošināt gan sievietēm, gan vīriešiem, īpaši gados vecākiem cilvēkiem un tiem, kurus ietekmē vairāki nelabvēlīgi faktori, vienlīdzīgu piekļuvi pieejamai veselības aprūpei un ilgtermiņa aprūpei;

41. mudina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt pasākumus, kas nodrošinātu labāku veselības aizsardzību un drošību darbā, tādējādi saglabājot darb spēju un iespējas darbiniekiem un dodot ieguldījumu veselības uzlabošanai vecumdienās;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

42. aicina Komisiju un dalībvalstis cīnīties pret visa veida vardarbību pret vecākām sievietēm, atzīstot, ka šīs problēmas apjomi netiek pienācīgi izprasti, cīnīties pret sabiedrībā iesīkstējušiem stereotipiem, un nodrošinot, ka palīdzības sniedzēji var ņemt vērā gados vecāku vardarbības upuru īpašās vajadzības, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievērotas cilvēktiesības un panākta dzimumu līdztiesība, un pilnvērtīgi tiktu izmantota programma „Daphne”;

*

* *

43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Direktīva par starpniecību dalībvalstīs

P7_TA(2011)0361

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par direktīvas par starpniecību īstenošanu dalībvalstīs, tās ietekmi uz starpniecību un piemērošanu tiesās (2011/2026(INI))

(2013/C 51 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. pantu un 81. panta 2. punkta g) apakšpunktu,
 - ņemot vērā tā 2008. gada 23. aprīļa nostāju attiecībā uz Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu direktīvu par noteiktiem starpniecības aspektiem civillietās un komercjautājumos ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā uzklaušīšanas sanāksmes, ko Juridiskā komiteja rīkoja 2006. gada 20. aprīlī, 2007. gada 4. oktobrī un 2011. gada 23. maijā,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvu 2008/52/EK par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0275/2011),
- A. tā kā viens no galvenajiem Eiropas Savienības mērķiem, īstenojot brīvības drošības un tiesiskuma telpas izveides politiku, ir garantēt labāku tiesas pieejamību; tā kā šajā kontekstā jēdzienam „tiesas pieejamība” cita starpā vajadzētu nozīmēt arī to, ka fiziskām personām un uzņēmumiem ir pieejams atbilstošs strīdu izšķiršanas process;
- B. tā kā Direktīvas 2008/52/EK mērķis ir veicināt strīdu izšķiršanu ar izlīgumu, šajā nolūkā rosinot izmantot starpniecību un nodrošinot līdzsvarotu starpniecības un tiesā īstenojamās jurisdikcijas savstarpējo attiecību;
- C. tā kā šajā direktīvā ir noteikti kopīgi principi jo īpaši attiecībā uz civilprocesa aspektiem, tā cenšoties nodrošināt, lai starpniecība kā stabila alternatīva tradicionālajam sacīkstes procesam būtu vieglāk pieejama un lai puses, kuras Eiropas Savienībā izmanto starpniecību, varētu rīkoties saskaņā ar prognozējamajiem tiesību pamataktiem;

⁽¹⁾ OV C 259E, 29.10.2009., 122. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 24.5.2008., 3. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- D. tā kā līdztekus prognozējamībai direktīvas mērķis ir izveidot pamatu, kas saglabā galveno starpniecības priekšrocību, proti, elastību; tā kā dalībvalstīm, izstrādājot savus tiesību aktus un ieviešot direktīvu, jāvadās pēc šīm divām prasībām,
- E. tā kā Direktīva 2008/52/EK ir piesaistījusi kaimiņvalstu interesi un tai ir bijusi skaidra ietekme uz līdzīgu tiesību aktu izstrādi dažās no šīm valstīm,
- F. tā kā dalībvalstīm atbilstība šai direktīvai jānodrošina līdz 2011. gada 21. maijam, izņemot 10. pantu, kura noteikumu izpildes termiņš bija 2010. gada 21. novembris; tā kā vairākums dalībvalstu jau ir paziņojušas, ka īstenošanas process ir pabeigts vai tiks pabeigts noteiktajā termiņā, un tikai dažas dalībvalstis — Čehijas Republika, Austrija, Somija un Zviedrija — vēl nav ziņojušas par to, ka ir nodrošināta atbilstība direktīvas noteikumiem;
- G. tā kā Eiropas Parlaments uzskata, ka ir svarīgi pārbaudīt, kā dalībvalstis ir īstenojušas šo tiesību aktu, jo vēlas uzzināt, ko par to domā personas, kuras nodarbojas ar starpniecību, un arī tie, kas šo pakalpojumu izmanto, kā arī noskaidrot, vai starpniecības procesu varētu uzlabot un kā to varētu izdarīt;
- H. tā kā šajā nolūkā galvenās reglamentējošās darbības, ko veikušas dalībvalstis, ir pamatīgi jāizvērtē, lai apzinātu labu praksi un secinātu, kā turpmāk rīkoties Eiropas līmenī,
- I. tā kā Komisijas apstiprinātais Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns (COM(2010)0171) paredz 2013. gadā izdot paziņojumu par Starpniecības direktīvas īstenošanu,
- J. tā kā ir vērts apsvērt to, kā dalībvalstis ir īstenojušas Starpniecības direktīvas pamatnoteikumus attiecībā uz iespēju pašām tiesu iestādēm aicināt puses izmantot starpniecību (5. pants), attiecībā uz konfidencialitātes garantēšanu (7. pants), starpniecības rezultātā panāktu izlīgumu izpildi (6. pants), kā arī starpniecības ietekmi uz nolīgumu un nolīguma termiņiem (8. pants),
- K. tā kā Komisija savā 2011. gada darba programmā iekļāvusi likumdošanas iniciatīvu par strīdu alternatīvu risināšanu,

1. konstatē, ka direktīvā noteiktā prasība garantēt konfidencialitāti dažu dalībvalstu tiesību aktos jau ir bijusi spēkā — Bulgārijas Civilprocesa kodeksā ir noteikts, ka starpnieki var atteikties sniegt liecību par strīdu, ko tie šķirušī; līdzīgi noteikumi ir iekļauti arī starpniecību reglamentējošos Francijas un Polijas tiesību aktos; norāda, ka dalībvalstīm ir atšķirīgas pieejas — Itālija ir noteikusi stingras prasības attiecībā uz starpniecības procesu konfidencialitāti, turpretim attiecīgajos noteikumos, kas starpniecībai tiek piemēroti Zviedrijā, ir paredzēts, ka konfidencialitāte netiek garantēta automātiski un ka pusēm ir jāvienojas par konfidencialitātes ievērošanu; uzskata, ka būtu vajadzīga saskaņotāka pieeja;

2. konstatē, ka atbilstoši direktīvas 6. pantam vairākumā dalībvalstu ir spēkā kārtība, ar kuru saskaņā starpniecības procesā panākti izlīgumi ir izpildāmi tieši tāpat kā tiesas lēmumi; norāda, ka tas tiek panākts, iesniedzot izlīguma dokumentu tiesai vai to apliecinot pie notāra, un, šķiet, ka dažu valstu likumdevēji izvēlas pirmo risinājumu, turpretim daudzās dalībvalstīs likums pieļauj arī notariālu apstiprināšanu — piemēram, Grieķijā un Slovēnijā ar likumu ir noteikts, ka starpniecībā panāktu izlīgumu par izpildāmu var atzīt tiesu iestādes, bet Nīderlandē un Vācijā izlīgumus var atzīt par izpildāmiem kā notariālus aktus, un citās dalībvalstīs, tostarp Austrijā, tos var atzīt par izpildāmiem kā notariālus aktus, kaut gan attiecīgajos valstu tiesību aktos tas nav skaidri norādīts; aicina Komisiju nodrošināt, lai visas dalībvalstis, kas vēl nav pārņēmušas direktīvas 6. pantu, to nekavējoties izdarītu;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

3. uzskata, ka 8. pants par starpniecības ietekmi uz noilgumu un noilguma termiņiem ir būtiski svarīgs, jo tas nodrošina, ka pusēm, kas strīda izšķiršanai izvēlas starpniecības procesu, pēc attiecīgā starpniecības laikposma beigām nav liegta iespēja sniegt prasību tiesā; konstatē, ka pret šo noteikumu dalībvalstīm, šķiet, nav nopietnu iebildumu;
4. norāda, ka dažas dalībvalstis papildus direktīvas pamatprasībām divās jomās ir izvēlējušās stingrāku reglamentāciju, proti, paredzot finansiālus stimulus, kas veicina starpniecības izmantošanu, un nosakot obligātas starpniecības prasības; atzīmē, ka šādas valstu iniciatīvas palīdz padarīt strīdu atrisināšanu daudz efektīvāku un samazina tiesu darba slodzi;
5. apstiprina — saskaņā ar 5. panta 2. punktu dalībvalstis var noteikt, ka starpniecības izmantošana ir obligāta vai ka uz starpniecības izmantošanu attiecas veicinoši līdzekļi vai sankcijas, ko piemēro pirms vai pēc tiesvedības sākuma, ja vien tas neliedz attiecīgajām pusēm iespēju celt prasību tiesā;
6. konstatē, ka dažas Eiropas valstis ir īstenojušas vairākas iniciatīvas, nodrošinot finansiālus stimulus pusēm, kuras izšķiras par lietu nodošanu starpniecībai — Bulgārijā pusēm ir tiesības saņemt atpakaļ 50 % no jau samaksātas valsts nodevas par tiesā celtu prasību, ja tās veiksmīgi ir panākušas izlīgumu starpniecības procesā, un Rumānijas tiesību aktos ir noteikts, ka tiesas nodeva tiek atmaksāta pilnā apmērā, ja starpniecības procesā tiek izšķirts juridisks strīds, par kuru celtā prasība tiesā vēl nav izskatīta; norāda, ka līdzīgi noteikumi ir iekļauti arī Ungārijas tiesību aktos un ka Itālijā nevienam starpniecības un izlīguma dokumentam netiek piemērotas zīmognodevas vai citas maksas;
7. konstatē, ka papildus finansiāliem stimuliem dažas dalībvalstis, kuru tiesu iestādes ir pārslogotas, ir izvēlējušās noteikt obligātu starpniecības izmantošanu; norāda, ka šādos gadījumos prasību nevar celt tiesā, kamēr puses vispirms nav mēģinājušas panākt izlīgumu starpniecības ceļā;
8. norāda, ka spilgtākais piemērs ir Itālijas Normatīvais dekrēts Nr. 28, ar kuru šādi iecerēts mainīt tiesību sistēmu pašos pamatos un atvieglot Itālijas tiesu darbu, kuru pārslodze ir vispārzināma, samazinot tiesā izskatāmo lietu skaitu un deviņu gadu laikposmu, kas vidēji vajadzīgs galīgai civillietas iztiesāšanai; konstatē, ka praktizējošo juristu nelabvēlīgā reakcija nepārsteidz — tie ir apstrīdējuši šo dekrētu tiesā un pat sākuši streikot;
9. norāda — lai gan pretrunīgi vērtēta, tomēr to dalībvalstu rīcība, kuras savos tiesību aktos papildus Starpniecības direktīvas pamatprasībām ir noteikušas stingrāku reglamentāciju, šķiet, ir ļāvusi tām sasniegt svarīgus rezultātus, sekmējot ārpustiesas strīdu izšķiršanu civillietās un komerc lietās; konstatē — jo īpaši Itālijā, Bulgārijā un Rumānijā sasniegtie rezultāti liecina, ka starpniecība var būt ekonomiska un ātra ārpustiesas strīdu izšķiršanas kārtība, kas tiek īstenota atbilstoši pušu vajadzībām;
10. konstatē, ka, nosakot obligātu starpniecības izmantošanu, Itālijas tiesību sistēmā, šķiet, ir sasniegts mērķis — mazināt tiesu pārslodzi; tomēr uzsver, ka starpniecība jāveicina kā dzīvotspējīgs, lēts un ātrāks tiesas spriešanas veids nekā tiesas process ar savu piespiedu raksturu;
11. atzinīgi vērtē Bulgārijas likumā par starpniecību noteikto finansiālo stimulu sekmīgu piemērošanu; tomēr atzīst — rezultāti ir panākti, arī pateicoties tam, ka Bulgārijas tiesību sistēmā jau krietnu laiku ir bijusi noturīga interese par starpniecību un profesionāli starpniecības pakalpojumi ir bijuši pieejami kopš 1990. gada, turklāt Strīdu izšķiršanas centrs (kurā starpniecības profesionāļi strādā mainās) kopš 2010. gada ik dienu ir sniedzis bezmaksas starpniecības pakalpojumus un informāciju pusēm, kuru lieta tiesā vēl nav izskatīta; norāda, ka Bulgārijā starpniecība izmantota divās trešdaļās tiesas lietu, turklāt puse no šīm lietām starpniecības procesā ir veiksmīgi izbeigtas;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

12. atzinīgi vērtē arī sekmes, kas gūtas, īstenojot Rumānijas likumu par starpniecību — papildus tam, ka ir nodrošināti finansiāli stimuli, ir izveidota Starpniecības padome, kas ir valsts iestāde starpniecības prakses jautājumos un darbojas kā patstāvīga, autonoma juridiskā persona; šī padome strādā, lai popularizētu starpniecības darbību, izstrādātu mācību standartus, sagatavotu mācību kursu pasniedzējus, izsniegtu dokumentus, kuri apliecina starpnieku profesionālo kvalifikāciju, pieņemtu ētikas kodeksu un sagatavotu priekšlikumus papildu tiesību aktu pieņemšanai;

13. ņemot vērā visu iepriekšminēto, uzskata — kopumā dalībvalstis ir nodrošinājušas to, lai Direktīva 2008/52/EK līdz 2011. gada 21. maijam būtu īstenota, un, kaut arī dalībvalstis veic atšķirīgas reglamentējošās darbības un dažas valstis nedaudz atpaliek no pārējām, galvenais ir tas, ka vairākums dalībvalstu ir ne vien nodrošinājušas atbilstību direktīvai, bet faktiski noteikušas augstākas prasības par direktīvā paredzētajām;

14. uzsver, ka puses, kas vēlas panākt savas lietas atrisināšanu drīzāk darbosies kopā nekā viena pret otru; ir pārliecināta, ka tādēļ šīs puses bieži ir gatavākas aplūkot otras puses viedokli un pievērsties strīda būtībai; uzskata, ka šāda attieksme bieži dod papildu labumu, proti, saglabā tādas pušu attiecības, kādas tās bijušas pirms strīda, un tas ir īpaši svarīgi ģimenes lietās, kur iesaistīti bērni;

15. mudina Komisiju savā nākamajā Paziņojumā par Direktīvu 2008/52/EK iztīrīt arī jomas, uz kurām dalībvalstis izvēlējušās attiecināt direktīvu, paplašinot tās iecerēto tvērumu;

16. uzsver, ka alternatīvie strīdu atrisināšanas paņēmieni ir patērētājam labvēlīgi, jo piedāvā apstākļiem pielāgotu praktisku risinājumu; tāpēc aicina Komisiju drīz nākt klajā ar likumdošanas iniciatīvu par strīdu alternatīvo atrisināšanu;

17. norāda, ka starpniecības procesā rastos un pušu starpā izstrādātos risinājumi nevarētu sniegt tiesnesis vai zvērīnāto tiesa; tādēļ ir pārliecināts, ka starpniecība drīzāk sniegs savstarpēji pieņemamu, abpusēji izdevīgu risinājumu; norāda, ka tāpēc šādu vienošanos drīzāk pieņems, un starpniecības ceļā panāktas vienošanās parasti izpilda;

18. uzskata, ka jāpalielina izpratne un zināšanas par starpniecību, un aicina uz turpmāku rīcību, lai izglītotu, attīstītu izpratni par starpniecību, rosinātu uzņēmumus izmantot starpniecību, detalizētu prasības tiem, kas vēlētos apgūt starpnieka profesiju;

19. uzskata, ka dalībvalstu iestādes jārosina izstrādāt programmas, lai sniegtu atbilstīgas zināšanas par strīdu alternatīvu atrisināšanu; uzskata, ka šīs darbības jāsaista ar galvenajām starpniecības priekšrocībām: izmaksām, veiksmīgu risinājumu īpatsvaru un lietderīgi izmantotu laiku, un jāiesaista juristi, uzņēmumi, sevišķi MVU, un zinātnieki;

20. atzīst, ka ir svarīgi noteikt kopējus standartus starpnieka profesijas novērtēšanai, lai visur Eiropas Savienībā veicinātu kvalitatīvāku starpniecības darbību, nodrošinātu augstu arodizglītības un akreditācijas līmeni;

21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Efektīva Eiropas stratēģija izejvielu jomā

P7_TA(2011)0364

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par efektīvu Eiropas stratēģiju izejvielu nodrošināšanai (2011/2056(INI))

(2013/C 51 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 2. februāra paziņojumu „Aktuālo jautājumu risināšana preču tirgu un izejvielu jomā” (COM(2011)0025),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojumu „Izejvielu iniciatīva — apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā” (COM(2008)0699),
- ņemot vērā Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāta darba grupas izejvielu nodrošinājuma jomā apakšgrupas ziņojumu „Eiropas Savienībai būtiskās izejvielas” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)020),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 26. janvāra paziņojumu „Resursu ziņā efektīva Eiropa — pamatiniciatīva saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020” (COM(2011)0021),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta paziņojumu „Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g.” (COM(2011)0112/4),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 28. oktobra paziņojumu „Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam — prioritāte konkurētspējai un ilgtspējai” (COM(2010)0614),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. novembra paziņojumu „Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva „Inovācijas savienība” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu „Tirdzniecība, izaugsme un pasaules norises — Tirdzniecības politika kā stratēģijas “Eiropa 2020” galvenā sastāvdaļa” (COM(2010)0612),
- ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju „Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā” ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 3. februāra rezolūciju par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par ES 2020 ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas Vides ģenerāldirektorāta norādes par tādu minerālu ieguvu, kas nav saistīti ar enerģijas ražošanu, un par *Natura 2000* ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/raw-materials/files/docs/report-b_en.pdf⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0093⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0037⁽⁴⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 57. lpp.⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/nee_n2000_guidance.pdf

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojumam „Izejvielu iniciatīva — apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā” (COM(2008)0699) (SEC(2008)2741),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas Tirdzniecības ģenerāldirektorāta 2009. gada ziņojumu par politiku izejvielu jomā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas Vides ģenerāldirektorāta pētījumu par vides un konkurētspējas savstarpējo saistību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 10. novembra Zaļo grāmatu „ES attīstības politika iekļaujošas izaugsmes un ilgtspējīgas attīstības atbalstam — ES attīstības politikas ietekmes palielināšana” COM(2010)0629),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 10. novembra paziņojumu par ES un Āfrikas attiecību nostiprināšanu (COM (2010)0634),
- ņemot vērā gaidāmo Komisijas paziņojumu par tirdzniecību un attīstību,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 15. septembra paziņojumu „Attīstības politikas saskaņotība — politikas sistēmas izveide Eiropas Savienības kopējas pieejas ieviešanai” (COM(2009)0458),
- ņemot vērā 2010. gada 18. maija rezolūciju par ES attīstības politikas saskaņotību un jēdzienu „oficiāla attīstības palīdzība plus” ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par korporatīvās sociālās atbildības klauzulu iekļaušanu starptautiskos tirdzniecības nolīgumos ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 10. marta secinājumus par aktuālo jautājumu risināšanu izejvielu un preču tirgu jomā,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (Lisabonas līgums) 20. pantu, kurā tiek atkārtoti apstiprināts, ka ES īstenotajā politikā ir ņemti vērā sadarbībai attīstības jomā noteiktie mērķi, kas varētu ietekmēt jaunattīstības valstis,
- ņemot vērā pašreiz notiekošo Dohas sarunu kārtu,
- ņemot vērā Āfrikas un ES 2007. gada kopīgo stratēģiju un Tripoles deklarāciju, kuru pieņēma 3. Āfrikas un ES augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2010. gada 29.– 30. novembrī,
- ņemot vērā PTO patlaban to izskatāmo lietu par deviņām izejvielām, kuru pret Ķīnu iesniedza ES, ASV un Meksika,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Lauksaimniecības komitejas atzinumus (A7–0288/2011),

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/trade/creating-opportunities/trade-topics/raw-materials/>

⁽²⁾ Pētījums *The links between the environment and competitiveness*, Project ENV.G.1/ETU/2007/0041, http://ec.europa.eu/environment/enveco/economics_policy/pdf/exec_summary_comp.pdf

⁽³⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 47. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0446.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- A. tā kā, lai virzītos uz zemas oglekļa emisijas ekonomiku un saglabātu konkurētspēju, ES ir nepieciešams spēcīgs rūpnieciskais pamats, kas ir ļoti atkarīgs no atbilstošas apgādes ar izejvielām, vienlaicīgi nodrošinot, ka šīs apgādes nekaitē videi;
- B. tā kā administratīvo procedūru sarežģītība un koordinācijas trūkums starp pārvaldēm par vairākiem gadiem aizkavē atļaujas saņemšanu derīgo izrakteņu resursu izmantošanai un tā kā šāda aizkavēšanās ir pārmērīga, palielina ieguldījuma kapitāla izmaksas un no tirgus izslēdz mazus un vidējus uzņēmumus;
- C. tā kā visā pasaulē pakāpeniski pieaug pieprasījums pēc izejvielām, jo īpaši pēc „tehnoloģiju metāliem”;
- D. tā kā ES dalībvalstīm, Austrālijai un Amerikas Savienotajām Valstīm ir iespēja attīstīt savu būtisko izejvielu, parasto metālu un retzemju metālu iegūvi;
- E. tā kā, jaunajām tehnoloģijām attīstoties, turpinās pieprasījuma pieaugums pēc šo rūpniecības nozaru attīstībai izšķiroši svarīgiem resursiem;
- F. tā kā starptautiskais piedāvājums ir daļēji ierobežots eksporta kvotu dēļ, kā arī cenas pieaug līdz vēl nepieredzēti augstam līmenim;
- G. tā kā ražošanas nozarē materiālu izmaksas, kas ir daļa no kopējām ražošanas izmaksām, ir ievērojami lielākas par izmaksām, kuras saistītas ar darba ņēmēju atalgojumu, un tā kā visās nozarēs materiālu izmaksu pieaugšanas tendenci vismaz vidējā termiņā, visticamāk, nevarēs mainīt;
- H. tā kā tirgi tikai iegūst no taisnīgiem un līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem;
- I. tā kā pieaugoša konkurence izejvielu jomā var saasināt starptautiskās attiecības un izraisīt konfliktus resursu dēļ;
- J. tā kā ar izejvielām saistītie sarežģījumi var pavērt iespējas jaunām novatoriskām partnerībām un savstarpēji izdevīgai sadarbībai starp ES un trešām valstīm;
- K. tā kā daudzās jaunattīstības valstīs nedemokrātisku režīmu, krāpšanas, korupcijas vai bruņotu konfliktu dēļ dabas resursi netiek izmantoti un tādējādi iedzīvotājiem netiek nodrošināti ieguvumi;
- L. tā kā Komisijas ierosinātās darbības resursu efektivitātes un otrreizējās pārstrādes veicināšanai lielākoties aprobežojas ar vērtējumiem par to, ko varētu darīt, tā vietā, lai pieņemtu konkrētus pasākumus, un tādēļ šīs darbības ir nepietiekamas, lai sasniegtu izvirzītos mērķus;
- M. tā kā Komisija ir paziņojusi, ka spēkā esošo tiesību aktu par atkritumiem īstenošana un izpilde ir būtiska, lai Eiropā veicinātu efektīvāku resursu izmantošanu;
- N. tā kā, pieaugot vērtīgo materiālu, jo īpaši retzemju metālu, otrreizējai pārstrādei, ir nepieciešama intensīva demontāža;
- O. tā kā peļņu nesoša otrreizējā pārstrāde ir atkarīga no uzticamas un efektīvas klasifikācijas un šķirošanas tehnoloģijas, jo otrreiz pārstrādāto materiālu vērtību nosaka to frakcijas tīrības pakāpe;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- P. tā kā noturīgums, konkurētspēja un piegādes drošums ir tieši atkarīgs no efektivitātes palielināšanas un otrreizējās pārstrādes;
- Q. tā kā iepriekšējo desmitgažu laikā darbaspēka ražīgums ir attīstījies ātrāk nekā resursu produktivitāte, un aprēķini liecina, ka darbaspēka izmaksas veido 20 % un resursu izmaksas veido 40 % no produkta vērtības; tā kā tas nozīmē, ka ir nepieciešama ātra rīcība, lai uzlabotu resursu efektivitāti;
- R. tā kā ir absolūti svarīgi laicīgi un izlēmīgi rīkoties, īstenojot efektīvu stratēģiju un nodrošinot, ka ar Eiropas izejvielu iniciatīvu tiek sasniegti rezultāti,

Stratēģija izejvielu nodrošināšanai

1. uzskata, ka Eiropai attiecībā uz izejvielām jārisina gan problēmas, gan arī tai tiek piešķirtas lielas iespējas; uzsver, ka pašreiz, kad visā pasaulē ārkārtīgi pieaug pieprasījums pēc izejvielām, ES ir iespējas gūt labumu, nostiprinot izejvielu piegādi un efektivitāti, tādējādi apmierinot ES rūpniecības un izejvielu nozares vajadzības; uzsver, ka godīgas piekļuves iespējam izejvielām un to cenu stabilitātei un pārredzamībai ir izšķiroša nozīme Eiropas rūpniecības attīstības iespēju un konkurētspējas veicināšanā un saglabāšanā; tā kā piekļuves un piegādes ierobežojumi, jo īpaši attiecībā uz būtiskām izejvielām, piemēram, retzemju metāliem, kā arī ievērojama cenu nepastāvība, var kavēt ES rūpniecības, jo īpaši MVU konkurētspēju, ekoeffektivitāti un jauninājumu ieviešanas izredzes, atzinīgi vērtē to, ka Komisija 2008. gadā, izstrādājot izejvielu iniciatīvu, pievērsās jautājumam par izejvielu politiku, un kategoriski prasa Komisijai un dalībvalstīm pievērsties šīs iniciatīvas ātrai īstenošanai; uzskata, ka resursu politika un diplomātija resursu jomā ir ļoti svarīgas ES ne tikai, ņemot vērā starptautisko politiku un starptautisko tirdzniecību, bet arī kā transversāls jautājums, kas skar dažādas iekšpolitikas, kā arī ārpolitikas un drošības politikas jomas; aicina Komisiju pievērst šim un enerģētikas jautājumam vienlīdz lielu uzmanību; uzskata, ka šis ir arī viens no Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) uzdevumiem;

2. uzskata, ka par saskaņotu un efektīvu ES diplomātiju ciešā koordinācijā ar Padomi un Parlamentu ir jāatbild EĀDD un attiecīgajiem Komisijas dienestiem, jo īpaši Tirdzniecības ĢD saistībā ar tirdzniecības jautājumiem; turklāt uzskata, ka izejvielu stratēģiskajai nozīmei būtu jāatspoguļojas EĀDD organizatoriskajā struktūrā un attiecīgo ES delegāciju personāla komplektēšanā; uzsver to nozīmi, kāda izejvielu jomā ir ES un dalībvalstu ārpolitikas koordinēšanai;

3. aicina Komisiju atbilstošā mēra pievērsties preču tirgiem un izejvielu iniciatīvai, risinot šos jautājumus nošķirti, jo šīs divas jomas atšķiras pēc būtības un tām nepieciešami īpaši pasākumi, lai risinātu to atšķirīgās problēmas; uzsver to, ka pašreiz finanšu un preču tirgi ir savstarpēji vairāk saistīti nekā jebkad agrāk un ka preču cenu nepastāvību ir izraisījušas spekulācijas; norāda, ka izejvielu tirgu pareiza darbība nodrošinātu uzņēmumiem vajadzīgos stimulus izmantot resursus efektīvāk vai izmantot resursus aizstājējus, tos otrreiz pārstrādāt un turpināt ieguldīt tos pētniecības un izstrādes pasākumos aizstāšanas veicināšanai; tālab mudina Komisiju sekmēt izejvielu tirgu pareizu darbību, piemēram, turpinot pārskatīt Finanšu pakalpojumu tirgu direktīvu, lai nodrošinātu pārredzamāku tirdzniecību; uzsver, ka izejvielu iniciatīvas trīs pilāri papildina cits citu, risinot ar izejvielām saistītos jautājumus un nodrošinot izejvielu piegādi ES; aicina Komisiju līdzsvarotā un saskaņotā veidā īstenot izejvielu stratēģiju, jo īpaši saistībā ar citām nozīmīgām Eiropas politikas jomām — rūpniecību, pētniecību, vidi, transportu un stratēģiju „Eiropa 2020”; šajā sakarībā jo īpaši norāda, cik svarīga loma ir stingrai inovāciju un rūpniecības politikai;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

4. atzinīgi vērtē Komisijas darbu būtisko izejvielu identificēšanā, kuras visas ir nozīmīgi „tehnoloģiju metāli” un jāņem vērā turpmākajos pasākumos; aicina Komisiju:

- regulāri aktualizēt būtisko izejvielu uzskaitījumu un novērot situāciju attiecībā uz izejvielām, kas ir pietiekamā daudzumā, bet ir stratēģiski svarīgas, lai darbotos pretī inflācijas tendencēm, kas izraisa piegādātāju īpašumtiesību koncentrāciju;
- izveidot riska noteicēju attiecībā uz būtiskām izejvielām un analizēt būtisko izejvielu un jo īpaši retzemju metālu pašreizējās un turpmākās vajadzības un iespējamā trūkuma negatīvo ietekmi uz atjaunojamās enerģijas, augsto tehnoloģiju un aizsardzības nozarēm;
- analizēt piegādes ķēdes atkarībā no būtiskajām izejvielām, tādas attīrīšanas jaudu, kuras rezultātā rodas arī pusfabrikāti un būtisko izejvielu savstarpējo mijiedarbību un mijiedarbību ar attiecīgajiem parastajiem metāliem;

atgādina, ka attiecībā uz izejvielām un jo īpaši būtiskām izejvielām dažādu elementu deficīta pakāpe atšķiras, kā arī atšķiras šo elementu pieejamība, izmantošana, nepieciešamība apstrādāt un rezultātā — cenas dažādos piegādes ķēžu posmos, kas būtu jāapsver, veicot analīzi; turklāt vērš uzmanību uz izejvielu plūsmu loģistisko paradigmu daudzveidību kopējā tirgū;

5. norāda, ka ne visos izejvielu tirgos procesi risinās vienādi un ka it īpaši lauksaimniecības nozares izejvielu tirgi lielā mērā ir pakļauti no gadalaikiem un klimata atkarīgiem faktoriem, un ka tādēļ tie prasa īpašu uzmanību;

6. tālab aicina Komisiju sagatavot pētījumu par Eiropā ievestajām izejvielām, kurām, kaut arī tās netiek uzskatītas par būtiski svarīgām (piemēram, litijs, hafnijs un niķelis), tomēr ir stratēģiski svarīga nozīme Eiropas rūpniecības uzņēmumu vajadzību apmierināšanā un patēriņa preču ražošanā ar lielu pievienoto vērtību; pētījumā būtu arī jānovērtē mūsu rūpniecības uzņēmumu atkarība no šīm izejvielām un pasākumi, kas nodrošinātu to piegādi, un ar vidi saistītās izmaksas to iegūšanai, kā arī alternatīvas, kuras varētu paredzēt;

7. atzinīgi vērtē to, ka plaša izejvielu diapazona uzskatījums, piemēram, dabiskais kaučuks, koksne un iežu granulējumi, ir iekļauts Komisijas paziņojumā; aicina Komisiju veikt analīzi par šo izejvielu pieejamību un iespējamo pieprasījumu pēc tiem un, pamatojoties uz šo analīzi, veikt attiecīgus pasākumus, ja tas ir nepieciešams un kad tas ir nepieciešams; konstatē, ka šis ziņojums koncentrējas uz stratēģiskajām un būtiskajām izejvielām;

8. norāda uz to, ka efektīva izejvielu politikas pārvaldība ir būtisks faktors, lai nodrošinātu efektīvu izejvielu stratēģiju; norāda, ka efektīvā stratēģijā jāparedz nepārtraukts dialogs ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm; uzsver, ka nepieciešama cieša koordinācija un informācijas nodrošināšana starp Komisiju un Eiropas Parlamentu un arī starp dalībvalstīm; ierosina 2011. gadā izveidot augsta līmeņa starpdepartamentu darba grupu izejvielu jautājumos (kā tas ir Francijā un ASV), kurā ietilptu attiecīgie ģenerāldirektori, Kopīgais pētniecības centrs (KPC), Eiropas Vides aģentūra un Eiropas Ārējās darbības dienests, lai izstrādātu, uzraudzītu un pārskatītu politikas virzienus, tostarp nolīgumus par partnerību, nodrošinot stratēģisku saskaņotību un veicinot agrīnā brīdinājuma sistēmas izveidošanu, cita starpā attiecībā uz tirgus darbības traucējumiem un konfliktiem resursu dēļ, ka arī atbalstīt šo darba grupu ar uzraudzības grupu; aicina Komisiju izveidot ilgtermiņa Eiropas Izejvielu ceļvedi, kas paredzēts laikposmam 2050. gadam, kurā būtu noteikti nākotnes sasniegumi, apdraudējumi un iespējas izejvielu un būtisko izejvielu nozarēs un kas varētu palīdzēt Eiropas rūpniecības nozarēm, akadēmiskajām un pētniecības iestādēm iesaistīties ilgtermiņa plānošanā un ieguldījumu veikšanā; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis, lai tās izstrādātu savas izejvielu stratēģijas, un sekmēt koordināciju un labākās prakses apmaiņu starp dalībvalstīm, tostarp arī ārējās dimensijas jautājumos; ierosina, ka gaidāmo paziņojumu par enerģētikas ārējo dimensiju varētu izmantot kā iestrādi;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

9. uzstāj, lai Eiropas Parlaments tiktu regulāri informēts par izejvielu, kas nav saistītas ar enerģijas ražošanu, attīstību saistībā ar izejvielu iniciatīvu un par šīs iniciatīvas mērķu īstenošanu, iesniedzot Parlamentam ikgadēju progresa ziņojumu, kurā cita starpā īpaša uzmanība būtu pievērsta arī politikas vienotībai attiecībā uz tirdzniecību, attīstības un vides politikai un ietekmei uz sociālo jomu, kā arī datiem par būtiskām izejvielām;

Problēmu pārvēršana par Eiropas rūpniecības iespējām — resursu efektīva izmantošana, atkārtota izmantošana, otrreizēja pārstrāde un aizstāšana

10. norāda, ka to problēmu pārvēršana, kas saistītas ar izejvielām, sniedz arī iespējas atdzīvināt ES rūpniecisko pamatu, tehnoloģiskās iespējas un zinātību, kā arī palielināt konkurētspēju un stabilu kvalificētu nodarbinātību, izstrādājot vērienīgu rūpniecisko jauninājumu stratēģiju; norāda, ka neatkarīgi no tā, cik svarīga ir efektīva tirdzniecības politika un pašu resursu izmantošana, laba izejvielu pārvaldība un paaugstināta efektivitāte, atkārtota izmantošana, enegoeftīvāka otrreizēja pārstrāde, resursu taupīgāka izmantošana, tostarp attiecīgā gadījumā nodrošinot ražojumu uzlabotas kvalitātes standartus un ievērojot principu par ražojumu ilgāku izmantošanu, kā arī videi nekaitīgu tehnoloģiju izmantošana būs galvenie faktori, kas noteiks konkurētspēju, noturīgumu un piegādes nodrošinājumu vidēja termiņā un ilgtermiņā; uzskata, ka jebkurai iniciatīvai šajā sakarībā būtu jābalstās uz pamatīgiem ietekmes novērtējumiem, kuros galvenā uzmanība būtu pievērsta iespējamai ietekmei uz vidi, sociālo jomu un konkurētspēju; uzsver, ka ir būtiski konsekventi piemērot juridiski saistošo Eiropas atkritumu hierarhiju, kas izklāstīta Atkritumu pamatdirektīvā un kurā par prioritāru noteikta atkritumu rašanās novēršana, atkārtota izmantošana un otrreizēja pārstrāde, kam seko reģenerācija un apglabāšana; atzīmē, ka Komisijai ir jāatbalsta sociālie jauninājumi, dzīvesveida pārmaiņas un jaunas koncepcijas, piemēram, ekonoma, ķimikāliju noma un kopīga izmantošana;

11. norāda, ka zemāks patēriņa līmenis, atkritumu radīšanas novēršana un atkārtota izmantošana ir būtiski komponenti pārejai uz resursu ziņā efektīvu ekonomiku;

12. ierosina Komisijai veikt vispārēju pētījumu par nomas modeļiem ekonomikā kā alternatīvām preču īpašumam un to ietekmi uz izejvielu izmantošanu un reģenerāciju; uzsver, ka šajā sakarībā galvenais uzdevums ir informētības veicināšana;

13. uzsver, ka nepieciešams strādāt pie tā, lai atdalītu ekonomisko izaugsmi no resursu pieaugošas izmantošanas, kas turklāt palīdzēs samazināt relatīvo atkarību no importa; norāda, cik nozīmīgi ir izveidot izejvielu stratēģiju plašākā klimata pārmaiņu kontekstā; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas plānoto pamatiniciatīvu resursu efektīvas izmantošanas jomā; aicina Komisiju identificēt šķēršļus, kas traucē palielināt resursu produktivitāti (tostarp tehniskos šķēršļus, izmaksas utt.), un inkorporēt un novērtēt vidēja termiņa un ilgtermiņa resursu efektivitātes uzlabošanas mērķus, kas atspoguļo vajadzību samazināt ES atkarību no izejvielu importa, jo ES izejvielu imports uz vienu iedzīvotāju ir vislielākais pasaulē; lai objektīvi novērtētu progresu un noteiktu līdzības ar citām valstīm, lūdz Komisiju izstrādāt ticamāku metodiku resursu efektivitātes novērtēšanai, ņemot vērā Eiropas Komisijas darbu šajā jomā, kā arī Eiropas Parlamenta nesen pasūtīto pētījumu par šo tēmu;

14. atzinīgi vērtē regulējuma un rādītāju izstrādi, piemēram, Ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības ekonomikas (TEEB) novērtēšanai; mudina Komisiju veicināt un stimulēt šo instrumentu izstrādi un to piemērošanu;

15. uzskata, ka nodoklis par derīgo izrakteņu resursiem nav piemērots līdzeklis, lai palielinātu resursu izmantošanas efektivitāti, kaut arī aicina Komisiju uzdot veikt pētījumu par to, kādas sekas rada nodoklis, ko uzliek par ūdens un zemes izmantošanu, īpašu uzmanību pievēršot iespējamām, neparedzētām sekām attiecībā uz saimniecisko darbību un atjaunīgās enerģijas ražošanu ES;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

16. aicina Komisiju, balstoties uz ietekmes novērtējumu, nopietni apsvērt piemērot ekodizaina pieeju arī izejvielām, izvērtēt jauna regulējuma ieviešanas iespēju, sadarboties ar standartizācijas struktūrām, novērtēt, vai būtu lietderīgi saistībā ar resursu efektīvu izmantošanu piemērot vispopulārāko programmu, nostiprināt konsultatīvos dienestus resursu efektīvas izmantošanas jomā, jo īpaši MVU vajadzībām, piemēram, nostiprinot šādas programmas Eiropas Konkurētspējas un jauninājumu izpildaģentūrā (EACI); aicina Komisiju atbalstīt MVU šajā jomā, veicinot labākās prakses apmaiņu starp dalībvalstīm, nodrošinot pieeju attiecīgajai pētniecības jomai 7. Pamatprogrammas un turpmāko ES pētniecības programmu ietvaros; aicina uzņēmumus izmantot vides pārvaldības un audita sistēmu (EMAS) vai ISO standartus; aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot publisko iepirkumu, lai atbalstītu resursu izmantošanas ziņā efektīvus ražojumu un ražojumus, kuros izmantotas otrreiz pārstrādātas izejvielas, nodrošinot šo izejvielu drošu un pārredzamu otrreizējo pārstrādi to dzīves cikla beigās; norāda, ka otrreizējā pārstrādē nozīme ir gan kvantitātei, gan kvalitātei; tādēļ uzsver ražojuma tāda dizaina nozīmi, kas veicinātu tā otrreizējo pārstrādi; uzsver, ka būtu vērtīgi ražojuma informācijā un ekomarķējumā iekļaut datus par resursu izmantošanu, tādējādi dodot iespēju patērētājiem ar savu izvēli ietekmēt tirgu; aicina Eiropas standartizācijas struktūras, nosakot standartus, paredzēt tajos arī prasības attiecībā uz resursu efektīvu izmantošanu;

17. aicina Komisiju pārskatīt, kā varētu grozīt Ekodizaina direktīvu, Direktīvu par nolietotiem transportlīdzekļiem, Direktīvu par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem un Direktīvu par bateriju un akumulatoru atkritumiem, lai ne tikai kopumā padarītu otrreizējo pārstrādi intensīvāku, bet arī palielinātu vērtīgo izejvielu, tostarp retzemju metālu, otrreizējās pārstrādes apjomu, piemēram, nosakot prasības demontāžai, un attiecīgi aicina ierosināt grozījumus šajos tiesību aktos;

18. norāda, ka otrreizējai pārstrādei un atkārtotai izmantošanai ir liela nozīme siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanā, jo izejvielu izmantošana ir ievērojams siltumnīcefekta gāzu ražošanas avots; turklāt pieņem zināšanai otrreizējās pārstrādes augstās likmes īpašās nozarēs, kuras reglamentē tiesību akti pārstrādes jomā; lūdz Komisiju identificēt veidus, lai turpinātu palielināt otrreizējo pārstrādi piemērotās nozarēs, cita starpa uzlabojot aprites ekonomikas tiesisko regulējumu; uzsver nepieciešamību izdarīt ieguldījumus izejvielu un jo īpaši retzemju metālu otrreizējā pārstrādē; aicina Komisiju uzsākt visaptverošu ES materiālu plūsmas analīzi, kas balstīta uz izejvielu aprites ciklu (no ieguves rūpniecības līdz atkritumiem) pa nozarēm, un ņemot vērā izejvielu otrreizējās pārstrādes palielināšanas rentablu veidu novērtēšanu un ierosināšanu, bet respektējot arī ietekmi uz vidi; aicina Komisiju saskaņot Eiropas tiesību aktus un obligātos otrreizējās pārstrādes standartus ar nolūku panākt lielāku atbilstību; aicina dalībvalstis nodrošināt spēkā esošo tiesību aktu pienācīgu īstenošanu un aicina arī dalībvalstu rūpniecības nozaru asociācijas to dalībnieku vidū aktīvi veicināt otrreizējo pārstrādi un sekmēt sadarbību ar pētniecības iestādēm un citām nozarēm; uzsver, ka ir būtiski atdalīt radīto atkritumu daudzumu no ražošanas pieauguma;

19. atzīmē, cik svarīgi ir veidot rūpnieciskās sinerģijas otrreizējās pārstrādes jomā, kā arī lai palīdzētu uzņēmumiem saprast, kādā veidā viņu atkritumi un blakusprodukti varētu būt resursi citiem uzņēmumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt nostādnes, kas būtu līdzīgas tām, ko Apvienotā Karaliste īsteno Valsts Rūpnieciskās simbiozes programmā;

20. aicina Komisiju:

- pētīt un veicināt pilsētvides izrakteņu ieguves projektus, jo pilsētvides izrakteņu iegulas var būt daudz bagātīgākas nekā primārās ieguves rūdas un lielu daļu vērtīgu otrreizējo izejvielu var iegūt, atkārtoti izmantot un otrreiz pārstrādāt, un ieguldīt projektos, ar kuriem tiek panāktas pārmaiņas sabiedrībā, plaši samazinot izejvielu izmantošanu;
- izpētīt, tostarp veicot neatkarīgu ietekmes novērtējumu, vai būtu iespējams atkārtoti atvērt slēgtās izgāztuves, lai pārstrādātu potenciālos materiālus izejvielu ieguvei, izmantojot labākās pieejamās tehnoloģijas, jo tas palielinātu izejvielu pieejamību un radītu papildu nodarbinātību Savienībā;
- izpētīt ieguves rūpniecības un metalurģisko atkritumu palikušās izgāztuves,

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- līdz 2012. gadam pabeigt darbu pie ES datu bāzes par ieguves rūpniecības atkritumu izgāztuvēm un izpildīt ieguves rūpniecības atkritumu direktīvu;
- nodrošināt, ka šie atkritumi tiek apstrādāti, izmantojot labākās pieejamās tehnoloģijas,
- veicināt ēku aprites cikla pārvaldību, attiecīgā gadījumā nodrošinot, ka tiek pārstrādāti to celtniecībā izmantotie materiāli;
- pakāpeniski ieviest atkritumu izgāztuvju vispārēju aizliegumu visā Eiropas Savienībā;

21. uzskata, ka ir ārkārtēji nepieciešams gūt vairāk informācijas par izejvielu ieguvu pilsētvidē, un tādēļ aicina Komisiju īpaši novērtēt potenciālu, kā arī iespējamus ierobežojumus šajā sakarībā;

22. mudina Komisiju izstrādāt otrreizējas pārstrādes stratēģiju, kas noteiktu atgūšanu, cik vien iespējams, tuvu atkritumu avotam, iekļaujot notekūdeņu attīrīšanu, jo tas atļautu atgūt izejvielu augstāku koncentrāciju, novērst neatgūstamību, samazināt negatīvo ietekmi uz vidi un, iespējams, padarīt efektīvāku enerģijas izmantošanu;

23. turklāt aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu grozīt direktīvu par atkritumu poligoniem⁽¹⁾ un izstrādāt un paplašināt mērķus, kas noteikti tās 5. panta 2. punktā; turklāt uzskata, ka atbilstoši Atkritumu pamatdirektīvai mērķis aizliegt sūtīt bioloģiski sadalāmus atkritumus uz poligoniem būtu jāattiecinā uz visiem bioloģiski sadalāmiem atkritumiem, sākot ar 2020. gadu un nosakot samazinājuma mērķi 5 % apmērā;

24. aicina Komisiju atbalstīt partnerības ar jaunattīstības valstīm otrreizējas pārstrādes jomā; lūdz Komisiju atbalstīt tādu izmēģinājuma produktus, kā bezatkritumu zonas;

25. prasa, lai Komisija izvērtē, kā Eiropas Investīciju banka varētu palīdzēt samazināt finanšu riskus ieguldījumiem otrreizējas pārstrādes uzņēmumos, kas izmanto īpaši novatoriskas tehnoloģijas, kā arī citas iniciatīvas otrreizējās pārstrādes jomā;

26. aicina Komisiju sekmēt pētniecību un izstrādi attiecībā uz ekonomiskajiem stimuliem otrreizējai pārstrādei, tostarp būtisko izejvielu otrreizējai pārstrādei, turklāt ņemot vērā ietekmes novērtējumus; aicina Komisiju arī izpētīt, kā varētu atbalstīt otrreizēju izejvielu tirgu, cita starpā, ar zaļajiem sertifikātiem otrreizējām izejvielām, ekodizaina prasībām, kā arī nodrošināt, lai kohēzijas politika un budžets arī tiktu piemēroti tā, lai veicinātu resursu efektīvu izmantošanu un otrreizēju pārstrādi;

27. uzsver, ka jāapkaro atkritumu, kuri satur derīgas izejvielas, jo īpaši elektronisko atkritumu, kuru apsaimniekošana reglamentēta ar EEIA direktīvu 2002/96/EK, un materiālu, kurus iespējas vēlreiz pārstrādāt, nelegāla transportēšana, uzlabojot tiesību aktus un veicinot to īstenošanu, un aicina dalībvalstis steidzami pievērst uzmanību šim uzdevumam; aicina Komisiju izpētīt, kā turpmāk piemērot koncepciju par ražotāja atbildību, atbalstot šo mērķi; uzsver nepieciešamību izstrādāt globālu sertifikācijas sistēmu otrreizējas pārstrādes uzņēmumiem; norāda, ka svarīga ir valstu muitas iestāžu sadarbība; aicina Komisiju izpētīt, vai būtu nepieciešams kolektīvs mehānisms varas iestāžu informēšanai par nelegālas transportēšanas plūsmām; lūdz Komisijai pētīt atkritumu nelegālās plūsmas un regulāri ziņot par panākumiem, kas gūti cīņā pret atkritumu nelegālu eksportēšanu; lūdz Komisiju veicināt to, lai muitas deklarācijās tiktu skaidri nodalītas jaunas preces un lietotas preces, risinot šo problēmu Kopienas muitas kodeksa modernizācijas īstenošanas noteikumus (MCCC-IP);

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem; (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.)

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

28. šajā sakarībā aicina arī Komisiju, kad tas vēlams, atbalstīt visus ES tirdzniecības partnerus pieņemt atbilstošus tiesību aktus un īstenot atbilstošus kontroles pasākumus, lai novērstu jebkāda veida atkritumu nelikumīgu importu to teritorijā, kā arī aktīvi cīnīties pret korupciju, kas bieži ir priekšnosacījums šādu nelikumīgu importu īstenošanai;

29. aicina Komisiju ņemt vērā citu dalībvalstu kritiskās piezīmes par Padomes Regulu, ar ko paredz kritērijus, kuri nosaka, kad dažu veidu metāllūžņi vairs nav atkritumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK, un pieprasa, lai Komisija nosaka stingrākas prasības attiecībā uz produktu kvalitāti un uzlabo iespējas pārbaudīt un pārliecināties, ka metāllūžņi, kuri ir atkritumu beigu stadijā, atbilst noteiktajām kvalitātes prasībām;

30. aicina Komisiju noteikt prioritātes pētījumiem un inovācijām par noturīgām pētījumu un ražošanas metodēm, ražojumu aprites ciklu un otrreizēju pārstrādi (noslēgtu sistēmu), aizstāšanu un resursu efektīvu izmantošanu, jo tas arī varētu mazināt Eiropas atkarību no piegādātāju importa, kuriem ir monopols; aicina Komisiju risināt pašreizējās problēmas attiecībā uz otrreizējo pārstrādi pamatprogrammu ietvaros un uzsvēr, ka uzmanība būtu jāpievērš otrreizējās pārstrādes stratēģijām attiecībā uz visbiežāk izmantotajiem metāliem un būtiskajām izejvielām, piemēram, retzemju metāliem; aicina Komisiju piesaistīt izejvielu, piemēram, retzemju metālu, pētniecībai piešķirto finansējumu ar skaidriem mērķiem, piemēram, Japānas mērķi par vienu trešdaļu samazināt retzemju metālu patēriņu; aicina Komisiju integrēt to trešo valstu pieredzi, kurās jau ir sasniegti augsti atkārtotas savākšanas rādītāji, piemēram, Norvēģijas pieredzi, kur apmēram 80 % elektronisko atkritumu tiek atkārtoti savākti, un aicina Komisiju attiecīgi noteikt savus atkārtotas savākšanas mērķus; uzsvēr publiskā un privātā sektora partnerības nozīmi šajā jomā, iesaistot rūpniecības nozari, akadēmiskās pētniecības institūtus un valdību; atzīst, ka šādas iestādes sniedz vērtīgus pakalpojumus arī MVU; uzsvēr, cik liela nozīme ir Eiropas jauninājumu partnerībai stratēģisko izejvielu jomā, lai veicinātu resursu efektīvas izmantošanas, pamattehnoloģiju, piegādes nodrošinājuma un iekšzemes izejvielu nozares attīstību; aicina Komisiju izveidot šādu partnerību 2011. gadā;

31. pauž nožēlu par to, ka paziņojumā nav pietiekami risināti jautājumi par aizstāšanu un atkārtotu izmantošanu; atgādina, ka aizstāšana, jo īpaši attiecībā uz būtiskām izejvielām un retzemju metāliem ir ļoti svarīga un, ja iespējams, var piedāvāt efektīvus risinājumus piegāžu jomā un attiecībā uz vides riskiem; tādēļ aicina Komisiju izvērst darbu šajā jomā, rodot līdzekļus pētījumu un jauninājumu finansējumam, ja iespējams, attīstot pētniecības un izstrādes programmas aizstāšanas jomā turpmāko pētniecības pamatprogrammu ietvaros un atbalstot demonstrējumu ražotnes; mudina Komisiju un dalībvalstis apsvērt aizstāšanas mērķu noteikšanu, ņemot vērā attiecīgos ietekmes novērtējumus; aicina Komisiju pilnībā izmantot līdz šim ES uzkrātās zināšanas par retzemju metāliem;

Noturīga piegāde ES

32. aicina izstrādāt ar nodokļiem nesaistītu politiku, lai atbalstītu iekšzemes izejvielu pārstrādes nozari, piesaistot ieguldījumus; tālab atbalsta sadarbību starp valstu ģeoloģiskajiem dienestiem; aicina veikt ciešāku sadarbību starp šiem dienestiem un mudina izmantot kopējus standartus un praksi, kas veicinātu pieejamo ģeoloģisko datu apmaiņu un izmantošanu; atzinīgi vērtē Eiropas izejvielu gadagrāmatas (ERMY) publicēšanu, uzsverot, ka tajā jāiekļauj arī dati par otrreizējām izejvielām un šo izejvielu ieguvu pilsētvidē; lūdz Komisiju izvērtēt, vai nepieciešams ES ģeoloģiskais dienests, kas apkopotu valstu apsekojumu rezultātus un vajadzības gadījumā sadarbotos ar starptautiskajiem partneriem; atbalsta Komisijas darbu, uzlabojot ES ģeoloģisko zināšanu bāzi; aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm veicināt digitālas Savienības resursu kartes izveidi;

33. norāda, cik svarīgas Eiropā ir iekšzemes izejvielas un to piegāde; tāpēc aicina:

— nodrošināt labāku koordināciju attiecībā uz izpēti, ieguvu, izplatīšanu, apstrādi, atkārtotu izmantošanu un otrreizējo pārstrādi;

Otrdienā, 2011. gada 13. septembris

- kompetentās valsts iestādes (valsts, reģionālā un vietējā līmenī), piešķirot atļaujas izejvielu izmantošanai, piemērot skaidras, efektīvas, koordinētas un elastīgas administratīvās procedūras, tostarp, iespējams, ieviešot vienas institūcijas apstiprinājumu atļauju piešķiršanas procedūras atvieglošanai un paātrināšanai;
- dalībvalstis izstrādāt zemes izmantošanas plānošanas politiku, tostarp ilgtermiņa novērtējumus reģionālā un vietējo derīgo izakteņu pieprasījumam, atspoguļojot šo politiku valsts līmeņa izejvielu politikā, kurai būtu jābalstās uz dažādās dalībvalstīs pieejamu pārliecinošu speciālo profesionālo informāciju ģeoloģisko izejvielu jomā, un tā nedrīkstētu kavēt tirdzniecību ES vai nepieļaut pārrobežu pieprasījumu;

uzsver, cik svarīga iekšzemes ieguves rūpniecības kontekstā bijusi arī ar ieguves rūpniecību saistīto pakalpojumu uzņēmumu nozīme; uzsver valsts izejvielu kopu nozīmību, apvienojot ģeoloģiskos pakalpojumus ar ieguves rūpniecību saistīto pakalpojumu sniedzējus, aprīkojuma ražotājus, ieguves rūpniecības un attīrīšanas uzņēmumus, kā arī transporta nozari ilgtspējīgā ieguves rūpniecībā Eiropā, izmantojot arī jaunas ieguves rūpniecības tehnoloģijas;

34. aicina Komisiju izejvielu stratēģijā iekļaut bioloģiskās daudzveidības rīcības plāna mērķus, lai stiprinātu saiknes starp ekonomiku un vidi un ņemtu vērā izejvielu ieguves, ražošanas, izmantošanas un apglabāšanas ietekmi uz vidi; mudina Komisiju atbalstīt stratēģiskas zemes izmantojuma plānošanas attīstību visās dalībvalstīs, lai līdzsvarotu izejvielu ieguvu ar citu zemes izmantojuma veidu vajadzībām un aizsargātu vidi un bioloģisko daudzveidību;

35. uzsver, ka ieguves darbības jāveic, pienācīgi ievērojot darba drošības un vides aizsardzības augstākos standartus, lai novērstu negadījumus un atjaunotu skartos apvidus;

36. aicina Komisiju pievērst atbilstošu uzmanību ar resursiem bagātu teritoriju attīstībai un iekļaut vispusīgu pieeju transporta infrastruktūras uzlabošanā, savienojot Savienības teritorijas, kas bagātas ar resursiem ar tās rūpnieciski attīstītajām teritorijām; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt, lai pārskatītās pamatnostādnes par Eiropas transporta tīkliem (TEN-T) atbilstu rūpniecības nozares vajadzībām, sniedzot vieglu piekļuvi izejvielām;

37. atkārtoti apliecinā, ka *Natura 2000* vadlīnijas paredz pienācīgus nosacījumus, saskaņā ar kuriem jāveic tādu izejvielu ieguve, kas nav saistīta ar enerģijas ražošanu, ievērojot subsidiaritātes principu; aicina Komisiju regulāri pārbaudīt, vai dalībvalstīs panākts progress jautājumā par izejvielu ieguvu un dabas aizsardzību; norāda, ka prakses noteikumi ir nozīmīgi instrumenti, lai nodrošinātu tehniski, sociāli, konkurētspējīgi un vides ziņā nevainojamu rīcību; atgādina par Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par ilgtspējīgu ES politiku attiecībā uz Tālajiem Ziemeļiem⁽¹⁾ un šajā sakarībā aicina Komisiju saskaņā ar piesardzības principu novērtēt to augsta riska zonu no vides viedokļa noturīgas izmantošanas iespējas, kurās varētu būt būtisku izejvielu vērtīgi piegādātāji, piemēram, Arktikā, Barenca jūras reģionā un Grenlandē un, ja iespējams, pagarināt spēkā esošos partnerattiecību nolīgumus ar valstīm šajos reģionos;

38. uzsver pārredzamāku un paredzamāku pamatnosacījumu nepieciešamību reglamentējošās apstiprināšanas procesos, lai izveidotu jaunas raktuves metālu un minerālu ieguvei, vienlaikus nepārkāpjot vides standartus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0024

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

39. norāda, ka Ziemeļeiropas valstīs un Barenca jūras reģionā ir ievērojamas rūdas un minerālu iegulas un meži; uzskata, ka Ziemeļeiropas reģions var sniegt ievērojamu ieguldījumu citu Eiropas uzņēmumu izejvielu piegādes vajadzībām un tādējādi samazināt Eiropas atkarību no importa; uzskata, ka ir skaidra nepieciešamība palielināt informētību par Ziemeļeiropas iespējām notiekošajās sarunās par izejvielām;

40. uzsver pētniecības, izstrādes un jauninājumu nozīmību, lai risinātu jaunas problēmas; pieņem zināšanai pētniecības un izstrādes ieguldījumu novatorisku tehnoloģiju un noturīgu metožu izstrādāšanā ieguves rūpniecībai, attīrīšanai, rūdas ražošanai un otrreizējai pārstrādei, lai papildus mazinātu ietekmi uz vidi un nevēlamu sociālu ietekmi;

41. prasa Komisijai veikt pasākumus, lai mudinātu apsvērt dažu raktuvju atkārtotu atvēršanu, izmantojot tās ilgtspējīgi, lai samazinātu risku, ka Eiropas rūpniecības nozare saskaras ar izejvielu trūkumu;

42. uzsver, cik nozīmīgas ir prasmes un apmācība, kā arī, cik liela ir ģeologu, inženieru, kalnraču un citu nodarbināto nozīme; aicina Komisiju un dalībvalstis šajā sakarībā iesaistīties ciešā dialogā ar darba tirgus partneriem, akademiķiem un nozares pārstāvjiem; aicina Komisiju noteikt apmācīta personāla nepieciešamību un pieejamību ieguves, attīrīšanas, pārstrādes un otrreizējās pārstrādes jomā līdz 2012. gadam un iegūtos datus paziņot Eiropas Parlamentam; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar nozari un akademiķiem atbalstīt izglītību izejvielu jomā, izveidojot īpašas universitāšu programmas un nosakot stipendijas; turklāt atbalsta šīs jomas apmaiņas programmas, piemēram, *Erasmus Mundus* Minerālu un vides programmu;

43. atzinīgi vērtē tā priekšlikumu par ES diplomātiju attiecībā uz izejvielām un retzemju metāliem, kura mērķis ir izveidot starptautisku regulatīvo platformu, nodrošināt piekļuvi izejvielām, jo īpaši tām, kuras uzskata par neaizstājamām, nodrošināt šo izejvielu piegādi, nodrošināt atvērtus globālos tirgus un veicināt starptautisko sadarbību noturīgas izejvielu ieguves un efektīvas resursu izmantošanas jomā, pamatojoties uz savstarpējām interesēm; šajā ziņā uzsver, ka izejvielu diplomātijas jomā ir jāizveido spēcīgs dialogs starp industrializētajām, jaunajām rūpnieciski attīstītajām un resursiem bagātajām jaunattīstības valstīm, lai veicinātu cilvēktiesības, labu pārvaldi un reģionālo stabilitāti, kā arī novērstu risku, ka resursu dēļ varētu rasties konflikti;

44. aicina Komisiju nodrošināt spēkā esošo tiesību aktu viskonsekventāko izpildi, lai iekļautu starptautiskās ekspertu grupas resursu ilgtspējīgas pārvaldības jomā (UNEP) darbā īpašu punktu par zelta ieguvī, ietverot tādus aspektus kā drošība, inovācijas, ķīmikāliju pārvaldība, nelegāla ieguve, kā arī nerūpnieciskā ieguve, lai atrastu ilgtermiņa ilgtspējīgu risinājumu, kas nodrošinās to, ka zelts tiek ražots vai importēts izmantošanai ES noturīgā veidā;

45. norāda, ka nerūpnieciska izrakteņu ieguve nelielā apjomā (ASM) var būt izšķiroša vietējās dzīves daļa, nodrošināt darba vietas un veicināt attīstības mērķu sasniegšanu, ja to oficiāli atzītu, reglamentētu un atbalstītu; pauž nožēlu par salīdzinoši zemajām zināšanām un analītisko instrumentu trūkumu šajā nozarē un uzsver nepieciešamību uzlabot tās atpazīstamību, veicināt efektīvas ASM politikas izveidi un īstenošanu, kā arī pārtraudzīt centienus novērst tādus nabadzības radītus draudus kā bērnu darbs, nedroša darba vide un piespiedu darbs, kas bieži vien raksturīgi maza mēroga ieguvei, un konfliktus, kas saistīti ar izrakteņu ieguvī nelielos apjomos; turklāt aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt jaunattīstības valstis gan valsts, gan vietējā līmenī, darot pieejamas specializētas zināšanas par noturīgām ieguves darbībām, lielāku resursu efektivitāti, kā arī otrreizēju izmantošanu un pārstrādi;

Otrdienā, 2011. gada 13. septembris

46. aicina Komisiju novērtēt nepieciešamību izveidot būtisko izejvielu, jo īpaši retzemju metālu, uzkrājumu mehānismu, kas nodrošinātu Eiropas uzņēmumiem piekļuvi stratēģiskajiem materiāliem, ko izmanto videi nekaitīgajā, augsto tehnoloģiju, aizsardzības un veselības nozarē un aizsardzībai pret monopolistu spiedienu un cenu celšanos; uzsver faktu, ka ES nozīme jebkāda uzkrāšanas programmā būtu jāierobežo, paredzot tikai tiesiskā regulējuma un reglamentējošās uzraudzības nodrošināšanu;

Taisnīga un noturīga izejvielu starptautiskā piegāde

47. norāda, ka palielinās izejvielu tirdzniecības ierobežojumi un konkurences kropļojumi; aicina Komisiju konsekvēnti pārraudzīt un risināt reģionālā, daudzpusējā un divpusējā līmenī jautājumu par eksporta un importa ierobežojumiem; pilnībā jāizpēta tirdzniecību traucējoši pasākumi attiecībā uz rūpnieciskām izejvielām un jo īpaši būtiskām izejvielām, un tie var izraisīt turpmāku normatīvu aktu pieņemšanu PTO ietvaros; aicina PTO cieši pārraudzīt, kāda ir importa un eksporta ierobežojumu ietekme un šajā sakarībā atbalsta PTO struktūrā izveidoto mehānismu, ar ko uzrauga izejvielu un retzemju metālu tirdzniecības tarifu un beztarifu barjeras, un Izejvielu un retzemju stabilitātes padomes izveidi G20; aicina Komisiju izmantot visus tās starptautiskos tīklus, tostarp diplomātisko dienestu, lai uzlabotu attiecības ar izejvielu un būtisko izejvielu piegādātājam valstīm un reģioniem un tādējādi veicinātu izejvielu un jo īpaši būtisko izejvielu starptautisko tirdzniecību; atzinīgi vērtē ES nodomu īstenot aktīvu izejvielu diplomātiju, kas aptver dažādas politikas jomas, piemēram, ārpolitiku, tirdzniecības, vides un attīstības politiku, un kura sekmētu un nostiprinātu demokrātijas principus, cilvēktiesības, reģionālo stabilitāti, pārredzamību un noturīgu attīstību; uzskata, ka konkrēti prioritārie pasākumi un visaptveroša stratēģija par noturīgām un retzemju metālu piegādēm Eiropā ir jāizstrādā jau vistuvākajā laikā; aicina Komisiju iesaistīt Eiropas retzemju metālu nozares dalībniekus šādu pasākumu noteikšanā;

48. atzīst jaunattīstības valstu valdību un parlamentu leģitīmās tiesības, apspriežoties ar pilsonisko sabiedrību, valsts interesēs ieviest tādas politikas nostādnes un regulējumu ārvalstu ieguldījumu jomā, lai ārvalstu ieguldījumi nāktu par labu vietējai ekonomikai, radītu pievienoto vērtību vietējā mērogā un veicinātu attīstību; uzsver, ka ES izejvielu stratēģijai nebūtu jākavē šo tiesību īstenošana;

49. atzinīgi vērtē ES centienus veicināt izejvielu noturīgu tirdzniecību ar trešām valstīm (piemēram, FLEGT);

50. uzsver, ka nepieciešams izstrādāt skaidrus noteikumus sadarbībai izejvielu tirdzniecības jomā starp visiem iesaistītajiem dalībniekiem (ražotājiem, eksportētājiem, tranzīta valstīm, importētājiem);

51. aicina Komisiju nodrošināt saskanību starp attīstības politiku un izejvielu iniciatīvu, jo ES izejvielu politikā pilnībā būtu jāņem vērā jaunattīstības valstu noturīga ekonomiskā izaugsme un to īpašie sociālie standarti (kā noteikts LESD 208. pantā) un jānodrošina attīstības politikas un izejvielu iniciatīvas saskaņotība; uzsver, ka pārliecinošs atbalsts ar resursiem bagāto valstu ekonomikas, sociālajai un vides attīstībai varētu palīdzēt izveidot stabilas un demokrātiskas institūcijas, kas nodrošinās savstarpēju labumu gan valstīm, kas veic eksportu, gan valstīm, kas saņem importu; tāpēc aicina turpmākajos nolīgumos ar partnervalstīm, kas eksportē izejvielas, iekļaut klauzulas par cilvēktiesībām un demokratizāciju; uzskata, ka ES arī jāatbalsta jaunattīstības valstis, lai dažādotu to ekonomiku, samazinātu to atkarību no izejvielu eksporta un palielinātu to ražojumu vērtību, ieviešot vietējo ražošanu un pārstrādi; aicina Komisiju, gatavojot jaunus ārējās darbības mehānismus laikposmam pēc 2013. gada, iekļaut pasākumus labas pārvaldības un noturīgas kalnrūpniecības atbalstam programmās demokrātijas un ekonomikas stabilitātei nestabilās valstīs, kas piegādā izejvielas;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

52. uzskata, ka resursu iegāde ir uzņēmumu pienākums; atzīst grūtības saistībā ar resursu iegādi MVU vajadzībām; tāpēc lūdz Komisiju apsvērt, kādā veidā, kas nebūtu finansiāls, varētu atbalstīt tādas koncepcijas kā Eiropas izejvielu pārvaldītājsabiedrība; lūdz Komisiju un dalībvalstis rūpīgi izpētīt Japānas JOGMEC;

53. aicina dalībvalstis savstarpēji sadarboties Eiropas izejvielu stratēģijas ietvaros; aicina, lai šajā stratēģijā izmantotu sinerģijas priekšrocības starp ekonomikas, kalnrūpniecības, rūpniecības un starptautiskās politikas jomām ar mērķi nodrošināt stratēģisko izejvielu apgādi;

54. aicina Komisiju izvērtēt PTO lietas pret Ķīnu rezultātus un arī turpmāk, attiecīgos gadījumos, izmantot PTO mehānismus;

55. norāda, cik nozīmīgas ir Āfrikas un ES attiecības un Adisabebas 2010. gada jūnija nolīgums; pieprasa, lai šī partnerība būtu balstīta uz savstarpēju ieinteresētību un norāda, ka, veicinot noturīgu ieguves rūpniecības praksi, ir svarīgi apmainīties ar labāko praksi par labu pārvaldību, resursu efektīvāku izmantošanu, atkārtotu izmantošanu un otrreizējo pārstrādi, atkritumu un nevērtīgo iezu pārvaldību, atstāto raktuvju atjaunošanu, veselību un drošību, strādnieku aizsardzību un bērnu darba izskaušanu; norāda, ka Āfrikas Savienība dokumentā par Āfrikas kalnrūpniecības nakotni uzsverusi — Āfrikas valstis līdz šim nav spējušas gūt labumu no savas dabas resursu konkurences priekšrocības, un ka tāpēc jāapsver pasākumi, lai nodrošinātu ar resursiem bagāto valstu iedzīvotājiem labumu no dabas resursu bagātības;

56. uzsver, ka nozīmīga ir divpusēja sadarbība izejvielu jomā, kā to parādīja ES un Āfrikas Savienība 2010. jūnijā, un atbalsta turpmākus pasākumus saistībā ar kopīgo Āfrikas un ES rīcības plānu 2011.–2013. gadam; aicina attīstīt līdzīgu sadarbību ar citām valstīm, kas ir galvenās būtisku izejvielu ražotājas; ierosina par vienu no izejmateriālu diplomātijas konkrētajiem mērķiem noteikt avotu dažādošanu, atsevišķu to izejvielu piegādi, kuras ES tikai importē, pārorientējoties no Dienvidaustrumāzijas uz Latīņameriku un Āfriku;

57. atzinīgi vērtē šajā rīcības plānā izmantoto pieeju, kas paredz nodrošināt apmācību par paraugpraksi attiecībā uz to, kā labāk panākt vienošanos par dabas resursu izmantošanu, un uz zinātniskās sadarbības sekmēšanu ieguves nozarē papildus tam, ka tiek veicināta laba pārvalde, tostarp pārredzamība;

58. pauž nožēlu, ka paziņojumā nav minēti citi reģioni un valstis; uzskata, ka būtu jāizmanto alternatīvu izejvielu avoti, lai izvairītos no Eiropas atkarības no ierobežota valstu skaita; šajā sakarībā aicina Komisiju veidot arī citas abpusēji izdevīgas partnerības ar resursiem bagātām valstīm un reģioniem; uzskata, ka ES būtu jāpiedāvā trīs galveno jautājumu — infrastruktūras, zināšanu apmaiņas un resursu — partnerības; aicina ES atbalstīt resursiem bagātas jaunattīstības valstis, attīstot šo valstu zināšanas par ģeoloģiskajiem, ieguves un minerālu apstrādes jautājumiem, kā arī zinātniskajiem un juridiskajiem jautājumiem, lai panāktu noturīgas veiktspējas nodrošināšanu; šajā sakarībā ierosina ģeoloģijas fakultātēs izveidot kopīgi finansētas zinātniskās katedras; aicina Komisiju cieši uzraudzīt starptautiskos nolīgumus, ko noslēgušas ar resursiem bagātās valstis ar trešām valstīm, un kuros paredzēta ekskluzīva piekļuve resursiem, un nodrošināt godīgu piekļuvi resursiem un starptautisko tirdzniecības likumu funkcionēšanu;

59. pauž bažas par to, ka nav noteikta stratēģija dialogam un sadarbībai ar Ķīnu un citiem galvenajiem starptautiskajiem partneriem; uzsver, ka ar Ķīnu ir nepieciešams dialogs tirdzniecības un tehnoloģiju jautājumos; aicina Komisiju izpētīt, kā būtu iespējams izstrādāt abpusēji izdevīgus izmēģinājuma projektus ar Ķīnu noturīgas ieguves rūpniecības un minerālu apstrādes, aizstāšanas, resursu efektīvas izmantošanas vai būtisko izejvielu otrreizējas pārstrādes jomā; viennozīmīgi atbalsta arī līdzīgus divpusējus dialogus par piemērotām izejvielām ar citām nozīmīgām izejvielas piegādājošām valstīm kā, piemēram, BRICS valstīm (Brazīlija, Krievija, Indija, Ķīna un Dienvidāfrika), jo abām pusēm ir un tās izmanto milzīgu daudzumu izejvielu; aicina Komisiju savā Eiropas kaimiņattiecību politikā līdzīgi aplūkot jautājumu par izejvielām;

Otrdienā, 2011. gada 13. septembris

60. uzskata, ka ES izejvielu stratēģijai jāatspoguļo atšķirības starp attīstītajām un lielākajām jaunietekmes valstīm, no vienas puses, un vismazāk attīstītajām valstīm, no otras puses;

61. uzsver, ka jautājums par piekļuvi izejvielām būtu pakāpeniski jāiekļauj miera nodrošināšanas un konfliktu novēršanas politikas pasākumos, jo ievērojams skaits konfliktu konkrētos reģionos rodas no jauna;

62. piekrīt tam, ka attīstības politika ir nozīmīga, lai palīdzētu valstīm pārvērst savas resursu bagātības noturīgā un visaptverošā izaugsmē, cita starpā, nostiprinot pārvaldību un pārredzamību; uzsver to, ka attīstības politika, tostarp VPS, neietilps izejvielu diplomātijas mehānismā, bet uzskata, ka tai var būt svarīga atbalstoša nozīme attiecībā uz Eiropas izejvielu politiku; tālab aicina Komisiju, nodrošināt saskanību starp attīstības politiku un izejvielu diplomātiju; atzinīgi vērtē to, lai ES tirdzniecības nolīgumos un kā priekšnoteikums dalībai PTO tiktu iekļautas skaidri formulētas garantijas par nediskriminējošu piekļuvi izejvielu tirgum; tomēr piekrīt, ka tirdzniecības nolīgumiem jānodrošina nepieciešamā elastība, lai atbalstītu jaunattīstības valstis saikņu veidošanā starp ieguves rūpniecību un vietējo rūpniecību; uzskata, ka ir jāievēro valstu resursu suverenitāte, un šajā sakarībā aicina Komisiju apsvērt savus iebildumus pret eksporta nodokļiem jaunattīstības valstīs, izmantojot diferencētu pieeju un ievērojot dažādos valstu kontekstus, lai neapdraudētu jaunattīstības valstu attīstības mērķus un industrializāciju; uzsver, ka brīva un godīga tirdzniecība ir svarīgs jautājums attiecībā uz globālās izejvielu nozares izveidi un labklājības radīšanu visos sabiedrības slāņos; norāda, ka ienākumiem no izejvielām var būt svarīga nozīme, lai ļautu vismazāk attīstītajām valstīm sasniegt tūkstošgades attīstības mērķus;

63. pauž bažas par to, ka pārstrādātajā izejvielu iniciatīvā nav norāžu ne uz VPS, ne VPS+ un nav piedāvātas arī alternatīvas tirdzniecības iniciatīvas cilvēktiesību ievērošanas, vides aizsardzības standartu, bērnu darba novēršanas un iekšpolitisko reformu veicināšanai valstīm, uz kurām šīs sistēmas neattiecas; prasa Komisijai atbalstīt un sekmēt iniciatīvas, kuru mērķis ir dažādot jaunattīstības valstu ekonomiku, kas ir lielā mērā atkarīga no konkrētām izejvielām;

64. aicina Komisiju palīdzēt jaunattīstības valstīm, nodrošinot to veikspēju, lai tās varētu pārvarēt informācijas asimetriju sarunās par izejvielu un ieguves rūpniecības jomas līgumiem un īstenot sarunas par tehnoloģijas nodošanu, gan valsts līmenī, gan starp vietējām kopienām;

65. uzsver, cik nozīmīga ir uzņēmumu sociālā atbildība, lai ārvalstīs tiktu ievēroti augsti standarti vides, sociālajā, darba tiesību, kā arī labākās pieejamās tehnoloģijas piemērošanas jomā; uzskata, ka tas būtu jāpopularizē saistītajos forumos, piemēram, G8 un G20, PTO, ESAO, ANO Tirdzniecības un attīstības konferencē, ANO Vides programmā un tās Starptautiskajā ilgtspējīgas resursu pārvaldības padomē, starptautiskajās metālu izpētes grupās un citās organizācijās; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ANO Globālā pakta pozitīvo ieguldījumu; aicina ES uzņēmumus izstrādāt pienācīgu rīcības kodeksu attiecībā uz tiem, kas strādā trešās valstīs, un pamatot savus pasākumus ar ESAO pamatnostādnēm attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un ISO 26000; aicina Komisiju veikt pasākumus, kas nodrošina atbilstību sociālajiem, vides un darba standartiem Eiropas uzņēmumos, kuri iegūst dabas resursus trešās valstīs; aicina Komisiju pašai iesniegt priekšlikumu ziņojumu sagatavošanai par katru valsti atsevišķi attiecībā uz būtiskām izejvielām un paredzēt juridiski saistošas prasības ieguves uzņēmumiem publicēt savus maksājumus par katru projektu, kuros tie iegulda, katrā valstī, ņemot vērā ASV *Dodd-Frank* likumprojekta piemēru; atbalsta ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvu (*EITI*) un globālo tīklu „Publicē savus izdevumus” (*PWYP*); uzskata, ka šie standarti jo īpaši jāpiemēro projektiem, kas saņem ES finansējumu, piemēram, EIB finansētajiem projektiem, mudina ES izpētīt, kā var novērst nelegāli tirgotu vai iegūtu minerālu ieviešanu; lūdz Komisiju izpētīt, vai šajā sakarībā varētu izmantot izcelsmes noteikšanas tehnoloģiju, un veicināt izmēģinājuma projektus, pamatojoties uz pieredzi tantālīta izcelsmes noteikšanā; aicina EIB regulāri analizēt gaidāmo tās aizdevumu ietekmi uz ieguves rūpniecību;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

66. pauž nopietnas bažas par daudziem dokumentētiem gadījumiem, kad ES uzņēmumi pārkāpj standartus vides un darba jomā, kā arī cilvēktiesības;

67. atkārtoti apstiprina, ka pārredzamības iniciatīvas ieguves rūpniecības nozarē veicina uzņēmējdarbību, ka tās var radīt juridisku noteiktību un noturīgas ilgtermiņa partnerības un ka tās var kalpot kā drošības pasākumi pret atkārtotu sarunu atsākšanu un izraidīšanu; norāda, ka pastāv problēmas, kas ir jārisina, un ka dažiem nolīgumiem ir jāpiemēro konfidencialitāte, taču tiem tomēr vajadzētu būt pieejamiem publiskai pārbaudei; norāda, ka Ganas Naftas produktu radīto ieņēmumu pārvaldes likums ir labs piemērs tam, kā no vienas puses saglabāt konfidencialitāti, bet no otras puses nodrošināt parlamentāru uzraudzību;

68. uzskata, ka ES uzņēmumiem vajadzētu savās mītnes valstīs uzņemties juridisku atbildību par cilvēktiesību, vides standartu vai SDO būtisko darba standartu pārkāpumiem, kurus izdarījuši to meitasuzņēmumi ārvalstīs un struktūrvienības, kuras tie kontrolē;

69. lūdz EIB un Komisiju pirms lēmuma pieņemšanas par ieguves rūpniecības nozares atbalstīšanu jaunattīstības valstīs, rūpīgāk apsvērt, vai projekti veicina nabadzības izskaušanu, noturīgu attīstību un nediskriminējošu izaugsmi;

70. ir nobažījies par to, ka turpinās konfliktu zonās iegūtu izrakteņu tirdzniecība un izmantošana, jo to ražošana izraisa nepieņemamu vardarbību un nelikumīgas darbības; aicina Komisiju, EĀDD, Padomi un dalībvalstis ņemt vērā šo situāciju, īstenojot attiecības ar trešām valstīm; aicina Komisiju un ES stratēģiskās piegādātājvalstis kopīgi attīstīt efektīvas izejvielu izsekojamības sistēmas, sākot no importa līdz otrreizējai pārstrādei vai noglabāšanai, un ieviest izejvielu un to tirdzniecības ķēžu savstarpēji saistošu sertifikācijas sistēmu (sertificētas tirdzniecības ķēdes), lai varētu nodrošināt, ka šādu izejvielu tirdzniecība ir godīga, un lai nepieļautu krāpniecību reģionos iegūtu izejvielu tirdzniecības ļaunprātīgu izmantošanu; aicina Komisiju sadarboties ar attiecīgām starptautiskām iestādēm (ANO, ESAO, SDO), lai konstatētu un censtos harmonizēt sertifikācijas labāko praksi;

71. uzsver, ka finanšu tirgiem var būt nozīmīga loma gan izejvielu un preču ražotāju, gan patērētāju riska samazināšanā; aicina Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus, lai preču tirgos nodrošinātu pārredzamību un apņēmīgi cīnītos pret negodīgām spekulācijām, kas izraisa preču tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, ja uzskata par nepieciešamu — saskaņā ar padziļinātu empīrisku analīzi; norāda, ka šie pasākumi aptver arī attiecīgās iniciatīvas saistībā ar G8 un G20 sarunām;

72. ir nobažījies par to, kā atvasināto instrumentu tirgi ietekmē izejvielu cenu attīstību; uzskata, ka nepieciešamas efektīvākas kontroles pār ārpusbiržas atvasināto instrumentu tirgiem; šajā sakarībā atbalsta tādas pasākumus kā ārpusbiržas atvasināto instrumentu pārredzamības uzlabošana EVTI uzraudzībā; uzskata, ka šādi pasākumi varētu radīt lielāku drošību ieguldītājiem un MVU un ļautu ražotājiem Eiropā veikt plānošanu ar lielāku noteiktību;

73. atzinīgi vērtē ESAO, G8 un G20 darbu izejvielu un noturības jomā un uzsver G20 dialoga par izejvielu jautājumiem turpmāku nepieciešamību, lai izstrādātu kopīgu perspektīvu; atzinīgi vērtē G8 un G20 valstu vēlmi cīnīties pret izejvielu cenu nestabilitāti un aicina izstrādāt konkrētus pasākumus, lai mazinātu spekulāciju šajā jomā, aicina Komisiju veicināt ESAO darbu attiecībā uz eksporta ierobežojumu ietekmi un par to izmantošanu kā politikas līdzekli; atbalsta to, ka sarunās tiek iesaistītas arī valstis, kas nav ESAO dalībnieces; aicina izveidot stratēģisku sadarbību būtisko izejvielu jomā starp ES, ASV un Japānu virzībā uz „globālu izejvielu uzraudzību”, apmainoties ar datiem par pieprasījumu un piedāvājumu, izstrādājot kopīgas

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

prognozes, sekmējot apmaiņu ar paraugpraksi, tehnoloģiskajām zināšanām un patentiem, analizējot piegāžu ķēdes, izpētīt iespējas veidot kopīgus stratēģiskos krājumus un īstenojot kopīgus pētniecības un izstrādes projektus; uzskata, ka šie jautājumi ir jāietver nākamā ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmju darba kārtībā; aicina Komisiju veicināt izejvielu diplomātijas otro posmu (*Track-II*), atbalstot nevalstisko organizāciju, akadēmisko aprindu un ideju laboratoriju apmaiņu starp Eiropas Savienību un citām resursu jomā ieinteresētajām valstīm; aicina Komisiju izejvielu jomā regulāri organizēt pasākumus, tādus kā JOGMEC (Japānas Nacionālās naftas, gāzes un metālu korporācijas) „metālu saloni”, kuros piedalītos citas resursu jomā ieinteresētās valstis; turklāt lūdz Komisiju izpētīt, vai būtu iespējams izstrādāt starptautisku statistikas iniciatīvu attiecībā uz būtiskajām izejvielām, par pamatu ņemot kopīgās organizāciju datu iniciatīvas (*JODI*) piemēru, kā arī, vai starptautisks līgums par metāliem varētu būt lietderīgs līdzeklis; aicina Eiropas Aizsardzības aģentūru saskaņā ar LES 42. panta 3. punktu iesaistīties to pasākumu noteikšanā, kas nostiprinātu aizsardzības nozares rūpniecisko un tehnoloģisko bāzi attiecībā uz izejvielām;

Lauksaimniecības produkti un preču tirgi

74. atbalsta Komisijas veikto analīzi par lauksaimniecības produktiem, ņemot vērā nodrošinātības ar pārtiku situāciju visā pasaulē, kur samazinās pārtikas krājumi un arvien lielāks kļūst iedzīvotāju skaits un aizvien vairāk cilvēku cieš no bada, un no tirgus perspektīvas uzsver pārtikas un lopbarības cenu ļoti lielo svārstīgumu, pārtikas un lopbarības piegādes ķēžu trūkumus un finanšu instrumentu lomu, un spekulatīvu darbību kā nestabilitātes iespējamo iemeslus, kas ir nopietni jāņem vērā; atgādina, ka četras ES dalībvalstis šobrīd tiek uzskatītas par īpaši neaizsargātām valstīm no pārtikas cenu kāpuma viedokļa;

75. prasa īpašu uzmanību pievērst būtiskajai neskaidrībai par pieaugošo saikni starp enerģijas un neenerģijas preču cenu svārstībām, jo īpaši pārtikas cenu izmaiņām;

76. uzstāj, piekrītot Komisijai, ka, lai panāktu nodrošinātību ar pārtiku visā pasaulē, starptautiskajai sabiedrībai ir jāpieņem saskaņota ilgtermiņa pieeja, tostarp jāpalielina pētniecība un ieguldījumi jaunattīstības valstu lauksaimniecības nozarē, jo īpaši īstenojot attīstības politikas prioritātes, lai palielinātu spēju pārvarēt satricinājumus pārtikas jomā un pielāgoties tiem;

77. atbalsta nesenos G20 veiktos pasākumus, politiski reaģējot uz pārtikas un lauksaimniecības preču tirgos novērotajām cenu svārstībām, tostarp attiecībā uz pārtikas ražošanas prognozēm, kā arī atbalsta apmaiņanos ar lielāku informācijas apjomu un uzsver vajadzību pēc lielākas pārredzamības un savlaicīgākas informācijas par pārtikas preču rezervēm un krājumiem;

78. atzinīgi vērtē 2011. gada 22. janvārī Berlīnē notikušajā 3. lauksaimniecības ministru sanāksmē 48 valstu parakstīto kopīgo paziņojumu, kurā ir izteikta prasība uzlabot lauksaimniecības tirgu spēju pienācīgi darboties un ir atzīta tirdzniecības nozīme, lai lauksaimniecības tirgos panāktu līdzsvaru starp dažādiem dalībniekiem un uzlabotu lauksaimnieku iespējas iegādāties izejvielas un enerģiju;

79. lūdz Komisiju izstrādāt ziņojumu par atvasinātajiem finanšu instrumentiem un izejvielas reglamentējošiem noteikumiem, lai noskaidrotu, vai šīs nozares specifika dēļ ir nepieciešams lauksaimniecības preces reglamentēt atsevišķā aktā; atbalsta neseno Komisijas priekšlikumu par atvasinātajiem ārpusbiržas instrumentiem un sabiedrisko apspriešanu par finanšu tirgu instrumentu direktīvu; uzskata, ka pirmām kārtām būtu steidzami jāapkarojunprātīga spekulatīva rīcība, nelikumīga prakse un atvasināto instrumentu tirgu negodprātīga izmantošana;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

80. prasa Komisijai steidzami ierosināt konkrētus pasākumus, lai garantētu nodrošinātību ar pārtiku, cīnītos pret tirgus nestabilitāti un, uzņemoties ilgtspējīgu vispārējo atbildību, pastiprinātu lauksaimniecības preču atvasināto instrumentu tirgu darbības spēju;

*

* *

81. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Melnās jūras zvejniecība

P7_TA(2011)0365

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par Melnās jūras zvejniecības pašreizējo un turpmāko pārvaldību (2010/2113(INI))

(2013/C 51 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Parlamenta 2009. gada 7. maija rezolūciju par Parlamenta jauno lomu un pienākumiem saskaņā ar Lisabonas līgumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Melno jūru ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. februāra rezolūciju par Zaļo grāmatu „Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 21. oktobra rezolūciju par integrēto jūrniecības politiku — sasniegtā progresā novērtēšana un jauni uzdevumi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1256/2010, ar ko 2011. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu zvejas iespējas Melnajā jūrā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Integrēta Eiropas Savienības jūrniecības politika” (COM(2007)0575),
- ņemot vērā 1992. gada Konvenciju par Melnās jūras aizsardzību pret piesārņojumu (Bukarestes konvencija) un tās protokolus,
- ņemot vērā 1993. gada Ministru deklarāciju par Melnās jūras aizsardzību (Odesas deklarācija),

⁽¹⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 37. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0025.

⁽³⁾ OV C 348 E, 21.12.2010., 15. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0386.

⁽⁵⁾ OV L 343, 29.12.2010., 2. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 206, 22.7.1992., 50. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā 2007. gada Melnās jūras pārrobežu diagnostisko analīzi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Melnās jūras aizsardzības pret piesārņojumu komisijas 2008. gada ziņojumu par Melnās jūras vides stāvokli,
- ņemot vērā Melnās jūras aizsardzības pret piesārņojumu komisijas 2009. gada stratēģisko rīcības plānu Melnās jūras vides aizsardzībai un rehabilitācijai,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvenciju,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Nolīgumu par 1982. gada 10. decembra konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību,
- ņemot vērā Nolīguma par Jūras tiesību konvencijas XI daļas īstenošanu,
- ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (PLO) 1995. gada Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodeksu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1992. gada Konvenciju par bioloģisko daudzveidību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām sugām,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par starptautiskas nozīmes mitrājiem, īpaši kā ūdensputnu dzīves vidi (Ramsāres konvencija),
- ņemot vērā 1979. gada Konvenciju par migrējošo savvaļas dzīvnieku sugu aizsardzību (Bonnas konvencija),
- ņemot vērā Nolīgumu par vaļveidīgo aizsardzību Melnajā jūrā, Vidusjūrā un blakusesošās Atlantijas okeāna teritorijās (ACCOBAMS),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada Nolīgumu par zivju krājumiem,
- ņemot vērā Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) 32. sesijas 2008. gada ziņojumu „Sadarbības stiprināšana Melnajā jūrā”,
- ņemot vērā GFCM 2009. gada reģionālo pētījumu par mazajām tunzivīm Vidusjūrā, tostarp Melnajā jūrā,
- ņemot vērā Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības organizāciju,
- ņemot vērā 2009. gada 7. maijā Prāgā notikušās Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo deklarāciju (Prāgas deklarācija),
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7-0236/2011),

⁽¹⁾ <http://www.grid.unep.ch/bsein/tda/main.htm>.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- A. tā kā Eiropas Savienībā vēl turpinās debates par kopējo zivsaimniecības politiku (KZP) un tā kā tā būs pirmā KZP reforma, kas ietver Melno jūru, debatēs būtu jāņem vērā šīs akvatorijas īpatnības un vajadzības;
- B. tā kā līdz šim sadarbība bija nenoteikta vai pat izpalika, trūka konkrēta, saskaņota tiesiskā regulējuma un Melnās jūras reģiona valstīm kopēja tiesību akta par zvejas darbību, jo visi ūdeņi atrodas dažādu piekrastes valstu jurisdikcijā, kā arī kopumā trūka atbilstīgu un sistemātisku pētījumu un zinātniskas informācijas par Melnās jūras baseinu;
- C. tā kā veikt zvejniecības pārvaldību Melnās jūras reģionā ir ļoti grūti, jo tikai divas no sešām valstīm, kurām ir robeža ar Melno jūru, ir ES dalībvalstis, bet pat šīs divas valstis ir jaunas ES dalībvalstis, kas pievienojās Savienībai tikai 2007. gadā;
- D. tā kā kopējas politikas mehānisma izveide šīm sešām valstīm, kurām ir robeža ar Melno jūru, ir jāskata ilgtermiņā, lai cita starpā nodrošinātu vides aizsardzību un veicinātu jūras piekrastes teritoriju ekonomisko un sociālo attīstību;
- E. tā kā par Melnās jūras reģiona jaunā politikas mehānisma mērķi jāizvirza bioloģiskās daudzveidības saglabāšana un uzlabošana un iedzīvotāju, kuri strādā zvejniecības jomā attiecīgajā reģionā, labklājība, kas ir vienas no Eiropas Savienības prioritātēm;
- F. tā kā Melnajai jūrai jāņem tai atbilstoša vieta Eiropas galveno jūras teritoriju vidū, ņemot vērā, ka tā ir jaunākā un dinamiskākā daļēji slēgtā jūra;
- G. tā kā Melnajai jūrai jāņem pienācīga vieta reformētajā KZP un integrētajā jūrniecības politikā un tā kā jaunajā Eiropas Zivsaimniecības fonda pēc 2013. gada finanšu shēmā ir atbilstoši jāņem vērā zvejnieku un zvejas, ražošanas un pārstrādes nozaru vajadzības;
- H. tā kā šo ziņojumu varētu ņemt vērā ne tikai kā vienu no pamatnostādnēm KZP reformai, bet to arī varētu iekļaut turpmākajā ES politikā sadarbībai ar austrumu partneriem, lai, maksimāli izmantojot esošo Komisijas paziņojumu par Melnās jūras reģiona sinerģiju (COM(2007)0160), pastiprinātu Melnās jūras reģiona sadarbību, kurā zvejniecībai un dažādu nozaru attīstībai ir liela nozīme;
- I. tā kā zvejniecības pārvaldība Melnās jūras reģionā gūtu ievērojamu labumu no koordinētākas zinātniskās sadarbības starp piekrastes valstīm, kā arī no saskaņotas zivju krājumu stāvokļa saglabāšanas un uzlabošanas politikas Eiropas līmenī;
- J. tā kā dinamiskās pārmaiņas, kuras tieši saistītas ar zveju, klimata pārmaiņām un piesārņojumu, nopietni ietekmē daudzas jūras ekosistēmas kopumā un jo īpaši Melnās jūras ekosistēmu;
- K. tā kā Japānas jūras gliemežu (*Rapana venosa*) populācija apdraud ekoloģisko līdzsvaru Melnajā jūrā un tai ir negatīva ietekme, jo Japānas jūras gliemezis iznīcina tādus dabīgos ūdens filtrus kā Vidusjūras ēdamgliemeņus (*Mytilus galloprovincialis*) un svītrotais venuss (*Chamelea gallina*);

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- L. tā kā lielākā daļa zvejas kuģu, kurus izmanto ES zvejnieki Melnajā jūrā, ir mazāk nekā 12 metrus gari, tiem ir neliela ietekme uz Melnās jūras vidi; tomēr tiem jāņem vērā ilgtspējīgas zvejniecības nodrošināšanai paredzētie pasākumi un jāievēro šajā sakarā noteiktie pienākumi;
- M. tā kā nekavējoties jārisina nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas problēma Melnajā jūrā;
- N. tā kā tās sešas valstis, kurām ir robeža ar Melno jūru, bet pašlaik nav kopīga nolīguma, varētu noslēgt pamatnolīgumu, ko varētu panākt sarunās, piemēram, pamatojoties uz Komisijas paziņojumu, kurā tiktu paustas un ņemtas vērā visu pušu intereses;
- O. tā kā vairums Melnās jūras problēmu rodas tādas atbilstošas institucionālas struktūras trūkuma dēļ, kura koordinē un veic Melnās jūras zvejniecības pārvaldību profesionālā un specializētā līmenī; tā kā pēdējos desmit gadus turpinās sarunas starp valstu zivsaimniecības politikas īstenošanā iesaistītajām pārvaldēm par šādas institucionālas struktūras izveidošanu, kā arī par šīs struktūras veidu un atbildību, un tā kā minētās sarunas joprojām nav devušas rezultātus; tā kā šā iemesla dēļ nav veikti atbilstoši nozvejas un īpaši pārrobežu zvejas kontroles pasākumi;
- P. tā kā Vidusjūras Vispārējā zivsaimniecības komisija (GFCM), kuras pilnvarās ietilpst Melnās jūras teritorija, līdz šim nav pēc iespējas ievērojusi ieinteresēto pušu, jo īpaši zvejnieku, vajadzības un cerības un tai ir jāizmanto visi pieejamie ar šo reģionu saistītie instrumenti;
- Q. tā kā Melnā jūra ievērojami atšķiras no Vidusjūras tādās jomās kā zivju krājumi, piesārņojuma līmenis, sugu daudzveidība, dominējošās sugas, kopējā biomasas un ražība;
- R. tā kā Eiropas Parlaments 2011. gada janvārī pieņēma ziņojumu par ES stratēģiju attiecībā uz Melno jūru⁽¹⁾, kurā uzsvērts, ka jāpiemēro daudzgadu zvejniecības pārvaldības plāni, kā arī jāizveido atsevišķa reģionāla iestāde Melnās jūras zvejniecības pārvaldībai;

Vispārīgi jautājumi

1. norāda, ka ir jāizveido dzīvotspējīga, stabila un ilgtspējīga zvejniecības nozare Eiropas līmenī un ka tieši Melnajai jūrai ir vajadzīga īpaša politika, lai saglabātu un uzlabotu zivsaimniecības resursu stāvokli un nodrošinātu, ka zivsaimniecības nozare ir piemērota Melnās jūras baseinam, ņemot vērā Melnās jūras reģiona īpatnības un to, ka Melnās jūras zivsaimniecības politikai jāklūst par nākamās KZP reformas neatņemamu sastāvdaļu;
2. uzsver, ka reģionālā, valsts un Eiropas līmenī jāveic precīzāki analītiskie un zinātniskie pētījumi, lai Melnās jūras baseinā saglabātu un uzlabotu zivsaimniecības resursus un ekosistēmas;
3. atzīst Komisijas centienus veicināt stabilāku un strukturētāku dialogu ar valstīm, kurām ir robeža ar Melno jūru un kuras nav ES dalībvalstis, un mudina Komisiju pielikt lielākas pūles, lai panāktu strukturētāku vienošanos par kopīgu regulējumu, kas ietver visu Melnās jūras baseinu, un saskaņā ar kuru šajā reģionā zvejniecības pārvaldībā tiktu īstenota reģionāla pieeja;

⁽¹⁾ Skat. Eiropas Parlamenta iepriekš minēto 2011. gada 20. janvāra rezolūciju.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

4. uzskata, ka visu ar Melno jūru saistīto lēmumu un politikas jomu pamatā jābūt pamatotiem zinātniskiem datiem un šajā sakarā aicina visas ieinteresētās puses sadarboties;
5. uzsver, ka jāturpina zinātniski analizēt zivju krājumu stāvokli un jāizveido stabila, ilgtermiņa zivsaimniecības novērošanas sistēma, un norāda, ka visām Melnās jūras piekrastes valstīm jāpievienojas minētajā analizē;
6. mudina Komisiju izmantot visus tai pieejamos diplomātiskos un finanšu instrumentus, lai palīdzētu sasniegt konkrētus rezultātus attiecībā uz veiksmīgu un ilgtspējīgu zivsaimniecību ES interesēs, tostarp maksimāli izmantojot *Euronest* parlamentāro asambleju un Austrumu partnerattiecību iniciatīvu, ņemot vērā to, cik nozīmīgas ir ES tuvākās kaimiņvalstis;
7. aicina izveidot uzlabotu pārraudzības, kontroles un zvejas darbību uzraudzības sistēmu, kas veicinās ilgtermiņa ilgtspējīgu zivju krājumu izmantošanu un ļaus efektīvāk apkarot nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju;
8. atbalsta Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras starptautisko lomu un aicina aktīvāk piedalīties un efektīvāk sadarboties Melnās jūras reģiona kontrolē, pārbaudē un uzraudzībā;
9. uzskata, ka dziļūdens sugu zvejas metodes ir uzmanīgi un sīki jāpārbauda, lai noteiktu, kuras no sugām nekaitē un kuras vismazāk kaitē jūras gultnei; uzsver, ka dziļūdens krājumu zvejas metožu atbilstīga izmantošana ir ļoti svarīga, lai novērstu pārmērīgas Japānas jūras gliemežu (*Rapana venosa*) populācijas veidošanos, kas apdraud tādu jūras dabīgo filtru kā Vidusjūras ēdamgliemenes (*Mytilus galloprovincialis*), svītrota venusu (*Chamelea gallina*), kā arī plakano austeru (*Ostrea edulis*) populācijas un daudzus citus čaulgliemjus;
10. uzskata, ka Melnajai jūrai jāpiešķir pienācīgs statuss Kopienas politikā un tāpēc jāveic piemēroti diplomātiski un zinātniski pasākumi un jāpiešķir atbilstoši finanšu līdzekļi ilgtspējīgai zvejniecībai šajā baseinā; uzskata, ka ES budžeta līdzekļiem jābūt elastīgiem, pieejamiem un pārredzamiem, lai ES varētu nodrošināt Melnās jūras zvejniecības ilgtspēju;
11. uzsver, ka veiksmīgas integrētas jūrniecības politikas Melnās jūras reģionā sekmēšanas pamatā ir dialogs starp dažādām ieinteresētajām pusēm; norāda, ka integrētai jūrniecības politikai jāveicina arī tādas saiknes izveidošana starp dažādām jūras nozarēm, kurā nav vietas konfliktiem un sarežģījumiem, ņemot vērā piekrastes teritoriju ilgtspējīgu attīstību;
12. uzsver divpusējās sadarbības un starptautisko nolīgumu svarīgo lomu, jo vairums Melnās jūras reģiona valstu nav ES dalībvalstis un tām nav pienākuma ievērot Kopienas tiesību aktus;
13. uzskata, ka visām Melnās jūras reģiona valstīm, jo īpaši ES dalībvalstīm, kā arī ES kandidātvalstīm, ir jāievēro ES un starptautiskie tiesību akti, kas ir piemērojami zvejas darbībām un kuru mērķis ir garantēt ne tikai zivju krājumu, bet arī zvejniecības nozares ilgtspējību;
14. mudina Komisiju turpmāk veicināt attīstību piekrastes teritorijās, attīstot ilgtspējīgu zvejniecību, kas ir īpaši svarīga Melnās jūras reģionam, kurā ir augsti bezdarba rādītāji;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Īpaši apsvērumi

15. pauž gandarījumu par tādiem Komisijas centieniem izveidot darba grupas zvejniecības pārvaldības jomā ar Turciju un Krievijas Federāciju, kuri rada pamatu turpmākām debatēm par sadarbību; aicina Komisiju vērst plašumā pasākumus un dialogu ar visām valstīm, kurām ir robeža ar Melno jūru; aicina Komisiju izmantot visas esošās organizācijas, kā arī attiecīgos instrumentus, lai panāktu progresu attiecībā uz labāku politikas saskaņošanu; tomēr uzskata, ka atsevišķa Melnās jūras reģiona zvejniecības pārvaldības organizācija (RFMO) varētu ilgtermiņā stimulēt un veicināt saziņu starp zinātniskajiem institūtiem un zvejnieku, ražotāju un pārstrādātāju profesionālajām organizācijām, lai risinātu jautājumus un padziļinātu sadarbību Melnās jūras reģionā; mudina Komisiju strādāt ar Melnās jūras reģiona valstīm divpusējā līmenī, ņemot vērā, ka daudzas no šīm valstīm nav Eiropas Savienības dalībvalstis;

16. uzsver, ka ir jāizskata ilgtermiņā RFMO izveide, kura koordinētu zinātnisko pētniecību, analizētu zivju krājumu stāvokli un īstenotu īpašu apdraudēto sugu novērošanas politiku; norāda, ka šī organizācija varētu arī sniegt ieteikumus attiecībā uz daudzgadu zvejniecības pārvaldības plāniem un dalīt kvotas valstīm, kurām ir robeža ar Melno jūru;

17. mudina ES izmantot savus diplomātiskos resursus, lai iespējami daudzas no piekrastes valstīm, kurām ir robeža ar Melno jūru un kuras nav ES dalībvalstis, pārliecinātu par ES kopējās zivsaimniecības politikas principu nozīmību, īpaši attiecībā uz daudzgadu pārvaldības plānu piemērošanu;

18. uzskata, ka zinātniskajās darbībās ir jāizmanto ES instrumenti, lai veicinātu un atvieglotu sadarbību starp Eiropas zinātnieku grupām un viņu kolēģiem no Ukrainas, Krievijas Federācijas, Gruzijas un Turcijas;

19. uzskata, ka ES pasākumos attiecībā uz Melnās jūras zvejniecību, jo īpaši integrētajā jūrniecības politikā, galvenā uzmanība jāpievērš mazapjoma zvejai, kas ir ļoti svarīga šim reģionam un piekrastes teritoriju ekonomiskajam stāvoklim;

20. uzsver, ka ES kopējai zivsaimniecības politikai jānodrošina veidot profesionālas zvejnieku organizācijas un zvejniecības un akvakultūras starpnozaru organizācijas Melnās jūras reģionā, kur to nav vai tās ir vāji attīstītas;

21. uzskata, ka patlaban Melnās jūras reģionā piemērotie gada kopējās pieļaujamās nozvejas un kvotu principi nevar būt par vienīgo metodi, kā pārvaldīt zvejniecību Melnās jūras baseinā; uzskata, ka daudzgadu pārvaldības plāni ir jāveicina un ka tie varētu nodrošināt lielāku skaidrību par ES mērķiem zvejniecības jomā Melnās jūras reģionā un par ES redzējumu attiecībā uz šī baseina nākotni;

22. uzsver, ka visām šā reģiona ieinteresētajām personām ir jāvienojas par kopēju un saskaņotu ilgtermiņa pieeju, lai visas puses Melnajā jūrā varētu īstenot ilgtspējīgu zvejniecību, tāpēc atzinīgi vērtē labākās prakses apmaiņu starp iesaistītajām ieinteresētajām personām;

23. uzsver tādas zvejniecības pārvaldības nozīmi, kas nodrošina ekosistēmu dzīvotspēju un ilgtspējību, likumīgu zvejniecības darbību attīstību un nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas apkarošanu; aicina izveidot Eiropas krasta apsardzes dienestu, lai efektīvi veidotu sadarbību starp dalībvalstīm ar mērķi uzlabot jūras drošību un cīnīties pret jauniem apdraudējumiem jūrā, īpaši Melnajā jūrā;

24. uzskata, ka daudzgadu pārvaldības plāni ir ļoti nozīmīgi gan saistībā ar zivsaimniecības nozares ekonomisko stāvokli, gan Melnās jūras ekosistēmu stāvokli; uzskata, ka daudzgadu pārvaldības plānu pieeja jāpapildina ar efektīvu nozvejas kontroli;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

25. uzsver, ka jāveicina zinātniski pētījumi par Melnās jūras jautājumiem, lai lēmumos, kurus pieņem atbildīgās Eiropas, reģionālās un valstu iestādes, varētu ņemt vērā šo lēmumu ekonomiskās, sociālās un ekoloģiskās sekas; uzskata, ka jāveic sīki izstrādāts un saskaņots pētījums, lai sniegtu skaidru un viennozīmīgu atbildi uz jautājumiem, kas saistās ar zivsaimniecībām, kā arī jautājumu par zvejas metožu (piemēram, tralēšanas jūras gultnē) iespējamo ietekmi, jo, tā kā pētījumu par ietekmi nav, nevar izdarīt nopietnus secinājumus; uzskata, ka arī turpmāk jāveicina tādas pētniecības programmas un projekti Melnās jūras zvejniecības jomā kā SESAME, KNOWSEAS, WISER un BlackSeaFish;

*

* *

26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ukrainas, Krievijas Federācijas, Gruzijas un Turcijas valdībai un parlamentam.

Drošība, veicot naftas un gāzes nozares darbības jūrā

P7_TA(2011)0366

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par drošības problēmu risināšanu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām atklātā jūrā (2011/2072(INI))

(2013/C 51 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvu 94/22/EK par noteikumiem attiecībā uz atļauju piešķiršanu un izmantošanu ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 3. novembra Direktīvu 92/91/EEK par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darba ņēmējiem, kuri strādā minerālu ieguves rūpniecības nozarēs, kas pielieto urbšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvu 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPPC direktīvu) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvu 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (Direktīvu par ietekmes uz vidi novērtējumu) ⁽⁴⁾, kas grozīta ar Direktīvu 97/11/EK ⁽⁵⁾, Direktīvu 2003/35/EK ⁽⁶⁾ un Direktīvu 2009/31/EK ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvu 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz vidi nodarītā kaitējuma novēršanu un atbildzināšanu (Direktīvu par atbildību vides jomā jeb ELD) ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā grozīto Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1406/2002 par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV L 164, 30.6.1994., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 348, 28.11.1992., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 73, 14.3.1997., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 2038/2006 par daudzgadu finansējumu Eiropas Jūras drošības aģentūras rīcībai reaģēšanas pasākumu kuģu izraisīto piesārņojumu jomā un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par ES rīcību naftas ieguves un izpētes jomā Eiropā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Risīnot drošības problēmas, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā” (COM(2010)0560),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 194. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 11. un 191. pantu,
 - ņemot vērā negadījumu uz platformas *Deepwater Horizon*, kura dēļ traģiski gāja bojā cilvēki un tika nodarīts nopietns kaitējums videi,
 - ņemot vērā ASV Nacionālās komisijas jautājumā par noplūdi no uzņēmuma BP platformas *Deepwater Horizon* un par urbšanas darbiem jūrā galīgo ziņojumu,
 - ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (Dzīvotņu direktīva) ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0290/2011),
- A. tā kā LESD 194. pantā ir īpaši aizsargātas dalībvalstu tiesības paredzēt nosacījumus savu energoresursu izmantošanai, vienlaikus arī ievērojot solidaritāti un rūpējoties par vides aizsardzību;
- B. tā kā saskaņā ar LESD 191. pantu Savienības vides politikai ir jābūt vērstai uz augsta līmeņa aizsardzības nodrošināšanu un balstītai uz piesardzības principu un principu, ka jāveic profilakse, lai kaitējumu videi pirmām kārtām novērstu tā izcelsmes vietā, kā arī principu, ka jāmaksā piesārņotājam;
- C. tā kā vietējie naftas un gāzes avoti sniedz būtisku ieguldījumu pašreizējo Eiropas enerģētikas vajadzību risināšanā un tiem pašlaik ir ļoti svarīga nozīme Eiropas energoapgādes drošības garantēšanā un enerģijas avotu dažādošanā;

⁽¹⁾ OV L 394, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0352.

⁽⁴⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- D. tā kā pastiprinās atklātā jūrā veikto darbību aktivitāte ES teritorijai blakus esošajos apgabalos, uz kuriem neattiecas ES tiesību akti, tā kā ar šīm darbībām saistītu negadījumu sekas var skart ES teritoriju un tā kā daudzi no šiem apgabaliem pašlaik ir politiski nestabili;
- E. tā kā jau ir pieņemts plašs klāsts starptautisko tiesību aktu un starptautisko konvenciju, kas attiecas uz jūrām, tostarp Eiropas teritoriālajiem ūdeņiem;
- F. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā (UNCLOS) noteikts okeānos un jūrās veicamām darbībām piemērojamais tiesiskais regulējums, tostarp attiecībā uz kontinentālā šelfa nodalījumu un ekskluzīvo ekonomisko zonu (EEZ);
- G. tā kā ir jāgarantē naftas un dabas gāzes ieguves izpētes drošums un godīgums un Eiropas pilsoņu un vides maksimāla aizsardzība;
- H. tā kā jebkādiem negadījumiem varētu būt pārrobežu mēroga sekas un tādēļ ir pamatoti veikt iepriekšēju sagatavošanos attiecībā uz ES piesārņojuma novēršanas spējām, ņemot vērā negadījumus, kas notiek ārpus ES ūdeņiem;
- I. tā kā naftas noplūde no platformas *Deepwater Horizon* ir pierādījusi, cik postoša videi un cilvēku dzīvībām var būt naftas ieguve ārkārtējos apstākļos un cik milzīgas ekonomiskas izmaksas var radīt šādi kaitējumi videi;
- J. tā kā dažos ieteikumos, ar kuriem nākusi klajā ASV Nacionālā komisija jautājumā par noplūdi no uzņēmuma BP platformas *Deepwater Horizon* un par urbšanas darbiem atklātā jūrā, ir minēta virkne darbību, ko dažviet Eiropas Savienībā īsteno jau 20 vai vairāk gadu;
- K. tā kā saistībā ar naftas noplūdi no *Deepwater Horizon* platformas Meksikas līcī ES ir steidzami un vajadzības gadījumā padziļināti jāpārskata attiecīgie tiesību akti un noteikumi, lai ievērotu piesardzības principu un principu, ka vajadzētu veikt preventīvus pasākumus visos tās teritorijā jūrā notiekošās naftas un gāzes ieguves un izpētes aspektos, tostarp attiecībā uz drošu naftas tranzītu pa jūras gultnē/zem jūras gultnes izvietotajiem cauruļvadiem; tā kā šajā sakarībā Parlaments atzinīgi vērtē Komisijas vēlmi steidzami novērst trūkumus pašreizējos ES tiesību aktos;
- L. tā kā negadījums Meksikas līcī lika nozares pārstāvjiem un kompetentajām iestādēm izveidot forumus, piemēram, GIRG ⁽¹⁾ un OSPRAG ⁽²⁾, lai tajos izvērtētu negadījumā gūto pieredzi, un tā kā daudzas no šīm iniciatīvām jau ir sniegušas konkrētus rezultātus;
- M. tā kā 2007. gadā valstīm piederoši naftas uzņēmumi saražoja 52 % no naftas pasaulē un to kontrolē atradās 88 % no reģistrētajiem naftas krājumiem un tā kā to nozīme starptautiskajiem naftas uzņēmumiem ārkārtīgi pieaug;
- N. tā kā dalībvalstu dažādo regulatīvo mehānismu dēļ ir daudz grūtāk panākt saskaņotus drošības pasākumus un tā kā tas rada papildu finansiālu slogu uzņēmumiem un apgrūtina iekšējā tirgus pareizu un nevainojamu darbību;
- O. tā kā pieredze liecina, ka, noskaidrojot licencēšanas procesu un veselības un drošības izvērtēšanu, var izvairīties no iespējamajiem interešu konfliktiem vai neskaidrību attiecībā uz mērķiem;

⁽¹⁾ Pasaules Rūpniecības reaģēšanas grupa.⁽²⁾ Naftas noplūdes novēršanas un reaģēšanas grupa.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- P. tā kā valsts regulatīvajām iestādēm pirms licences un galīgās urbšanas atļaujas izsniegšanas ir jānovērtē uzņēmuma finansiālā dzīvotspēja un iespējas, pārliecinoties, ka tam ir pietiekams finansējums, tostarp civiltiesiskās atbildības apdrošināšana un kopīgi fondi;
- Q. tā kā jau pastāv dažādi starptautiski forumi, tai skaitā NSOAF ⁽¹⁾, kuros valsts regulatīvās iestādes var apmainīties ar paraugpraksi;
- R. tā kā Komisija ES vārdā jau ir pievienojusies reģionālajai Konvencijai par jūras vides aizsardzību Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā (OSPAR) ⁽²⁾;
- S. tā kā pastāv mehānismi ziņošanai par negadījumiem, tostarp OSPAR gada pārskati, noplūdes un emisiju ziņojumi, un tā kā tādas pieredzes izplatīšanai, kas gūta šādos negadījumos, var izmantot arī nereglamentētus ziņošanas veidus, piemēram, NSOAF drošības biļetenus;
- T. tā kā vairākos spēkā esošos nolīgumos, piemēram, OCES nolīgumā ⁽³⁾, jau ir noteiktas starptautiskas reaģēšanas procedūras gadījumos, kad notiek starptautiska mēroga noplūdes;
- U. tā kā ES Iekārtu direktīva vispārīgi attiecas uz jūras naftas un gāzes iekārtu aprīkojumu, bet no tās darbības jomas ir izslēgtas mobilās jūras urbšanas iekārtas un to aprīkojums;
- V. tā kā Komisija, izstrādājot un īstenojot ES tiesību aktus par jūras drošību, jau saņem tehnisko palīdzību no Eiropas Jūras drošības aģentūras un šai aģentūrai ir uzticēti darbības uzdevumi saistībā ar reaģēšanu uz naftas piesārņojumu, satelītnovērošanu un kuģu tāldarbības identifikāciju un uzraudzību;
- W. tā kā atbildība par naftas noplūžu seku likvidēšanu un zaudējumu segšanu ir noteikta LESD 191. pantā, ar ko tiek ieviests princips „maksā piesārņotājs” un kas tiek atspoguļots tādos sekundārajos tiesību aktos kā Direktīva par atbildību vides jomā un Direktīva par atkritumiem;
- X. tā kā attiecībā uz Ziemeļjūru jau ir izveidota brīvprātīga naftas piesārņojuma kompensēšanas shēma;

Reglamentējoša pieeja

1. atzīst, ka licenču un citu atļauju izsniegšana ogļūdeņražu resursu izpētei un izmantošanai ir dalībvalstu prerogatīva un ka dalībvalstis pēc saviem ieskatiem var izlemt par jebkādu darbību apturēšanu; tomēr uzsver, ka licencēšanas procedūrām jāatbilst noteiktiem vienotiem ES kritērijiem, un norāda, ka dalībvalstīm, izsniedzot ogļūdeņražu resursu izpētes un ieguves atļaujas, būtu jāpiemēro piesardzības princips;

⁽¹⁾ Ziemeļjūras jūras iestāžu forums.

⁽²⁾ OSPAR ir juridisks instruments, ar ko pašlaik nosaka starptautisko sadarbību jūras vides aizsardzības jomā Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā.

⁽³⁾ Avārijas dienesti sadarbībai jūrā, kuros ietilpst Dānijas, Vācijas, Īrijas, Nīderlandes, Norvēģijas un Apvienotās Karalistes apvienības.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

2. tādēļ uzstāj, ka būtu nesamērīgi ieviest ES mēroga moratoriju visiem jauniem dziļūdens naftas urbumiem ES ūdeņos, lai nodrošinātu augstus drošības standartus visā Eiropas Savienībā;
3. uzsver, ka katras dalībvalsts likumdošanas un regulatīvajam režīmam ir jānodrošina tas, ka visi tirgus dalībnieki iesniedz ar riska novērtējumu pamatotu drošumu apliecināšu dokumentāciju par katru konkrēto urbuma vietu, šajā dokumentācijā pierādot attiecīgajām valsts veselības, drošības un vides iestādēm to, ka ir izvērtēti visi ar urbuma vietu saistītie un citi riski un katrā iekārtā tiek veikti kontroles pasākumi;
4. uzsver, ka ar visu dalībvalstu tiesību aktiem un reglamentējošajiem noteikumiem atbilstīgi pašreizējai paraugpraksi ir jāievieš stingrs režīms, kas paredz, ka visi urbšanas darbu priekšlikumi ir jāiesniedz kopā ar drošumu apliecināšu dokumentāciju, kas ir jāapstiprina, pirms šie darbi var tikt sākti, un šajā dokumentācijā ir jāiekļauj apliecinājums par neatkarīgu trešo pušu veiktām pārbaudes procedūrām un neatkarīgu ekspertu regulāru ziņojumu sniegšanu atbilstīgos intervālos; uzsver, ka, valsts regulatīvajai iestādei pirms urbšanas darbu sākšanas veicot regulatīvas pārbaudes, tiks vēl vairāk nodrošināta visu risku izvērtēšana un to seku mazināšana un atbilstīgos intervālos tiks iesniegti neatkarīgu ekspertu ziņojumi par katru iekārtu;
5. prasa, lai visa drošumu apliecināšā dokumentācija kļūtu par dinamisku dokumentu, kas tiek mainīts un pilnveidots tā, ka attiecīgā kompetentā iestāde apstiprina materiāli tehniskās izmaiņas vai iekārtu maiņu, un uzsver, ka visa drošības dokumentācija būtu jāpārskata vismaz reizi piecos gados un šo pārskatīšanu veiktu arī neatkarīgas regulatīvās iestādes; uzsver, ka drošumu apliecināšajā dokumentācijā ir jāiekļauj visas urbuma vietā ievērotās procedūras un iekārtas, kas pieejamas, lai novērstu iespējamās noplūdes;
6. atzīst, ka jau pastāv režīmu un paraugprakses tīkls, un uzskata, ka atsevišķi jauni specializēti ES tiesību akti var apdraudēt spēkā esošā režīmu tīkla stabilitāti, radot atkāpes no apstiprinātās drošumu apliecināšās dokumentācijas pieejas, un uzsver, ka jaunajiem tiesību aktiem nav jācenšas dublēt vai vājināt pastāvošo paraugpraksi;
7. atbalsta Komisijas vēlmi sadarbībā ar dalībvalstīm noteikt stingrākus minimuma standartus ES; uzskata, ka jautājumi par drošību un vidi ir jāiekļauj visos tiesību aktos, un visās jomās, kas saistītas ar naftas un gāzes ieguvu jūrā, būtu jāpiemēro visaugstākie drošības un vides standarti; prasa neatkarīgai trešo pusei paaugstināt saskaņošanas līmeni, notiekot negadījumam; iesaka izvēlēties šā uzdevuma izpildei Eiropas Jūras drošības aģentūru;
8. prasa paplašināt ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) direktīvas⁽¹⁾ darbības jomu, lai tā attiektos uz visiem jūrā īstenoto projektu posmiem (izpēte un darbība), un aicina noteikt īpašas IVN prasības attiecībā uz urbšanas darbiem lielā dziļumā, sarežģītiem urbumiem un problemātiskiem urbšanas apstākļiem, kā arī uz naftas/gāzes tranzītu pa jūras gultnē/zem jūras gultnes izvietotiem cauruļvadiem; turklāt uzskata, ka Eiropas Komisijai būtu jānodrošina, lai valstu iestāžu apstiprinātajos IVN par jūrā īstenotajiem projektiem būtu iekļauti nosacījumi, kas uzņēmumam jāievēro ekspluatācijas pārtraukšanas posmā; aicina Komisiju atkārtoti analizēt tiesību normas attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtēšanu un iekļaut tajos noteikumus par ietekmes uz vidi novērtēšanas procesa uzticēšanu no pasūtītāja neatkarīgiem ekspertiem;
9. aicina Komisiju izvērtēt spēkā esošo tiesisko regulējumu attiecībā uz pastāvošās urbšanas infrastruktūras darbības pārtraukšanu un nepieciešamības gadījumā ar tiesību aktiem precizēt operatoru atbildību par drošas likvidācijas nodrošināšanu un atbildību par jebkuru videi nodarīto kaitējumu, kas radies darbības pārtraukšanas dēļ vai urbšanas vietā pēc tās darbības pārtraukšanas;

⁽¹⁾ Direktīva 85/337/EEK (ar grozījumiem).

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

10. aicina Komisiju apsvērt iespēju paplašināt saprātīgos principus, kas ietverti tās tiesību aktos par risku pārvaldību krastā (SEVESO II ⁽¹⁾ un III ⁽²⁾), iekļaujot tos arī tiesību aktos, kuri attiecas uz naftas un gāzes ieguves darbiem jūrā; pagaidām, ja Komisija neierosina šādus jaunus īpašus tiesību aktus, aicina Komisiju no jauna izvērtēt SEVESO III priekšlikumu, lai paplašinātu tā darbības jomu un attiecinātu to uz naftas ieguves urbšanas iekārtām un zemūdens cauruļvadiem, kas atrodas jūras gultnē/zem tās, kā arī uz visiem naftas vai gāzes atradņu izpētes posmiem līdz pat urbuma ekspluatācijas pārtraukšanai; atzinīgi vērtē Komisijas paskaidrojuma rakstu par SEVESO II direktīvas pārskatīšanu, kurā apstiprināts, ka Komisija novērtēs piemērotāko veidu, kā stiprināt tiesību aktus vides jomā;

11. norāda, ka naftas un gāzes nozares darbības jūrā nav iekļautas direktīvas par rūpnieciskajām emisijām pamatnoteikumos ⁽³⁾; ierosina, lai Komisija I pielikumam pievieno 1.5. punktu „Naftas un gāzes ieguves darbi jūrā” pirmajā pārskatīšanā, kas jāpabeidz līdz 2011. gada 31. decembrim, un ierosina, lai Eiropas Piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles (IPPC) birojs noteiktu labākās pieejamās tehnoloģijas izmantošanai naftas un gāzes ieguves darbos jūrā;

12. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri pārskatīt Direktīvu 92/91/EEK un prasa šajā pārskatīšanā panākt kopējus standartus, lai nepieļautu atšķirīgu attieksmi pret darba ņēmējiem vienā uzņēmumā atkarībā no tā atrašanās vietas; tādēļ prasa panākt pārredzamu, efektīvu un konsekventu noteikumu kopumu, kas jāpiemēro visiem darba ņēmējiem, kuri strādā šelfa naftas un gāzes nozarē, un novērtēt gan pašreizējo tiesību aktu efektivitāti, gan iespējas turpmāk saskaņot tiesību aktus;

13. aicina Eiropas Savienību veicināt SDO pamatnostādņu par darba drošības un veselības pārvaldības sistēmām (ILO-OSH 2001) piemērošanu visā naftas un gāzes nozarē;

14. tomēr brīdina, ka tiesību aktu efektivitāte visvairāk ir atkarīga no tā, cik kvalitatīvi attiecīgās Eiropas un valsts iestādes un organizācijas īsteno, pārvalda un izpilda attiecīgos tiesību aktus; uzskata, ka Komisijai būtu aktīvi jānodrošina dalībvalstu iestāžu atbilstīga rīcība;

15. uzsver, ka dažās dalībvalstīs salīdzinājumā ar starptautisko un Eiropas līmeni jau ir ieviesti izcili drošības mehānismi;

16. uzsver, ka ir svarīgi, lai neatkarīgi un apmācīti speciālisti, kuri izprot vietējos apstākļus, veiktu regulāras, daudzveidīgas un rūpīgas pārbaudes; uzskata, ka operatoru pārbaūžu režīma pareizība ir jāapstiprina arī trešām pusēm; atbalsta dažu dalībvalstu jau īstenotos centienus palielināt stingru pārbaūžu skaitu; uzsver valsts iestāžu neatkarības nozīmi un to, ka ir svarīgi pārredzamā veidā risināt iespējamus interešu konfliktus, kas rodas inspektoriem attiecībā ar iespējamiem turpmākajiem darba devējiem;

17. norāda, ka pieredzējušu inspektoru skaits ir ierobežots, un prasa veikt lielākus ieguldījumus, lai izveidotu kvalificētu pārbaūžu tīklu visās dalībvalstīs; aicina Komisiju izskatīt iespējas, kā tā var palīdzēt dalībvalstīm izveidot savas inspicējošās iestādes;

⁽¹⁾ Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīva 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, (OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp.)

⁽²⁾ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, COM(2010)0781.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole), (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.)

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

18. uzsver nepieciešamību ieviest efektīvas kontroles sistēmas uzraudzības iestādēm, izmantojot novatoriskas metodes, piemēram, īpašas pārbaudes attiecībā uz darba laiku vai glābšanas operācijām, un iespējas piemērot sankcijas darba ņēmēju veselības un drošības pārkāpumu gadījumos;
19. norāda, ka operatoru pārbaudžu režīmi ir jāverificē trešai pusei, kā arī tie jāpārbauda ES līmenī un ka kuģu revīzijas jāattiecinā arī uz naftas un gāzes platformām jūrā;
20. atzīst, ka, izmantojot kopīgas pārbaudes iestādes dažu mazāka apmēra darbību veikšanai, ja dalībvalstis pārbaudes veic kopīgi, var panākt apjomradītus ietaupījumus;
21. norāda, ka, paplašinot ES tiesību aktus, kas attiecas uz jūrā izvietotu iekārtu aprīkojumu, būtu jāatzīst, ka, ņemot vērā straujo tehnoloģisko attīstību, pārāk specifiskas prasības var ātri kļūt nevajadzīgas;
22. pauž bažas, ka ES līmeņa „kontrolieru kontrolieri” var nesniegt pietiekamu pievienoto vērtību, lai kompensētu valsts kompetento iestāžu jau tāpat ierobežoto regulatīvo resursu mazināšanos; tomēr atzīst potenciālu, ko sniedz Eiropas Jūras drošības aģentūras nozīmīgā pieredze, kas gūta, veicot naftas noplūdes negadījumu novēršanu, uzraudzību un atklāšanu, un uzskata, ka visā Eiropas Savienībā būtu jākoordinē datu apkopošana, paraugprakses apmaiņa un saskaņota reaģēšana uz negadījumiem; aicina Komisiju izpētīt, vai, izveidojot Eiropas līmeņa regulatīvu iestādi darbībām jūrā, kurā tiktu apvienotas valstu regulatīvās iestādes un kura līdzinātos BEREC telekomunikāciju nozarē, varētu radīt pievienoto vērtību un stiprināt visaugstāko standartu izpildi un īstenošanu visā ES;

Novēšana un informācijas un paraugprakses apmaiņa

23. uzsver to, ka reģionālā iniciatīva ir svarīga kā daudzpusējas rīcības pirmais līmenis, un uzskata, ka Vidusjūras, Baltijas jūras un Melnās jūras reģiona dalībvalstīm būtu jāizveido tādi forumi, kas līdzinās Ziemeļjūras jūras iestāžu forumam (NSOAF), lai uzraudzītu minimuma standartu pieņemšanu un izpildi; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu attiecībā uz Vidusjūras reģiona jūras iestāžu foruma (MOAF) dibināšanu un mudina tajā iesaistīties valstis, kas nav ES dalībvalstis; uzskata, ka, pieņemot ES līmeņa standartus un noteikumus, būtu jāņem vērā vides apsvērumi saistībā ar oglekļa dioksīda resursu izpēti ārpus ES teritorijas;
24. atzīst, ka dažādās jūras teritorijās ir dažādi apstākļi, taču uzskata, ka, īstenojot reģionālās iniciatīvas, attiecīgos gadījumos būtu jāveic saskaņošana starp forumiem, lai nodrošinātu paraugprakses izmantošanu ES līmenī; uzsver, ka Komisijai šajos forumos vajadzētu uzņemties aktīvu lomu;
25. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu organizēt kopīgas ES/NSOAF sanāksmes, kas radītu iespēju apmainīties ar paraugpraksi visā ES; uzsver, ka dalībniekiem būtu jāuzskata šīs sanāksmes par vērtīgām;
26. atzinīgi vērtē to, ka pēc Meksikas licī notikušā negadījuma Starptautiskās Naftas un gāzes ražotāju apvienība nolēma izveidot Pasaules Rūpniecības reaģēšanas grupu (GIRG); mudina viņus, daloties ar informāciju un sadarbojoties ar iestādēm, rīkoties pārredzami;
27. uzsver, ka darbaspēka iesaistīšanas programmas sniedz ieguvumus drošības jomā; atbalsta nozaru, darbaspēka un valsts kompetento iestāžu ciešās saiknes un kopīgās iniciatīvas veselības, drošības un vides aizsardzības jomā;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

28. uzsver, ka naftas un gāzes nozares darbības jūrā ievērojami apdraud strādājošo veselību un drošību dažkārt ekstremālu vides apstākļu, 12 stundu maiņu darba, kā arī izolētības dēļ, un atzīst, ka šie īpašie darba apstākļi, jo sevišķi psiholoģiskais stress, ir jāreglamentē un to jāturpina darīt, lai maksimāli izvairītos no kļūdām, ko var pieļaut cilvēki, un aizsargātu darba ņēmējus; tādēļ iesaka nodrošināt darba ņēmējiem apdrošināšanas pakalpojumus atbilstīgi riskam, kuram viņi ir pakļauti;

29. uzskata, ka ir profilaktiski jāveicina veselības un darba drošības kultūra, iesaistot šajā procesā darba devējus un arodbiedrības un nodrošinot strādājošo aktīvu līdzdalību, jo īpaši ar viņiem apspriežoties un viņus iesaistot drošības procedūru izstrādē un piemērošanā, kā arī viņus informējot par iespējamo risku; uzsver, ka ir būtiski pārbaudīt un uzraudzīt šīs procedūras visos komandķēdes posmos, lai nodrošinātu, ka augstākā vadības līmeņa darbinieki arī tiek apmācīti un ir atbildīgi negadījumu vai drošības kļūmju gadījumos;

30. aicina nozares pārstāvjus apņemties savās organizācijās veidot patiesu drošības kultūru gan attiecībā uz darbībām jūrā, gan birojos; tādēļ iesaka īstenot regulāras apmācības programmas visiem pastāvīgajiem darbiniekiem un līgumdarbiniekiem, kā arī darba devējiem;

31. aicina Komisiju apsvērt iespēju noteikt stingrus vispārējus drošības standartus un sistēmas, lai novērstu un ierobežotu apdraudējumus nolūkā samazināt risku un vajadzības gadījumā ātri un efektīvi reaģēt; aicina arī noteikt prasības ES dalībvalstīs to strādājošo, tostarp darbuzņēmēju un apakšuzņēmēju, apmācības jomā, kuri veic uzdevumus, kas saistīti ar lielu risku, un saskaņot šīs prasības, lai nodrošinātu vienotu īstenošanu visos Eiropas ūdeņos; aicina Komisiju iesaistīties pozitīvā sadarbībā ar starptautiskiem partneriem, lai izpētītu iespējas panākt vienošanos par globālu iniciatīvu attiecībā uz darba ņēmēju veselības un drošības noteikumiem, un regulāri atjaunināt šos noteikumus atbilstīgi jaunākajai tehnoloģiju attīstībai;

32. aicina dalībvalstis atļaut vienīgi sertificētu iekšējo vai ārējo apmācību;

33. atzinīgi vērtē kompetento valsts iestāžu darbinieku starptautiskās apmaiņas un kopīgas mācību programmas un prasa Komisijai un dalībvalstīm nākt klajā ar iniciatīvām šādu programmu sekmēšanai;

34. prasa, lai apakšuzņēmējiem, kuriem ir jābūt vajadzīgai kvalifikācijai tehniskās apkopes un būvniecības nozarē, viņu atbildības jomā tiktu piemēroti stingri kritēriji attiecībā uz darba drošību, veselības aizsardzību un apmācību; prasa, lai strādājošie, tostarp darbuzņēmēji un apakšuzņēmēji, un darba ņēmēju organizācijas, pirms darba veikšanas tiktu informēti par visiem ar to saistītajiem riska faktoriem;

35. uzskata, ka arī darba ņēmēji, kas strādā pārstrādes ķēdē jūrā vai uz sauszemes, ir pakļauti ārkārtīgi augstam veselības un drošības riskam; prasa dalībvalstīm piemērot šiem darba ņēmējiem savus reglamentējošos pasākumus;

36. prasa, lai darba ņēmējiem, kas strādā šelfa naftas un gāzes nozarē, tiktu nodrošināta regulāra un īpaša veselības uzraudzība; ierosina, ka šiem darba ņēmējiem vismaz reizi gadā būtu vajadzīgas ārsta medicīniskās apskates, lai novērtētu viņu fizisko un psiholoģisko stāvokli;

37. prasa, lai tiktu apstiprināts mehānisms riska novērtēšanai, kuram ir pakļauti darba ņēmēji, un lai šis novērtējums tiktu ņemts vērā, aprēķinot darba ņēmēju atalgojumu;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

38. aicina nozares pārstāvjus īstenot paraugpraksi attiecībā uz drošības pārstāvjiem; uzsver, ka darba ņēmējiem ir jāspēj ievēlēt drošības pārstāvi, kurš piedalās drošības jautājumu risināšanā visos darbības un lēmumu pieņemšanas procesa līmeņos; uzskata, ka darba ņēmējiem arī būtu jāspēj anonīmi ziņot kompetentajām iestādēm par drošības kļūmēm vai riskiem, saņemot aizsardzību pret ļaunprātīgu izturēšanos;

39. atbalsta aktīvākus centienus izplatīt dalībvalstīs paraugpraksi attiecībā uz regulējumu, standartiem, procedūrām un ziņošanu par negadījumu novēršanu un to pārvaldību, tostarp zinātniskiem atzinumiem, darbības drošības un vides aizsardzības režīmiem, riska pārvaldību, reaģēšanas procedūrām utt.;

40. atzīst, ka regulatīvās grupas vai tirdzniecības partneri un kopuzņēmumi jau ir izplatījuši informāciju; uzskata, ka drošībai nevar piemērot īpašumtiesības;

41. pieredzes gūšanas nolūkos aicina valsts kompetentās iestādes salīdzināt sniegto informāciju par negadījumiem, dalīties ar to un publiskot to, atbilstīgi ievērojot komerciāli sensitīvu informāciju; atzīst, ka, konsolidējot un papildus saskaņojot pašreizējo praksi un informēšanu par negadījumiem, varētu labāk nodrošināt pārredzamību un konsekvenzi visā Eiropas Savienībā; šī informācija būtu jāsniedz iespējami drīz pēc notikušā negadījuma, un tajā cita starpā būtu jāietver ziņas par cietušo personālu, iekārtu kļūmēm, ogļūdeņraža resursu noplūdēm un citiem būtiskiem negadījumiem; atzinīgi vērtē starptautiskas iniciatīvas, tostarp G20 darba grupas izveidi, kuru mērķis ir pasaules mērogā palīdzēt izplatīt informāciju par negadījumiem un veikt nepieciešamās koriģējošās darbības;

42. uzskata, ka Komisijai būtu jāizvērtē dažādu izmantoto informācijas kanālu efektivitāte, racionalizācijas iespējas un/vai jaunu starptautisko režīmu izveidošana, pievēršot pienācīgu uzmanību administratīvā sloga mazināšanai;

Urbšanas licencēšana un saskaņošana

43. norāda, ka pastāv atšķirība starp urbšanas licencēšanu un tās atļaušanu un ka licenciāts var arī nebūt organizācija, kas veic urbšanu; uzskata, ka pēc licences piešķiršanas un pirms urbšanas sākšanas būtu jāveic vairākas regulatīvas pārbaudes, apturot darbu;

44. iesaka visās dalībvalstīs nošķirt licencēšanas funkcijas no funkcijām veselības un drošības jomā; uzskata, ka Komisijai vajadzētu sadarboties ar dalībvalstīm, lai izveidotu kopīgus, pārredzamus un objektīvus licencēšanas kritērijus, nodrošinot, ka licencēšana un funkcijas veselības un drošības jomā tiek nodalītas, lai samazinātu iespējamus interešu konfliktus;

45. norāda, ka ES ūdeņos atrodas ievērojams skaits novecojušu iekārtu; atzinīgi vērtē mēģinājumus uzlabot izmantoto platformu efektīvu un drošu ekspluatāciju;

46. uzskata, ka naftas un gāzes ieguves operatoriem licencēšanas procedūras laikā un visos jūrā īstenoto projektu posmos (izpēte, darbība un ekspluatācijas pārtraukšana) ir jāprasa pierādīt, ka viņiem ir pietiekamas finanšu garantijas, lai nodrošinātu vides atjaunošanu un kompensācijas par videi nodarīto, to specifiskās darbības dēļ radīto kaitējumu, tostarp par mazas varbūtības negadījumiem ar augstu ietekmi, vai nu izmantojot obligātas nozares savstarpējās sadarbības shēmas ar obligāto apdrošināšanu, vai arī jauktu sistēmu, ar ko garantē finansiālu drošību;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Rīcības plānu izstrādāšana ārkārtas situācijām

47. atbalsta konkrētajam objektam piemērotu ārkārtas rīcības plānu izmantošanu, kas ļautu noteikt riskus, novērtēt potenciālus piesārņojuma avotus un to ietekmi, kā arī izstrādāt reaģēšanas stratēģiju un potenciālu drošības urbumu izveides plānus; ierosina, ka operatoriem, kas saņem licenci, par priekšnoteikumu urbšanas atļaujas iegūšanai būtu jāveic ietekmes uz vidi novērtējums un jāiesniedz ārkārtas rīcības plāni vismaz divus mēnešus pirms darbību sākšanas; sarežģītu urbumu vai problemātisku urbšanas apstākļu gadījumā šie ārkārtas rīcības plāni ir jāizvērtē, jāapspriež un jāapstiprina vienlaicīgi ar citiem regulatīvās apstiprināšanas procesiem (piemēram, tiem, kas saistīti ar ietekmi uz vidi vai urbumu konstrukciju); jebkurā gadījumā darbības nedrīkst sākt, kamēr dalībvalsts, kurā šīs darbības tiks veiktas, nav apstiprinājusi ārkārtas rīcības plānu; valsts kompetentajai iestādei ir jāpublisko ārkārtas rīcības plāni, atbilstīgi ievērojot datu aizsardzības prasības;

48. aicina dalībvalstis izstrādāt, grozīt vai atjaunināt valstu ārkārtas rīcības plānus, kuros sniegta detalizēta informācija par komandķēdēm un mehānismiem valsts līdzekļu un nozares resursu izmantošanai noplūdes gadījumā; aicina dalībvalstis sadarboties savā starpā un ar ES kaimiņvalstīm, izstrādājot reģionālus ārkārtas rīcības plānus; prasa šos plānus nosūtīt Eiropas Jūras drošības aģentūrai;

49. norāda, ka nesenie notikumi ir likuši apzināties naftas un gāzes izpētes un ieguves darbu jūrā iespējamo apdraudējumu uz jūras transportu un jūras vidi; uzskata, ka Eiropas Jūras drošības aģentūras reaģēšanas spējas ir nepārprotami jāpaplašina, ietverot piesārņojuma novēršanu un reaģēšanu uz piesārņojumu, kas radies no šādām darbībām;

50. ierosina salīdzināt Eiropas Jūras drošības aģentūras reaģēšanas resursu rezerves ar visiem attiecīgajiem valsts un nozares resursiem tā, lai Eiropas Jūras drošības aģentūra, notiekot lielam negadījumam, spētu labi veikt darbības koordināciju, ja tas būtu nepieciešams;

51. ierosina, ka ārkārtas rīcības plānos kā būtiska daļa būtu jāparedz pieejams ekipējums visu iespējamo noplūžu noslēgšanai un ka šādam ekipējumam jāatrodas iekārtu tuvumā, lai nopietna negadījuma gadījumā to laikus varētu izmantot;

52. mudina uzņēmumus turpināt līdzekļu piešķiršanu jaunu novēršanas un negadījumu seku likvidēšanas tehnoloģiju izpētei un izstrādāšanai; uzsver, ka neatkarīgiem speciālistiem ir jāpārbauda, jānovērtē un jāapstiprina negadījumu novēršanas tehnoloģijas, pirms tās tiek iekļautas apstiprinātos ārkārtas rīcības plānos;

53. uzskata, ka ir būtiski veikt mērķtiecīgus un novatoriskus zinātniskos pētījumus, lai radītu iespēju izmantot urbšanas iekārtas darbību uzraudzīšanai un pārtraukšanai automātiskas sistēmas un tādējādi paliecināt urbšanas un ieguves darbību drošumu un ugunsdrošības sistēmu uzticamību ārkārtējos laika apstākļos;

54. atbalsta to, ka tiek stingri kontrolēta un pastāvīgi pārbaudīta un novērtēta ķīmisko dispersantu ietekme uz vidi (un to ārkārtas darbības plānu ietekme, kuros paredzēta ķīmisko dispersantu izmantošana), lai nodrošinātu to derīgumu noplūdes gadījumā un lai novērstu ietekmi uz sabiedrības veselību un vidi; prasa, lai Komisija nodrošinātu sīkāku izpēti par šādu ķīmisko vielu ietekmi, ja nepieciešams, izmantojot ES pētniecības programmas;

Reaģēšana katastrofu gadījumā

55. atzīst, ka nozare uzņemas galveno atbildību par reaģēšanu katastrofu gadījumā; atzinīgi vērtē nozares kopīgās iniciatīvas izstrādāt, mobilizēt un izmantot resursus, lai novērstu naftas noplūdes; uzsver, ka valsts sektoram ir liela nozīme reaģēšanas uz katastrofām reglamentēšanā, drošības panākšanā un koordinēšanā;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

56. iesaka vairāk organizēt sistemātiskas mācības, jo īpaši par negadījumu seku novēršanas iekārtu praktisko izmantošanu;

57. aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka licencēšanas sistēmā tiek iekļauti aizsardzībai paredzēti finanšu instrumenti, kurus, notiekot lieliem negadījumiem, var nekavējoties izmantot, lai kompensētu naftas vai gāzes noplūdes radītos ekonomiskos, sociālos un vides zaudējumus;

58. atzinīgi vērtē Komisijas centienus paplašināt Eiropas Jūras drošības aģentūras pilnvaras, lai tās aptvertu ne vien kuģošanas līdzekļus, bet arī iekārtas atklātā jūrā;

59. norāda, ka Eiropas Jūras drošības aģentūras specializēto zināšanu un resursu izmantošana būs noteikta pārskatītajā regulā par Eiropas Jūras drošības aģentūru, bet tā būtu nepārprotami jāpaplašina, iekļaujot tajā reaģēšanu uz naftas un gāzes izpētes radīto piesārņojumu, un nepieciešamības gadījumā būtu jānodrošina šo zināšanu un resursu pieejamība ES un dalībvalstīm;

60. uzskata, ka ES līmenī izstrādātos reaģēšanas un uzraudzības instrumentus, attiecīgi Eiropas Jūras drošības aģentūras dežūrējošo kuģu tīklu reaģēšanai naftas produktu noplūdes gadījumā un naftas noplūdes uzraudzīšanas un atklāšanas dienestu *CleanSeaNet* (CNS), var izmantot jūrā izvietotās iekārtās notikušu starpgadījumu/negadījumu seku likvidēšanā;

61. ierosina izmantot Eiropas Jūras drošības aģentūras dienestu *CleanSeaNet*, lai uzraudzītu naftas ieguves platformas un nelikumīgas naftas produktu noplūdes no kuģiem; atzīst, ka 50 % no *CleanSeaNet* nodrošinājumiem attēliem var izmantot, lai uzraudzītu naftas ieguves platformas;

62. tādēļ iesaka izmantot Eiropas Jūras drošības aģentūras dežūrējošo kuģu tīklu reaģēšanai naftas produktu noplūdes gadījumā pēc tam, kad ir pārskatīti šādi jautājumi:

(a) ne visi kuģi var darboties, ja atmosfērā uzliesmošanas temperatūra ir zemāka par 60°;

(b) ir jāuzlabo nolīgumi, lai pagarinātu naftas savākšanas operāciju termiņus;

(c) jānovērš pašreiz izmantotā tīkla trūkumi;

(d) ir jāizpēta iespēja izmantot jaunas metodes, piemēram, naftas tīklu lietošanu;

63. atkārtoti aicina Komisiju pēc iespējas drīz nākt klajā ar priekšlikumiem tādu ES civilās aizsardzības spēku izveidei, kas būtu balstīti uz ES civilās aizsardzības mehānismu, un kopīgi ar dalībvalstīm izstrādāt Eiropas rīcības plānu, kas ietvertu īpašus mehānismus, ar kuriem ES var reaģēt uz apjomīgu piesārņojumu, ko izraisījusi naftas ieguves iekārtu darbība jūrā, tostarp naftas/gāzes zemūdens cauruļvadi, kas atrodas jūras gultnē/zem tās;

64. atzīst MIC ⁽¹⁾ nozīmi, papildinot dalībvalstu un nozares mehānismus reaģēšanai ārkārtējās situācijās;

65. atbalsta novatorisku pakalpojumu izveidi jūrniecības nozares vajadzībām; atzinīgi vērtē Komisijas un dalībvalstu diskusiju par jaunu e-jūrniecības iniciatīvu, kuras pamatā būtu projekts *SafeSeaNet*, un uzskata, ka tādējādi naftas un gāzes ieguvei jūrā tiktu sniegta vēl lielāka drošība;

⁽¹⁾ Komisijas vadītais Monitoringa un informācijas centrs.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

66. uzsver, ka katrā jūras teritorijā ir vienmēr jānodrošina piekļuve pietiekamam aprīkojumam, lai likvidētu lielu un nopietnu noplūžu sekas šajā konkrētajā jūras teritorijā un nevis tikai ES ūdeņos;

67. aicina Komisiju nodrošināt, ka jūras datu labākā pārvaldībā, kas ierosināta paziņojumā „Zināšanas par jūru 2020” ⁽¹⁾ un priekšlikumā regulai, ar ko izveido programmu integrētas jūrniecības politikas turpmākas izstrādes atbalstam ⁽²⁾, tiktu ņemta vērā nepieciešamība garantēt atbilstošu piesārņojuma draudu uzraudzību, lai savlaicīgi noteiktu piemērotu darbības plānu;

68. aicina Komisiju sagatavot priekšlikumu par to, lai valsts licencētu jūrā darbojošos operatoru zinātniskās atziņas būtu pieejamas kompetentajām iestādēm, izmantojot standartus un protokolus, kas izstrādāti saistībā ar paziņojumu „Zināšanas par jūru 2020”, lai veicinātu sabiedrisko kontroli un dziļāku izpratni par jūras vidi;

Atbildība

69. mudina dalībvalstis, apsverot finanšu garantijas mehānismus, tostarp civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, pievērst pienācīgu uzmanību apdrošināšanas likmju noteikšanai, pamatojoties uz reālu ar urbšanas un ieguves grūtībām saistītu risku, lai augstas maksas dēļ no tirgus neizslēgtu mazos un vidējos operatorus, vienlaikus nodrošinot, ka tiek saglabāts civiltiesiskās atbildības segums;

70. uzsver — lai gan finanšu garantijas būtībā var paredzēt gan ar apdrošināšanas, gan nozaru savstarpējas vienošanās palīdzību, ir svarīgi nodrošināt, ka operatori pierāda finanšu garantiju esamību, lai nopietnas katastrofas gadījumā segtu visas izmaksas par attīrīšanu un kompensācijām, un ka riski un atbildība netiek nodota mazākiem ārējiem uzņēmumiem, kuriem, ja notiek negadījums, ir reālāka iespēja mība pasludināt savu maksātspēju; prasa izveidot visas kopējas sistēmas tā, lai tiktu saglabāti stimuli individuālajā darbībā novērst riskus un stingri ievērot visaugstākos iespējamos drošības standartus;

71. atzīst priekšrocības, ko sniedz kopīgie fondi, piemēram, Asociācija atbildībai par jūras piesārņošanu (OPOL) Ziemeļjūrā, un aicina izveidot šādus fondus katrā ES jūras apgabalā; prasa noteikt operatoru līdzdalību par obligātu un nodrošināt juridisko noteiktību, lai tādējādi izveidotu drošības tīkla mehānismu dalībvalstu, jūrniecības nozares pārstāvju, jo īpaši zvejnieku, un nodokļu maksātāju pārliecināšanai;

72. uzsver, ka tādas shēmas kā OPOL ir brīvprātīgas un līdz ar to ir ierobežota to juridiskā kontrole, un tādēļ uzskata, ka šādu fondu nozīme tiktu stiprināta, ja dalība tajos tiktu noteikta kā obligāta prasība licences saņemšanai;

73. uzsver, ka ieguldījumam jābūt balstītam gan uz konkrētā objekta riska pakāpi, gan ārkārtas rīcības plāniem un saskaņotam ar šiem aspektiem;

74. uzskata, ka direktīvas par atbildību vides jomā ⁽³⁾ piemērošana būtu jāpaplašina nolūkā piemērot principu „piesārņotājs maksā” un stingru atbildību par visu veidu kaitējumu, kas radīts jūras ūdeņiem un bioloģiskajai daudzveidībai, lai naftas uzņēmumus tādējādi varētu saukt pie atbildības par to nodarīto visu veidu kaitējumu;

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums „Zināšanas par jūru 2010 — jūras dati un novērojumi pārdomātai un ilgtspējīgai izaugsmei” (COM(2010)0461).

⁽²⁾ COM(2010)0494.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz vidi nodarītā kaitējuma novēršanu un atbaidzīšanu, (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.)

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

75. prasa pārskatīt direktīvu par atbildību vides jomā, lai tās darbības joma tiktu paplašināta un attiektos uz visiem ES jūras ūdeņiem atbilstoši Jūras vides stratēģijas pamatdirektīvai⁽¹⁾;

76. aicina Komisiju saskaņā ar direktīvu par atbildību vides jomā samazināt kaitējuma robežvērtības un ieviest stingru atbildības režīmu, paredzot segt visu veidu kaitējumu, kas nodarīts jūras ūdeņiem un bioloģiskajai daudzveidībai;

77. uzskata, ka Komisijai būtu jāpārbauda, vai saistībā ar atbildību vides jomā ir iespējams izveidot kompensācijas fondu naftas noplūdes katastrofu gadījumos, paredzot saistošus noteikumus par finansiālo drošību;

78. iesaka dalībvalstīm apsvērt iespēju pieņemt un pastiprināt par nolaidību un noteikumu nepildīšanu piemērojamas sankcijas, piemēram, sodanaudu, licences atņemšanu un kriminālatbildības noteikšanu darbiniekiem; tomēr norāda, ka šāds režīms bija spēkā ASV pirms noplūdes no platformas *Deepwater Horizon*;

79. uzsver, ka pirms urbšanas darbiem ir skaidri jānosaka finansiāli atbildīgās puses;

Attiecības ar trešām valstīm

80. prasa nozarei vismaz ES pieņemt vides un drošības standartus vai to ekvivalentu neatkarīgi no tā, kurā pasaules daļā uzņēmumi darbojas; ir informēts par izpildes problēmām likt ES reģistrētiem uzņēmumiem darboties pasaules mērogā saskaņā ar ES standartiem, bet aicina Komisiju izpētīt, kādus mehānismus būtu atbilstīgi izmantot, lai nodrošinātu, ka ES reģistrēti uzņēmumi pasaules mērogā darbojas vismaz saskaņā ar ES drošības standartiem; uzskata, ka šajā jomā par svarīgu dzinuli būtu jāizmanto arī uzņēmumu atbildība un ka dalībvalstu licencēšanas režīmi, piešķirot licences, varētu ņemt vērā arī negadījumus visā pasaulē, kuros uzņēmumi ir iesaistīti, ja pēc šiem negadījumiem ir izstrādāti rūpīgi pārskati; aicina Komisiju kopā ar partneriem veicināt šo augsto standartu piemērošanu pasaulē;

81. mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt G20 valstu sistēmā sekmēt iniciatīvas par darbībām atklātā jūrā, vienlaikus ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS);

82. norāda, cik svarīgi ir spēkā esošie tiesību akti, kurus ierosināja ANO Vides programmā, izmantojot Konvenciju par Ziemeļaustrumu Atlantijas reģiona jūras vides aizsardzību (OSPAR), Barselonas un Helsinku konvencijas, bet atzīst, ka pašlaik spēkā esošie starptautiskie tiesību akti nenodrošina pilnīgu vai konsekventu pamatu drošības un vides standartiem attiecībā uz urbšanas darbiem jūrā un ka šos tiesību aktus var būt sarežģīti ieviest;

83. uzsver to, ka ir svarīgi panākt neratificētā 1994. gada Vidusjūras protokola pilnīgu spēkā stāšanos, par mērķi nosakot aizsardzību no izpētes un ieguves darbu radītā piesārņojuma;

84. prasa Komisijai aktīvi sadarboties ar citām valstīm, kurām ir kopīgas robežas ar ES jūras teritorijām, lai nodrošinātu, ka to reglamentējošie noteikumi un pārraudzība paredz vienlīdz augstus drošības standartus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva), (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.)

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

85. aicina ES sadarboties ar attiecīgajām valstīm ārpus ES, tostarp ar to valstu darba ņēmēju un darba devēju organizācijām, kuru valstspiederīgie sniedz pakalpojumus ES šelfa naftas un gāzes nozarē, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi, kas ir reģistrēti ārpus ES, taču darbojas ES ūdeņos, ievēro ES tiesību aktus darba apstākļu un darba drošības un veselības jomā;

86. aicina Komisijai uzsākt diskusijas par tādiem noteikumiem attiecībā uz atbildību par videi nodarīto kaitējumu un finansiālajām garantijām, kuros iekļautu arī trešās valstis;

87. prasa Komisijai sadarboties ar partneriem un kaimiņvalstīm, lai izveidotu īpašu režīmu jebkādu darbību veikšanai Arktikas reģionā, rūpīgi vērtējot darbību atklātā jūrā ilgtspēju un to nepieciešamību šādā trauslā un unikālā vidē;

88. atbalsta starptautisku divpusēju partnerību veidošanu, izmantojot Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcību plānus, kas, cita starpā, rosina trešās valstis pieņemt augstus drošības standartus; mudina valstis, kuras vēl nav pilnīgi iesaistījušās Eiropas kaimiņattiecību politikā, to darīt;

89. atbalsta nozares vadītās shēmas specializēto zināšanu nodošanai, jo īpaši valstīm, kurās ir mazāk attīstīti reglamentējošie noteikumi;

*

* *

90. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Sieviešu iesaistīšanās uzņēmējdarbībā mazos un vidējos uzņēmumos

P7_TA(2011)0367

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra rezolūcija par sieviešu iesaistīšanos uzņēmējdarbībā mazos un vidējos uzņēmumos (2010/2275(INI))

(2013/C 51 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu „Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūlija ziņojumu „Atbalsts sievietēm novatorēm un uzņēmējām”,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu „Vispirms domāt par mazākajiem” — Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts „Small Business Act” (COM(2008)0394),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/41/ES par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 180, 15.7.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā Padomes 2010. gada 21. oktobra Lēmumu 2010/707/ES par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. maija Regulu (EK) Nr. 1346/2000 par maksātspējas procedūrām ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par Mazās uzņēmējdarbības aktu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 30. novembra rezolūciju „Laiks palielināt apgriezienus — uzņēmējdarbības un izaugsmes veicināšana Eiropā” ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2002. gada 10. oktobra rezolūciju par Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Izaugsmes un nodarbinātības iniciatīva — pasākumi finansiālā atbalsta sniegšanai inovatīviem maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kas rada jaunas darba vietas” ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0207/2011),
- A. tā kā ir svarīgi atzīt, ka ģimenes un sadzīves pienākumu pārdale starp sievietēm un vīriešiem, jo īpaši vairāk izmantojot bērna kopšanas un paternitātes atvaļinājumus, ir būtiska, lai veicinātu un sasniegtu dzimumu vienlīdzību, un tādēļ ir jānodrošina darba dzīves līdzsvars, kas sievietēm var sniegt atbalstu savas uzņēmējdarbības uzsākšanai, lai nodrošinātu viņu finansiālo neatkarību un neatkarību darbā;
- B. tā kā pašnodarbinātība kopumā piedāvā lielāku elastību attiecībā uz darba laiku, nostrādāto stundu skaitu un darba vietu nekā nodarbinātība un sniedz iespējas personām, kas vēlas apvienot darba un aprūpes uzdevumus vai citas darbības, vai personām, kurām nepieciešama pielāgota darba vieta;
- C. tā kā mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) kategorijā ietilpst uzņēmumi, kuros nodarbinātas ne vairāk kā 250 personas un kuru gada apgrozījums nepārsniedz EUR 50 miljonus un gada bilance kopumā nepārsniedz EUR 43 miljonus;
- D. tā kā 99 % no jaunizveidotajiem uzņēmumiem Eiropā ir mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi un viena trešdaļa no tiem, kas uzsāk uzņēmējdarbību, ir bezdarbnieki un tā kā 91 % Eiropas uzņēmumu ir mikrouzņēmumi, kuri nodarbina mazāk par 10 darbiniekiem;
- E. tā kā Komisijas rīcības plānā „Eiropas darba kārtība uzņēmējdarbībai”(COM(2004)0070) ir vērsta uzmanība uz to, ka ir jāuzlabo sociālās drošības shēmas, un paziņojumu par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu Komisija ir paredzējusi iesniegt 2011. gada sākumā, un tā kā īpaši jāuzsver nepieciešamība uzlabot sociālās drošības īstenošanu sievietēm uzņēmējām;
- F. tā kā sievietes var saskarties ar šķēršļiem, kas liedz pieeju informatīvam atbalstam un finanšu un tehniskiem instrumentiem un pakalpojumiem un kas varētu ierobežot spēju paplašināt viņu uzņēmumus un sacensties par valsts vai pašvaldības līgumu slēgšanas tiesību iegūšanu;

⁽¹⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.⁽²⁾ OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 48. lpp.⁽⁴⁾ OV C 316 E, 22.12.2006., 378. lpp.⁽⁵⁾ OV C 279 E, 20.11.2003., 78. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- G. tā kā Eiropas Komisijas terminoloģijā viltus pašnodarbinātība ir fiktīvs pašnodarbinātības veids, kas rodas, nepareizi klasificējot nodarbinātības statusu ar mērķi apiet sociālo aizsardzību un liegt šādiem darba ņēmējiem darba ņēmēju pamattiesības, lai samazinātu darbaspēka izmaksas, lai gan arī šādā gadījumā attiecīgie darba ņēmēji ir ekonomiski atkarīgi;
- H. tā kā uzņēmēji ir tie cilvēki (uzņēmumu īpašnieki), kas vēlas radīt vērtību, izveidojot vai paplašinot saimniecisko darbību, apzinot un izmantojot jaunus produktus, procesus vai tirgus ⁽¹⁾;
- I. tā kā sievieti uzņēmēju var definēt kā sievieti, kas izveidojusi uzņēmumu, kurā viņai pieder lielākā daļa akciju un kurā viņai ir aktīva līdzdalība ikdienas pārvaldībā un lēmumu pieņemšanā, uzņemoties risku;
- J. tā kā daudzi uzņēmumi, kurus lielākoties vada sievietes, ir radušies 1. mērķa reģionos, kam drīz, pievienojoties jaunām dalībvalstīm, tiks atcelts mazāk attīstīto reģionu statuss;
- K. tā kā daudzi reģioni, kas vairāk nesaņems atbalstu, ir lauku teritorijas, kuras vēl nav pietiekami attīstītas, savukārt nesen to valstu reģionos, kuras nesen pievienojušās, bieži nav kultūras, sociālo un organizatorisko resursu, lai pēc iespējas labāk izmantotu Eiropas Savienības finansējumu;
- L. tā kā dalībvalstu starpā ir atšķirības attiecībā uz sieviešu uzņēmēju skaitu; tā kā ir mazāk sieviešu nekā vīriešu, kas uzskata uzņēmējdarbību par dzīvotspējīgu karjeras iespēju, un, neņemot vērā iepriekšējo desmit gadu laikā pieaugušo to sieviešu īpatsvaru, kuras vada MVU, Eiropas Savienībā tikai 1 no 10 sievietēm ir uzņēmēja, salīdzinot ar vīriešu īpatsvaru 1 no 4; tā kā aptuveni 60 % visu universitāšu absolventu ir sievietes, bet darba tirgū viņas ir nepietiekami pārstāvētas pilnas slodzes darbā, jo īpaši uzņēmējdarbības jomā; tā kā ir būtiski veicināt un dot sievietēm iespēju uzņemties uzņēmējdarbības risku, lai samazinātu pašreizējo dzimumu nelīdzsvarotību;
- M. tā kā ar Amerikas Savienoto Valstu 1988. gada Sieviešu uzņēmējdarbības aktu to sieviešu procentuālais īpatsvars, kurām pieder uzņēmumi, attiecībā pret visiem uzņēmumiem ir pieaudzis no 26 % 1992. gadā līdz 57 % 2002. gadā; tā kā veiksmīga šā akta īstenošana var palīdzēt ES noteikt labu praksi;
- N. tā kā sievietēm uzņēmējām, kurām sociālu faktoru dēļ ir mazāk zināšanu par pieejamām finansēšanas iespējām un mazāka finanšu pārvaldības pieredze, ir nepieciešams atbalsts ne tikai sākuma fāzē, bet arī visā konkrētā uzņēmuma uzņēmējdarbības ciklā, jo atbalsts, kāds nepieciešams uzņēmējdarbības plānošanai sākuma posmā, atšķiras no atbalsta attīstības posmā;
- O. tā kā sieviešu uzņēmējdarbība un sieviešu MVU ir galvenais faktors, ar ko palielināt sieviešu nodarbinātību un tādējādi gūt lielāku labumu no sieviešu izglītības līmeņa, kā arī nodrošināt, ka sievietes neuzsāk apšaubāmu nodarbošanos, un tā kā sieviešu uzņēmējdarbība, palielinot sieviešu uzņēmēju skaitu un tādējādi labvēlīgi ietekmējot un īstermiņā sekmējot visu ekonomiku, nodrošina uzņēmējdarbības dinamiku un inovācijas, kuru potenciāls Eiropas Savienībā netiek pilnībā izmantots; tā kā nestabilā ekonomiskā situācijā pasākumi sieviešu uzņēmēju atbalstam tiek viegli ignorēti;

⁽¹⁾ A Framework for Addressing and Measuring Entrepreneurship (Uzņēmējdarbības uzsākšanas un novērtēšanas sistēma), N. Ahmad un A. N. Hoffman, 24.1.2008., STD/DOC (2008) 2.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- P. tā kā daudzos gadījumos vīriešiem un sievietēm nav vienlīdzīgu iespēju vadīt un attīstīt uzņēmumus un tā kā sieviešu uzņēmējdarbības veicināšana ir ilgtermiņa process, kam nepieciešams laiks, lai mainītu struktūras un attieksmi sabiedrībā; tā kā sievietes ir vienmēr bijušas uzņēmējdarbībā, bet noteikumu un tradicionālā lomu sadalījuma dēļ uzņēmējdarbība ne vienmēr ir bijusi pieejama sievietēm;
- Q. tā kā Eiropas Investīciju banka (EIB) attiecībā uz MVU ir ievērojami palielinājusi aizdevumu operācijas no EUR 8,1 miljarda 2008. gadā līdz aptuveni EUR 11,5 miljardiem 2009. gadā; tā kā nepārtraukti tiek īstenoti Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammā noteiktie MVU instrumenti (EUR 1,13 miljardi piešķirti 2007.–2013. gada laikposmam); tā kā Komisija ir pieņēmusi pagaidu shēmu par valsts atbalstu 2009./2010. gadā, sniedzot dalībvalstīm plašākās iespējas risināt kredīšanas ierobežojumu radītās sekas;
- R. tā kā programmas, kas sagatavo ieguldījumu saņemšanai, uzlabo MVU vai uzņēmēja spēju izprast banku vai citu tādu investoru bažas, kuri var nodrošināt ārēju finansējumu;
- S. tā kā sieviešu uzņēmēju grupa ir nevienlīdzīga un tajā ir dažāda vecuma un izcelsmes sievietes ar atšķirīgu izglītības līmeni, un šajā grupā ir gan sievietes, kas nesen beigušas augstskolu, gan sievietes ar ievērojami attīstītu karjeru, kuras vēlas atrast jaunas iespējas, lai izmantotu savu pārvaldības talantu, uzņēmēju garu, komunikācijas prasmes, konsensa veidošanas pieeju un spēju precīzi novērtēt riskus, un tā kā sievietes uzņēmējas ir aktīvas dažādās nozarēs un uzņēmumos; tā kā dzimumu stereotipu un strukturālo šķēršļu dēļ vīriešiem un sievietēm nav vienādu iespēju vadīt un attīstīt uzņēmumus, nereti uzskata, ka sievietēm trūkst tādu uzņēmējdarbības veikšanai nepieciešamo īpašību kā pašapziņa, pārvaldības prasmes, pašpārliecinātība un spēja uzņemties risku;
- T. tā kā darbaudzināšana un atbalsts, ko sniedz aktīvas sievietes, kā arī vīrieši uzņēmēji, var palīdzēt jauniem uzņēmumiem, kurus izveidojušas sievietes uzņēmējas, pārvarēt daudzas bailes, kas saistītas ar uzņēmējdarbības uzsākšanu;
- U. tā kā ir svarīgi veicināt praktiskus ieteikumus, kuros ņemta vērā uzņēmējdarbības un ekonomiskās dzīves realitāte tirgus konkurences apstākļos;
- V. tā kā Eiropas līmenī nav veikts pietiekams skaits pētījumu par sieviešu uzņēmējdarbību, kas varētu sniegt informāciju par ES mēroga politikas izstrādi un īstenošanu šajā jomā;
- W. tā kā daudzās dalībvalstīs pašnodarbinātām personām nav atbilstošu sociālās drošības tiesību, piemēram, tiesību uz maternitātes un paternitātes atvaļinājumiem, apdrošināšanu pret bezdarbu vai slimībām, invaliditātes pabalstu un pensiju vai bērnu aprūpes pakalpojumiem, lai gan šādi pakalpojumi ir būtiski, lai sievietes uzņēmējas spētu saskaņot darbu un ģimenes dzīvi un lai palīdzētu Eiropas Savienībai risināt demogrāfiskās problēmas; tā kā nodarbinātības politikas pamatnostādņēs dalībvalstis tiek aicinātas veicināt pašnodarbinātību, vienlaikus nodrošinot pašnodarbinātām personām atbilstošu sociālo drošību;
- X. tā kā pastāv grupa, kurā pārsvarā ir sievietes, kas aktīvi darbojas, piemēram, māsasaimniecībā vai privātā aprūpē, un nav ne oficiāli nodarbinātas, ne oficiāli pašnodarbinātas un kuras tādēļ nav sociāli aizsargātas,

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Piekluve finansiālajam un izglītības atbalstam

1. mudina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes labāk izmantot finansējuma iespējas, kas pieejamas sievietēm uzņēmējām, izmantojot tādas speciālas stipendijas, riska kapitālu, sociālā nodrošinājuma noteikumus un procentu likmju atlaides, kuras nodrošinās taisnīgu un vienlīdzīgu piekļuvi finansējumam, piemēram, Eiropas progresa mikrofinansēšanas instrumentu, kas nodrošina mikrokredītus līdz pat EUR 25 000 apmērā mikrouzņēmumiem un tiem, kuri vēlas uzsākt savu mazo uzņēmējdarbību, neizmantojot tradicionālos banku pakalpojumus, piemēram, bezdarbniekiem;
2. aicina dalībvalstis rīkot valsts mēroga kampaņas, tostarp darbnīcas un seminārus, lai efektīvāk informētu sievietes par Eiropas progresa mikrofinansēšanas instrumentu un par visām finansējuma iespējām, ko šis instruments piedāvā;
3. uzsver, ka sieviešu un vīriešu vienlīdzība ir ES pamatprincips, kas ir atzīts ar Līgumu par Eiropas Savienību un ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, lai gan, neņemot vērā ievērojamo progresu, dažos aspektos joprojām vērojama sieviešu un vīriešu nelīdztiesība attiecībā uz uzņēmējdarbību un lēmumu pieņemšanu;
4. pauž nožēlu par to, ka finanšu un ekonomikas krīze ir padziļinājusi problēmas daudzām iespējamajām uzņēmējām, īpaši pirmajos trīs uzņēmējdarbības gados; uzsver, ka ienesīgu MVU attīstīšana, kurus izveido gan vīrieši, gan sievietes, var dalībvalstīm palīdzēt sasniegt ilgtspējīgāku ekonomisko izaugsmi;
5. atzinīgi vērtē atsevišķas nodaļas par sieviešu uzņēmējdarbību iekļaušanu iepriekš minētajā Komisijas Regulā (EK) Nr. 800/2008; aicina Komisiju nodrošināt, ka šī palīdzība tiek sniegta arī turpmāk nākamajā Kopienas atbalsta shēmā, lai palīdzētu dot iespējas sievietēm uzņēmējām arī pēc regulas spēkā esamības termiņa beigām;
6. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka MVU, kurus vada (un ir izveidojušas) sievietes, arī var izmantot MVU pieejamos nodokļu atvieglojumus;
7. mudina Komisiju un dalībvalstis pareizi īstenot Padomes 2000. gada 29. maija Regulu (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām un nodrošināt, ka uzņēmējiem, kuri kļuvuši maksātnespējīgi vai kuru karjerā ir bijuši pārtraukumi, ir piekluve sanācijas palīdzībai un atbalstam, lai viņi varētu turpināt iesāktos projektus vai mainīt darbības virzienu;
8. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt labākās prakses apmaiņu starp reģioniem, kas vairāk nekvalificējas 1. mērķa reģiona statusam, un reģioniem valstīs, kas nesen ir iestājušās ES, lai nodrošinātu sieviešu uzņēmēju iesaistīšanos īpaši maza mēroga lauksaimniecības nozarē ar mērķi ļaut viņām nodot tālāk iegūto pieredzi un tādējādi izvairīties no straujas finansiālā atbalsta zaudēšanas un ar mērķi apmācīt un radīt jaunu sieviešu paaudzi vadošos amatos lielākajā daļā valstu, kas nesen pievienojušās;
9. aicina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas Biznesa konfederāciju (*Business Europe*) veicināt sieviešu uzņēmējdarbību, finansiālo atbalstu, profesionālās orientācijas struktūru un sadarbībā ar komercskolām un uzņēmējiesabiedrībām, kā arī sadarbībā ar valstu sieviešu organizācijām izveidot programmas, kas sagatavo ieguldījumu saņemšanai un var palīdzēt sievietēm radīt dzīvotspējīgus uzņēmējdarbības plānus un atrast un noteikt potenciālos investorus;
10. aicina Komisiju un dalībvalstis izpētīt šķēršļus, kas kavē sieviešu uzņēmējdarbību, un īpaši veikt visaptverošu analīzi par sieviešu iespējām saņemt finansējumu;
11. aicina dalībvalstis mudināt bankas un finanšu iestādes apsvērt „sievietēm draudzīgu” uzņēmējdarbības atbalsta pakalpojumu izveidi;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

12. aicina Komisiju, dalībvalstis un *Business Europe* apsvērt tādu darbaudzināšanas shēmu un atbalsta programmu izveidi, īpaši izmantojot aktīvās novecošanas shēmas, kurās izmanto pensionēto vīriešu un sieviešu — uzņēmējdarbības profesionāļu — padomus un pieredzi;
13. aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību to sieviešu stāvoklim, kas ir vecākas par 50 gadiem, un aicina palīdzēt viņām izveidot savus uzņēmumus;
14. prasa dalībvalstīm īstenot politiku, kas ļauj sievietēm iegūt atbilstošu darba dzīves līdzsvaru un nodrošināt atbilstīgus bērnu aprūpes pakalpojumus, jo to finansiālā nepieejamība, apgrūtinātā pieejamība un kvalitātes trūkums papildus apgrūtina sieviešu centienus uzsākt uzņēmējdarbību;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt sieviešu uzņēmēju piekļuvi izaugsmes potenciālu novērtējumiem, kurus veic pieredzējuši konsultanti, kas nosaka riska potenciālu;
16. uzsver, ka vairākos jaunākajos pētījumos ir atzīts, ka sievietes uzņēmējas ir piesardzīgākas par vīriešiem, uzņemoties ekonomisku un finansiālu risku; uzskata, ka šādu pētījumu rezultāti jāizvērtē rūpīgāk, lai pārliecinātos par to precizitāti un noteiktu, ko no šiem rezultātiem secināt;
17. aicina dalībvalstis un reģionālās iestādes pieņemt valsts izglītības koncepcijas ar mērķi palielināt meiteņu izpratni par uzņēmējdarbību un sieviešu dalību pārvaldībā un veicināt „jauniešu uzņēmējdarbību” mācību iestādēs, lai mācību gada laikā audzēknes, ja vēlas, varētu gūt pieredzi saistībā ar uzņēmējdarbības dzīves ciklu, izveidojot, vadot un likvidējot uzņēmumu, saistot šo procesu ar darbaudzināšanu, ko sniedz skolotāji un „aktīvas vecumdienas” pārstāvoši padomdevēji no vietējās uzņēmēju sabiedrības;
18. atzīst, ka daudzas meitenes no agra vecuma skolā un universitātē tiek atrunātas no to priekšmetu apgūšanas, kas tiek uzskatīti par „vīrišķīgiem”, piemēram, dabas zinātnēm, matemātikas un tehnoloģijām; iesaka skolās ieviest uzņēmējdarbības pamatu kursus iesācējiem un paplašināt iespējamo meitenēm pieejamo priekšmetu un karjeru loku, lai viņas varētu attīstīt zināšanu bāzi un visu prasmju spektru, kas ir nepieciešams sekmīgai uzņēmējdarbībai; uzsver, ka ir būtiski veicināt meiteņu un sieviešu nodarbinātības iespējas, nodrošinot prasmju apguvi un mūžizglītību;
19. prasa ES iestādēm, dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm veicināt sieviešu viena gada uzņēmējdarbības vai prakses, kā arī apmaiņas programmas universitātēs visā Eiropā, tādējādi ļaujot studentēm vadīt attīstības projektus, kuru pamatā ir īstas komercdarbības koncepcijas, lai jau mācību laikā izveidotu dzīvotspējīgu un peļņu nesošu uzņēmumu; turklāt uzskata, ka absolventu un studentu apvienību darbībām jāklūst par neatņemamu šā procesa sastāvdaļu, lai iedvestu pārliecību un „paraugu” studenšu apziņā; aicina Komisiju veicināt labākās prakses apmaiņu šajā jomā;
20. aicina dalībvalstis un *Business Europe* veidot izpratni par Eiropas uzņēmēju apmaiņas programmu „Erasmus jauniem uzņēmējiem”, kuras īpašais mērķis ir uzlabot potenciālo jauno ES uzņēmēju un jaunizveidotu mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu uzņēmējdarbību, starptautiskas darbības izvērtēšanu un konkurētspēju, un kura piedāvā jauniem uzņēmējiem iespēju līdz 6 mēnešiem strādāt pieredzējuša uzņēmēja vadībā viņa/viņas MVU citā ES dalībvalstī, kā arī veicināt šo programmu; iesaka izveidot īpašas stipendijas, piemēram, ES „Leonardo da Vinci” stipendijas, studentēm ar izcilu potenciālu, pēc tam rīkojot „labākās prakses” apbalvošanas ceremonijas sekmīgajām augstskolu absolventēm;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

21. uzstāj, lai dalībvalstis veicina sievietēm piederošiem uzņēmumiem vienlīdzīgu pieeju iepirkumu līgumiem un nodrošinātu iepirkumu politikas „dzimumneitralitāti” publiskajā sektorā;

Piekluve tradicionālām komercdarbības tīklošanas iespējām, informācijas un sakaru tehnoloģijām

22. aicina dalībvalstis veicināt pārrobežu sadarbības programmas, kuru mērķis ir izveidot pārrobežu atbalsta centrus sievietēm uzņēmējām, lai radītu pamatu pieredzes apmaiņai, resursu racionalizācijai un labākās prakses apmaiņai;

23. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot tādas informācijas un sakaru tehnoloģijas, kas var palīdzēt palielināt izpratni un tīkla atbalstu sievietēm; pieprasa, lai digitālās plaiss problēma Eiropā tiktu risināta, uzlabojot platjoslas sakarus, kas tādējādi sniegtu sievietēm elastību veiksmīgi nodarboties ar uzņēmējdarbību no mājām, ja viņas to vēlas;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis mudināt sievietes iesaistīties vietējās tirdzniecības kamerās, noteiktās NVO, lobiju grupās un nozaru organizācijās, kas veido plašu uzņēmējdarbības kopienu, lai viņas varētu attīstīt un nostiprināt konkurētspējīgas uzņēmējdarbības prasmes, un aicina tirdzniecības kameras savukārt aktīvi aicināt uzņēmējas iesaistīties un veicināt īpašu pakalpojumu un pārstāvju grupu izveidi uzņēmējām, lai palīdzētu attīstīt viņu iespējas un uzņēmējdarbības kultūru;

25. aicina dalībvalstis uzsvērt NVO nozīmi sieviešu uzņēmējdarbības veicināšanā un atbalstīšanā;

26. aicina Komisiju veicināt labākās prakses apmaiņu ar mērķi atbalstīt sieviešu uzņēmējdarbību; aicina Komisiju un dalībvalstis un Eiropas Biznesa konfederāciju (*Business Europe*) veicināt un izstrādāt noteikumus attiecībā uz sievietēm uzņēmējām, lai viņas varētu veidot saites ar citu nozaru attiecīgajiem biznesa partneriem un lai viņām būtu iespēja dalīties pieredzē un praksē, kā arī gūt labāku izpratni par plašāku uzņēmējdarbības jomu;

27. aicina Komisiju izveidot Eiropas uzņēmumu tīklā *Enterprise Europe* konsultatīvās padomes, kurām ir īpaša pieredze un zināšanas par problēmām un šķēršļiem, ar ko saskaras sievietes, un kuras varētu izmantot kā vienotos kontaktpunktus gadījumos, kad finanšu pakalpojumu sniedzēji īsteno diskrimināciju attiecībā uz kredītu pieejamību;

28. atzīst sieviešu vēstnieču, piemēram, Sieviešu uzņēmējdarbības vēstnieču Eiropas tīkla (*ENFEA*), nozīmi, kas uzsvēr sieviešu potenciālo nozīmi darba vietu radīšanā un konkurētspējas veicināšanā un iedvesmo sievietes un meitenes veidot savus uzņēmumus, īstenojot aktivitātes skolās, universitātēs, sabiedrības grupās un plašsaziņas līdzekļos; atzīmē, ka vēstniecēm vajadzētu būt dažādas izcelsmes, vecuma, ar dažādu pieredzi un no visām nozarēm;

29. aicina Komisiju organizēt kampaņu, kas veicinātu sieviešu iesaistīšanos darbā, izveidojot savus uzņēmumus, un vienlaikus sniegt informāciju par dažādiem instrumentiem, kas ir pieejami uzņēmējdarbības uzsākšanas atbalstam;

30. uzskata, ka Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) un ES delegācijas trešās valstīs sadarbībā ar dalībvalstu tirdzniecības misijām varētu palīdzēt attīstīt sieviešu vadīto MVU tīklus;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

31. aicina Komisiju sadarbībā ar Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu, neradot papildu slogu MVU, apkopot salīdzinošus un visaptverošus datus par sieviešu uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā (piemēram, par sieviešu uzņēmēju vecumu, uzņēmējdarbības jomu, uzņēmuma lielumu, uzņēmējdarbības ilgumu un sieviešu uzņēmēju etnisko izcelsmi atbilstīgi dalībvalsts noteikumiem par personas datu aizsardzību) un veikt šo datu analīzi ikgadējā MVU darbības pārskata ziņojumā par ES MVU; uzskata, ka apkopotajai informācijai un datiem vajadzētu sniegt skaidrāku priekšstatu lēmumu pieņēmējiem par īpašajām problēmām, ar kurām saskaras sievietes uzņēmējas;

32. atzinīgi vērtē Komisijas 2008. gada pētījumu par sievietēm novatorēm un uzņēmējdarbību un mudina dalībvalstis ievērot tās politikas ieteikumus;

33. aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz sociālajiem un citiem kopienas pakalpojumiem attieksme pret sievietēm uzņēmējām un darba ņēmējām ir vienāda, un lai uzlabotu sieviešu līdzuzņēmēju un uzņēmēju sociālo stāvokli MVU, nodrošinot labākus maternitātes atvaļinājuma nosacījumus, bērnu aprūpes pakalpojumus un vecāku cilvēku un cilvēku ar īpašām vajadzībām aprūpes pakalpojumus, kā arī sniedzot labāku sociālo drošību un sagraujot dzimumu stereotipus, un lai uzlabotu viņu kultūras un tiesisko stāvokli īpaši pētniecības, zinātnes, inženierzinātnes, jauno plašsaziņas līdzekļu, vides, zaļo un zema oglekļa satura tehnoloģiju un rūpniecības nozarēs pilsētas un lauku teritorijās;

34. mudina dalībvalstis pētīt šķēršļus, kuri kavē romu sieviešu pašnodarbinātību, un radīt programmas, kas dotu romu sievietēm uzņēmējām un pašnodarbinātām personām pieeju ātrai un lētai reģistrācijai, kā arī izstrādāt noteikumus pieejamam kredītam, tostarp mikrokredītam, lai finansētu romu sieviešu uzņēmumus, un mudina Komisiju atbalstīt šīs darbības ar atbilstīgu finansēšanas mehānismu palīdzību;

35. aicina dalībvalstis aktīvi cīnīties pret viltus pašnodarbinātību, efektīvi definējot pašnodarbinātību un piemērojot sankcijas par viltus pašnodarbinātību;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot programmu, kuras mērķis ir galvenokārt palīdzēt sievietēm, kas aktīvi darbojas māsaimniecībā, aprūpes darbā vai sniedz citus pakalpojumus un kas nav ne oficiāli nodarbinātas, ne oficiāli pašnodarbinātas, oficiāli reģistrēties kā pašnodarbinātām personām vai izveidot savu uzņēmumu;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis piedāvāt atbalstu tām sievietēm, kas plāno izveidot un iegādāties uzņēmumu vai pārņemt ģimenes uzņēmumu, tostarp tām sievietēm, kas ir brīvo profesiju pārstāves, piemēram, viņām pieder privāta juridiskā vai medicīnas prakse; uzskata, ka atbalstā jāietilpst atbilstošiem apmācību semināriem un darbnīcām, lai ļautu šīm sievietēm apgūt pārvaldības prasmes, kuras dos iespēju sievietēm veiksmīgi vadīt iegādi, jo īpaši pievēršoties novērtējumiem, uzņēmuma novērtēšanai, banku un juridiskajiem jautājumiem; atzīst, ka īpaša uzmanība jāpievērš sievietēm, kas ir jaunākas par 25 gadiem, un sievietēm, kas ir vecākas par 50 gadiem, jo finanšu krīze viņas ietekmē visvairāk;

38. aicina Poliju tās prezidentūras laikā, īpaši oktobra sākumā, sākoties MVU nedēļai, uzsvērt sieviešu uzņēmējdarbības nozīmi; aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk ierosināt rīcības plānu, lai palielinātu sieviešu uzņēmēju īpatsvaru, un uzsākt izpratni veicinošas kampaņas, lai grautu stereotipus par to, ka sievietēm nav lemts kļūt par veiksmīgām uzņēmējdarbības līderēm;

39. aicina ģimenes uzņēmumus sniegt sieviešu kārtas radniecēm, piemēram, meitām, vienādas iespējas ar vīriešiem, apsverot iespēju uzņēmumu atstāt mantojumā vai nodot tā īpašumtiesības;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

40. aicina dalībvalstis pieņemt pasākumus ar mērķi atvieglot ģimenes dzīves un darba konkurējošo prasību apvienošanu, veicināt sieviešu nodarbinātību un palīdzēt uzlabot pašnodarbināto personu karjeras iespējas;

41. aicina Komisiju aizsargāt sieviešu tēlu visos plašsaziņas līdzekļos, tādējādi cīnoties pret priekšstatu, ka sievietēm ir raksturīga ievainojamība un ka viņām varētu nepiemist konkurētspējīgas un uzņēmējdarbības līdera īpašības;

42. uzsver nepieciešamību veicināt iniciatīvas, kas palīdzētu izstrādāt un īstenot pozitīvu rīcību un cilvēkresursu politiku uzņēmumu līmenī, lai veicinātu lielāku dzimumu vienlīdzību, vienlaikus piešķirot lielāku nozīmi izpratni veicinošiem un apmācību pasākumiem, kuri ļautu veicināt, pārnest un integrēt praksi, kas ir bijusi veiksmīga organizācijās un uzņēmumos;

43. atzīst, ka ar 2011. gada 23. februāra pārskatu par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošanu ir ieviesta nopietna MVU programma, tomēr aicina neaizmirst par principu „vispirms domāt par mazākajiem” visā ES un dalībvalstu darbībā;

44. aicina dalībvalstis, izstrādājot apmācības un darbaudzināšanas politikas un kredītu pieejamības atbalsta pasākumus, atbalstīt programmas, kas paredzētas, lai ļautu migrējošām sievietēm strādāt kā pašnodarbinātām personām vai izveidot savus uzņēmumus;

45. mudina dalībvalstis atzīt uzņēmumus, kas cenšas veicināt dzimumu vienlīdzību un atbalsta darba un ģimenes dzīves līdzsvaru un tādējādi palīdzēt izplatīt praksi, kas veicina izcilību šajā jomā;

46. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt to, ka vīrieši un sievietes ir vienlīdz pārstāvēti uzņēmumu valdēs, jo īpaši gadījumos, kad akcionāri ir dalībvalstis;

47. aicina dalībvalstis veicināt korporatīvo sociālo atbildību sieviešu vadīto uzņēmumu vidū, lai palīdzētu nodrošināt to, ka sieviešu darbs un darba laiks tiek elastīgi organizēts, un lai mudinātu sniegt ģimenēm draudzīgus pakalpojumus;

48. aicina Komisiju veicināt profesionālās apmācības politiku un programmas sievietēm, tostarp datorprasmju attīstīšanu, ar mērķi palielināt sieviešu iesaistīšanos rūpniecības nozarēs, ņemot vērā vietējā, valsts un Kopienas līmenī pieejamo finansiālo atbalstu un sniedzot lieliem uzņēmumiem un MVU lielāku stimulu to izmantot;

49. aicina Komisiju palielināt atbalstu sievietēm paredzētām profesionālās apmācības programmām rūpnieciskos MVU un palielināt atbalstu pētniecībai un inovācijām saskaņā ar Septīto pamatprogrammu un Eiropas Mazo uzņēmumu hartu, kā apstiprināts Eiropadomes 2000. gada 19. un 20. jūnija sanāksmes *Santa Maria de Feira* secinājumu III pielikumā;

50. uzsver nepieciešamību veicināt sieviešu tīklu izveidi uzņēmumos, starp uzņēmumiem vienā un tajā pašā rūpniecības nozarē un starp rūpniecības nozarēm;

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

51. mudina dalībvalstis un Komisiju izstrādāt un īstenot stratēģijas, lai novērstu nepilnības, kas rodas darba vidē un saistībā ar karjeras attīstību sievietēm, kuras strādā zinātnes vai tehnoloģiju nozarēs;

52. uzskata, ka ir svarīgi izplatīt esošo labo praksi saistībā ar sieviešu iesaistīšanos rūpnieciskajā pētniecībā un mūsdienīgajās nozarēs; uzsver, ka ir būtiski veicināt rūpniecisko uzņēmumu, kuros ir mazs sieviešu īpatsvars, vadības izpratni par dzimumu līdztiesības principu, kas jāizsaka skaitliskos mērķos;

*

* *

53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Divdesmit septītais gada pārskats par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2009. gads)

P7_TA(2011)0377

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par divdesmit septīto gada pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2009. gads) (2011/2027(INI))

(2013/C 51 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu labāku izstrādi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā divdesmit septīto gada pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2009. gads) (COM(2010)0538),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentus (SEC(2010)1143 un SEC(2010)1144),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu „EU Pilot novērtējuma ziņojums” (COM(2010)0070),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par LESD 260. panta 3. punkta īstenošanu (SEC(2010)1371),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 5. septembra paziņojumu „Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana” (COM(2007)0502),
- ņemot vērā Komisijas 2002. gada 20. marta paziņojumu par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem (COM(2002)0141),
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par divdesmit sesto gada pārskatu par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2008) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas atbildi uz 2010. gada 25. novembra rezolūciju par divdesmit sesto gada ziņojumu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2008),
- ņemot vērā Reglamenta 119. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Līgumrakstu komitejas atzinumus (A7-0249/2011),
- A. tā kā Lisabonas līgums stājās spēkā 2009. gada 1. decembrī un ieviesa vairākus jaunus tiesiskos pamatus ar mērķi veicināt ES tiesību aktu īstenošanu, piemērošanu un izpildi;
- B. tā kā saskaņā ar LESD 298. pantu Savienības iestādes un struktūras, veicot uzdevumus, saņem atvērtas, efektīvas un neatkarīgas Eiropas administrācijas atbalstu,

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0437.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

1. uzskata, ka LES 17. pantā ir noteikta Komisijas galvenā funkcija, proti, būt Līgumu izpildes uzraudzītāji; šai sakarībā Komisijas tiesības un pienākums uzsākt pārkāpumu izmeklēšanas procesus pret dalībvalsti, kura nav izpildījusi Līgumos minētās saistības, tostarp ar pilsoņu pamattiesībām saistītos pienākumus, veido ES tiesiskās kārtības stūrakmeni un tādējādi saskan ar ideju par Savienību, kas ir balstīta uz tiesiskumu;
2. uzsver, ka tiesiskums ir fundamentāli nozīmīgs nosacījums ne tikai jebkādas pārvaldes un administrācijas leģitimitātei un patiesai demokrātijai, kurā noteiktas darbības atbilst vispārpieņemtajām normām, bet arī lēmumu paredzamībai un objektīvai pamatotībai, turklāt tā ir garantija, ka pilsoņi var pilnībā baudīt likumā noteiktās tiesības;
3. uzsver, ka divdesmit septītais gada pārskats par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību parāda, ka, neraugoties uz Komisijas ierosināto pārkāpumu lietu skaita samazināšanos, tai 2009. gada beigās tomēr bija jāizskata 2 900 sūdzības un pārkāpumu lietas, turklāt dalībvalstis vairākumā gadījumu joprojām kavējās ar direktīvu transponēšanu, kas nav ne tuvu apmierinoši un par ko lielākā atbildība ir jāuzņemas dalībvalstu iestādēm;
4. norāda, ka pienākumu neizpildes procedūru veido divi posmi — administratīvais (izmeklēšanas) posms un lietas izskatīšanas posms Eiropas Savienības Tiesā; uzskata, ka iedzīvotāju kā sūdzību iesniedzēju loma ir izšķiroša administratīvajā posmā, kad dalībvalstīs ir jānodrošina atbilstība Savienības tiesību aktiem, ko Komisijas arīdzan ir atzinusi iepriekš minētajā 2002. gada 20. marta paziņojumā; uzskata, ka tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt to procedūru pārskatāmību, taisnīgumu un ticamību, kas iedzīvotājiem ļauj atklāt Savienības tiesību pārkāpumus un ziņot par tiem Komisijai;
5. atzīmē, ka ar *EU Pilot* projekta palīdzību Komisija vēlas palielināt „apņēmību, sadarbību un partnerību starp Komisiju un dalībvalstīm” ⁽¹⁾ un ciešā sadarbībā ar dalībvalstu pārvaldes iestādēm apspriež jautājumu par ES tiesību aktu piemērošanas kārtību; uzskata, ka šī iniciatīva daļēji atbilst jaunajai nepieciešamībai pēc visu Eiropas Savienības iestāžu sadarbības pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, taču prasa Komisijai nodrošināt pilsoņu līdzdalību ikreiz, kad tiek skatīti jautājumi par atbilstību ES tiesību aktiem;
6. atzīmē, ka, no vienas puses, pilsoņiem tiek piedēvēta nozīmīga loma, lai dalībvalstīs tiktu nodrošināta atbilstība ES tiesību aktiem ⁽²⁾, tomēr, no otras puses, pastāv risks, ka *EU Pilot* projektā viņi tiktu vēl vairāk attālināti no jebkādam turpmākām procedūrām; uzskata, ka šādu iznākumu varētu novērst, uztverot *Pilot* projektu kā „starpniecības” alternatīvu, kurā pilsoņi ir pilnībā iesaistīti un integrēti kā sākotnējie sūdzības iesniedzēji; uzskata, ka šāda pieeja precīzāk atspoguļotu Līguma mērķus, proti, ka „lēmumu pieņemšana ir cik iespējams atklāta un cik iespējams tuvināta pilsoņiem” (LES 1. pants), ka „Savienības iestādes ... darbojas iespējami atklāti” (LESD 15. pants) un „visās darbībās Savienība ievēro pilsoņu vienlīdzības principu, pret ikvienu paužot vienlīdzīgu attieksmi savās iestādēs un struktūrās” (LES 9. pants);
7. norāda uz to lūgumrakstu skaitu, kurus nav iespējams atrisināt, balstoties uz ES sekundārajiem tiesību aktiem vai tieši piemērojamām nolīgumu normām, taču tie tāpat liecina par to principu pārkāpumiem, kuri jāievēro saistībā ar uzņemšanu Savienībā un kuri atbilst LES 7. pantā noteikto procedūru uzturētajām LES 2. panta vērtībām;

⁽¹⁾ *EU Pilot* novērtējuma ziņojums, 2. lpp.

⁽²⁾ Skatīt iepriekš minētā Komisijas 2002. gada 20. marta paziņojuma 5. lpp: „Komisija ir regulāri atzinusi sūdzības iesniedzēja nozīmīgo lomu Kopienas tiesību akta pārkāpuma noteikšanā.”

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

8. norāda, ka pārkāpumu izskatīšanas procesos, īstenojot diskrecionāro varu, kas Komisijai ir piešķirta ar Līgumiem, ir jāievēro tiesiskums, prasība par pārredzamību un atklātumu, kā arī proporcionalitātes princips, un tā nekad nedrīkst apdraudēt sākotnējo mērķi — nodrošināt savlaicīgu un pareizu Savienības tiesību aktu piemērošanu; atkārtoti uzsver, ka „absolūta rīcības brīvība savienojumā ar absolūtu pārredzamības trūkumu būtībā ir pretrība tiesiskumam“⁽¹⁾;

9. prasa Komisijai nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz nepabeigtajām pienākumu neizpildes procedūrām un pēc iespējas ātrāk un atbilstīgi informēt iedzīvotājus par pasākumiem, kas veikti saistībā ar viņu prasībām; mudina Komisiju ierosināt termiņu Tiesas nolēmumu izpildīšanai dalībvalstīs;

10. norāda, ka, lai *EU Pilot* projekts būtu darbspējīgs, Komisija ir izveidojusi konfidenciālu tiešsaistes datubāzi saziņai starp Komisijas dienestiem un dalībvalstu iestādēm; atkārtoti uzsver, ka *EU Pilot* projektā trūkst pārredzamības attiecībā uz sūdzībām, kā arī Parlamenta prasību par piekļuves piešķiršanu datubāzei, kurā apkopotas visas sūdzības, lai Parlaments varētu pildīt savu pārbaudes funkciju attiecībā uz Komisijas Līgumu izpildes uzraudzītājas pienākumu;

11. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos, taču uzskata, ka visiem iesaistītajiem — dalībvalstīm, Komisijai, Padomei un Parlamentam — ir jāvelta papildu centieni, lai saviem pilsoņiem, to organizācijām un uzņēmumiem Savienību un tās iekšējo tirgu padarītu par tveramu realitāti;

12. uzskata, ka iniciatīva *EU Pilot* varētu sekmēt to problēmu risināšanu, ar kurām privātpersonas un uzņēmumi saskaras vienotajā tirgū, un aicina Komisiju paplašināt iniciatīvu tā, lai 24 dalībvalstu vietā tiktu aptvertas 27 dalībvalstis;

13. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir uzsērusi vajadzību uzlabot pārkāpumu novēršanu, izmantojot visus pieejamos instrumentus un nodrošinot pietiekamu līdzekļu pieejamību;

14. uzsver, ka nolūkā saglabāt konsekvenci, dalībvalstīm piemērojot ES tiesību aktus un šajā ziņā nodrošinot Tiesas lomu, būtu nepieciešams, lai Komisija veiktu rūpīgu izmeklēšanu un vajadzības gadījumā uzsāktu pārkāpumu izmeklēšanas procedūru, ja lūgumraksts vai sūdzība ir vērsta tieši pret to, ka valsts tiesa atteikusi lūgt prejudiciālu nolēmumu, ja tai šādu pienākumu paredz līgumi un *acquis*;

15. atzinīgi vērtē iespējamo pārkāpumu izmeklēšanai nepieciešamo termiņu saīsināšanu, izmantojot izmēģinājuma projektu metodi, taču uzskata, ka, lai Parlaments varētu novērtēt metodes efektivitāti attiecībā uz to, vai dalībvalstis faktiski ir nodrošinājušas atbilstību, tam ir nepieciešami precizējumi un papildu informācija no Komisijas;

16. norāda, ka Komisijas atbildē uz 2010. gada 25. novembra rezolūciju ir minētas tikai Tiesas lietas⁽²⁾, kuras apstiprinātu vajadzību Komisijai nodrošināt ar pārkāpumu izmeklēšanas procesiem un pirms pārkāpumu izmeklēšanas procesiem saistīto dokumentu konfidencialitāti; atgādina Komisijai, ka Tiesa šajās lietās nekad nav noliegusi, ka sevišķa sabiedrības interese varētu attaisnot piekļuvi šiem dokumentiem; norāda arī, ka ombuds ir parādījis pozitīvu pieeju ar pārkāpumu izmeklēšanas procesiem saistīto dokumentu⁽³⁾ publicēšanai;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūcija par 26. gada pārskatu par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2008. gads) (Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0437).

⁽²⁾ Vispārējās tiesas spriedums lietā T-105/95 *WWF UK / Komisija*, 1997, Krājums, II-313 un lietā T191/99 *Petrie and Others pret Komisiju*, 2001, II-3677 un Eiropas Savienības tiesas 2010. gada 21. septembra lēmums apvienotajās lietās C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P *Zviedrijas Karaliste / Association de la presse internationale un Eiropas Komisija, Association de la presse internationale ASBL / Eiropas Komisija un Eiropas Komisija / Association de la presse internationale* vēl nav publicēts ECR.

⁽³⁾ Skatīt <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/10096/html.bookmark>.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

17. uzskata, ka brīvāku piekļuvi pārkāpumu lietu izmeklēšanas dokumentiem varētu nodrošināt, neapdraudot izmeklēšanas mērķi, un ka piekļuvi šiem dokumentiem varētu attaisnot ar sevišķu sabiedrības interesi, īpaši gadījumos, kuros skarta cilvēku veselība un neatgriezenisks kaitējums apkārtējai videi; tāpat atzinīgi vērtē arī piekļuvi atvieglošanu tai informācijai, kas jau ir publiski pieejama par pārkāpumu dokumentāciju;

18. tādēļ atkārtoti aicina Komisiju regulas veidā ierosināt procesuālu likumu atbilstoši LESD 298. panta jaunajam juridiskajam pamatam, nosakot pārkāpumu procedūras dažādos aspektus, tostarp tos, kas saistīti ar paziņošanu, saistošajiem termiņiem, tiesībām tikt uzklautam, pienākumu paziņot iemeslus un katras personas tiesībām piekļūt savai lietai, lai tādējādi stiprinātu pilsoņu tiesības un nodrošinātu pārredzamību;

19. norāda, ka daudzi lūgumraksti attiecas uz lēmumu pieņemēju interešu konfliktiem, un viennozīmīgi atbalsta ES administratīvo procedūru regulas pieņemšanu, kurā vajadzētu iekļaut arī pārkāpumu izskatīšanas procedūru vispārējos principus;

20. šai sakarā norāda uz Komisijas atbildi Parlamenta prasībai pēc procesuāla likuma un tajā apšaubīto iespēju pieņemt jebkādas turpmākus uz LESD 298. pantu balstītus noteikumus, par iemeslu minot Komisijai Līgumos piešķirto diskrecionāro varu „noteikt, kā tā organizēs pārkāpumu izmeklēšanas procesus un ar tiem saistīto darbu nodrošināt pareizu ES tiesību piemērošanu”; ir pārliecināts, ka šāds procesuālais likums nekādā veidā neierobežotu Komisijas diskrecionāro varu, bet tikai garantētu, ka Komisija, pielietojot šo varu, ievērotu „atklātas, efektīvas un neatkarīgas Eiropas pārvaldes principus”, kā tas noteikts LESD. 298. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā;

21. atzinīgi vērtē Juridiskās komitejas lēmumu tās izveidotajā LESD 298. panta darba grupā iekļaut izskatīšanai lūgumrakstu 1028/2009 par saistošām normām attiecībā uz pārkāpumu izskatīšanas procedūrām;

22. atgādina Komisijai, ka iepriekš minētajā 2002. gada 20. marta paziņojumā par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem par ES tiesību aktu pārkāpumiem ir iekļauti arī procesuālie pasākumi Komisijas diskrecijas regulēšanai, kurus tā uzskata par pieņemamiem, un tādēļ nevajadzētu būt šķēršļiem balstīt noteikumus uz šo instrumentu; ņem vērā Komisijas nodomu pārskatīt minēto paziņojumu; mudina Komisiju pienākumu neizpildes procedūrās izmantot nevis ieteikuma tiesības, bet gan ierosināt regulu, lai šajā svarīgajā ES tiesiskās kārtības elementā kā līdzvērtīgu likumdevēju pilnībā iesaistītu arī Parlamentu;

23. īpaši atzīmē, ka Komisija plāno pārskatīt savu vispārējo politiku saistībā ar sūdzību reģistrāciju un attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem, ņemot vērā jauno pārbaudes stadijā esošo metožu izmantošanas pieredzi; pauž satraukumu par Komisijas atteikšanos izmantot pienākumu neizpildes procedūru kā būtiski svarīgu instrumentu, lai nodrošinātu laicīgu un pareizu ES tiesību piemērošanu dalībvalstīs; uzsver, ka šo Komisijai Līgumos uzlikto pienākumu nevar vienpusēji noraidīt; mudina Komisiju ar konsekventiem datiem pierādīt sludinātos „jauno metožu” panākumus, iekļaujot detalizētus datus par periodiem pirms un pēc *EU Pilot* projekta, un topošajā regulā iekļaut principus un priekšnoteikumus sūdzību reģistrēšanai, kā arī jebkādas citas sūdzību iesniedzēju tiesības;

24. atzinīgi vērtē jauno LESD 260. pantā iekļauto elementu, kas gadījumos, kad Komisija iesniedz sūdzību Tiesā, pamatojoties uz LESD 258. pantu, tai ļauj lūgt Tiesu piemērot sankcijas pret dalībvalsti, kas kavējas ar direktīvas transponēšanu; aicina Komisiju informēt par šīs jaunās diskrecionārās varas izmantošanu nolūkā panākt lielāku pārredzamību;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

25. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija šo un visus pārējos pieejamos pasākumus izmantotu laicīgas un pareizas ES tiesību aktu transponēšanas nodrošināšanai dalībvalstīs, īpaši ar vides aizsardzību saistītos gadījumos;

26. uzsver — lai nodrošinātu vienotā tirgus netraucētu darbību un tādējādi sniegtu priekšrocības ES patērētājiem un uzņēmumiem, ES direktīvu savlaicīgai transponēšanai ir būtiska nozīme; atzinīgi vērtē rezultātus, kas gūti šā mērķa sasniegšanā, tomēr joprojām pauž bažas par to ar pārkāpumiem saistīto lietu lielo skaitu, kas uzsāktas saistībā ar direktīvu novēlotu transponēšanu;

27. atbalsta dalībvalstu veiktās iniciatīvas, lai optimizētu vienotā tirgus direktīvu transponēšanu, tostarp cita starpā atbilstīgu stimulu ieviešanu attiecīgajām struktūrvienībām un brīdināšanas sistēmu izveidošanu, tuvojoties transponēšanas termiņa beigām;

28. aicina Komisiju turpināt paraugprakses veicināšanu attiecībā uz vienotā tirgus tiesību aktu transponēšanu, balstoties uz tās 2009. gada 29. jūnija ieteikumu par pasākumiem vienotā tirgus darbības uzlabošanai ⁽¹⁾;

29. norāda, ka dalībvalstu tiesām ir būtiska nozīme Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanā, un pilnībā atbalsta ES centienus palielināt un saskaņot ar tieslietām saistītas mācības dalībvalstu tiesnešiem, tiesību jomas speciālistiem, amatpersonām un valsts civildienesta ierēdņiem dalībvalstu pārvaldes iestādēs;

30. uzsver — kaut arī Komisijas apgalvojums, ka ES likumu pārkāpumu izmeklēšana ir pašu dalībvalstu tiesu sistēmu uzdevums, ir patiess, pilsoņi valsts tiesu sistēmā bieži saskaras ar tādiem ievērojamiem šķēršļiem kā lielām izmaksām vai pārāk ilgiem izskatīšanas laikiem; tādēļ uzskata, ka vajadzētu ievērot Stokholmas programmā noteiktās vadlīnijas;

31. atzinīgi vērtē Komisijas pieeju biežāk izmantot faktu vākšanas misijas, lai uz vietas pārbaudītu pārkāpumus, un uzskata, ka būtu jāveicina koordinācija un sadarbība EP un īpaši Lūgumrakstu komitejas veiktajās misijās, ievērojot katras iestādes neatkarību.

32. norāda, ka iedzīvotāju, uzņēmumu vai pilsoniskās sabiedrības interešu grupu iespēja vērsties dalībvalstu pārvaldes pārraudzības struktūrās vai tiesās par ES tiesību piemērošanu nav saistīta un nepārkļājas ar Komisijas tiesībām uzsākt pārkāpumu izmeklēšanas procesus;

33. pauž nožēlu, ka pārāk daudz pienākumu neizpildes procedūru ieilgst, līdz tās slēdz vai iesniedz Eiropas Savienības Tiesā; aicina dalībvalstis un Komisiju pastiprināt centienus, lai atrisinātu problēmas saistībā ar pienākumu neizpildes procedūrām, un prasa Komisijai sistemātiskāk un pārredzamāk noteikt prioritātes attiecībā uz pārkāpumiem dažādās jomās;

34. pauž bažas par pārkāpumu lielo skaitu jomās, kas saistītas ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, pakalpojumiem un publisko iepirkumu; uzskata, ka būtu lietderīgi sniegt papildu skaidrojumus par tiesisko regulējumu šajās jomās, lai palīdzētu valstu iestādēm īstenošanas procesā;

⁽¹⁾ OV L 176, 7.7.2009., 17. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

35. atzinīgi vērtē to, ka negodīgas komercprakses novēršanai ir izveidota publiska tiesību aktu un tiesu prakses datubāze; uzskata, ka līdzīgas iniciatīvas vajadzētu apsvērt citās jomās;
36. atgādina par SOLVIT nozīmīgumu attiecībā uz ES patērētāju un uzņēmumu tiesību īstenošanas sekmēšanu vienotajā tirgū; atzinīgi vērtē SOLVIT darbības uzlabošanā gūtos rezultātus un aicina Komisiju un dalībvalstis tos nostiprināt;
37. uzskata, ka ir svarīgi praktiskā veidā un pilnīgāk informēt ES iedzīvotājus par viņu tiesībām vienotajā tirgū; atbalsta *Your Europe* portāla turpmāko attīstīšanu;
38. norāda, ka gan privātpersonām, gan uzņēmumiem tiesvedība ir saistīta ar ievērojamām izmaksām un laika patēriņu un tā rada būtisku slogu ES un valstu tiesām, kuras jau tagad ir pārslogotas; uzsver preventīvu pasākumu un atbilstīgu alternatīvas strīdu izšķiršanas mehānismu nozīmīgumu minētā sloga samazināšanā;
39. norāda, ka pilsoņi, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un uzņēmumi turpina izmantot lūgumrakstu iesniegšanas mehānismu galvenokārt, lai ziņotu un iesniegtu sūdzības par dažādu līmeņu dalībvalstu iestāžu neatbilstību ES likumiem, un galvenās problēmas ir saistītas ar vides aizsardzību un iekšējo tirgu, turklāt bieži minēti ir pārvietošanās brīvības, pamattiesību un pilsonības jautājumi;
40. konstatē, ka daudzi lūgumraksti ir saistīti ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu pat gadījumos, kad harta neattiecas uz dalībvalstu tiesību aktiem, turpretī citos skartas ES pamatvērtības; pauž bažas, ka pilsoņi jūtas maldināti attiecībā uz reālo hartas īstenošanas apmēru, un uzskata, ka ļoti svarīgi ir apspriest Pamattiesību hartas piemērošanas jomas un izpildi; uzsver — lai pilsoņos neradītu apjukumu par hartas piemērošanu, ir nepieciešams rūpīgi izskaidrot Eiropas Savienības pamatā esošo subsidiaritātes principu;
41. atzinīgi vērtē Parlamenta pieprasīto īpaši lūgumrakstiem veltīto punktu divdesmit septītajā gada pārskatā, kurā Komisija sniedz saņemto lūgumrakstu kopskatu un apgalvo, ka „pat ja vairākums lūgumrakstu nav saistīti ar pārkāpumiem, tie sniedz Parlamentam un Komisijai noderīgu informāciju par pilsoņu bažām”;
42. pieprasa, lai Padome sekotu pašas izteikumiem Iestāžu nolīguma 34. punktā un prasītu dalībvalstīm sagatavot un publicēt tabulas, kuras atspoguļotu saikni starp direktīvām un dalībvalstu transponēšanas pasākumiem; uzsver, ka šādas tabulas ir būtiski svarīgas, lai Komisija varētu efektīvi uzraudzīt īstenošanas pasākumus visās dalībvalstīs;
43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai, Eiropas Ombudam un dalībvalstu parlamentiem.
-

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Publiska piekļuve 2009. un 2010. gada dokumentiem

P7_TA(2011)0378

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par publisku piekļuvi 2009. un 2010. gada dokumentiem (Reglamenta 104. panta 7. punkts) (2010/2294(INI))

(2013/C 51 E/09)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 1., 10. un 16. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 15. un 298. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 41. pantu (tiesības uz labu pārvaldību) un 42. pantu (tiesības piekļūt dokumentiem),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1700/2003, ar ko groza Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 354/83 par Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas vēsturisko arhīva materiālu nodošanu atklātībai ⁽²⁾,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ⁽³⁾,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūru par piekļuvi dokumentiem, jo īpaši Tiesas spriedumu *M. Turco* apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P ⁽⁴⁾, *Bavarian Lager* lietā C-28/08 ⁽⁵⁾, *Volker und Marcus Schecke* apvienotajās lietās C-92/09 un C-93/09 ⁽⁶⁾, *Technische Glaswerke Ilmenau - TGI* lietā C-139/07 P ⁽⁷⁾ un *API* apvienotajās lietās C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P ⁽⁸⁾, un Vispārējās tiesas spriedumu *Access Info Europe* lietā T-233/09 ⁽⁹⁾, *MyTravel* lietā T-403/05 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

⁽²⁾ OV L 243, 27.9.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.

⁽⁴⁾ 2008. gada 1. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P, *Zviedrija un Turco/Padome*, Krājums [2008], I-4723. lpp.

⁽⁵⁾ 2010. gada 29. jūnija spriedums lietā C-28/08 P *Komisija/Bavarian Lager*, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽⁶⁾ 2010. gada 9. novembra spriedums apvienotajās lietās C-92/09 P un C-93/09 P *Volker und Markus Schecke GbR un Hartmut Eifert pret Land Hessen*, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽⁷⁾ 2010. gada 29. jūnija spriedums lietā C-139/07 P *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽⁸⁾ 2010. gada 21. septembra spriedums lietā C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P *Zviedrija un API/Komisija*, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽⁹⁾ 2011. gada 22. marta spriedums lietā T-233/09 *Access Info Europe/Komisija*, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽¹⁰⁾ 2008. gada 9. septembra spriedums lietā T-403/05 *MyTravel/Komisija*, Krājums [2008], II-2027. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Borax lietās T-121/05 un T-166/05 ⁽¹⁾, *Joséphidès* lietā T-439/08 ⁽²⁾, *Co-Frutta* apvienotajās lietās T-355/04 un T-446/04 ⁽³⁾, *Terezakis* lietā T-380/04 ⁽⁴⁾, *Agrofert Holdings* lietā T-111/07 ⁽⁵⁾ un *Editions Jacob* lietā T-237/05 ⁽⁶⁾,

- ņemot vērā Eiropas ombuda darbību un sagatavotos dokumentus par dokumentu pieejamības jautājumu, kā arī Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDAU) sagatavotos dokumentus par godīgu līdzsvaru starp pārredzamību un datu aizsardzību,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 30. aprīļa priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2008)0229),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. marta priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2011)0137),
- ņemot vērā 1998.gada ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija),
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2008. gada Konvenciju par piekļuvi oficiāliem dokumentiem,
- ņemot vērā Padomes, Komisijas un Eiropas Parlamenta 2009. un 2010. gada ziņojumus par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 17. pantu,
- ņemot vērā 2010. gada Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 20. novembra Iestāžu nolīgumu par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā iepriekšējo 2009. gada 14. janvāra rezolūciju par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽⁹⁾, 2010. gada 25. novembra rezolūciju par pārskatu par Eiropas ombuda darbību 2009. gadā ⁽¹⁰⁾ un 2009. gada 17. decembra rezolūciju par nepieciešamajiem tiesiskā regulējuma uzlabojumiem attiecībā uz piekļuvi dokumentiem pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, Regula (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 104. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0245/2011),

⁽¹⁾ 2009. gada 11. marta spriedums lietā T-121/05 *Borax Europe/Komisija*, Krājums [2009], II-27. lpp.

⁽²⁾ 2010. gada 21. oktobra spriedums lietā T-439/08 *Agapiou Joséphidès/Komisija* un EACEA, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽³⁾ 2010. gada 19. janvāra spriedums apvienotajās lietās T-355/04 un T-446/04 *Co-Frutta/Komisija*, Krājums [2010], II-1. lpp.

⁽⁴⁾ 2008. gada 30. janvāra spriedums lietā T-380/04 *Terezakis/Komisija*, Krājums [2008], II-11. lpp.

⁽⁵⁾ 2010. gada 7. jūlija spriedums lietā T-111/07 *Agrofert Holding/Komisija*, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽⁶⁾ 2010. gada 9. jūnija spriedums lietā T-237/05 *Editions Jacob/Komisija*, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽⁷⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 298, 30.11.2002., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OJ C 46 E, 24.2.2010., 80. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0435.

⁽¹¹⁾ OJ C 286 E, 22.10.2010, 12. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- A. tā kā ar Lisabonas līgumu tiek izveidota jauna konstitucionāla ES iestāžu pārredzamības sistēma, ņemot vērā atvērtu, efektīvu un neatkarīgu Eiropas pārvaldību (LESD 298. pants), ieviešot noteiktas pamattiesības piekļūt ES iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru dokumentiem; tā kā Līgums garantē šīs tiesības ne tikai ES pilsoņiem, bet arī jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas uzturas dalībvalstī, un tās ir jāisteno saskaņā ar vispārējiem principiem un ierobežojumiem (lai aizsargātu noteiktas sabiedrības vai privātās intereses), kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes noteikumos (LESD 15. pants);
- B. tā kā pilnīgi nodrošināt piekļuvi normatīviem dokumentiem tagad ir vispārējs noteikums, bet izņēmumi attiecībā uz nenormatīvajiem noteikumiem būtu jāsamazina, un tā kā abām pieejām nevajadzētu vienai otru vājināt;
- C. tā kā jaunajos Līgumos vairs nav minētas atsauces uz „Padomes lēmuma pieņemšanas procesa efektivitātes saglabāšanu” (bijušā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 255. pants un 207. panta 3. punkts) — tā saukto „telpu pārdomām”, kas iespējams var ierobežot pārredzamību attiecībā uz likumdošanas procedūrām; tā kā attiecībā uz administratīvajām procedūrām „telpai pārdomām” ir jāpiemēro LES 1. pants un LESD 298. pants, kurā minēta prasība pēc atvērtas, efektīvas un neatkarīgas administrācijas;
- D. tā kā pārredzamība ir būtiska līdzdalības demokrātijas daļa, kas papildina pārstāvības demokrātiju, uz kā pamatojas Savienības darbība, kā tas skaidri norādīts LES 9.–11. pantā, ļaujot pilsoņiem piedalīties lēmumu pieņemšanā un īstenot sabiedrisko kontroli, tādējādi nodrošinot demokrātiskas politiskās sistēmas leģitimitāti;
- E. tā kā iedzīvotāji aicina uzlabot demokrātiju, pārredzamību, iestāžu un politisko dalībnieku atvērtību un stingrākus korupcijas apkarošanas pasākumus; tā kā piekļuve dokumentiem un informācijai ir viens no veidiem, kā nodrošināt, ka iedzīvotāji var iesaistīties demokrātiskajos procesos un ka korupcija tiek novērsta un apkarota;
- F. tā kā turklāt ES draud arvien lielāks risks saņemt kritiku par ilgstošu pārredzamības, atvērtības un pieejas dokumentiem un informācijai trūkumu iedzīvotājiem, par ko liecina nespēja pieņemt jaunu regulu par tiesībām piekļūt dokumentiem, jo Komisija atteicās pieņemt Parlamenta grozījumus un dalībvalstis nevēlējās iedzīvotājiem un Parlamentam atklāt savus dokumentus, diskusijas un apspriedes;
- G. tā kā ES līmenī jāveic turpmāki un stingrāki pasākumi korupcijas apkarošanai, lai nodrošinātu, ka ES iestādes visur un visos līmeņos ir no tās pasargātas, un tā kā Parlamentam ir jāmacās no nesenās negatīvās pieredzes un jāizstrādā noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu un darbinieku attiecībām ar lobijiem un interešu grupām, tostarp noteikumi par pastiprinātu pārredzamību;
- H. tā kā, lai garantētu demokrātiskas politiskās sistēmas atbildību un leģitimitāti, pilsoņiem ir tiesības zināt, kā viņu pārstāvji rīkojas, kad ir ievēlēti vai iecelti publiskās struktūrās vai pārstāv dalībvalsti Eiropas vai starptautiskā līmenī (atbildības princips), kā darbojas lēmumu pieņemšanas process (tostarp dokumenti, grozījumi, grafiki, iesaistītie dalībnieki, balsojumi utt.), kā tiek piešķirti un izlietoti publiskie līdzekļi un kādi rezultāti tiek sasniegti (finansējuma izsekojamības princips);

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- I. tā kā pašreizējā Regula (EK) Nr. 1049/2001 nesniedz skaidru definīciju attiecībā uz vairākiem svarīgiem jautājumiem, piemēram, dalībvalstu veto tiesībām, „telpas pārdomām” ierobežošanu, skaidrām un sašaurinātām izņēmumu definīcijām, dokumentu klasificēšanu un līdzsvaru starp pārredzamību un datu aizsardzību;
- J. tā kā ES līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ir ieguvusi jaunu kompetenci krimināltiesību (LESD 82. un 83. pants) un policijas sadarbības jomā; tā kā šāda jauna kompetence var ietekmēt cilvēka pamattiesības un uzsvērt atvērtākas likumdošanas procedūras nepieciešamību;
- K. tā kā ar LESD 15. pantu un Pamattiesību hartas 42. pantu tiek ieviests plašs skaidrojums jēdzienam „dokuments”, kas nozīmē informāciju neatkarīgi no tās pasniegšanas veida;
- L. tā kā Regula (EK) Nr. 1049/2001 netiek piemērota vienādi, jo statistika liecina par atšķirībām dažādu iestāžu starpā; tā kā 2009. gada ziņojumos ietvertie kvantitatīvie dati attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu, ko īsteno ES iestādes, liecina par vispārēju atteikumu skaita un procentuālās attiecības samazinājumu līdz 12 % ⁽¹⁾ (2008. gadā 16 %) Parlamentā (33 gadījumi), 22,5 % ⁽²⁾ (2008. gadā 28 %) Padomē (2 254 gadījumi) un 11,65 % (2008. gadā 13,99 %) Komisijā (589 gadījumi), turklāt atteikumu iemesli dažādās ES iestādēs 2009. gadā bija atšķirīgi; viens no visbiežāk izmantotajiem izņēmumiem bija lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzība (Parlamentā 39,47 % ⁽³⁾, Padomē 39,2 % ⁽⁴⁾ (attiecībā uz sākotnējiem pieteikumiem) un Komisijā 26 % ⁽⁵⁾);
- M. tā kā Vispārējā tiesa lietā *Toland/Parlaments* ⁽⁶⁾ anulēja Eiropas Parlamenta lēmumu, ar kuru tika liegta piekļuve Iekšējās revīzijas dienesta 2008. gada 9. janvāra ziņojumam „Parlamentārās palīdzības piemaksas revīzija”;
- N. tā kā attiecībā uz slepeniem dokumentiem Komisija un Parlaments 2009. gadā savos reģistros nav iekļāvuši nevienu šādu dokumentu, bet Padome savā reģistrā iekļāvusi 157 dokumentus, kas klasificēti kā „KONFIDENCIĀLI” (CONFIDENTIEL UE) vai „SLEPENI” (SECRET UE), no kopumā 445 šādi klasificētiem dokumentiem;
- O. tā kā starptautiskiem nolīgumiem, līdzīgi kā ES iekšējiem tiesību aktiem, ir juridiskas sekas ES tiesiskajā sistēmā, kā tas norādīts Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma (ACTA) gadījumā, un tā kā pieaug sabiedrības interese par piekļuvi ar tiem saistītiem dokumentiem;
- P. tā kā Regula (EK) Nr. 1049/2001 paredz iestādēm pienākumu apsvērt daļējas piekļuves dokumentam piešķiršanu, ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu tā daļu; tā kā piešķirtā daļēja piekļuve bieži vien ir pārāk ierobežota un attiecas vienīgi uz dokumentu nosaukumu vai ievaddaļu, taču piekļuve būtiskajai daļai ir liegta;
- Q. tā kā Pamattiesību hartas 41. pants nosaka „ikvienas personas tiesības piekļūt materiāliem, kas uz to attiecas, ievērojot konfidencialitātes, kā arī profesionālā noslēpuma un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus”; un tā kā pastāv ievērojami trūkumi šo tiesību īstenošanā, kas rada nepieciešamību pēc publiskās piekļuves noteikumiem, lai piešķirtu personām piekļuvi materiāliem, kas uz tām attiecas;

⁽¹⁾ 2010. gadā 9 %.

⁽²⁾ 36,1 %, neskaitot daļēji publiskotos dokumentus. Atteikumu rādītājs 2010. gadā bija 13,3 % (29,1 %, neskaitot daļēji publiskotos dokumentus).

⁽³⁾ 2010. gadā 37 %.

⁽⁴⁾ 2010. gadā 33 % attiecībā uz sākotnējiem pieteikumiem.

⁽⁵⁾ Pārējie galvenie iemesli atteikumam 2009. gadā bija šādi: attiecībā uz Eiropas Parlamenta privātuma aizsardzība (26 %) un aizsardzība pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas nolūkā (15 %), attiecībā uz Padomi (sākotnējie pieteikumi) sabiedrības interešu aizsardzība saistībā ar starptautiskajām attiecībām (22 %), valsts drošību (5,6 %), aizsardzību un militāro jomu (3,5 %), un attiecībā uz Komisiju (sākotnējie pieteikumi) pārbaužu aizsardzība (27,6 %) un komerciālo interešu aizsardzība (13,99 %).

⁽⁶⁾ 2011. gada 7. jūnija spriedums lietā T-471/08 *Toland/Parlaments*, Krājumā vēl nav publicēts.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- R. tā kā LESD 15. pantā skaidri paredzēts pienākums visām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām darboties iespējami atklāti; tā kā šis pienākums attiecas arī uz komitejām, kas palīdz Komisijai tās uzdevumu izpildē; tā kā šis pienākums nav ievērots Komisijas komiteju standarta reglamentā, kas nosaka, ka visas komiteju diskusijas un dokumenti, kas attiecas uz komiteju procedūru, ir konfidenciāli,

Pieklūve dokumentiem kā pamattiesības

1. atgādina, ka pārredzamība ir vispārēja norma, kas līdz ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā (un attiecīgi ES Pamattiesību hartas klūšanu juridiski saistošai) ir kļuvusi par juridiski saistošām pilsoņu pamattiesībām, un tādejādi visiem lēmumiem atteikt piekļuvi dokumentiem jābūt pamatotiem uz skaidri un precīzi definētiem izņēmumiem, pamatoti izskaidrotiem un argumentētiem, lai iedzīvotāji varētu saprast atteikuma iemeslu un efektīvi izmantot pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus;

2. uzskata, ka ES jābūt par iestāžu pārredzamības un modernas demokrātijas paraugu kā dalībvalstīm, tā arī trešām valstīm;

3. atgādina, ka pārredzamība ir labākais korupcijas, krāpšanas, interešu konfliktu un nepareizas pārvaldības novēršanas veids;

4. aicina visas ES iestādes, struktūras, birojus un aģentūras, tostarp jaunizveidoto Eiropas Ārējās darbības dienestu, nekavējoties un pilnībā piemērot Regulu (EK) Nr. 1049/2001 atbilstīgi līgumu prasībām un šajā saistībā publikot gada ziņojumu, kā tas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 17. pantā;

5. norāda, ka Tiesas, Eiropas ombuda un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja, kas galvenokārt pieņem nostāju individuālos gadījumos, iejaukšanās nevar aizvietot likumdošanas darbību attiecībā uz juridisko noteiktību un vienlīdzību likuma priekšā; pauž nožēlu, ka joprojām tiek pārkāpts pat Tiesas ieviestais noteiktais princips, kā to uzskatāmi parāda, piemēram, *M. Turco* lieta par likumdošanas procesa pārredzamību; atkārtoti aicina iestādes ievērot spriedumu *M. Turco* lietā par juridisko dienestu atzinumiem, kas izstrādāti saistībā ar likumdošanas procesu; atkārtoti pauž pārliecību, ka likumdevējam ir jāpievēršas problēmām, kas minētas Kopienas Tiesas judikatūrā, un jāatrisina tās, kā arī pilnīgi un plašāk jāīsteno tiesības uz piekļuvi dokumentiem, ievērojot jaunos Līguma grozījumus, kas skaidri nosaka pamattiesības piekļūt dokumentiem;

6. uzskata, ka ir būtiski veikt Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanu, lai precizētu dažus tajā ietvertos noteikumus, precīzi definētu un ierobežotu izņēmumu iespējas un nodrošinātu, ka šie izņēmumi neapdraud Līgumos un Hartā paredzētās pārredzamības īstenošanu; uzskata, ka ar šo pārskatīšanu ir jāstiprina tiesības uz piekļuvi dokumentiem, nekādā veidā nemazinot pašreizējos standartus šo tiesību aizsardzībai, un jāņem vērā Tiesas judikatūra; šajā sakarībā uzsver, ka pārskatītajai regulai jābūt vienkāršai un iedzīvotājiem pieejamai, lai sniegtu viņiem iespēju efektīvi izmantot savas tiesības;

7. uzskata, ka Komisijas 2008. gada priekšlikums Regulas (EK) Nr. 1049/2001 grozījumiem neuzlabo Savienības pārredzamību tādā līmenī, kā noteikts Lisabonas līgumā, bet, tieši pretēji, vairāki Komisijas ierosinātie grozījumi patiesībā pazemina pašreizējo līmeni; jo īpaši uzskata, ka Komisijas ierosinātais 3. panta grozījums, kas būtiski ierobežo "dokumenta" definīciju salīdzinājumā ar *status quo*, ir pretrunā Lisabonas līgumam; aicina Komisiju iesniegt pārskatītu priekšlikumu Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanai, kurā būtu pilnībā ņemtas vērā prasības attiecībā uz lielāku pārredzamību, kā tas paredzēts Lisabonas līgumā, norādīts Tiesas judikatūrā un pausts Parlamenta iepriekšējās darbībās;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

8. atgādina, ka Tiesa lietā *Zviedrija/Komisija* (lieta C-64/05 P) ⁽¹⁾ ir precizējusi, ka dalībvalstīm nav pilnīgas veto tiesības attiecībā uz tajās izdotajiem dokumentiem, bet gan tikai iespēja izmantot konsultāciju procedūru, kuras mērķis ir novērtēt, vai attiecībā uz tiesībām piekļūt dokumentiem ir piemērojams izņēmums, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 1049/2001 ⁽²⁾; uzskata, ka ir vajadzīgs juridisks precizējums, lai nodrošinātu minētās judikatūras pareizu piemērošanu nolūkā izvairīties no vēl arvien pastāvošajiem kavējumiem un diskusijām, kā to pierāda *IFAW* lieta ⁽³⁾;

9. atgādina, ka Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par slepeniem dokumentiem 9. pants ir kompromiss, kas pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā vairs neatspoguļo jaunas konstitucionālās un juridiskās saistības;

10. uzsver, ka dokumentu klasificēšana tieši ietekmē pilsoņu tiesības piekļūt dokumentiem; atgādina, ka pašreizējā klasifikācijas sistēma pamatota tikai uz iestāžu nolīgumiem, un tai ir tendence uz pārmērīgu klasificēšanu; aicina izstrādāt kopējus klasificēšanas noteikumus regulas veidā;

11. īpaši aicina Padomi nodrošināt Parlamentam neierobežotu piekļuvi klasificētiem dokumentiem, kas saistīti ar starptautiskiem nolīgumiem, kā tas paredzēts LESD 218. pantā, kā arī klasificētiem dokumentiem, kas saistīti ar ES vērtēšanas procedūrām, lai izvairītos no tādām iestāžu problēmām, kādas radās, piemēram, saistībā ar ES pievienošanos ECTK, Šengenas novērtējumu attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju, Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA) vai ES un Ķīnas dialogu par cilvēktiesību jautājumiem;

12. uzsver atbilstošu klasificēšanas noteikumu nozīmi patiesā iestāžu sadarbībā; šajā saistībā atzinīgi vērtē iestāžu nolīgumus attiecībā uz klasifikāciju un piekļuvi dokumentiem, kaut arī tie nevar aizvietot pienācīgu tiesisko pamatu; šajā kontekstā aicina Padomi un Eiropas Arējās darbības dienestu par paraugu izmantot jauno iestāžu nolīgumu starp Parlamentu un Komisiju un steidzami noslēgt tādu pašu līgumu ar Parlamentu;

13. aicina ES iestādes strādāt pie pārredzamākiem ES noteikumiem par informācijas brīvību, tajos pilnībā ievērojot šajā ziņojumā ietvertos priekšlikumus, jaunāko judikatūru un jaunos Līgumus;

14. atgādina, ka Tiesas spriedumā apvienotajās lietās *Zviedrija un Turco/Padome* uzsvērts pārredzamības pienākums likumdošanas procedūrā, jo „pārredzamība šajā kontekstā palīdz stiprināt demokrātiju, dodot pilsoņiem iespēju pārbaudīt tiesību akta pamatā esošās informācijas kopumu” ⁽⁴⁾; tādēļ uzsver, ka ir precīzi jāierobežo jebkādi izņēmumi attiecībā uz likumdošanas procedūru, tostarp juridiskiem atzinumiem, un šauri jādefinē tā sauktā „telpa pārdomām” ⁽⁵⁾;

15. uzsver, ka, lai gan šis ir precīzi noteikts princips, tas joprojām nav īstenots praksē, kā to pierāda nesenais spriedums *Access Info Europe* ⁽⁶⁾ lietā par Padomes atteikumu publiskot dalībvalstu nostājas attiecībā

⁽¹⁾ 2007. gada 18. decembra spriedums lietā C-64/05 P *Zviedrija/Komisija*, Krājums [2007], I-11389. lpp.

⁽²⁾ *Zviedrija/Komisija*, 76. punkts.

⁽³⁾ 2011. gada 13. janvāra spriedums lietā T-362/08 *IFAW/Komisija*, Krājums [2007], Krājumā vēl nav publicēts.

⁽⁴⁾ M. *Turco* lietas 46. punkts.

⁽⁵⁾ M. *Turco* lietas 67. punkts.

⁽⁶⁾ Vispārējā tiesa savā spriedumā *Access Info* lietā T-233/09 atkārtoti apstiprināja, ka (69. punkts) „tas, ka pilsoņi izmanto savas demokrātiskās tiesības, nozīmē iespēju detalizēti sekot iestādēs notiekošajam lēmumu pieņemšanas procesam, piedalīties likumdošanas procedūrās un piekļūt visai atbilstošajai informācijai”.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

uz ierosināto Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārstrādāšanu un lietā *ClientEarth/Padome* ⁽¹⁾, ko patlaban izskata Vispārējā tiesa, par juridisko atzinumu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārstrādāšanu; atzīmē, ka dalībvalstu nostāju publiskošana Regulas (EK) Nr. 1049/2001 apspriešanas laikā un daudzi turpmāk veiktie pasākumi nekādā veidā nekaitēja Padomes lēmumu pieņemšanas efektivitātei, jo šī publiskošana neliedza sekmīgi īstenot attiecīgās likumdošanas procedūras;

16. aicina Padomi pārskatīt tās noteikumus un palielināt pārredzamību attiecībā uz darba grupu un iekšējo Padomes struktūru likumdošanas procedūrām, nodrošinot vismaz kalendāru, darba kārtību, diskusiju protokolu, izskatīto dokumentu, grozījumu, apstiprināto dokumentu un lēmumu, dalībvalstu delegāciju sastāvu un locekļu sarakstu publiskošanu, neskarot iespēju izmantot Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 1. punktā minētos izņēmumus attiecībā uz šādu sarakstu publiskošanu; aicina Padomi šādu struktūru lēmumus darīt pieejamus plašākai sabiedrībai; iebilst pret „ierobežotu” dokumentu (jēdziens, kas nav ietverts Regulā (EK) Nr. 1049/2001) izmantošanu, kā arī pret neregistrētu dokumentu, piemēram, „slēgtās sanāksmēs pieņemtu dokumentu” izmantošanu;

17. uzskata — lai padarītu likumdošanas procesu atbildīgāku, saprotamāku un sabiedrībai pieejamāku, Parlamenta komitejām jebkurā gadījumā ir jāveic orientējošā balsošana pirms uzsākt dialogu ar Padomi; Padomei ir jāpieņem „vispārēja pieeja” vai jāapstiprina nostāja, kas noteikta Pastāvīgo pārstāvju komitejā, pirms uzsākt trīspusējas sanāksmes ar Parlamentu, nekavējoties publiskojot visus attiecīgos Parlamenta un Padomes dokumentus;

18. aicina Komisiju publiskot darba kārtības, protokolus un interešu deklarācijas attiecībā uz ekspertu grupām un komitoloģijas komiteju locekļu vārdiem, procesiem un balsojumiem, kā arī visus dokumentus, ko izskatījušas šādas grupas un komitejas, tostarp deleģēto aktu projektus un īstenošanas aktu projektus; aicina Parlamentu pieņemt pārredzamākas un atvērtākas procedūras, tostarp iekšējās procedūras, šo dokumentu izstrādei;

19. atgādina, ka pārredzamība Līgumos pieprasītajā nozīmē neaptver tikai likumdošanas procedūras, bet ietver arī ES iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru ar likumdošanu nesaistīto darbu; uzsver, ka Regula (EK) Nr. 1049/2001 ir vienīgais atbilstīgais tiesību akts, lai izvērtētu tiesības piekļūt dokumentiem, un ka pārējie tiesību akti, piemēram, aģentūru, iestāžu vai struktūru dibināšanas regulas vai iekšējie noteikumi, nevar ieviest papildu pamatojumu piekļuves dokumentiem atteikumam;

20. pauž nožēlu, ka nesenās ES iestāžu sarunas par vienotu izpratni par deleģētajiem aktiem un par jaunu pamatnolīgumu starp Komisiju un Parlamentu nav bijušas pilnībā pārredzamas; apņemas nodrošināt pilnīgu pārredzamību tā sarunās ar Padomi un Komisiju par uzsāktajiem vai nākotnē paredzētajiem iestāžu nolīgumiem vai līdzīgiem nolīgumiem;

21. atkārtoti uzteic Eiropas ombuda darbu lielākas pārredzamības nodrošināšanā Eiropas Savienībā, jo saskaņā ar ombuda 2009. gada ziņojumu apmēram trešdaļa no viņa uzsāktajām izmeklēšanām bija saistītas ar pārredzamības trūkumu, un uzsver ombuda nozīmi, ieviešot izmaiņas Eiropas Zāļu aģentūras (EZA) pārredzamības politikā attiecībā uz informācijas par nevēlamu blakņu gadījumiem ⁽²⁾ un klīniskās izpētes ziņojumu izpaušanu ⁽³⁾; uzsver, ka ES struktūru sagatavotajai informācijai jābūt publiski pieejamai;

⁽¹⁾ Lieta T-452/10 *ClientEarth/Padome*.

⁽²⁾ Sūdzība 2493/2008/(BB)TS.

⁽³⁾ Sūdzība 2560/2007/BEH.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

22. atgādina, ka Tiesa dažos nesen pieņemtajos lēmumos, piemēram, iepriekš minētajās *API* un *TGI* lietās, ir konstatējusi „vispārēja prezumpcijas principa” esību, tādējādi atsevišķos gadījumos atbrīvojot Komisiju no pienākuma individuāli pārbaudīt pieprasītos dokumentus; uzsver, ka tas būtībā ir pretrunā Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pamatprincipiem; atgādina, ka Tiesas judikatūrā arī uzsvēta nepieciešamība pārskatīt noteikumus par tieši iesaistīto pušu piekļuvi dokumentiem, kurus tās iesniegušas iestādēs;

23. uzsver — lai gan LES 15. pants īpaši attiecas uz Tiesas administratīvajiem dokumentiem, saskaņā ar LES 1. pantu Tiesai tāpat kā visām citām ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām sava darbība ir jāveic pēc iespējas atklātāk; šajā ziņā aicina Tiesu izpētīt veidus, kā palielināt tās tiesisko darbību pārredzamību, jo „taisna tiesa ir ne tikai jāspriež; tai arī jābūt redzamai”⁽¹⁾, un attiecībā uz administratīvajām darbībām aicina pilnībā ievērot Regulu (EK) Nr. 1049/2001;

24. atkārtoti uzsver izsekojamības principa nozīmīgumu, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji ir informēti par to, kā publiskie līdzekļi tiek piešķirti un izlietoti un kādi rezultāti tiek sasniegti, un aicina ES iestādes piemērot šo principu visos līmeņos attiecībā uz iestāžu darbību, kā arī politikas jomām un fondiem, kas piešķirti to īstenošanai;

Izņēmumi

„Telpa pārdomām”

25. atgādina, ka jaunajos Līgumos vairs nav ietverta īpašā atsauce uz Padomes pienākumu noteikt gadījumus, kuros tā darbojas likumdevējas statusā, un uz vajadzību saglabāt lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāti (bijušā EK līguma 207. panta 3. punkts), kā arī uz tā dēvēto „telpu pārdomām”, un ka attiecībā uz likumdošanas procedūrām šā principa pašreizējā „izdzīvošana” ir pamatota tikai ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktu;

26. saskaņā ar labākajiem starptautiskajiem standartiem, ko izstrādājušas lielākās nevalstiskās organizācijas⁽²⁾, uzsver, ka ir nepieciešama stingra pārbaude, balstoties uz trim kritērijiem, lai pamatotu atteikumu publiskot dokumentu: 1) dokumentā ietvertā informācija attiecas uz tiesisku mērķi, kas norādīts tiesību aktā; 2) dokumenta publicēšana rada būtiska kaitējuma draudus tā mērķim un 3) kaitējums šim mērķim ir lielāks par sabiedrības interesēm iegūt dokumentā ietverto informāciju;

27. atgādina, ka Regulā (EK) Nr. 1049/2001 skaidri paredzēts pienākums iestādēm nodrošināt piekļuvi visām tām dokumentu daļām, uz kurām neattiecas nekāds izņēmums; atzīmē, ka piešķirtā daļējā piekļuve bieži vien ir nepamatoti ierobežota, un uzsver, ka piekļuve ir nopietni jāizvērtē, ņemot vērā arī dokumentu materiālo tiesību daļu, kas ir prasītāja interesēs;

28. atgādina, ka Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkts ierobežo „telpas pārdomām” jomu, paredzot, ka priekšnoteikums piekļuves atteikšanai ir ne tikai kaitējums lēmumu pieņemšanas procesam, bet ir „ievērojams” kaitējums tam, un jebkurā gadījumā atļauj pārkāpt šo ierobežojumu, ja ir „sevišķa sabiedrības interese”; tomēr uzsver, ka, neskatoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā ir ietverta atklāta definīcija, kurā nav paredzēti noteikti nosacījumi attiecībā uz pieteikumu vai ņemta vērā Tiesas judikatūra; uzsver vajadzību ieviest atbilstīgu definīciju saskaņā ar juridiskās noteiktības jēdzienu, sašaurinot šo jēdzienu;

⁽¹⁾ R v *Sussex Justices, Ex parte McCarthy* ([1924] 1 KB 256, [1923] All ER 233)).

⁽²⁾ 19. pants, „Sabiedrības tiesības zināt. Tiesību aktu par informācijas brīvību principi”, Londona, 1999; *Transparency International*, „Tiesības uz informāciju kā līdzeklis cīņai pret korupciju”, Berlīne, 2006.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

29. uzsver, ka dialogi un samierināšanas procedūras (kas skaidri izklāstītas LESD 294. pantā) ir nozīmīgs likumdošanas procedūras posms, nevis atsevišķa „telpa pārdomām”; jo īpaši uzskata, ka pašreizējās dialoga procedūras pirms iespējamās vienošanās pirmajā lasījumā nenodrošina pietiekamu dokumentu pārredzamības un piekļuves līmeni gan iekšēji Parlamentam, gan ārēji attiecībā uz iedzīvotājiem un sabiedrības viedokli; tāpēc prasa, lai šajā posmā izstrādātie dokumenti, piemēram, darba kārtības, rezultātu pārskati un „dokumenti četrās slejās”, kas sastādīti, lai atvieglotu sarunas, netiktu vispārēji uzskatīti par atšķirīgiem no pārējiem normatīvajiem dokumentiem un tos publiskotu dialoga sanāksmēs pirms iespējamās pirmā lasījuma vienošanās; attiecīgi uzdod kompetentajām struktūrām standartizēt šo procedūru un aicina citas iestādes rīkoties tāpat;

Datu aizsardzība un pārredzamība

30. uzsver, ka ir jāpanāk atbilstīgs līdzsvars starp pārredzamību un datu aizsardzību ⁽¹⁾, kā tas paskaidrots judikatūrā *Bavarian Lager* lietā, un uzsver, ka datu aizsardzību nedrīkst izmantot ļaunprātīgi, īpaši interešu konfliktu piesegšanas un pārmērīgas ietekmes nolūkā saistībā ar ES pārvaldi un lēmumu pieņemšanu; norāda, ka *Bavarian Lager* lietā Tiesas sprieduma pamatā ir uz pašreizējās Regulas (EK) Nr. 1049/2001 redakcija un tas neliedz mainīt formulējumu, kas ir nepieciešams un jo īpaši vajadzīgs pēc tam, kad Līgumos un Pamattiesību hartā ir nepārprotami pasludinātas tiesības uz piekļuvi dokumentiem;

31. atzinīgi vērtē Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDAU) un Eiropas ombuda panākto vienprātību par atbilstīgu līdzsvaru starp datu aizsardzību un pārredzamību, it īpaši attiecībā uz proaktīvo pieeju, ar to saprotot, ka „iestādes novērtē un attiecīgi izskaidro datu subjektiem — pirms datu iegūšanas vai datu iegūšanas brīdī —, cik lielā mērā šādu datu apstrāde ietver vai var ietvert šo datu publiskošanu” ⁽²⁾;

Orhūsas konvencija

32. uzsver vairākas pretrunas starp Regulu (EK) Nr. 1049/2001 un Orhūsas konvenciju attiecībā uz tās piemērošanu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1367/2006, piemēram, atteikuma „absolūta” pamatojuma trūkums Orhūsas konvencijā un izņēmumi, kas pamatoti ar militārās jomas, Savienības vai dalībvalsts finanšu, monetārās vai ekonomikas politikas, juridisko konsultāciju vai pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas aizsardzību, un izņēmuma attiecībā uz komercinteresēm attiecināšana uz gadījumiem, kuros šāda konfidencialitāte ir aizsargāta ar likumu, lai aizsargātu likumīgas ekonomiskās intereses;

33. aicina ES iestādes, struktūras, birojus un aģentūras Regulu (EK) Nr. 1049/2001 piemērot tādā veidā, kas atbilstu Orhūsas konvencijas noteikumiem; šajā saistībā aicina Komisiju publiskot atbilstības pārbaudes analīzi attiecībā uz ES direktīvu vides jomā transponēšanu ⁽³⁾ un zinātniskos pētījumus, piemēram, par biodegvielas ietekmi ⁽⁴⁾, un aicina Eiropas Ķīmisko vielu aģentūru (ECHA) pilnībā piemērot 119. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) ⁽⁵⁾, lai attiecībā uz sabiedrības

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ EDAU, „Publiska piekļuve dokumentiem, kas ietver personas datus, pēc sprieduma *Bavarian Lager* lietā”, 2011. gada 24. marts (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/11-03-24_Bavarian_Lager_EN.pdf), un „Publiska piekļuve dokumentiem un datu aizsardzība”, 2005. gads (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/05-07_BP_accesstodocuments_EN.pdf).

⁽³⁾ Sk. tiesā izskatāmo lietu T-111/11 *ClientEarth/Komisija*.

⁽⁴⁾ Sk. tiesā izskatāmās lietas *ClientEarth un citi/Komisija*, T-120/10, un *ClientEarth un citi/Komisija*, T-449/10.

⁽⁵⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

elektronisku piekļuvi par konfidencialām atzītu tikai tādas prasības, kas ir skaidri pamatotas atbilstīgi REACH regulas 119. panta 2. punktam, un informāciju, ko parasti uzskata par tādu, kas saskaņā ar REACH regulas 118. panta 2. punktu apdraud komercinteresu aizsardzību, interpretētu stingri un neskarot Regulā (EK) Nr. 1049/2001 noteiktās saistības ikvienu tādu informāciju, kas pasludināta par konfidencialu, līdzsvarot ar iespējamām sevišķām sabiedrības interesēm, katru gadījumu izskatot atsevišķi;

34. uzsver, ka Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanā pilnībā jāņem vērā Orhūsas konvencija un visi izņēmumi jānosaka pilnīgā saskaņā ar šo konvenciju;

Starptautiskās attiecības

35. uzsver, ka dokumenti, kas attiecas uz starptautiskajiem nolīgumiem, tostarp dokumenti, kurus pieņemušas jebkuras šādu nolīgumu īstenošanas vai uzraudzības struktūras vai kurām šādi dokumenti ir iesniegti, ir jāpublisko, jo tiem kategoriski nav liegta sabiedrības piekļuve, un uzsver, ka atteikums tiem piekļūt ir pieļaujams tikai gadījumos, ja pastāv reāls kaitējums starptautiskajām attiecībām, un ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu par apspriedēm ar trešām personām; uzsver — tā kā starptautiskiem nolīgumiem ir juridiski saistošas sekas, izņēmumos ir jāievieš sabiedrības interešu kritērijs; norāda, ka ES pilsoņu ievēlētajam Parlamentam Līgumos ir uzticēta institucionāla loma pārstāvēt sabiedrības intereses; tādēļ uzsver, ka ir cieši apņēmies nodrošināt, lai pilnībā tiktu ievērotas Lisabonas līgumā (LESD 218. pantā) Parlamentam piešķirtās prerogatīvas starptautisko nolīgumu jomā, un uzsver, ka neviens divpusējais nolīgums ar trešām valstīm nedrīkst radīt tam šķēršļus;

Labā pārvaldība

36. uzsver, ka pārredzamība ir cieši saistīta ar tiesībām uz labu pārvaldību, kā tas norādīts LESD 298. pantā un Pamattiesību hartas 41. pantā; uzsver, ka administratīva pārredzamība nodrošina ES administratīvo pienākumu demokrātisku kontroli, pilsoniskās sabiedrības līdzdalību un labas pārvaldības veicināšanu (LESD 15. pants);

37. uzsver, ka patlaban trūkst saskaņotu administratīvo tiesību, kas būtu piemērojamas ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, piemēram, noteikumi par tādu administratīvu lēmumu pieņemšanu, kurus iespējams pārsūdzēt⁽¹⁾, vai skaidra LESD 15. panta 3. punktā minētā „administratīvo pienākumu” jēdziena; tāpēc aicina ES iestādes steidzami noteikt kopējas ES administratīvās tiesības saskaņā ar LESD 298. pantu un izstrādāt kopīgu un horizontāli piemērojamu „administratīvā pienākuma” definīciju, it īpaši attiecībā uz Eiropas Centrālo banku, Eiropas Investīciju banku un Tiesu; prasa Komisijai šajā jautājumā saskaņā ar LESD 225. pantu iesniegt likumdošanas priekšlikumu, kurā *inter alia* jārisina jautājums par Komisijas ierosināto pārkāpumu procedūru pārredzamību un pārskatatbildību attiecībā uz sūdzību iesniedzējiem, Parlamentu un iedzīvotājiem;

38. uzsver, ka Regulā (EK) Nr. 1049/2001 ir noteikti stingri termiņi pieprasījumu par piekļuvi dokumentiem izskatīšanai⁽²⁾; ar lielām bažām norāda, ka Komisija tos nav ievērojusi pat attiecībā uz Eiropas ombuda ieteikumiem un stingro rīcību, piemēram, lietā 676/2008/RT (tā dēvētā *Porsche* lieta); pauž nožēlu, ka kopš Parlamenta iepriekšējā ziņojuma 2009. gadā šī prakse nav mainījusies, kā to apliecina divas tiesā izskatāmās lietas, ko iesniedza *ClientEarth* un citi (lieta T-120/10 un T-449/10);

⁽¹⁾ *Access Info* lietā (T-233/09) atklājās, ka apstiprinoši lēmumi tiek sūtīti kā parastas, nevis ierakstītas vēstules, kaut arī saņemšanas datuma apstiprinājums ir būtisks, lai izvērtētu termiņa ievērošanu attiecībā uz turpmākām tiesiskās (tiesas) aizsardzības līdzekļu prasībām. Sk. 20.–29. punktu.

⁽²⁾ Regulas (EK) Nr. 1049/2001 7. un 8. pants.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

39. norāda, ka vairākos gadījumos ilgās kavēšanās dēļ tika iesniegtas prasības Tiesā, pamatojoties uz atbildes trūkumu, bet pēc tam tika sniegta novēlota Komisijas atbilde, atceļot tiesvedību un liekot attiecīgajai personai sākt visu procedūru no sākuma⁽¹⁾; aicina Komisiju pilnībā ievērot Regulā (EK) Nr. 1049/2001 noteiktos termiņus; iesaka paredzēt saistošus noteikumus, piemēram, pienākumu publiskot dokumentus, ja nav ievēroti termiņi;

40. aicina sagatavot un publiskot gada pārskatus atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1049/2001 17. pantam, ietverot aprēķinu par vidējo termiņu pieteikumu izskatīšanai, kā paredzēts Padomes gada ziņojumā par piekļuvi dokumentiem (2009. gads);

41. atgādina, ka laba pārvaldība apvieno jēdzienus „piekļuve dokumentiem” un „piekļuve informācijai”; aicina veikt izmaiņas spēkā esošajos tiesību aktos, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1049/2001 6. panta 2. un 4. punktu, kas attiecas uz pieteikumu skaidru formulēšanu un palīdzības sniegšanu pilsoņiem, kā arī uz „informācijas pieprasījuma” gadījumiem, ja attiecīgie dokumenti ir saistīti ar šādu pieprasījumu;

42. atgādina, ka pārredzamība ir ne vien ES iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru pasīvas rīcības jautājums, bet tam vajadzīga arī proaktīva pieeja, kā to vairākkārt uzsvēris Eiropas ombuds; aicina ES iestādes publiskot pēc iespējas daudz kategoriju dokumentus, šo informāciju parasti ievietojot savās tīmekļa vietnēs (ietverot budžetus un valsts iepirkuma līgumus, kas noslēgti iepriekšējos trijos gados); uzsver, ka proaktīva pieeja var novērst nevajadzīgas tiesas prāvas, kuru dēļ tiek nelietderīgi tērēta nodokļu maksātāju nauda, kā arī vienlaikus radīti nevajadzīgi nokavējumi, izmaksas un apgrūtinājumi tiem, kuri prasa piekļuvi dokumentiem;

43. aicina Komisiju nodrošināt pārredzamību Eiropas līdzekļu pārvaldībā, publiskojot līdzvērtīgu kategoriju informāciju par šo līdzekļu saņēmējiem atsevišķā tīmekļa vietnē vienā no ES darba valodām;

44. uzskata, ka attiecībā uz piekļuvi dokumentiem ir jāizveido kontaktpunkti un katrā ģenerāldirektorātā vai attiecīgajā iestāžu vienībā jārada īpaši apmācītu ierēdņu vietas, lai izstrādātu pēc iespējas labāku proaktīvu politiku, visefektīvāk izvērtētu pieprasījumus un nodrošinātu, ka visi Regulā (EK) Nr. 1049/2001 noteiktie termiņi tiek stingri ievēroti;

45. atkārtoti norāda, ka Parlamentam ir jābūt paraugam proaktīvas pieejas, publicitātes, pārredzamības, atvērtības un dokumentu publiskošanas jomā; šajā ziņā uzsver sekmīgo uzklausišanas un komitejas sanāksmju straumēšanu papildus plenārsēžu straumēšanai un uzskata, ka tam ir jābūt par normu un ka vēl jo vairāk ir jāpaplašina Likumdošanas observatorija (OEIL), ietverot visas ES oficiālās valodas un tādu informāciju gan komiteju, gan plenārsēžu līmenī kā grozījumi, pārējo komiteju atzinumi, Juridiskā dienesta atzinumi, vēlēšanu saraksti, balsojumi pēc saraksta, klātesošie un nobalsojušie deputāti, iestāžu vēstules, ēnu referentu uzvārdi, funkcija „meklēt pēc vārda”, daudzvalodu meklēšana, iesniegšanas termiņi, RAS kanāli, likumdošanas procedūru skaidrojumi, saites uz diskusiju straumēšanu u. c., lai iedzīvotājiem nodrošinātu pilnu informācijas ciklu, sniedzot piekļuvi dokumentiem, kā arī iedzīvotājiem paredzētiem daudzvalodu likumdošanas priekšlikumu kopsavilkumiem un spēkā esošo tiesību aktu kopsavilkumiem (SCADPLUS), attiecībā uz kuriem arī ir jāparedz iepriekš aprakstītās atbilstīgās meklēšanas un pārlūkošanas iespējas;

⁽¹⁾ Sk., piemēram, *Ryanair Ltd./Komisija* (apvienotās lietas T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08) un *Stichting Corporate Europe Observatory/Komisija* (lieta T-395/10).

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

46. atgādina, cik svarīgi ir aizsargāt Parlamenta deputātu mandātu neatkarību; vienlaikus uzskata, ka pārredzamība ir jāattiecinā uz Parlamenta oficiālo struktūrvienību (piemēram, Priekšsēdētāju konference, Prezidijs ⁽¹⁾ un kvestori) darbu, kā arī uz Parlamenta deputātu darbību, piemēram, dalību parlamentārajās aktivitātēs un plenārsēžu apmeklēšanu, piemērojot noteikumus, ko Parlaments izvirzījis 2009. gada 14. janvāra rezolūcijā; uzskata, ka jautājums par Parlamenta deputātu piemaksām ir jāizskata pārredzamā veidā, vienlaikus pilnībā ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību;

47. uzskata, ka dalībvalstīm, transponējot ES tiesību aktus savas valsts tiesību aktos, ir jāatspoguļo ES līmeņa pārredzamība, jo īpaši izveidojot atbilstības tabulas un *inter alia* izmantojot labāko pārredzamības praksi, kāda panākta e-Parlamenta un e-pārvaldes jomā;

48. uzsver, ka dalībvalstu iestādes parasti neievēro pilsoņu tiesības uz informāciju, tādēļ aicina Komisiju — ņemot vērā labas pārvaldības principu — izpētīt dalībvalstu noteikumus par piekļuvi dokumentiem un mudināt tās izstrādāt pēc iespējas pārredzamākus noteikumus, kas nodrošinātu pilsoņu piekļuvi dokumentiem;

49. norāda uz dažiem uzlabojumiem Padomes reģistros, taču vērš uzmanību uz to, ka iestāžu starpā joprojām pastāv koordinēšanas un sadarbības trūkums, ņemot vērā, ka šiem reģistriem nav vienota informācijas modeļa, kas ļautu iedzīvotājiem „apvienotā kontaktpunktā” iegūt vajadzīgos dokumentus un iekļaut jaunu informāciju, vai arī izmantot kopīgu meklētājprogrammu, kas ir pilnībā saistīta ar Likumdošanas observatoriju (OEIL) un kurā vienkopus sagrupēti dokumenti, kas attiecas uz vienu likumdošanas procedūru;

50. šajā ziņā aicina Padomi un Komisiju vest sarunas ar Parlamentu, lai grozītu Kopīgo deklarāciju par koplēmuma procedūru un iestāžu nolīgumu par labāku tiesību aktu izstrādi; tikmēr apņemas grozīt procedūru noteikumus, tostarp pievienoto rīcības kodeksu par koplēmuma sarunām, lai šos principus pilnībā atzītu par saistošiem;

51. uzskata — ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 15. panta 2. punktu izveidotajai iestāžu kopīgajai komitejai ir jāstrādā intensīvāk un jāziņo kompetentajām komitejām par apspriestajiem jautājumiem, Parlamenta pausto nostāju, citu iestāžu iesniegtajiem problemātiskajiem jautājumiem, kā arī par panāktajiem rezultātiem, ja tādi ir; tāpēc aicina šo komiteju rīkot sanāksmes biežāk — jebkurā gadījumā vismaz reizi gadā — un padarīt atklātas iekšējās diskusijas un apsvērumus, nodrošinot to publiskošanu, uzaicinot pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus un ņemot vērā viņu un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja ieteikumus; šai komitejai ir jāstrādā pie ikgadējā revīzijas ziņojuma par pārredzamību un atvērtību Eiropas Savienībā, kurš ir jānogatavo Eiropas Ombudam; aicina to steidzami pievērsties šajā rezolūcijā minētajiem jautājumiem;

*

* *

52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas ombudam, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Padomei.

⁽¹⁾ Piemēram, kopš 2009. gada Parlamenta Reglamentā (OV C 212 E, 5.8.2010., 145. lpp.) vairs nav iekļauts publiski tieši pieejamo Parlamenta dokumentu saraksts; prerogatīva izveidot šādu sarakstu tagad piešķirta Prezidijam (104. panta 3. punkts).

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Pašreizējā Dohas sarunu kārtā

P7_TA(2011)0380

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par situāciju sarunās par Dohas attīstības programmu

(2013/C 51 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Pasaules Tirdzniecības organizācijas Dohā pieņemto 2001. gada 14. novembra ministru deklarāciju,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Tūkstošgades attīstības mērķus,
- ņemot vērā PTO Honkongā pieņemto 2005. gada 18. decembra ministru deklarāciju,
- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Dohas attīstības programmu un jo īpaši tās, kuras pieņemtas 2008. gada 9. oktobrī ⁽²⁾ un 2009. gada 16. decembrī ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 22. martā Ženēvā vienprātīgi pieņemto PTO Parlamentārās konferences 2011. gada ikgadējās sesijas noslēguma dokumentu,
- ņemot vērā Tirdzniecības sarunu komitejas neoficiālās sanāksmes, kas notika 2011. gada 31. maijā, 2011. gada 22. jūnijā un 2011. gada 26. jūlijā, kā arī sarunu vadītāju 2011. gada 21. aprīlī iesniegtos dokumentus,
- ņemot vērā PTO ģenerāldirektora Pascal Lamy paziņojumu Tirdzniecības sarunu komitejas neformālajā sanāksmē, kas notika 2011. gada 26. jūlijā,
- ņemot vērā 2011. gada 27. jūlija Ģenerālpadomes priekšsēdētāja paziņojumu,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Dohas sarunu kārtu 2001. gadā uzsāka, lai radītu jaunas tirdzniecības iespējas, stiprinātu daudzpusējos tirdzniecības noteikumus, novērstu pastāvošo nelīdzsvarotību tirdzniecības sistēmā un padarītu tirdzniecību par noturīgas attīstības veicinātāju, koncentrējoties uz jaunattīstības valstu, jo īpaši vismazāk attīstīto valstu, ekonomisko integrāciju un pamatojoties uz pārliecību, ka uz taisnīgākiem un objektīvākiem noteikumiem balstīta daudzpusēja sistēma var veicināt taisnīgu un brīvu tirdzniecību, sekmējot visu kontinentu attīstību;
- B. tā kā ir svarīgi saprast, ka daudzpusējie un divpusējie nolīgumi ir daļa no starptautisko pasākumu kopējiem līdzekļiem, kā arī līdzsvarotu un papildinošu politisko un tirdzniecības attiecību standarta pazīmes;

⁽¹⁾ OV C 293 E, 2.12.2006, 155. lpp.

⁽²⁾ OV C 9 E, 15.1.2010, 31. lpp.

⁽³⁾ OV C 286 E, 22.10.2010, 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- C. tā kā PTO ministru sarunas par Dohas sarunu kārtas pabeigšanu nonāca strupceļā 2008. gada jūlijā beigās;
- D. tā kā šā gada sākumā sarunās tika panākts progress, kā tas ir atspoguļots sarunu vadītāju 2011. gada 21. aprīlī iesniegtajos ziņojumos, bet, balstoties uz šiem pašiem ziņojumiem, kļuva arī skaidrs, ka būs ļoti sarežģīti panākt vienošanos 2011. gadā, kā tas tika apspriests iepriekš;
- E. tā kā no 2011. gada 15. līdz 17. decembrim Ženēvā notiks astotā PTO valstu ministru konference (MK 8), tā kā Ģenerālpadomes priekšsēdētājs 2011. gada 27. jūlijā paziņojis, ka „tā ir vispārēja tendence, ka MK nevarēs izvairīties no Dohas attīstības programmas apspriešanas un ka „attīstības jautājumiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz vismazāk attīstītajām valstīm, būtu jā saglabā galvenā loma MK 8,
1. atkārtoti apstiprina pilnīgu uzticēšanos daudzpusējai tirdzniecības sistēmai un PTO kā uz noteikumiem balstītas tirdzniecības sistēmas garantam; uzskata, ka PTO jānosaka galvenā lomā globalizācijas labākas pārvaldības nodrošināšanā, tās rezultātā gūtā labuma taisnīgāka sadalīšanā un pienācīgi līdzsvarotā ekonomiskajā izaugsme; atkārtoti apstiprina savas saistības pilnībā pabeigt Dohas attīstības programmu, pieņemot līdzsvarotu un taisnīgu dokumentu, kas būtu nozīmīgs turpmākas politiskās uzticēšanās simbols uz noteikumiem balstītai un taisnīgai globālai tirdzniecības sistēmai;
 2. norāda, ka sarunās par Dohas attīstības programmu galvenokārt būtu jākoncentrējas uz vismazāk attīstīto valstu, vajadzībām; uzskata, ka Dohas attīstības programmas rezultātiem būtu jāveicina nabadzības novēršana un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana;
 3. pilnībā apzinās sarežģījumus, kas saistīti ar vienoto saistību principu;
 4. pauž nožēlu, ka 8. ministru konferencē Ženēvā no 2011. gada 15. decembra līdz 17. decembrim nebūs iespējams panākt vienošanos par Dohas attīstības programmas neatrisinātajiem jautājumiem; uzsver, cik svarīgi spēt tomēr ir nodrošināt rezultātus un jūtamu progresu nolūkā neierobežot daudzpusējo tirdzniecības sistēmu un tās nozīmi regulēšanas procesā;
 5. apstiprina Parlamenta atbalstu tam, lai attīstību padarītu par Dohas attīstības programmas stūrakmeni, un aicina PTO dalībvalstis panākt 2001. gada Dohas ministru deklarācijā iekļauto mērķu sasniegšanu un saistību īstenošanu, kurus uzņēmās PTO valstu ministru konferencē 2005. gadā Honkongā; kategoriski uzskata, ka 8. PTO valstu ministru konferencei jāpanāk rezultāti vismaz par labu vismazāk attīstītajām valstīm;
 6. uzskata, ka vienošanās dokumentā par iespējami agrāku īstenošanu saskaņā ar Dohas ministru konferences dokumenta 47. punkta noteikumiem būtu jāiekļauj vismaz vispusīga vismazāk attīstītajām valstīm paredzēta dokumentu pakete, kurā iekļautu:
 - a) tāda tirgus pieejamību vismazāk attīstīto valstu produkcijai, kas ir vismaz par 97 % brīvs no muitas tarifiem un kvotām no visām tarifu pozīcijām, kā to paredz 2005. gadā Honkongā panāktā vienošanās;
 - b) kokvilnas eksporta subsīdiu likvidēšanu attīstītajās valstīs saskaņā ar iepriekšējo nolīgumu, kā arī konkrētas saistības paātrināti un konkrēti samazināt iekšējo tirdzniecību kropļojošas subsīdijas kokvilnai;
 - c) īpašu un diferencētu attieksmi saskaņā ar iepriekšējiem nolīgumiem, tostarp atkāpes pakalpojumu jomā un īpašas un diferencētas attieksmes uzraudzības mehānismu;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- d) uzlabotus preferenciālas izcelsmes noteikumus, ko piemēro vismazāk attīstīto valstu importam, lai nodrošinātu, ka šie noteikumi ir pārredzami un vienkārši, un sekmētu tirgus pieejamības veicināšanu;
7. aicina visas attīstītās un progresīvās jaunattīstības valstis ievērot ES iniciatīvu „Viss, izņemot ieročus”, garantējot vismazāk attīstītajām valstīm tāda tirgus pieejamību, kas 100 % ir brīvs no muitas tarifiem un kvotām, jo tarifu pozīcijas, kas netika iekļautas Honkongas vienošanās dokumentā, aptver nabadzīgajām valstīm dažus būtiskus produktus, un tādējādi samazina vismazāk attīstīto valstu guvumu;
8. atgādina par būtiskām atšķirībām valstu ekonomiskajā izaugsme visā pasaulē, kā arī par notiekošo starptautisko tirdzniecības plūsmu pārvietošanos; mudina jaunās tirgus ekonomikas valstis uzņemties atbildību būt par globālo ekonomisko procesu dalībniekiem un īstenot to attīstības līmenim un konkurētspējai samērīgas koncesijas;
9. turklāt uzskata, ka līdz šīm sarunās par tirdzniecības veicināšanu panāktais progress ļautu panākt agrīnu nolīgumu šajā jomā, jo no PTO noteikumu uzlabošanas par tirdzniecības veicināšanu labumu gūtu visas PTO dalībvalstis, vairojot juridisko noteiktību, mazinot tirdzniecības darījumu izmaksas un novēršot ļaunprātīgu izmantošanu;
10. uzsver, cik svarīgi ir uzlabot piekļuvi ekoloģiskām precēm un tehnoloģijām, lai sasniegtu noturīgas attīstības mērķus;
11. uzskata, ka Dohas attīstības programmas sarunu ilgstošā strupceļa dēļ attiecībā uz to sākotnēji paredzēto norisi un mērķiem pašreiz ir nepieciešams vairāk nekā jebkad agrāk atsākt debates par to, kā turpmāk darbosies PTO, iespējams reformējot to, lai izveidotu jaunu daudzpusēju tirdzniecības sistēmu; aicina Komisiju aktīvi apspriesties ar Parlamentu par kopējiem priekšstatiem attiecībā uz pasaules tirdzniecības sistēmas uzbūvi nākotnē; uzskata, ka pašreizējās ekonomiskās un sociālās krīzes apstākļos un pat tad, ja sarunu kārtā par Dohas attīstības programmu netiek pabeigta, PTO kopā ar citām starptautiskajām organizācijām konsekventi un steidzami ir jārisina jaunās globālās problēmas, ar kurām ir saistīta arī tirdzniecība, piemēram, nodrošinātība ar pārtiku, energoapgāde, noturīga attīstība un atbalsts tirdzniecībai;
12. ir pilnīgi pārliecināts, ka PTO, kas veido daļu no globālās ekonomikas pārvaldības, pasaulē ir ārkārtēja nozīme; mudina PTO dalībvalstis turpināt PTO vispusīgas, tālejošas un līdzsvarotas attīstības veicināšanu, lai nodrošinātu ekonomisko izaugsmi un nabadzības izskaušanu visā pasaulē;
13. uzsver, ka ir nepieciešams analizēt, vai pārmaiņas, kas notikušas apstākļos kopš Dohas sarunu kārtas uzsākšanas, īpaši ņemot vērā to, kāda loma pasaules ekonomikā ir BRIC valstīm (Brazīlijai, Krievijai, Indijai un Ķīnai), neietekmē Dohas sarunu kārtas sākotnējos mērķus tādējādi, ka tos būtu neiespējami sasniegt;
14. Urges developed and advanced developing countries to support the capacity of developing countries, and especially the least developed countries, to participate fully in this process of reflection on the DDA and in any roadmap for the remaining negotiations, and to ensure that their interests are upheld; mudina attīstītās valstis un progresīvās jaunattīstības valstis sekmēt vismazāk attīstīto valstu spēju pilnībā iesaistīties procesā, kurā atspoguļojas Dohas attīstības programma, un jebkādu vadlīniju izstrādāšanā par sarunu turpmāko gaitu, kā arī nodrošināt, ka tiek atbalstītas to intereses;
15. uzsver, ka nesenās pārtikas cenu svārstības, rada nepieciešamību pieņemt noteikumus, kas reglamentē starptautisko tirdzniecību, lai sekmētu lielāku pārtikas apgādes drošību,
16. pauž nožēlu par to, ka daudzas valstis piemēro eksporta ierobežojumus attiecībā uz dabas resursiem, kuru krājumi ir ierobežoti; uzskata, ka ir nepieciešams, lai šie eksporta ierobežojumi tiktu vispusīgi regulēti ar starptautiskiem tirdzniecības noteikumiem;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

17. mudina PTO dalībvalstis atbalstīt ciešu starpiestāžu saišu izveidošanu starp PTO un citām starptautiskām organizācijām, piemēram SDO, FAO, UNCTAD, UNFCCC un citām ANO organizācijām;
18. Is disappointed that, to date, it has not proved possible to take account of aspects such as climate protection and environmental protection in multilateral trade talks; ir vīlies, ka līdz šim daudzpusējās tirdzniecības sarunās nav izrādījis iespējams ņemt vērā tāds aspektus kā klimata aizsardzība un vides aizsardzība;
19. aicina Komisiju un Padomi cieši iesaistīt Parlamentu 8. ministru konferences sagatavošanā, kura notiks no 2011. gada 15. decembra līdz 17. decembrim Ženēvā;
20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un PTO ģenerāldirektoram.

Tiesību aktu labāka izstrāde, subsidiaritāte un proporcionalitāte, un lietpratīgs regulējums

P7_TA(2011)0381

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par tiesību aktu labāku izstrādi, subsidiaritāti un proporcionalitāti un lietpratīgu regulējumu (2011/2029(INI))

(2013/C 51 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu labāku izstrādi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 15. decembra nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pilsoņu iniciatīvu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 9. februāra rezolūciju par pārskatīto Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām nākamajā likumdošanas periodā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi — Komisijas 15. ikgadējais ziņojums saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 9. pantu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par divdesmit sesto gada pārskatu par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ietekmes novērtējumu neatkarīguma nodrošināšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūciju par Komisijas divdesmit septīto gada pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja 2009. gada 3. septembrī izklāstītās politiskās pamatnostādnes nākamajai Komisijai,

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0480.⁽³⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 1. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0311.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0437.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0259.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0377.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par lietpratīgu regulējumu Eiropas Savienībā (COM(2010)0543),
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti (17. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2009. gads) (COM(2010)0547),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Trešais labāka regulējuma stratēģiskais pārskats Eiropas Savienībā” (COM(2009)0015),
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu „Administratīvā sloga mazināšana Eiropas Savienībā — progresu ziņojums par 2008. gadu un perspektīvas 2009. gadam” (COM(2009)0016),
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu „Trešais progresu ziņojums par normatīvās vides vienkāršošanas stratēģiju” (COM(2009)0017),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Rīcības programma administratīvā sloga samazināšanai Eiropas Savienībā un samazinājuma plāni pa nozarēm un pasākumi 2009. gadā” (COM(2009)0544),
 - ņemot vērā Neatkarīgu ieinteresēto personu augsta līmeņa grupas administratīvā sloga mazināšanas jautājumos 2009. gada 17. septembra ziņojumu,
 - ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2011. gada 30. maija secinājumus par lietpratīgu regulējumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A7-0251/2011),
- A. tā kā stratēģijā „ES 2020”, kuras mērķis ir līdz 2020. gadam nodrošināt „gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi”, kā viens no elementiem tika ieviesta lietpratīga regulējuma programma, kura galvenokārt vērsta uz administratīvā sloga mazināšanu uzņēmumiem, uzlabojot spēkā esošo ES tiesību aktu kvalitāti un tos vienkāršojot;
- B. tā kā subsidiaritātes un proporcionalitātes principu pareiza piemērošana ir ārkārtīgi svarīga sekmīgai Eiropas Savienības darbībai un arī tādēļ, lai Eiropas Savienības iestāžu īstenotie pasākumi atbilstu tam, ko sagaida iedzīvotāji, iekšējā tirgū strādājošie uzņēmumi un valstu pārvaldes iestādes un pašvaldības, un lai lēmumu pieņemšana būtu, cik vien iespējams, tuvināta iedzīvotājiem;
- C. tā kā lietpratīga regulējuma jautājums būtu jāskata ne tikai saistībā ar Komisijas likumdošanas programmu, bet arī vispārīgāk — saistībā ar Lisabonas līguma jaunievedumu īstenošanu, kuri attiecas uz likumdošanas procedūrām;
- D. tā kā Lisabonas līgumā ir mēģināts līdzsvarot varas sadalījumu starp Eiropas iestādēm, uzskatot, ka likumdošanas procesā, kas norisinās saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, Parlamentam ir tādas pašas pilnvaras kā Padomei;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- E. tā kā kopš Lisabonas līguma pieņemšanas dalībvalstu parlamenti ir oficiāli iesaistīti subsidiaritātes principa piemērošanas uzraudzībā un līdz šim jau saņemti vairāk nekā 300 iesniegumi;
- F. tā kā, izstrādājot tiesību aktu projektus, tostarp arī ietekmes novērtējumus, ir sevišķi svarīgi apspriesties ar visām ieinteresētajām personām, īpaši ar mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un citiem attiecīgajiem dalībniekiem;
- G. tā kā 2005. gadā tika izveidota programma Eiropas Savienības tiesību aktu radītā administratīvā sloga samazināšanai ar mērķi līdz 2012. gadam samazināt administratīvo slogu par 25 %, kas atbilstu IKP pieaugumam par 1,4 %;
- H. tā kā no ietekmes novērtējumu padomes (INP) 2010. gada ziņojuma izriet, ka 2010. gadā tikai 27 % no Komisijas izstrādātajiem ietekmes novērtējumiem bija balstīti uz vispusīgiem kvantitatīviem rādītājiem;
- I. tā kā, neraugoties uz to, ka Komisija ir ierosinājusi pasākumus, kas administratīvo slogu samazinātu vēl vairāk, nekā prasa programmas mērķis, Parlamentam un Padomei vispirms vēl jāpieņem pasākumi, kas nodrošinātu aptuveni vienu ceturto daļu no šā 25 % mērķa;
- J. tā kā viena no galvenajām programmas sastāvdaļām ir administratīvo izdevumu sākotnējais novērtējums, pamatojoties uz tā saukto standarta izmaksu modeli;
- K. tā kā spēkā esošo tiesību aktu vienkāršošanai un kodificēšanai izmantojot pārstrādāšanas un kodifikācijas metodes, ir iespējams nodrošināt skaidrāku priekšstatu par veiktajām izmaiņām un to konsekvenci;
- L. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi, lai dalībvalstis pareizi un laikus ieviestu Eiropas Savienības direktīvas, jo joprojām vēl pastāv tiesību aktu „uzlabošanas” problēma, kas izpaužas kā tādu pienākumu noteikšana, kuri pārsniedz Eiropas Savienības tiesību aktu prasības;
- M. tā kā atšķirības, kas rodas nevienādas ieviešanas dēļ, stipri apgrūtina efektīvu un rezultatīvu vienotā tirgus darbību, dalībvalstīm sagrupējoties trijās kategorijās: dalībvalstis, kurās ieviešana norisinās nepareizi, dalībvalstis, kurās ieviešana nav pilnībā pabeigta, un dalībvalstis, kuras to veikušas neprecīzi, un tas rada Eiropas uzņēmumiem un patērētājiem nelabvēlīgus apstākļus, kavējot turpmāku izaugsmi;
- N. tā kā Mazās uzņēmējdarbības aktā tika ierosināts izmantot MVU testu, taču līdz šim tas ticis piemērots tikai nelielam daļai no iespējamajiem gadījumiem;
- O. tā kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieks Maroš Šefčovič 2011. gada 27. janvārī, piedaloties Juridiskās komitejas sanāsmē rīkotajā viedokļu apmaiņā, pauda stingru apņēmību īstenot lietpratīga regulējuma programmu,
- P. tā kā ar Lisabonas līgumu ieviestā un LESD 290. un 291. pantā izklāstītā jaunā deleģēto aktu un īstenošanas aktu sistēma tagad ir attiecīgi reglamentēta ar kopīgu vienošanos un regulu;

Vispārīgas piezīmes

1. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai izstrādātie tiesību akti būtu vienkārši, skaidri, izpildāmi un viegli saprotami, jo tas nepieciešams, lai garantētu Eiropas tiesību aktu pārredzamību un efektīvāku piemērošanu un nodrošinātu, ka ES pilsoņi var vienkāršāk izmantot savas tiesības;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

2. uzsver, ka Eiropas iestādēm, izstrādājot priekšlikumus, ir jāņem vērā subsidiaritātes un proporcionālītātes principi un jāievēro LESD pievienotajā 2. protokolā noteiktie kritēriji;
3. apstiprina Komisijas paziņojumā par lietpratīgu regulējumu Eiropas Savienībā iekļauto stratēģisko pieeju, kas paredz, ka lietpratīgs regulējums ir politikas veidošanas procesa galvenais elements, sākot no tiesību akta projekta izstrādāšanas un beidzot ar īstenošanu, ieviešanu, izvērtēšanu un pārstrādāšanu;
4. norāda, ka visām Eiropas iestādēm ir noteikta loma labākas tiesību aktu izstrādes veicināšanā un īstenošanā, ievērojot lietpratīga regulējuma programmā un Iestāžu nolīgumā par labāku tiesību aktu izstrādi ietvertos principus un norādes; uzskata, ka visām iesaistītajām pusēm būtu no jauna jāapliecina apņemšanās rīkoties saskaņā ar šiem principiem;
5. pamatojoties uz *Tiziano Monti* ziņojumā pausto pieeju, uzsver, ka likumdošanas procesā būtu vairāk jāizstrādā regulu priekšlikumi, lai ņemtu vērā iniciatīvu samazināt pieņemto tiesību aktu skaitu, vienlaikus uzlabojot to kvalitāti;
6. mudina turpmākās prezidentvalstis un Komisiju uzsākt Iestāžu nolīguma par labāku tiesību aktu izstrādi pārskatīšanas procesu; šajā sakarībā vērš uzmanību uz attiecīgajiem punktiem Parlamenta 2010. gada 9. februāra rezolūcijā par Eiropas Parlamenta un Komisijas pamatnolīgumu, īpaši uz abu iestāžu kopīgu apņemšanos vienoties par izšķirošajām izmaiņām, gatavojoties gaidāmajām sarunām ar Ministru Padomi, kuru mērķis ir Iestāžu nolīguma par tiesību aktu labāku izstrādi pielāgošana jaunajiem Lisabonas līguma noteikumiem;
7. uzsver, ka jādara viss iespējamais, lai Parlaments un Padome likumdošanas procesā tiktu uztverti kā līdzvērtīgi dalībnieki, tādējādi īstenojot no Lisabonas līguma izrietošo principu par vienādu attieksmi pret abām iestādēm;
8. atzinīgi vērtē Eiropas pilsoņu iniciatīvu kā jaunu līdzekli sabiedrības līdzdalībai Eiropas Savienības politikas veidošanā; ar nepacietību gaida tā stāšanās spēkā 2012. gada aprīlī un mudina Komisiju nodrošināt, ka iedzīvotājiem ir zināmi piemērojamie noteikumi un prasības, lai viņi jau no paša sākuma varētu efektīvi izmantot šo instrumentu;
9. aicina Komisiju saistoši apstiprināt termiņus, kuros tā reagēs uz Parlamenta pieprasījumiem, kas izteikti saskaņā ar LESD 225. pantu, īpašu uzmanību pievēršot Pamatnolīgumā noteiktajām saistībām, kas paredz, ka trīs mēnešu laikā pēc tam, kad plenārsēdē pieņemts ziņojums par likumdošanas iniciatīvu, Komisijai jāpagatavo ziņojums par konkrētajām darbībām, kas veiktas saistībā ar Parlamenta izteiktajiem pieprasījumiem, un ne vēlāk kā viena gada laikā jāiesniedz likumdošanas priekšlikums;

Dalībvalstu parlamenti

10. atzinīgi vērtē dalībvalstu parlamentu ciešāku iesaistīšanu Eiropas likumdošanas procesā, jo īpaši uzraudzības procesā attiecībā uz tiesību aktu priekšlikumu atbilstību subsidiaritātes principam;
11. saistībā ar subsidiaritātes principa pārkāpumu sūdzību instrumentu izmantošanu norāda, ka trūkst skaidru kritēriju subsidiaritātes un proporcionālītātes principa pārkāpuma konstatēšanai, un uzsver nepieciešamību konkrētēt šādus kritērijus attiecīgo principu piemērošanai ES mērogā;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

12. uzsver, ka valstu parlamenti varēs labāk pildīt savu līgumā noteikto pārbaudes pienākumu attiecībā uz tiesību aktu projektu savienojamību ar subsidiaritātes un proporcionālītātes pamatprincipiem, ja Komisija pilnībā pildīs savu pienākumu, kas noteikts Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu 5. pantā un paredz detalizēti un skaidri pamatot lēmumus;

13. šajā kontekstā uzsver nepieciešamību valstu parlamentiem, iesniedzot atzinumus, pēc iespējas nošķirt subsidiaritātes un proporcionālītātes aspektus;

Administratīvā sloga mazināšana un pienācīgas īstenošanas nodrošināšana

14. pauž bažas, ka programmas mērķis līdz 2012. gadam mazināt administratīvo slogu par 25 % varētu palikt nesasniegts, un uzsver, ka Parlamentam un Padomei nekavējoties jārikojas, lai izskatītu un apstiprinātu ierosinātos pasākumus; šajā sakarībā norāda, ka, pieņemot šos pasākumus, būtu vērtīgi vairāk izmantot paātrinātās procedūras; aņemmas ātri izskatīt ar šādiem pasākumiem saistītos likumdošanas priekšlikumus un aicina Padomi darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu programmā minēto administratīvo šķēršļu mazināšanas pasākumu pieņemšanu;

15. atzīmē Neatkarīgu ieinteresēto personu augsta līmeņa grupas administratīvā sloga mazināšanas jautājumos pozitīvo ieguldījumu Komisijas īstenotās administratīvā sloga mazināšanas programmas labā; tomēr uzsver, ka grupas sastāvam jābūt līdzsvarotākam, tajā iekļaujot vairāk ekspertu, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, un ekspertus no citām dalībvalstīm;

16. rosina Neatkarīgu ieinteresēto personu augsta līmeņa grupu administratīvā sloga mazināšanas jautājumos visā Eiropā uzsākt dialogu ar MVU, lai noskaidrotu, kuri ir tie šķēršļi, kas visbiežāk attur šos uzņēmumus iesaistīties tirdzniecībā ar citām dalībvalstīm vienotajā tirgū, un ierosināt pasākumus, lai likvidētu vai mazinātu šos straujākas izaugsmes kavēkļus;

17. uzsver, ka programma jāturpina arī pēc 2012. gada, aptverot visu pašreizējās Komisijas pilnvaru laiku, un ir jāizvirza vērienīgāks un skaidrāks mērķis un uzdevumi, attiecinot programmu ne tikai uz administratīvo slogu vien, bet gan kopumā pievērsties normatīvajam slogam un izmaksām, ko rada ES tiesību akti, tostarp apgrūtinājošiem normatīvajiem šķēršļiem;

18. aicina dalībvalstis konsekventi samazināt administratīvo slogu un cer uz pastāvīgu un konstruktīvu sadarbību ar dalībvalstu parlamentiem šajā jomā;

19. norāda — cenšoties nodrošināt pašreizējās un turpmāko sloga samazināšanas programmu panākumus, ir nepieciešama aktīva Komisijas sadarbība ar dalībvalstīm, lai izvairītos no pretrunīgas interpretācijas un tiesību aktu „uzlabošanas” (proti, valstu normatīvo aktu, ar ko ievieš ES tiesību aktus, papildināšanas ar stingrākām prasībām, kuras neizriet no ES tiesību aktiem);

20. aicina Komisiju un dalībvalstis prasīt, lai ziņojumos, kas sniedzami pēc konkrētu tiesību aktu ieviešanas, tiktu iekļauts vairāk informācijas, tā risinot tiesību aktu „uzlabošanas” problēmu; uzskata, ka minētās pretrunas ir iespējams ievērojami mazināt, izvirzot dalībvalstīm prasību sniegt pamatotu atzinumu ar paskaidrojumu, kāpēc pieņemts lēmums noteikt augstākus standartus, nekā paredzēts ieviešamajās direktīvās;

21. mudina Komisiju turpināt īstenot nozaru plānos ierosinātos administratīvā sloga mazināšanas pasākumus;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

22. uzskata, ka līdz ar administratīvā sloga samazināšanu un tiesību aktu vienkāršošanu nedrīkstētu pazemināties standarti, kas noteikti pašreiz spēkā esošajos tiesību aktos;

Politikas izstrāde

23. aicina Komisiju, izvirzot apspriešanai likumdošanas priekšlikumu projektus, labāk izmantot baltās grāmatas; uzskata, ka, rīkojoties šādi, tiesību aktu priekšlikumi likumdošanas procesā būs retāk jāpārstrādā būtiski vai pat pilnībā; turklāt uzskata, ka tas palīdzētu novērtēt ierosināto tiesību aktu proporcionalitāti, kas bieži vien ir sarežģīti, ja priekšlikumi sākotnēji tiek iesniegti zaļās grāmatas formātā, kur ieskicēti vienīgi to galvenie elementi;

24. uzskata — lai Eiropas tiesību akti būtu efektīvāki, jāuzlabo informēšana par likumdošanas procesu un likumdošanas priekšlikumiem, jo no iestāžu publikācijām uzņēmumiem un pilsoņiem ne vienmēr ir skaidrs, tieši kādas tiesību normas galu galā ir pieņemtas;

25. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos pārskatīt apspriežu procedūru un atbalsta lēmumu pagarināt minimālo apspriešanas termiņu līdz 12 nedēļām; tomēr uzsver, ka ir labāk jāiesaista visas ieinteresētās personas, un uzskata, ka Komisijai vajadzētu izpētīt integrējošu izpratnes veicināšanas procedūru ieviešanas metodes; uzskata, ka šādas procedūras ietvaros varētu apzināt attiecīgajā politikas jomā un priekšlikumos ieinteresētās personas dalībvalstu un Eiropas līmenī un mēģināt tās nepastarpināti iesaistīt apspriešanas procesā;

26. uzsver, ka atklāts, pārredzams un regulārs dialogs ir galvenais priekšnoteikums pilsoniskās sabiedrības intensīvākai iesaistīšanai tiesību normu izstrādāšanā un pārvaldībā;

27. uzskata, ka tāda sistemātiska metode kā šī visām ieinteresētajām pusēm un attiecīgajiem dalībniekiem ļautu atbilstīgi integrētās pieejas principiem politikas izstrādes nolūkā plaši analizēt ierosināto tiesību aktu iespējamo ietekmi uz sociālo jomu, ekonomiku un vidi;

28. uzskata, ka asimetriskās metodes un veidi, kā pašreiz norisinās apspriešana, nerodina visas ieinteresētās personas sniegt atbildes; norāda, ka respondenti bieži pauduši neapmierinātību par tiešaistē aizpildāmo anketu formu un saturu; izsaka pieņēmumu, ka ar vienotu pieeju atbilžu sniegšanu varētu padarīt vienkāršāku, ieviešot standartizētu veidu, kā apspriešanas procedūrā sniedzamas atbildes, un šādi arī varētu iegūt detalizētākas un pamatotākas atbildes, kas aptvertu plašu apspriešanai izvirzīto iespējamo politisko jautājumu un variantu spektru;

29. īpaši aicina Komisiju sabiedriskās apspriešanas gaitā un rezultātu publikācijās efektīvi veicināt daudzvalodības principa izmantošanu, jo tas ir priekšnoteikums plašai visu Eiropas ieinteresēto personu līdzdalībai;

30. pauž bažas par to, ka apspriežamie dokumenti kļūst arvien sarežģītāki, un uzskata, ka būtu jācenšas tos vienkāršot, tostarp pastiprināti izmantot baltās grāmatas, lai rosinātu attiecīgo ieinteresēto personu reakciju un palīdzētu sniegt atbildes, vienlaikus uzlabojot šo dokumentu pieejamību iedzīvotājiem; ierosina Komisijai izpētīt iespējas ieviest „saprotamības testu”, lai nodrošinātu, ka apspriežamie dokumenti ir viegli saprotami un ka uz tiem nav grūti atbildēt;

31. pauž nožēlu, ka, pēc aptaujāto respondentu domām, pašreiz Komisijas atbildes un reakcija uz sabiedriskajām apspriešanām bieži vien nav apmierinoša; mudina Komisiju pēc apspriešanai atvēlētā laika posma beigām uzlabot saziņu ar sabiedrību un sniegt atbildes uz galvenajiem respondentu izvirzītajiem jautājumiem;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

32. uzsver — lai nodrošinātu lietpratīga regulējuma programmas vispārīgo mērķu sasniegšanu, ir svarīgi garantēt, ka Komisijas ietekmes novērtējumos veikta analīze ir neatkarīga un ticama, un atkārtoti uzsver, ka Parlamenta nostāja attiecībā uz šo jautājumu ir izklāstīta 2011. gada 8. jūnija rezolūcijā;

33. domājot par Eiropas konkurētspējas stiprināšanu, ierosina, ka, izstrādājot ietekmes novērtējumus, vajadzētu konstatēt gan pozitīvo, gan negatīvo ietekmi, kāda attiecīgajiem pasākumiem būtu uz konkurētspēju un izaugsmi Eiropas Savienībā; uzskata, ka, ciktāl iespējams, šī ietekme būtu pilnībā jāraksturo ar kvantitatīviem rādītājiem;

34. stingri atbalsta ierosinājumu, ka tajos gadījumos, kad jauni tiesību akti uzņēmumiem rada izmaksas, būtu jānosaka līdzvērtīga kompensācija, pēc iespējas samazinot normatīvo slogu citviet; uzskata, ka turpmākajās programmās tam jābūt vienam no svarīgākajiem aspektiem, tā kopumā mazinot uzņēmumiem uzlikto slogu un uzlabojot tiesisko regulējumu;

35. norāda, ka aplēstās administratīvā un regulatīvā sloga izmaksas drīzāk vajadzētu norādīt neto nevis bruto skaitļos;

36. mudina Komisiju, lai tā, izstrādājot jaunus tiesību aktus, vislielāko uzmanību pievērš to iespējamai ietekmei uz maziem un vidējiem uzņēmumiem; aicina Komisiju censties atbrīvot MVU no regulējuma, ja attiecīgie noteikumi šos uzņēmumus skartu nesamērīgi un ja nav pārliecinoša iemesla, kādēļ šie uzņēmumi būtu jāiekļauj tiesību akta darbības jomā; ar lielu pārliecību uzskata, ka šādi atviegloti noteikumi labvēlīgi ietekmētu regulējuma īstenošanu un izmantojamību, it īpaši attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem; aicina ES iestādes ievērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 153. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kurā tiem noteikta prasība censties nenoteikt tādus administratīvus, finansiālus un juridiskus ierobežojumus, kas traucētu MVU izveidei un attīstībai;

37. šajā sakarībā uzskata, ka līdz ar Mazās uzņēmējdarbības aktu pieņemtajam MVU testam ir ļoti svarīga nozīme, un sagaida, ka Komisija pilnībā izmantos šo testu; uzsver, ka Komisijai tās direktorātos jānodrošina konsekvents MVU testa piemērojums, un mudina dalībvalstis paredzēt līdzīgu pieeju valsts līmeņa lēmumu pieņemšanas procedūrās; aicina parlamentārās komitejas pēc tam, kad par normatīvajiem ziņojumiem attiecīgajā komitejā ir noticis balsojums un tie ir iesniegti apstiprināšanai plenārsēdē, šiem ziņojumiem piemērot principus, ko piemēro pārbaudēm par ietekmi uz MVU;

38. pieņem zināšanai, ka Komisija ir paredzējusi vēl 2011. gadā iesniegt priekšlikumu par alternatīvu strīdu izšķiršanas mehānismu piemērošanu, lai nodrošinātu ātru un efektīvu piekļuvi strīdu ārpustiesas izšķiršanas procedūrai;

Vienkāršošana un ex-post novērtējums

39. prasa, lai Padome seko pašas izteikumiem Iestāžu nolīguma 34. punktā par tiesību aktu labāku izstrādi un lai dalībvalstis sagatavo un publisko tabulas, kuras atspoguļo saikni starp direktīvām un dalībvalstu transponēšanas pasākumiem; uzsver, ka šādām atbilstības tabulām ir būtiska nozīme, lai radītu pārredzamu priekšstatu par to, kā ES direktīvās iekļautās prasības tiek transponētas dalībvalstu tiesību aktos; uzsver, ka atbilstības tabulu izmantošana var būt noderīgs līdzeklis, lai konstatētu pretrunas un tiesību aktu „uzlabošanas” gadījumus;

40. aicina Komisiju par pamatu izmantot veiksmīgās labākas tiesību aktu izstrādes un dalībvalstu pārvaldības vienkāršošanas programmas, kā arī plaši piemērot elektroniskās procedūras;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

41. uzsver, ka, grozot tiesību aktus, vienmēr būtu jāizmanto pārstrādāšanas metode; tajā pašā laikā atzīst un respektē Komisijas tiesības likumdošanas procesā;
42. aicina uzlabot *EUR-lex* datubāzi, lai padarītu to pārredzamāku un vieglāk lietojamu;
43. aicina Padomi un Komisiju konstruktīvi sadarboties ar Parlamentu, lai nodrošinātu jaunās deleģēto un īstenošanas aktu sistēmas nevainojamu darbību praksē;
44. atzinīgi vērtē plašāku *ex-post* novērtējuma izmantošanu attiecībā uz ieviestajiem tiesību aktiem; taču uzsver, ka šāds novērtējums būtu jāveic par visiem būtiskajiem tiesību aktiem, nevis tikai galvenajās jomās; šajā sakarībā norāda, ka minētais būtu jāapsver arī attiecībā uz īstenošanas aktiem un deleģētajiem aktiem; aicina Komisiju pēc iespējas paplašināt *ex-post* novērtējuma piemērojumu, izmantojot to visās politikas jomās, un izsaka pieņēmumu, ka turpināmības klauzulas pastiprināta ieviešana var būt noderīgs līdzeklis, lai — galvenokārt obligāti noteiktu pārskatīšanas termiņu veidā, atbilstošos gadījumos vai pēc izvēles paredzot iespēju noteikt, ka tiesību aktu prasību piemērošana izbeidzas automātiski, — garantētu, ka joprojām spēkā esošie noteikumi ir nepieciešami un samērīgi;
45. prasa Komisijai jo īpaši pārskatīt visus finansējuma noteikumus, lai samazinātu administratīvo slogu personām, kas pieprasa ES subsīdijas, lai visu pieteikuma iesniegšanas procedūru tādējādi padarītu efektīvāku;

Vadības un turpmākas modrības nodrošināšana

46. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja personīgo atbalstu lietpratīga regulējuma programmai; uzskata, ka jautājums ir pietiekami svarīgs, lai prasītu no Komisijas patiesu politisko vadību, šim jautājumam arī turpmāk atvēlot nozīmīgu vietu politiskā darba kārtībā, un šajā sakarībā ierosina nodot lietpratīga regulējuma programmu kāda komisāra pārziņā, nosakot to par attiecīgā komisāra kompetences jomas svarīgāko aspektu; uzskata, ka Parlamentam savukārt būtu jāizpēta, ar kādām metodēm panākt, lai komitejas piešķir lielāku nozīmi labākai tiesību aktu izstrādei, un uzskata, ka būtu jāturpina apsvērt iespēju šā jautājuma izskatīšanai rīkot kopīgas komiteju sanāksmes;
47. atzinīgi vērtē to, ka Komisija, balstoties uz atsevišķiem svarīgākajiem gadījumiem, turpina izskatīt subsidiaritātes un proporcionālītātes principu piemērošanu Savienības iestādēs un valstu parlamentos, tādējādi ziņojumu par tiesību aktu labāku izstrādi padarot saprotamāku;
48. apņemas arī turpmāk modri uzraudzīt, kā Komisija īsteno lietpratīga regulējuma programmu, un ar nepacietību gaida 2012. gada otrajā pusē paredzamo progresu ziņojumu;
- *
- * *
49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Lūgumrakstu komitejas darbība 2010. gadā

P7_TA(2011)0382

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par Lūgumrakstu komitejas darbību 2010. gadā (2010/2295(INI))

(2013/C 51 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 24., 227., 258. un 260. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 10. un 11. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 202. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A7-0232/2011),
- A. atzīstot lūgumrakstu procedūras nozīmi un īpašās pilnvaras, kurām atbildīgajai komitejai būtu jādod iespēja noskaidrot un sniegt risinājumus ES pilsoņiem, kas Parlamentam iesnieguši lūgumrakstus, un aizstāvēt viņus,
- B. tā kā ir jāveicina pilsoņu līdzdalība Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā, lai pastiprinātu tā leģitimitāti un atbildības līmeni;
- C. tā kā Parlaments tieši pārstāv ES iedzīvotājus un tiesības iesniegt lūgumrakstus ir līdzeklis, kā iedzīvotājiem vērsties pie saviem pārstāvjiem gadījumos, ja viņi uzskata, ka ir aizskartas viņu tiesības, un ja viņu lūgumraksta tēma ir Eiropas Savienības kompetences jomā;
- D. tā kā Eiropas tiesību aktu piemērošana tieši ietekmē ES pilsoņus un iedzīvotājus un tā kā tieši viņi var labāk novērtēt šo aktu efektivitāti un trūkumus, kā arī ziņot par pamanītajām nepilnībām, kas jānovērš, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu labāku piemērošanu dalībvalstīs, un tā kā Lūgumrakstu komitejai būtu jāklūst par primāro kontaktpunktu;
- E. tā kā ar Lūgumrakstu komitejas starpniecību Parlamentam ir jāizpēta šie jautājumi un jāsniedz iedzīvotājiem paši piemērotākie risinājumi, tādēļ tas pastiprina sadarbību ar Komisiju, Ombudu, citām Parlamenta komitejām, Eiropas iestādēm, aģentūrām, tīkliem un dalībvalstīm;
- F. tā kā dalībvalstis dažkārt tomēr izrāda nevēlēšanos aktīvi sadarboties ar atbildīgo komiteju, neapmeklējot komitejas sanāksmes vai neatbildot uz izsūtītajām vēstulēm; tā kā tas norāda uz lojālas sadarbības trūkumu ar šo institūciju;
- G. tā kā sadarbība ar daudzām dalībvalstīm tomēr ir labā līmenī un tās sadarbojas ar Parlamentu, lai reaģētu uz pilsoņu bažām, kas izteiktas, izmantojot lūgumrakstu procedūru;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- H. atzīstot Komisijas dienestu sniegto ieguldījumu lūgumrakstu izskatīšanas procesā, veicot daudzu saņemto lūgumrakstu iepriekšēju novērtējumu;
- I. tā kā lūgumrakstu specializācijas līmeņa un izskatīto tēmu daudzveidības dēļ būtu jāpastiprina sadarbība ar citām parlamentārajām komitejām, lai uzklautu šo komiteju viedokli, jo tas nepieciešams lūgumrakstu sekmīgai izskatīšanai;
- J. tā kā Parlamentā saņemto lūgumrakstu skaits 2010. gadā bija nedaudz mazāks nekā 2009. gadā (attiecīgi 1 655 un 1 924 lūgumraksti; 14 % samazinājums);
- K. tā kā ir izveidojusies laba sadarbība ar Parlamenta atbildīgajiem dienestiem — 2010. gadā netika reģistrēta 91 pilsoņu iesniegtā sūdzība (4,7 %), jo tās neatbilda minimālajām prasībām, kas noteiktas lūgumrakstam, šādā veidā ievērojot 2009. gada ziņojumā minētos ieteikumus par to, ka lūgumraksti, kas neatbilst minimālajām prasībām, nebūtu jāreģistrē;
- L. tā kā 2010. gadā par nepieņemamiem atzīti 40 % saņemto lūgumrakstu, tāpēc būtu jāturpina pasākumi, lai iedzīvotājus labāk informētu par Lūgumrakstu komitejas kompetencēm un dažādu Savienības iestāžu uzdevumiem;
- M. tā kā lūgumrakstu procedūra ES mērogā papildina citus instrumentus, kas pieejami iedzīvotājiem, piemēram, sūdzību iesniegšanu Eiropas Ombudam vai Komisijai;
- N. tā kā iedzīvotāji ir tiesīgi no visām Eiropas iestādēm sagaidīt ātru un uz risinājumu orientētu lietas izskatīšanu un tā kā Parlaments vairākkārt ir prasījis Komisijai izmantot prerogatīvas, kādas tai piešķirtas kā Līguma uzraudzītājam, lai reaģētu uz lūgumrakstu iesniedzēju pamanītajiem Eiropas tiesību aktu pārkāpumiem, jo īpaši gadījumos, kad pārkāpumi radušies, ES tiesību aktus transponējot dalībvalsts tiesību aktos;
- O. tā kā daudzi lūgumraksti joprojām rada bažas par iekšējā tirgus un vides jomas Eiropas tiesību aktu transponēšanu un īstenošanu un tā kā Lūgumrakstu komiteja jau iepriekš aicinājusi Komisiju šajās jomās pastiprināt un efektīvāk piemērot izpildes pārbaudes;
- P. tā kā — lai gan Komisija atbilstību ES tiesībām pilnībā var pārbaudīt tikai pēc tam, kad dalībvalsts iestādes ir pieņēmušas galīgo lēmumu, — ir būtiski, jo īpaši saistībā ar vides jautājumiem, pēc iespējas drīzāk pārbaudīt, vai vietējās, reģionālās un dalībvalsts iestādes pareizi piemēro visas attiecīgās procedūru prasības, ko nosaka Eiropas Savienības tiesību akti, tostarp piesardzības principu;
- Q. tā kā — lai gan ļoti daudzi lūgumraksti attiecas uz projektiem ar iespējamu ietekmi uz vidi — Lūgumrakstu komitejai būtu ieteicams apsvērt šādu ar sabiedriskās aptaujas projektiem saistītu lūgumrakstu izskatīšanu tā, lai optimizētu komitejas lēmumu pieņemšanai veltīto laiku gan attiecībā uz lūgumraksta sniedzēju, gan projekta attīstības stadiju;
- R. ņemot vērā to, cik svarīgi ir novērst turpmāku neatgriezenisku bioloģiskās daudzveidības zudumu, jo īpaši *Natura 2000* tīklā iekļautajās teritorijās, un cik svarīga ir dalībvalstu apņemšanās garantēt īpašas nozīmes rezervātu aizsardzību saskaņā ar Biotopu direktīvu (92/43/EEK) un Putnu direktīvu (79/409/EEK);

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- S. tā kā lūgumraksti atspoguļo Eiropas tiesību aktu ietekmi uz ES iedzīvotāju ikdienas dzīvi; tā kā ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai konsolidētu progresu, kas panākts Eiropas iedzīvotāju tiesību nostiprināšanā;
- T. tā kā, ņemot vērā ievērojamo skaitu lūgumrakstu, kuru izskatīšana aizkavējusies Komisijas uzsāktas pienākumu neizpildes procedūras dēļ, Lūgumrakstu komiteja savā iepriekšējā ziņojumā par darbību un atzinumā par Komisijas gada ziņojumu attiecībā uz Kopienas tiesību piemērošanas uzraudzību prasīja tai regulāri sniegt atjauninātu informāciju par pienākumu neizpildes procedūrām, kas saistītas ar lūgumrakstiem;
- U. ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas izstrādātos ieteikumus, kas sagatavoti pēc izpētes misijām Velvā (Spānija), Kampānijā (Itālija) un Foralbergā (Austrija) saistībā ar toksisko un sadzīves atkritumu pārvaldību un direktīvas par ietekmi uz vidi transponēšanu dalībvalstu tiesību aktos;
- V. ņemot vērā 2010. gada 6. jūlija rezolūcijas par Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā ⁽¹⁾ 32. punktu attiecībā uz Parlamenta lūgumu pārskatīt lūgumrakstu reģistrācijas procesu;
- W. tā kā Juridiskā komiteja ir sniegusi atzinumu par Lūgumrakstu Nr. 0163/2010, ko iesniedzis P.B. (Vācija) par trešo personu piekļuvi Eiropas Savienības Tiesai saistībā ar prejudiciāliem nolēmumiem,
1. pauž cerību, ka Parlaments un Lūgumrakstu komiteja aktīvi iesaistīsies pilsoņu iniciatīvas izstrādē, lai varētu pilnībā sasniegt noteiktos mērķus un nodrošināt lielāku pārredzamību ES lēmumu pieņemšanā, ļaujot iedzīvotājiem ieteikt uzlabojumus, izmaiņas vai papildinājumus ES tiesību aktos, vienlaicīgi cenšoties novērst to, ka šo publisko platformu izmanto tikai publicitātes nolūkos;
 2. uzskata, ka Lūgumrakstu komiteja ir vispiemērotākā struktūra Komisijā reģistrēto Eiropas pilsoņu iniciatīvu turpmākai izskatīšanai;
 3. pauž cerību, ka pilsoņu iniciatīvas, kas attiecīgajā laikposmā nav saņēmušas vienu miljonu parakstu, varēs nosūtīt detalizētai apspriešanai Parlamenta Lūgumrakstu komitejā;
 4. aicina Lūgumrakstu komiteju būt par komiteju, kas pārstāv Eiropas Parlamentu kopīgi ar Komisiju rīkotajā to pārstāvju atklātajā uzklāšanās, kuri pilsoņu iniciatīvai savākuši vienu miljonu parakstu, jo tādējādi uzklāšanās varētu gūt labumu no komitejas pieredzes un leģimitātes;
 5. vērs uzmanību uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu ⁽²⁾ — jauno instrumentu, kas ļauj pilsoņiem piedalīties ES jautājumu risināšanā;
 6. norāda, ka Parlaments saņem kampaņas tipa lūgumrakstus, kurus parakstījušas vairāk nekā viens miljons personu, un tas liecina par Parlamenta pieredzi attiecībā ar pilsoņiem, tomēr uzsver, ka iedzīvotāji jāinformē par atšķirībām starp šāda veida lūgumrakstiem un jauno pilsoņu iniciatīvu;
 7. atgādina, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā Pamattiesību harta ir kļuvusi juridiski saistoša, un uzsver šīs hartas nozīmi jauna impulsa radīšanā Savienības un dalībvalstu rīcībai šajā jomā, kā arī pauž pārliecību, ka Eiropas Komisija kā Līgumu uzraudzītāja darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu hartā noteikto pamattiesību efektīvu īstenošanu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0261.⁽²⁾ OV L 65, 11.3.2011., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

8. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu „Stratēģija Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā” un uzskata, ka ir jāizstrādā, jāveicina un jāpastiprina patiesa pamattiesību kultūra ne tikai ES iestādēs, bet arī dalībvalstīs, jo īpaši, piemērojot un praksē ieviešot ES tiesību aktus; uzskata, ka informatīvajām darbībām attiecībā uz Savienības lomu un stratēģijā minētajām pilnvarām pamattiesību jomā jābūt specifiskām un detalizētām, lai nodrošinātu, ka Komisija un dalībvalstis nākotnē patvaļīgi nenodod pilnvaras viena otrai, jo īpaši saistībā ar jutīgiem jautājumiem;

9. tomēr uzsver, ka, neskatoties uz daudzajiem lūgumrakstiem par hartā noteiktajām tiesībām, tiesisku instrumentu trūkuma dēļ Komisija pastāvīgi atsakās rīkoties, lai novērstu klajus pamattiesību pārkāpumus dalībvalstīs;

10. atzinīgi vērtē Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, jo ar to Eiropas Cilvēktiesību tiesai tiek piešķirtas kompetences pārbaudīt ES darbības;

11. atzinīgi vērtē to, ka Komisija 2013. gadu ir pasludinājusi par Eiropas pilsonības gadu, lai veicinātu debates par Eiropas pilsonību un informētu ES iedzīvotājus par viņu tiesībām un pieejamajiem demokrātiskajiem instrumentiem šo tiesību izmantošanai; uzskata, ka Eiropas pilsonības gads jāizmanto tam, lai plaši informētu par jauno Eiropas pilsoņu iniciatīvu, tā novēršot iniciatīvu nepieņemamības augsto līmeni, kas ir salīdzināms ar lūgumrakstu jomā joprojām vērojamo; uzskata, ka tajā pašā laikā ir jāsāk debates par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ierobežoto darbības jomu;

12. atzinīgi vērtē vienas pieturas aģentūras izveidi iedzīvotājiem, kuri vēlas saņemt konsultācijas vai atbalstu vai arī ir iesnieguši sūdzību portālā „Tavas tiesības ES”; atzinīgi vērtē Komisijas veikto pasākumus nolūkā vienkāršot pašreizējos publiski pieejamos pakalpojumus, lai Eiropas līmenī informētu iedzīvotājus par viņu tiesībām un pārsūdzības līdzekļiem pārkāpumu gadījumos; uzsver, ka Eiropas iestādēm jānodrošina vairāk informācijas un lielāka rīcības pārredzamība, jo īpaši garantējot atvieglotu piekļuvi dokumentiem;

13. norāda uz rezolūciju par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā un mudina Ombudu garantēt piekļuvi informācijai un ievērot tiesības uz labu pārvaldību, kas ir obligāts priekšnoteikums iedzīvotāju uzticībai iestādēm; atbalsta Ombuda ieteikumu Komisijai saistībā ar Sūdzību Nr. 676/2008/RT par pārmērīgu kavēšanos, atbildot uz Ombuda pieprasījumiem;

14. norāda, ka arī 2010. gadā saņemtie lūgumraksti galvenokārt attiecas uz vidi, pamattiesībām, iekšējo tirgu un tieslietām; norāda, ka ģeogrāfiskā iedalījuma ziņā lielākā daļa lūgumrakstu attiecas uz kādu konkrētu dalībvalsti — Spāniju (16 %) — vai uz Savienību kopumā (16 %), kam seko Vācija, Itālija un Rumānija;

15. atzīst, cik svarīgs ir lūgumrakstu iesniedzēju veiktais darbs ES vides aizsardzības jomā, jo lielākais skaits lūgumrakstu ir saistīts ar ietekmes uz vidi izvērtēšanu, dabisko vidi, notekūdeņiem, ūdens kvalitātes pārvaldību, dabas resursu aizsardzību, gaisa kvalitāti, trokšņa piesārņojumu, atkritumu apsaimniekošanu vai rūpnieciskajām emisijām;

16. uzsver nozīmi, kāda ir sadarbībai starp Komisiju un dalībvalstīm, un pauž nožēlu par dažu dalībvalstu neuzmanību attiecībā uz Eiropas vides tiesību aktu ieviešanu un izpildi;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

17. uzskata, ka Komisijai ir stingrāk jāuzrauga Eiropas vides tiesību aktu ievērošana un ieviešana katrā procedūras posmā, nevis tikai pēc galīgā nolēmuma pieņemšanas;

18. piekrīt daudzu lūgumrakstu iesniedzēju bažām par Eiropas Savienības nespēju garantēt 2010. gada rīcības plāna bioloģiskās daudzveidības jomā efektīvu piemērošanu; atzinīgi vērtē Komisijas 2010. gada 19. janvāra paziņojumu „ES redzējuma un mērķu iespējamības bioloģiskās daudzveidības jomā laikposmam pēc 2010. gada” (COM(2010)0004);

19. uzskata, ka Komisijai jānodrošina, ka dalībvalstis pareizi īsteno Ietekmes uz vidi novērtējumu (IVN), Stratēģisko ietekmes uz vidi novērtējumu (SIVN), Dzīvotņu un Putnu direktīvas, pamatojoties uz Parlamenta kompetentās komitejas sniegtajiem ieteikumiem, ar ko Lūgumrakstu komiteja ir gatava cieši sadarboties, lai turpmākajos vides aizsardzības pasākumos vairāk ņemtu vērā iedzīvotājus satraucošos jautājumus;

20. atzinīgi vērtē Komisijas 2009. gada 2. jūlija paziņojumu par norādījumiem, kā labāk transponēt un piemērot Komisijas Direktīvu 2004/38/EK par Eiropas Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (COM (2009)0313), kurā atspoguļotas lūgumrakstu iesniedzēju bieži uzsvērtās problēmas saistībā ar minētās direktīvas transponēšanu dalībvalstu tiesību aktos un tās ietekmi uz pilsoņu ikdienas dzīvi;

21. atzīst nozīmi, kāda ir SOLVIT tīklam, ar kura palīdzību bieži tiek atklātas iekšējā tirgus noteikumu piemērošanas problēmas, par ko ziņojuši lūgumrakstu iesniedzēji, un prasa, lai gadījumos, kad ES tiesību akti tiek piemēroti nepilnīgi, informētu Parlamenta Lūgumrakstu komiteju, jo ar lūgumrakstu procedūru var pozitīvi ietekmēt tiesību aktu uzlabošanu;

22. atzīst Komisijas svarīgo nozīmi Lūgumrakstu komitejas darbā, jo, novērtējot lūgumrakstus, nosakot Eiropas tiesību aktu pārkāpumus un izvēloties risinājumu, komiteja joprojām palaujas uz Komisijas kompetenci, un atzinīgi vērtē Komisijas centienus samazināt kopējo termiņu (vidēji četri mēneši), kurā izskata Lūgumrakstu komitejas pieprasījumus veikt izmeklēšanu, lai iedzīvotāju iesniegtās lietas varētu atrisināt pēc iespējas drīz;

23. atzinīgi vērtē to, ka vairāki komisāri ir piedalījušies Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs, tā cieši un efektīvi sadarbojoties ar komiteju un veidojot būtisku komunikācijas kanālu starp pilsoņiem un ES iestādēm;

24. tomēr pauž nožēlu, ka Komisija vēl joprojām nav atbildējusi uz Lūgumrakstu komitejas atkārtotiem aicinājumiem tai sniegt informāciju par pienākumu neizpildes procedūrām saistībā ar izskatāmajiem lūgumrakstiem, jo Komisijas lēmumu par pārkāpumu procedūrām ikmēneša publicēšana, ievērojot Līguma 258. un 260. pantu, nav piemērots risinājums;

25. norāda, ka daudzos gadījumos lūgumraksti norāda uz problēmām saistībā ar Eiropas tiesību aktu transponēšanu un izpildi, un atzīst, ka pārkāpumu procedūras sākšana ne vienmēr sniedz iedzīvotājiem tūlītēju problēmu risinājumu; tomēr norāda, ka pastāv citi pieejamie līdzekļi, kā uzraudzīt un izdarīt spiedienu;

26. aicina Komisiju pienācīgi atzīt lūgumrakstu nozīmi ES tiesību aktu efektīvas piemērošanas uzraudzības jomā, jo lūgumraksti ir pirmā pazīme tam, ka dalībvalstis atpauzina juridisko pasākumu piemērošanas jomā;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

27. Lūgumrakstu komiteja atzinīgi vērtē Padomes pastāvīgu klātbūtni komitejas sanāksmēs, bet pauž nožēlu, ka šī klātbūtne neveicina aktīvāku sadarbību, kas varētu sekmēt lūgumrakstu izskatīšanu gadījumos, kuros sadarbībai ar dalībvalsti ir izšķiroša nozīme;

28. uzsver, ka dalībvalstu līdzdalībai un ciešai un sistemātiskai sadarbībai ar tām ir izšķiroša nozīme Lūgumrakstu komitejas darbā; mudina dalībvalstis aktīvāk iesaistīties to lūgumrakstu izskatīšanā, kuri attiecas uz Eiropas tiesību aktu īstenošanu un ievērošanu, un uzskata, ka īpaša nozīme ir dalībvalstu pārstāvju dalībai Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs un aktīvai sadarbībai;

29. uzskata, ka Lūgumrakstu komitejai jāveido ciešākas darba attiecības ar līdzīgām dalībvalstu nacionālo un reģionālo parlamentu komitejām un jāveic informācijas iegūšanas misijas, lai sekmētu savstarpēju izpratni par lūgumrakstiem, kas attiecas uz Eiropas jautājumiem, un otrādi — lai gūtu ieskatu dalībvalstu lūgumrakstu komiteju dažādajās darba metodēs, lai Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteja, noraidot lūgumrakstu kompetences jomas dēļ, varētu pieņemt apzinātu un tālredzīgu lēmumu;

30. atzīmē lūgumrakstu iesniedzēju skaitu, kuri vērsas Parlamentā, meklējot risinājumu jautājumos, kas neietilpst ES kompetences jomā, piemēram, saistībā ar valsts tiesu nolēmumu izpildi vai dažādu pārvaldes iestāžu pasivitāti, un norāda, ka Parlaments cenšas uzlabot šo situāciju, šādas prasības nosūtot dalībvalstu vai reģionālajām kompetentajām iestādēm; atzinīgi vērtē jauno lūgumrakstu reģistrēšanas procesu, ko ievieša Parlamenta Prezidentūras un IPOL ģenerāldirektorāti,

31. norāda, ka lūgumrakstu pārvaldībā jānodrošina lielāka pārredzamība: iekšēji — ar e-lūgumrakstu lietojumprogrammu palīdzību deputātiem nodrošinot tiešu piekļuvi lūgumrakstu arhīviem un vienkāršojot iekšējās procedūras un cieši sadarbojoties ar Lūgumrakstu komitejas locekļiem, priekšsēdētāju un sekretariātu, un ārēji — lūgumrakstu iesniedzēju vajadzībām izveidojot ērti lietojamu, interaktīvu lūgumrakstu portālu; turklāt uzskata, ka deputātiem e-lūgumrakstu lietojumprogrammā būtu jānodrošina piekļuve lūgumrakstiem, kurus iesnieguši lūgumrakstu iesniedzēji, kuri vēlējušies palikt anonīmi;

32. aicina nekavējoties izveidot lūgumrakstu interneta portālu, piedāvājot interaktīvu tīmekļa vietni lūgumrakstu reģistrēšanai, un tajā iedzīvotājus informējot par Parlamenta pilnvarām un par to, ko iespējams panākt ar lūgumrakstu iesniegšanu minētajai iestādei, kā arī šajā vietnē nodrošinot saites uz alternatīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem Eiropas un dalībvalstu mērogā un detalizētu ES kompetenču aprakstu, lai mazinātu neskaidrības par Savienības un dalībvalstu kompetences jomu;

33. mudina kompetentos administratīvos dienestus aktīvi sadarboties ar Lūgumrakstu komiteju, lai rastu pieņemamākos risinājumus, jo šādam portālam ir izšķiroša nozīme saziņas uzlabošanā starp Parlamentu un ES iedzīvotājiem un tas ļautu pilsoņiem pievienoties lūgumrakstam vai atsaukt savu atbalstu tam (saskaņā ar Reglamenta 202. pantu);

34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu Padomei, Komisijai, Eiropas ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, to lūgumrakstu komitejām, ombudiem vai līdzīgām kompetentajām struktūrām.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

ES stratēģija bezpajumtniecības novēršanai

P7_TA(2011)0383

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par ES bezpajumtniecības stratēģiju

(2013/C 51 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa deklarāciju par bezpajumtniecības uz ielām izbeigšanu ⁽¹⁾ un 2010. gada 16. decembra rakstisko deklarāciju par ES stratēģiju bezpajumtniecības izskaušanai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 34. pantu,
 - ņemot vērā pārskatīto Eiropas Padomes Eiropas Sociālo hartu un jo īpaši tās 31. pantu,
 - ņemot vērā Komisijas un Padomes 2010. gada kopīgo ziņojumu par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 6. decembra deklarāciju par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību — kopīgs darbs cīņai ar nabadzību 2010. gadā un turpmāk,
 - ņemot vērā Eiropas konsensa 2010. gada 9. un 10. decembra konferences galīgos ieteikumus,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu par Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību — Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai (COM(2010)0758),
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 1999. gada 3. jūnija atzinumu par mājokļiem un bezpajumtniecību (CdR 376/98 fin), 2010. gada 6. oktobra atzinumu par bezpajumtniecības izskaušanu (CdR 18/2010 fin) un 2011. gada 31. marta atzinumu par Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (CdR 402/2010 fin),
 - ņemot vērā 2011. gada 11. jūlija jautājumu Komisijai par ES bezpajumtniecības stratēģiju (O-000153/2011 – B7-0421/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā visās ES dalībvalstīs cilvēki joprojām cieš no bezpajumtniecības, kas ir nepieņemams cilvēka cieņas aizskārums;
- B. tā kā bezpajumtniecība ir viens no galējiem nabadzības un trūkuma veidiem un iepriekšējos gados tā ir pieaugusi atsevišķās ES dalībvalstīs;
- C. tā kā 2010. gads bija Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību;
- D. tā kā bezpajumtniecība nepārprotami ir kļuvusi par ES sociālās integrācijas procesa prioritāti;

⁽¹⁾ OV C 259 E, 29.10.2009, 19. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0499.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- E. tā kā iepriekšējā desmitgadē ES mēroga politikas koordinēšana bezpajumtniecības jomā saistībā ar sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas atklāto koordinācijas metodi ir radījusi pievienoto vērtību pūlīņiem valsts, reģionālā un vietējā līmenī un tā kā šis darbs ir jāpalielina, īstenojot stratēģiskāku pieeju;
 - F. tā kā bezpajumtniecība kā tāda ir daudzšķautņaina, līdz ar to arī šīs jomas politikai ir jābūt daudzšķautņainai;
 - G. tā kā stratēģija „Eiropa 2020” un viens no tās pamatmērķiem, proti, līdz 2020. gadam vismaz 20 miljonus cilvēku atbrīvot no nabadzības un sociālās atstumtības, ir jauns stimuls cīņai pret visu veidu nabadzību un sociālo atstumtību, tostarp bezpajumtniecību;
 - H. tā kā viens no stratēģijas „Eiropa 2020” būtiskajiem elementiem ir pamatiniciatīva „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību”;
 - I. tā kā šī pamatprogramma ir veids, kā ES mērogā uzlabot un īstenot vērienīgāku rīcību bezpajumtniecības jomā, apzinot metodes un līdzekļus, ar kuriem vislabāk turpināt Komisijas sāktu darbu bezpajumtniecības jomā, ņemot vērā Eiropas konsensa 2010. gada decembra konferences rezultātus;
 - J. tā kā Reģionu komiteja pamatvilcienos ir izstrādājusi Eiropas sociālo mājokļu programmu, kuras mērķis ir koordinēt pasākumus saistībā ar sociālo mājokļu finansēšanu, struktūrfondu izmantošanu un energoefektivitātes uzlabošanu; tā kā ES bezpajumtniecības stratēģijai ir jāsekmē šīs programmas izpilde,
1. mudina dalībvalstis censties, lai sasniegtu mērķi, proti, līdz 2015. gadam izskaust bezpajumtniecību;
 2. prasa izstrādāt vērienīgu, integrētu ES stratēģiju, ko atbalsta valsts un reģionālās stratēģijas, nosakot ilgtermiņa mērķi, proti, izskaust bezpajumtniecību, īstenojot plašāku sociālās integrācijas programmu;
 3. aicina Komisiju izveidot ES bezpajumtniecības stratēģijas darba grupu un visas ieinteresētās personas iesaistīt cīņā pret bezpajumtniecību, tostarp valsts, reģionālos un vietējos politikas veidotājus, pētniekus, NVO, kas sniedz pakalpojumus bezpajumtniekiem, cilvēkus, kuri piedzīvojuši bezpajumtniecību, un saistītās nozares, tādas kā mājokļi, nodarbinātība un veselības aprūpe;
 4. prasa ES stratēģijas izstrādē apsvērt Eiropas bezpajumtniecības un mājokļu trūkuma tipoloģiju (ETHOS); aicina Sociālās aizsardzības komiteju un tās indikatoru apakšgrupu sekmēt vienošanos starp dalībvalstīm par šīs definīcijas piemērošanu; aicina Eiropas Savienības statistiku par ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC) vākt datus par ES bezpajumtniecību;
 5. prasa Komisijai un dalībvalstīm vienoties par valsts un reģionālo bezpajumtniecības stratēģiju izstrādes uzraudzīšanu, to nosakot par ES bezpajumtniecības stratēģijas centrālo elementu; šajā ziņā aicina ieviest ikgadējo vai divgadējo ziņošanas stratēģiju, lai ziņotu par panākto attīstību;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

6. uzskata, ka ir jāuzrauga un ziņojumos jāiekļauj šādi bezpajumtniecības stratēģiju (kas izklāstītas 2010. gada kopīgajā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju) pamatelementi:

- skaidri mērķi, jo īpaši saistībā ar bezpajumtniecības novēršanu; bezpajumtniecības ilguma samazināšana; bezpajumtniecības smagāko veidu novēršana; bezpajumtniekiem sniegto pakalpojumu kvalitātes uzlabošana un piekļuve mājoklim par pieņemamu cenu;
- integrēta pieeja, ietverot visas attiecīgās politikas jomas;
- pienācīga pārvaldība;
- pienācīga datu vākšana;
- uz nodrošināšanu ar mājokli orientēta pieeja;
- bezpajumtnieku profila maiņas ņemšana vērā, jo īpaši saistībā ar migrācijas ietekmi;

7. šajā uzraudzības sistēmā jo īpaši prasa pievērst uzmanību progresam, kādu dalībvalstis panākušas ielu bezpajumtniecības un ilgtermiņa bezpajumtniecības izskaušanā;

8. prasa ES bezpajumtniecības stratēģijā iekļaut ne tikai uzraudzības un ziņošanas pasākumus, bet arī darbību kopumu nolūkā atbalstīt efektīvu valsts un reģionālo bezpajumtniecības stratēģiju izstrādi un ilgtspēju;

9. prasa izstrādāt spēcīgu pētniecības programmu, ar ko vairo zināšanas un izpratni saistībā ar ES bezpajumtniecības stratēģiju un nostiprināt pašreizējo savstarpējo mācīšanos un pārrobežu apmaiņu pamatjautājumos par bezpajumtniecības apkarošanu;

10. prasa īpašu uzmanību pievērst uz nodrošināšanu ar mājokli orientētām pieejām saistībā ar Eiropas platformas cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību sociālās inovācijas programmu nolūkā nostiprināt pamatojumu efektīvai kombinēšanai, kas ietver bijušajiem bezpajumtniekiem piedāvātu mājokli un elastīgu atbalstu, un informēt par tādu praksi un politikas izstrādi, kuras pamatā ir pierādījumi;

11. prasa ES bezpajumtniecības stratēģijā pievērsties kvalitatīvu pakalpojumu nodrošināšanai bezpajumtniekiem un mudina Komisiju izstrādāt brīvprātīgas kvalitātes shēmas, kā tas minēts paziņojumā par Eiropas platformu cīņai pret nabadzību;

12. prasa izveidot ciešas saiknes starp ES bezpajumtniecības stratēģiju un ES finansējuma plūsmām, jo īpaši saistībā ar struktūrfondi; aicina Komisiju veicināt ERAF finansējuma izmantošanu arī marginālu grupu nodrošināšanai ar mājokļiem nolūkā risināt bezpajumtniecības problēmu dažādās ES dalībvalstīs;

13. prasa bezpajumtniecību kā nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanas aspektu vienoti iekļaut visās attiecīgajās politikas jomās;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

14. uzskata, ka ES bezpajumtniecības stratēģijā pilnībā ir jāievēro Lisabonas līgums, kurā uzsvērtā „valsts, reģionālo un vietējo iestāžu būtiskā nozīme un lielā rīcības brīvība, nodrošinot, pasūtot un organizējot sabiedriskus pakalpojumus, lai, cik vien iespējams, ievērotu patērētāju vajadzības”; uzskata, ka dalībvalstu ziņā ir noteikt to, kas ir cenu ziņā pieejams sociālais mājoklis, un ka ES bezpajumtniecības stratēģijai pilnībā jāatbilst dalībvalstu sociālo mājokļu politikai, kas legāli aizstāv principu, ar ko veicina sociālo daudzveidību un cīnās pret sociālo segregāciju;

15. mudina ES Pamattiesību aģentūru (FRA) lielāku darbu veltīt galējas nabadzības un sociālās atstumtības seku apzināšanai attiecībā uz pamattiesību pieejamību un nodrošināšanu, paturot prātā, ka tiesību uz mājokli īstenošanai ir izšķirīga nozīme, lai saņemtu pārējās tiesības, tostarp politiskās un sociālās tiesības;

16. mudina Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības aprūpes un patērētāju lietu padomi izskatīt ES bezpajumtniecības stratēģijas izstrādi;

17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Sociālās aizsardzības komitejai un Eiropas Padomei.

Visaptveroša pieeja ar CO₂ nesaistītām klimatu ietekmējošām antropogēnajām emisijām

P7_TA(2011)0384

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par visaptverošu pieeju ar CO₂ nesaistītām klimatu ietekmējošām antropogēnajām emisijām

(2013/C 51 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām (UNFCCC) pievienoto Kioto protokolu un Vīnes konvencijai par ozona slāņa aizsardzību pievienoto Monreālas protokolu,
- ņemot vērā 2008. gada decembra ES tiesību aktu kopumu klimata un enerģētikas jomā un Regulu (EK) Nr. 842/2006 par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm,
- ņemot vērā tādus Komisijas paziņojumus kā COM(2010)0265, kurā analizētas iespējas, kā panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu par vairāk nekā 20 %, un izvērtēts oglekļa emisijas pārvirzes risks, COM(2010)0086 „Starptautiskā klimata politika pēc Kopenhāgenas konferences — tūlītēja rīcība, lai dotu jaunu sparbu globālai cīņai ar klimata pārmaiņām” un COM(2011)0112 „Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g.”,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par klimata pārmaiņām un jo īpaši 2009. gada 4. februāra rezolūciju „2050: Nākotne sākas jau šodien — ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” ⁽¹⁾, 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferences (COP 15) rezultātiem ⁽²⁾ un 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā (COP 16) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 67 E, 8.3.2010., 44. lpp.

⁽²⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 25. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0442.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- ņemot vērā mutisko jautājumu B7-0418/2011, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja iesniedza saskaņā ar Reglamenta 115. pantu (O-000135/2011-B7-0418/2011), un ņemot vērā Padomes un Komisijas paziņojumus,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā zinātniskie pierādījumi par klimata pārmaiņām un to ietekmi ir neapstrīdami un tālab ir nepieciešama strauja, koordinēta un vērienīga Eiropas un starptautiska mēroga rīcība, lai risinātu šo globālo problēmu;
- B. tā kā saskaņā ar nolīgumiem, par kuriem tika panākta vienošanās COP 16 konferencē, mērķis ierobežot zemeslodes virsmas vidējās temperatūras vispārējo ikgadējo pieaugumu, lai tas nepārsniegtu 2 °C („2 °C mērķis”), kļuva par starptautisku mērķi;
- C. tā kā UNFCCC Kioto protokolā nav iekļautas visas to siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas izraisa atmosfēras sasilšanu, bet tikai dažas, t. i., oglekļa dioksīds (CO₂), metāns (CH₄), slāpekļa(I) oksīds (N₂O), fluorogļūdeņradis (HFC), perfluorogļūdeņradis (PFC) un sēra heksafluorīds (SF₆), savukārt Monreālas protokolā ir iekļauti daži citi halogēnētie ogleņdeņraži, kam piemīt spējas noārdīt ozonu;
- D. tā kā siltumnīcefekta gāzēm ir dažāda radiatīvā ietekme (ko izsaka kā sildošo iedarbību vatos uz vienu kvadrātmetru) uz globālo klimatisko sistēmu, jo atmosfērā tām ir atšķirīgas radiatīvās īpašības un dzīves laiks; tā kā saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes 2007. gadā veikto 4. novērtējuma ziņojumu šie radiatīvās ietekmes rādītāji ir šādi: CO₂ — 1,66 W/m², CH₄ — 0,48 W/m², N₂O — 0,16 W/m² un halogēnētajiem ogleņdeņražiem — 0,35 W/m²;
- E. tā kā tādas piesārņojumu radošās gāzes kā oglekļa oksīds (CO), slāpekļa oksīds (NOx), metāns un citi gaistoši organiskie savienojumi (GOS) veido ozonu jau 10–15 km virs zemes (troposfērā); tā kā līdz ar rūpniecības attīstību strauji pieaug metāna, CO, GOS un NOx līmenis, troposfērā ozona daudzums ir palielinājies apmēram par 30 % un tā ietekme uz atmosfēras sasilšanu CO₂ dēļ sasniedz pat 20 % (0,36 W/m²);
- F. tā kā melnais ogleklis (vai sodrēji), kas ir aerosolos un viena no izmešu sastāvdaļām, kuras rodas, nepilnīgi sadegot fosilajai degvielai un biomasai, izraisa atmosfēras sasilšanu divos veidos — atmosfērā tas absorbē saules starojumu, kas sasilda apkārtējo gaisu, savukārt gaisā izplatītās oglekļa daļiņas nosēžoties var iekrāsot sniegu un ledu tumšā krāsā, tādējādi paātrinot kušanu (0,10 W/m²);
- G. tā kā, nesasniedzot 2 °C mērķi, ievērojami cietīs vide un radīsies lieli ekonomiskie izdevumi, tostarp, palielināsies iespēja sasniegt „vājos punktus”, kad paaugstinātas temperatūras ietekmē tādi CO₂ un CH₄ absorbētāji kā meži un mūžīgais sasalums nespēs šīs gāzes absorbēt, kā arī samazināsies dabas spēja absorbēt oglekli okeānos;
- H. tā kā saskaņā ar ANO Vides programmas un Pasaules Meteoroloģijas organizācijas darba grupas 2010. gada zinātniskā novērtējuma ziņojuma datiem Monreālas protokols ir devis lielu ieguldījumu siltumnīcefekta gāzu emisiju kopējā daudzuma samazināšanā; tā kā Monreālas protokolā iekļautie aprēķini liecina, ka 2010. gadā tiks novērsti apmēram 10 gigatonnu ozona slāni noārdošo CO₂ ekvivalento emisiju rašanās, kas ir apmēram piecas reizes vairāk nekā Kioto protokola pirmajās saistību posmā (2008.–2012. gads) noteiktais emisiju samazināšanas gada mērķis;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

I. tā kā Komisija pašreiz pārskata Regulu (EK) Nr. 842/2006 par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm,

1. norāda, ka Eiropas un starptautiskajā klimata politikā galvenā uzmanība ir vērsta uz CO₂ emisiju ilgtermiņa samazināšanu, piemēram, palielinot energoefektivitāti, atjaunojamo enerģijas avotu lietošanu un izmantojot citas stratēģijas oglekļa daudzuma samazināšanai;

2. aicina izstrādāt visaptverošu Eiropas klimata politiku, kura tikai iegūtu, ja tiktu apsvērti visi sasilšanu izraisītie avoti un visas iespējas šā procesa ierobežošanai; uzsver, ka ir ne tikai jāapsver iespējas samazināt CO₂ emisijas, bet arī jāņem vērā stratēģijas, kas var dot ātrāku rezultātu klimata pārmaiņu mazināšanā;

3. norāda, ka ir pieejamas ātras darbības reglamentējošas stratēģijas, kā pakāpeniski ierobežot fluorogļūdeņražu ražošanu un patēriņu, lai samazinātu melnā oglekļa un gāzu, kas izraisa ozona veidošanos troposfērā, emisijas, un ka šīs stratēģijas varētu sākt 2–3 gadu laikā un pilnībā īstenot 5–10 gadu laikā, tādējādi panākot vēlamās izmaiņas klimata pārmaiņu mazināšanā vairāku desmitu gadu laikā vai pat vēl ātrāk, it īpaši attiecībā uz dažiem fluorogļūdeņražiem, kuri sabiedrībai izmaksātu tikai 5 līdz 10 centus par tonnu, bet oglekļa pašreizējā cena ir vairāk nekā EUR 13 par tonnu;

4. norāda, ka pašmāju pasākumi, kurus fluorēto gāzu jomā īsteno saskaņā ar Fluorēto gāzu regulu, nav attaisnojuši cerības un ka nespēja novērst to nepilnības ievērojami vājinās ES sarunu pozīcijas attiecībā uz ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām;

5. mudina Komisiju ierosināt pārskatīt noteikumus fluorēto gāzu jomā un iesniegt priekšlikumus, kā strauji samazināt fluorogļūdeņražu ražošanu un patēriņu, paātrināt to pakāpenisku nomaiņu dažādos produktos un pielietojumos un reģenerēt un iznīcināt stratosfēras ozona slāni samazinošās siltumnīcefekta gāzes, ko satur norakstītie ražojumi un iekārtas;

6. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības COP 17 sanāksmē Durbanā pausto apņemšanos atbalstīt saskaņā ar Monreālas protokolu ierosinātos pasākumus fluorogļūdeņražu jautājumā kā lielisku piemēru ar tirgu nesaistītai pieejai siltumnīcefekta gāzu emisiju;

7. norāda, ka pēdējā Monreālas protokola pušu sanāksmē Komisija kā ES pārstāve atbalstīja Ziemeļamerikas valstu un Mikronēzijas Federatīvo Valstu priekšlikumos pausto principu par fluorogļūdeņražu izmantošanas pakāpenisku samazināšanu un blakusprodukta HFC-23 iznīcināšanu un ka pēdējā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām pušu konferencē Kankunā ES ierosināja pieņemt lēmumu, kas pusēm uzliktu saistības ievērot saskaņā ar Monreālas protokolu panākto vienošanos šajā jautājumā, neskarot ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām darbības jomu;

8. ņemot vērā nesen konstatēto HFC-23 kredītu ļaunprātīgu izmantošanu ar Ekoloģiski tīras attīstības mehānismu (CDM) starpniecību, aicina Komisiju izpētīt veidus, kā nekavējoties panākt pakāpenisku samazinājumu starptautiskā līmenī, izmantojot drīzāk veiksmīgu Monreālas protokolu, nevis Kioto protokolā ietvertos elastīgos mehānismus;

9. aicina steidzami rīkoties, lai samazinātu melnā oglekļa emisijas, izmantojot ātras darbības metodi ledāju kušanas apturēšanai, galveno uzmanību pievēršot emisijām, kas ietekmē sniegiem klātos reģionus, tostarp Arktiku, Grenlandi un Himalaju–Tibetas ledājus;

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

10. aicina ES veicināt pašreizējās tehnoloģijas, kas krasi samazina melnā oglekļa emisijas; turklāt aicina atbalstīt un veicināt tādu noteikumu pieņemšanu, kuri aizliedz ciršanas un dedzināšanas taktiku mežos un ar kuriem ievieš stingras un regulāras transportlīdzekļu emisiju pārbaudes;
 11. aicina visā pasaulē stingri īstenot noteikumus attiecībā uz gaisa piesārņojumu un izmantot pieejamās tehnoloģijas, kas samazina NOx un CO emisijas, tādējādi troposfērā samazinot antropogēno ozonu, kas ir nozīmīga siltumnīcefektu izraisošā gāze;
 12. neatlaidīgi mudina Eiropas Komisiju informēt Eiropas Parlamentu par jebkādiem pasākumiem, kurus tā veic šajā sakarībā, un atgūt nokavēto, savlaicīgi ieviešot šos politiskos risinājumus likumdošanas procesā;
 13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

Sarunas par ES un Moldovas asociācijas nolīgumu

P7_TA(2011)0385

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem Padomei, Komisijai un EĀDD par sarunām par Eiropas Savienības un Moldovas asociācijas nolīgumu (2011/2079(INI))

(2013/C 51 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā notiekošās sarunas starp ES un Moldovu par asociācijas nolīguma noslēgšanu,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 15. jūnija secinājumus par Moldovas Republiku, pieņemot sarunu direktīvas,
- ņemot vērā sarunu direktīvas par padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas izveidi ar Moldovas Republiku, kuras 2011. gada 20. jūnijā pieņēma Padome,
- ņemot vērā Eiropas Savienības un Moldovas Republikas 1994. gada 28. novembrī parakstīto Partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), kas stājās spēkā 1998. gada 1. jūlijā,
- ņemot vērā Protokolu pie PSN starp ES un Moldovu par Moldovas līdzdalību Kopienas programmās un aģentūrās,
- ņemot vērā ES un Moldovas Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) kopīgo rīcības plānu, kas nosaka stratēģiskos mērķus, kuru pamatā ir uzticība kopīgām vērtībām un politisko, ekonomisko un institucionālo reformu efektīva īstenošana,
- ņemot vērā ES un Moldovas 2010. gada 15. jūnijā uzsākto dialogu par vīzu režīmu un Eiropas Komisijas 2010. gada 16. decembra Vīzu režīma liberalizācijas rīcības plānu,
- ņemot vērā Kopīgo mobilitātes partnerības deklarāciju starp Eiropas Savienību un Moldovas Republiku,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2011. gada 25. maijā pieņemto Progresu ziņojumu par Moldovu,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par Eiropas Kaimiņattiecību politiku, kurus 2011. gada 20. jūnijā pieņēma Ārlietu padome,
- ņemot vērā 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu "Jauna atbilde uz mainīgo situāciju kaimiņvalstīs",
- ņemot vērā Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes 2009. gada 7. maija kopīgo deklarāciju,
- ņemot vērā 2010. gada 25. oktobrī pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus par Austrumu partnerību,
- ņemot vērā ES stratēģiju Donavas reģionam,
- ņemot vērā pirmo Austrumu partnerības Pilsoniskās savienības foruma koordinācijas komisijas ziņojumu,

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ņemot vērā Austrumu partnerības Pilsoniskās savienības foruma ieteikumus,
 - ņemot vērā savas iepriekšējās rezolūcijas par Moldovas Republiku, jo īpaši 2009. gada 7. maija rezolūciju par stāvokli Moldovas Republikā ⁽¹⁾ un 2010. gada 21. oktobra rezolūciju par Moldovas Republikā īstenotajām reformām un jaunākajiem notikumiem ⁽²⁾, kā arī ES un Moldovas Republikas Parlamentārās sadarbības komitejas ieteikumus,
 - ņemot vērā savu 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Melno jūru ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 90. panta 4. punktu un 48. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A7-0289/2011),
- A. tā kā Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) jaunā filozofija, kuras mērķis saskaņā ar principu "vairāk par vairāk" ir nodrošināt lielākas priekšrocības tām valstīm, kuras visefektīvāk pilda tajā noteiktās prasības, Moldovai paver iespējas kļūt par ES politikas attiecībā uz tās kaimiņvalstīm "veiksmes stāstu";
- B. tā kā Eiropas Savienība par savas Eiropas kaimiņattiecību politikas galveno aspektu ir noteikusi cilvēktiesības un demokrātiju;
- C. tā kā EKP jomā Austrumu partnerība ir radījusi nozīmīgu politisko ietvaru attiecību stiprināšanai, politiskās asociācijas paātrināšanai un ekonomiskās integrācijas veicināšanai ES un Moldovas starpā, kuras saista spēcīgas ģeogrāfiskās, vēsturiskās un kultūras saites, nodrošinot atbalstu politiskajām un sociālekonomiskajām reformām un sekmējot tuvināšanos ES;
- D. tā kā Austrumu partnerība stiprina daudzpusējās attiecības starp tajā iesaistītajām valstīm, veicina informācijas un pieredzes apmaiņu transformācijas, reformu un modernizācijas jautājumos, kā arī sniedz Eiropas Savienībai papildus instrumentus šo procesu atbalstam;
- E. tā kā Austrumu partnerība stiprina divpusējās attiecības ar jaunu asociācijas nolīgumu palīdzību, ņemot vērā partnervalsts īpašo situāciju un mērķus un tās spēju izpildīt nolīgumā paredzētās saistības;
- F. ņemot vērā to, ka cilvēku saskarsme ir pamats tam, lai sasniegtu Austrumu partnerības izvirzītos mērķus, un apzinoties, ka tas nav pilnībā iespējams bez vīzu režīma liberalizācijas;
- G. tā kā Moldovas Republika un citas Austrumu partnerības valstis vēl pirms citām kaimiņos esošām trešām valstīm varēs baudīt priekšrocības, ko sniedz ES piedāvājums attiecībā uz vīzu režīma liberalizāciju, gan laika izteiksmē, gan pēc būtības;

⁽¹⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 54. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0385.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0025.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- H. tā kā Moldovas aktīvai līdzdalībai un uzticībai kopīgām vērtībām un principiem, tostarp demokrātijas, tiesiskuma, labas pārvaldības un cilvēktiesību, tostarp minoritāšu tiesību, ievērošanas principam, ir būtiska nozīme, lai turpinātu procesu un gūtu panākumus sarunās un vēlāk arī asociācijas nolīguma īstenošanā, kas būtu jāpielāgo valsts vajadzībām un iespējām un kas būtiski ietekmēs tās attīstību;
- I. tā kā, stiprinot attiecības ar Moldovu, ES jāveicina stabilitāte un jāveido uzticība, tostarp aktīvi iesaistoties Piedņestras konflikta, kas ir iemesls stabilitātes trūkumam reģionā, savlaicīgā un ilgtspējīgā risināšanā;
- J. tā kā sarunas ar Moldovu par asociācijas nolīgumu un dialogs par vīzu režīmu nepārtraukti turpinās un šajā jomā līdz šim ir panākti labi rezultāti; tomēr tā kā sarunas par padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu (DCFTA) vēl nav sāktas,
1. saistībā ar notiekošajām sarunām par asociācijas nolīgumu sniedz Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) šādus ieteikumus:
- a) ES līdzdalību un notiekošās sarunas ar Moldovu balstīt uz argumentu, ka ES perspektīva, ieskaitot Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu, kam būtu jāiet roku rokā ar strukturālo reformu īstenošanu, ir gan vērtīgs stimuls reformu īstenošanā, gan arī vajadzīgs katalizators attiecībā uz valsts atbalstu šo reformu īstenošanā;
- b) attiecībās ar Moldovas Republiku ievērot principu "vairāk par vairāk" un diferenciācijas principu, balstoties uz Moldovas Republikas individuālajiem nopelniem un sasniegumiem pēdējo divu gadu laikā;
- c) atzinīgi novērtēt stabilo un progresīvo Moldovas sadarbību pašreizējās sarunās par asociācijas nolīgumu par dažādiem sadarbības elementiem, tostarp par ārpolitiku un drošības politiku, sadarbību enerģētikas nozarē, cilvēktiesībām un tirdzniecību, kā rezultātā sekmīgi un savlaicīgi tika slēgts vairums sarunu nodaļu;
- d) veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sarunas ar Moldovu turpinās tādā pašā vienmērīgā tempā kā līdz šim, un šai sakarībā uzlabot dialogu ar visām politiskajām partijām un sekmēt partiju savstarpējo dialogu Moldovā, ņemot vērā to, ka politiskā stabilitāte valstī ir būtiska reformu procesa turpināšanai;
- e) nodrošināt, ka asociācijas nolīgums ir visaptverošs un tālredzīgs pamats attiecību ar Moldovu turpmākai attīstībai nākamajos gados;
- f) izmantot dalībvalstu kopīgā un koordinētā atbalsta spēcīgo ietekmi, par piemēru ņemot Moldovas Republikas Draugu grupas darbību;
- g) pastiprināt centienus, lai atrisinātu Piedņestras konfliktu, un šai sakarībā paredzēt stingrāku un tiešāku līdzdalību Piedņestras konflikta politiska risinājuma meklēšanā, ievērojot Moldovas Republikas teritoriālās integritātes principu, kā arī pieņemt pasākumus uzticības stiprināšanai, tostarp rehabilitācijas programmu kopīgu definēšanu un pasākumus tiešu personisku kontaktu un tirdzniecības attiecību veicināšanai, ņemot vērā, ka Piedņestras reģionā faktiski nekāda konflikta nav;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- h) nodrošināt atbilstīgus resursus ES aktīvai līdzdalībai tā dēvētajās "5 + 2" sarunās, it īpaši ņemot vērā ES īpašā pārstāvja (EUSR) mandāta izbeigšanos;
- i) mudināt Krievijas Federāciju pieņemt konstruktīvākus un uz rezultātiem orientētus pasākumus ar mērķi turpināt sarunas un radīt apstākļus stabilam un visaptverošam konflikta risinājumam;
- j) nodrošināt, ka Piedņestras reģions kā Moldovas Republikas neatņemama sastāvdaļa tiek iekļauts asociācijas nolīguma un it īpaši DCFTA darbības jomā;
- k) veikt nepieciešamos pasākumus, lai atbalstītu Moldovu vīzu režīma liberalizācijas kritēriju izpildē, kam, vēlams, jānotiek pirms asociācijas nolīguma noslēgšanas;
- l) informēt Moldovas Republikas pilsoņus par asociācijas nolīgumu un Vīzu režīma liberalizācijas rīcības plānu, lai panāktu atbalstu iecerētajām reformām;
- m) nodrošināt, lai sarunas par padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu tiktu sāktas līdz 2011. gada beigām, un vienlaikus izvērtēt DCFTA ietekmi uz Moldovas ekonomiku, kā arī tās netiešo ietekmi uz sociālo jomu un vidi;
- n) atzinīgi novērtēt rīcības plāna pieņemšanu Eiropas Savienības sagatavoto pamatieteikumu par tirdzniecību īstenošanai un nekavējoties sākt sarunas ar Moldovu par to, lai padziļinātu un vispusīgo brīvās tirdzniecības zonu (DCFTA) iekļautu asociācijas nolīgumā kā neatņemamu tā daļu ar mērķi veicināt pilnīgu Moldovas un ES politisko un ekonomisko integrāciju un dot Moldovai iespēju piesaistīt ārvalstu ieguldījumus un kļūt produktīvākam, lai pārtrauktu valsts atkarību no ienākošajiem pārvedumiem un veiktu pāreju uz eksporta jomā konkurētspējīgu tirgus ekonomiku, tomēr atzīstot, ka Moldovai vispirms būtu jāparāda, ka tai ir pietiekama kapacitāte pieskaņot savas juridiskās un ekonomiskās struktūras prasībām attiecībā uz tirdzniecības integrēšanu ES;
- o) izstrādāt vērienīgu un taisnīgu sarunu programmu padziļinātajai un vispusīgajai brīvās tirdzniecības zonai (DFCTA), koncentrējoties uz šķēršļu novēršanu divpusējai tirdzniecībai un ieguldījumiem, proti, tiesisku un regulatīvu atšķirību novēršanu tehniskos, sanitāros un fitosanitāros standartos, un uz pārējiem uzdevumiem attiecībā uz Moldovas finanšu sistēmu un konkurences tiesībām; šajā sakarībā atzinīgi novērtēt progresu, ko Moldova jau ir sasniegusi uzņēmējdarbības tiesību, patērētāju aizsardzības, muitas, ekonomikas dialogu, finanšu pakalpojumu un publisko finanšu pārvaldības jomā un sadarbībā enerģētikas nozarē — jomās, kas jau ir iekļautas sarunās par asociācijas nolīgumu ar ES;
- p) sniegt lielu atbalstu Moldovai konkurētspējas veicināšanā, lai izmantotu priekšrocības, ko var sniegt DCFTA;
- q) uzsvērt, ka Moldovai nepieciešams veikt turpmākas iekšpolitiskās reformas, tādējādi nostiprinot savu uzņēmējdarbības un ieguldījumu vidi, un atrisināt iekšējos jautājumus, kas kavē ekonomikas un tirdzniecības attiecības ar ES, piemēram, ka valstij nav prezidenta un pastāv domstarpības par Piedņestru;
- r) turpināt saistībā ar atbalstu izdarīt spēcīgu spiedienu uz Moldovas iestādēm, lai tās īstenotu reformas un panāktu jūtamu progresu cīņā pret korupciju, kā arī panāktu progresu tiesu, prokuratūras un policijas dienestu reformas īstenošanā iedzīvotāju labā;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- s) palīdzēt Moldovas iestādēm, lai tās varētu efektīvi novērst sliktu izturēšanos un spīdzināšanu no tiesībsargājošo iestāžu puses;
- t) nolīgumā uzsvērt, cik būtiska nozīme ir tiesiskumam, labai pārvaldībai un korupcijas apkarošanai, un kā vienu no prioritātēm turpināt atbalstīt tiesu sistēmas reformu; darīt zināmu Moldovas valdībai, ka pilnīgi noteikti ir vēlams turpināt uzsāktu 2009. gada aprīļa notikumu pilnīgu, pārredzamu un neatkarīgu izmeklēšanu;
- u) iekļaut nolīgumā standarta nosacījumu izpildes klauzulas attiecībā uz cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu atbilstīgi augstākajiem starptautiskajiem un Eiropas standartiem, balstoties uz ES un Moldovas sarunām par cilvēktiesību jautājumiem un pilnībā ievērojot Eiropas Padomes un EDSO regulējumu, un aicināt Moldovas iestādes veicināt pie mazākumtautībām piederošo personu tiesību īstenošanu, ievērojot Eiropas Padomes Pamatkonvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un ES Pamattiesību hartu;
- v) aicināt Moldovas iestādes pieņemt visaptverošus un efektīvus diskriminācijas novēršanas tiesību aktus saskaņā ar un atbilstīgi ES tiesību aktiem un ES Pamattiesību hartai; tostarp šādos tiesību aktos jābūt arī noteikumiem, kas vērsti pret diskrimināciju dzimumorientācijas dēļ; atbalstīt izglītības programmu institucionalizēšanu, lai apkarotu neiecietību un diskrimināciju, kā arī atbalstīt pilsoniskās sabiedrības darbu savstarpējās cieņas un sapratnes veicināšanā un ģimenēs, kopienās, skolās un sociālajās aprindās valdošās neiecietības apkarošanā;
- w) nodrošināt, ka notiekošajās sarunās ar Moldovu prioritāte joprojām tiek piešķirta brīvu plašsaziņas līdzekļu vērtību sekmēšanai, un mudināt Moldovas iestādes stiprināt un atbalstīt neatkarīgus plašsaziņas līdzekļus, nodrošināt sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu neitralitāti un sekmēt plurālistisku plašsaziņas līdzekļu vidi, kas lēmumu pieņemšanas procesu padarīs pārredzamāku; aicināt Moldovas iestādes nodrošināt, ka visas kompetentās aģentūras, kas strādā plašsaziņas līdzekļu jomā, ievēro ES standartus attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu;
- x) aicināt Komisiju sniegt palīdzību jaunu plašsaziņas līdzekļu attīstības sektorā un nodrošināt tehnisko atbalstu platjoslas interneta attīstībai Moldovā;
- y) aicināt Moldovas iestādes demonstrēt lielāku apņemšanos attiecībā uz valsts līdzekļu pārredzamu administrēšanu un publiskā iepirkuma tiesību aktu uzlabošanu ar mērķi nodrošināt labu pārvaldību, plašāku pārskatatbildību, vienlīdzīgu piekļuvi un godīgu konkurenci;
- z) norādīt, ka Moldovai 2008. gadā piešķirtās autonomas tirdzniecības preferences ir pozitīvi ietekmējušas valsts eksportu, paužot nožēlu par to, ka preferenču izmantošanu kavēja abu iesaistīto pušu atšķirīgie standarti; ņemt vērā, ka Moldovai arī turpmāk jāveicina straujāka valsts saimnieciskā attīstība un Eiropas integrācija;
- aa) uzsvērt nepieciešamību pēc pārredzamas uzņēmējdarbības vides un pienācīgas reglamentējošo tiesību aktu reformas, lai tādējādi sekmētu tiešos ārvalstu ieguldījumus;
- ab) nolīgumā uzsvērt, cik būtiski ir ieviest un īstenot intelektuālā īpašuma tiesību aktus, ņemot vērā pašreizējo augsto pirātisma un viltošanas līmeni;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ac) papildināt konkrētos pasākumus, kas veikti balstoties uz Protokolu pie PSN starp ES un Moldovu par Moldovas līdzdalību Kopienas programmās un aģentūrās, kura noteikumi jāņem vērā, izstrādājot asociācijas nolīgumu;
- ad) izstrādājot asociācijas nolīgumu, ievērot augstākos vides standartus, cita starpā ņemot vērā Moldovas dalību Stratēģijā Donavas reģionam, un aicināt modernizēt lielās rūpnieciskās iekārtas, tostarp iekārtas, kas atrodas Dņestras labajā krastā; turpināt apsvērt, cik svarīga ir reģionālā sadarbība Melnās jūras reģionā un Moldovas Republikas aktīva līdzdalība šim reģionam paredzētajās ES politikās, tostarp galīgajā ES Stratēģijā attiecībā uz Melno jūru;
- ae) ņemot vērā ekonomikas attīstības nozīmi, ko var nodrošināt dzelzceļa satiksmes atjaunošana starp Kišiņevu un Tiraspoli, izvērtēt, kādi papildu pasākumi jāveic, lai uzlabotu pasažieru pārvadājumus un nodrošinātu vienmērīgus preču pārvadājumus cauri valsts teritorijai, un vai ES Robežu palīdzības misija Moldovā un Ukrainā (EUBAM) vēl var sniegt kādu palīdzību;
- af) turpināt atbalstīt Moldovas un Ukrainas robežas demarkāciju visā pilnībā un izvērtēt EUBAM mandāta pagarināšanas iespēju, jo tas drīzumā beigsies;
- ag) nodrošināt, ka Moldovas iestādes veic konkrētus pasākumus kontrabandas apkarošanai valsts teritorijā;
- ah) atbalstīt plašāku reformu enerģētikas nozarē ar mērķi uzlabot Moldovas Republikas energoapgādes drošību, jo īpaši veicinot enerģijas taupīšanu, energoefektivitāti un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu, dažādojot infrastruktūru un Moldovas Republikai piedaloties ES reģionālajos projektos, kā arī samazināt enerģijas izmaksas, kas rada augstu inflāciju;
- ai) palīdzēt Moldovas iestādēm to centienos savienot Moldovas energosistēmu ar kontinentālās Eiropas savstarpēji savienoto elektrības tīklu;
- aj) veicināt un atbalstīt Moldovas iestāžu centienus nodrošināt to 34,5 % iedzīvotāju vajadzības, kuri dzīvo absolūtas vai galējas nabadzības apstākļos; sniegt ES palīdzību Moldovai, šai situācijai jāpievērš lielāka uzmanība un attiecīgi jāpielāgo ES programmu mērķi;
- ak) nodrošināt, ka ekonomikas atveseļošanās atspoguļojas jaunu darba vietu izveidē un ka Moldovas Republika turpina virzīties uz ES standartu, piemēram, nediskriminācijas, veselības un darba drošības standartu, ievērošanu nodarbinātības jomā;
- al) uzsvērt Moldovas iestādēm, ka jāveic gaisa satiksmes pakalpojumu liberalizācija, kas būtiski ietekmēs Moldovas iedzīvotāju mobilitāti;
- am) vērst uzmanību uz pozitīvajām daudzvalstu ierosmēm, kas veiktas kā daļa no Austrumu partnerības, jo īpaši uz visaptverošo iestāžu darbības uzlabošanas programmu un muitas sadarbības pasākumiem;
- an) sniegt pietiekamu finansiālo un tehnisko atbalstu Moldovai, lai nodrošinātu tās spēju izpildīt saistības, kas izriet no sarunām par asociācijas nolīgumu un tā pilnīgas īstenošanas, turpinot piedāvāt visaptverošas iestāžu darba uzlabošanas programmas un nodrošinot, ka šis mērķis tiek ņemts vērā ES finansēšanas programmās;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ao) palielināt ES atbalstu un zināšanu sniegšanu pilsoniskās sabiedrības organizācijām Moldovā, lai tās varētu nodrošināt reformu un valdības uzņemto saistību izpildes iekšējo uzraudzību un uzlabot pārskatatbildību šajā jomā;
 - ap) noteikt skaidrus kritērijus attiecībā uz asociācijas nolīguma īstenošanu un paredzēt uzraudzības mehānismus, tostarp prasību regulāri sniegt ziņojumus Eiropas Parlamentam;
 - aq) aicināt ES Augsta līmeņa konsultantu grupu jautājumos par Moldovu regulāri ziņot Eiropas Parlamentam par tās aktivitātēm;
 - ar) turpināt sekmēt padziļinātu sadarbību ar Austrumu partnerības valstīm un to starpā, kā arī regulāri informēt Eiropas Parlamentu par šīs sadarbības gaitu;
 - as) apspriesties ar Eiropas Parlamentu par noteikumiem par parlamentāro sadarbību;
 - at) aicināt ES pārrunu grupu turpināt labu sadarbību ar Eiropas Parlamentu, pastāvīgi informējot par progresu saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu, kurā noteikts, ka Eiropas Parlamentu nekavējoties un pilnībā informē visos procedūras posmos;
2. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem nosūtīt Padomei, EĀDD un Komisijai, un informēšanas nolūkā Moldovas Republikai.

Stāvoklis Lībijā

P7_TA(2011)0386

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par stāvokli Lībijā

(2013/C 51 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2011. gada 26. februāra Rezolūciju Nr. 1970/2011 un 2011. gada 17. marta Rezolūciju Nr. 1973/2011,
- ņemot vērā to, ka 2011. gada 22. februārī tika pārtrauktas sarunas par ES un Lībijas pamatnolīgumu,
- ņemot vērā 2011. gada 18. jūlijā pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus par Lībiju,
- ņemot vērā Starptautiskās kontaktgrupas konferenci, kas notika 2011. gada 1. septembrī Parīzē,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Lībiju, jo īpaši 2011. gada 10. marta rezolūciju ⁽¹⁾, un 2011. gada 20. janvāra ieteikumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 13. septembra paziņojumu par Lībiju,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0095.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0020.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- A. tā kā pēc sešu mēnešu ilgām kaujām, kurās cietuši vairāki tūkstoši personu un kuru dēļ plašumā ir vērsušās humanitārās vajadzības un ciešanas, Kadafi režīms ir beidzis pastāvēt un pagaidu valdība, ko vada Pārejas perioda nacionālā padome (NTC), gatavojas sākt darbu pie jaunas Lībijas veidošanas;
- B. tā kā pēc miermīlīgu demonstrāciju brutālas apspiešanas, tostarp liela mēroga un sistemātiskiem cilvēktiesību pārkāpumiem, un pēc Lībijas nespējas uzņemties atbildību saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem tika pieņemta ANO Drošības padomes Rezolūcija Nr. 1970 un Nr. 1973, lai aizsargātu Lībijas iedzīvotājus;
- C. tā kā tika izveidota to valstu koalīcija, kuras vēlējās īstenot ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1973; tā kā otrajā posmā šīs pilnvaras pārņēma NATO; tā kā NATO vadītā gaisa spēku operācija „Odyssey Dawn” turpināsies tik ilgi, cik būs nepieciešams, lai aizsargātu Lībijas civiliedzīvotājus;
- D. tā kā NTC būs vienlaikus gan jāapmierina valsts iedzīvotāju neatliekamās humanitārās vajadzības, jāpārtrauc vardarbība un jānodrošina tiesiskums, gan arī jāveic grūtais valstiskuma atjaunošanas darbs un jāveido funkcionējoša, demokrātiska valsts; tā kā NTC apņēmās ātri panākt demokrātisku leģitimitāti, izstrādājot konstitūciju un nekavējoties rīkojot brīvas un godīgas vēlēšanas;
- E. tā kā Starptautiskā Krimināltiesā 2011. gada 27. jūnijā izdeva Muamara Kadafi, viņa dēla Saifa al Islāma un izlūkošanas dienesta bijušā vadītāja Abdulaha al Sanusi apcietināšanas orderus saistībā ar iespējamām noziegumiem pret cilvēci, kas izdarīti kopš tautas sacelšanās sākuma;
- F. tā kā saskaņā ar ANO Cilvēktiesību padomes sniegto informāciju kopš apspiešanas sākuma Lībijā aptuveni 1 500 Lībijas bēgļu ir miruši, cenšoties šķērsot Vidusjūru, lai nokļūtu Eiropā;
- G. tā kā aptuveni 60 valstis un starptautiskās organizācijas piedalījās „Lībijas draugu” augstākā līmeņa sanāsmē, kas notika 2011. gada 1. septembrī Parīzē, lai koordinētu starptautiskos centienus atbalstīt Lībijas atjaunošanu;
- H. tā kā ES ir sniegusi humāno palīdzību vairāk nekā EUR 152 miljonu apmērā un tā kā Komisijas priekšsēdētāja vietniece / Savienības augstā pārstāve 2011. gada 22. maijā atvēra ES biroju Bengāzī ar mērķi izveidot kontaktus ar NTC un palīdzēt Lībijai sagatavoties demokrātiskā pārejas procesa nākamajam posmam; tā kā 2011. gada 31. augustā tika atvērts ES birojs Tripolē;
- I. tā kā ES ir ļoti ieinteresēta, lai Ziemeļāfrikā valdītu demokrātija, stabilitāte, pārticība un miers,
1. vēlas sagaidīt Lībijā sešus mēnešus ilgušā konflikta beigas un atzinīgi vērtē to, ka ir sabrucis 42 gadus ilga autokrātiskais režīms, kuru īstenoja Muamars Kadafi, kas bija atbildīgs par ilgstošajām un ārkārtīgajām Lībijas tautas ciešanām; uzteic Lībijas tautas drosmi un apņēmību un uzsver, ka pārejas procesa dzinējspēkam ir jābūt Lībijas tautas brīvības un suverenitātes centieniem, jo šā procesa veiksmīgu iznākumu var panākt tikai ar spēcīgu vietējo līdzdalību;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

2. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi izstrādāt patiesu, efektīvu un ticamu kopēju stratēģiju Lībijai un aicina ES dalībvalstis to īstenot, atturoties no vienpusējas rīcības vai iniciatīvām, kas varētu vājināt šo stratēģiju; aicina ES un dalībvalstis sniegt nedalītu atbalstu pārejas procesā, kam tagad jānotiek, lai saskaņoti veidotu brīvu, demokrātisku un pārtikušu Lībiju, nepieļaujot dublēšanos un cenšoties īstenot daudzpusēju pieeju;

3. pilnībā atbalsta NTC tās grūtajā darbā, veidojot jaunu valsti, kura pārstāvētu visus Lībijas iedzīvotājus; atzinīgi vērtē to, ka vairākas valstis nesen ir atzinušas NTC, un aicina visas ES dalībvalstis un starptautisko sabiedrību sekot šim piemēram; atzinīgi vērtē to, ka visi ANO Drošības padomes pastāvīgie locekļi, tostarp pavisam nesen pievienojusies Ķīna, ir atzinuši NTC par Lībijas likumīgo varas institūciju; mudina visas Āfrikas Savienības valstis atzīt NTC; aicina NTC pilnībā uzņemties atbildību par Lībijas iedzīvotāju drošību un labklājību, rīkoties pārdzīvē un pilnībā ievērot demokrātijas principus un starptautiskās humanitārās tiesības; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi, Padomi un Komisiju turpmāk stiprināt attiecības ar NTC un palīdzēt jaunajām Lībijas iestādēm izveidot vienotu, demokrātisku un plurālistisku Lībiju, kurā cilvēktiesības, pamatbrīvības un taisnīgums tiktu garantēti visiem šīs valsts pilsoņiem, kā arī viesstrādniekiem un bēgļiem;

4. uzsver, ka noziegumi pret cilvēci nedrīkst palikt nesodīti un ka Muamars Kādafi un viņa režīma līdzgaitnieki ir jāsauc pie atbildības un jātiesā par viņu izdarītajiem noziegumiem, ievērojot tiesiskas valsts principus; mudina NTC kaujiniekus atturēties no atriebības īstenošanas un nāves sodu izpildes bez tiesas; sagaida, ka Lībija tiesas procesu laikā nodrošinās taisnīgas tiesas starptautisko standartu pilnīgu ievērošanu, tostarp starptautiskajai novērošanai nepieciešamo pārredzamību un nāvēssoda nepiemērošanu gadījumā, ja Lībijā attiecīgās personas tiks sauktas pie atbildības ne tikai par tiem noziegumiem, par kuriem šīs personas apsūdz Starptautiskā Krimināltiesā, bet gan par visiem diktatūras laikā izdarītajiem noziegumiem;

5. mudina visas valstis, jo īpaši Lībijas kaimiņvalstis, sadarboties ar Lībijas jaunajām iestādēm un starptautiskajām tiesu varas iestādēm, proti, Starptautisko Krimināltiesu, lai nodrošinātu, ka Muamaru Kādafi un viņa tuvākos sabiedrotos sauc pie atbildības; atgādina, ka, piemēram, Nigēra un Burkinafaso ir Starptautiskās Krimināltiesas dalībnieces un tādēļ tām ir pienākums sadarboties ar tiesu un izdot tai Muamaru Kādafi un viņa radniekus, kuriem izvirzītas apsūdzības, ja viņi ierodas šo valstu teritorijā; pauž nožēlu par to, ka Gvineja-Bisava ir piedāvājusi Muamaram Kādafi patvērumu, atļaujot tur uzturēties un dzīvot, un brīdina, ka šāda rīcība neatbilst Gvinejas-Bisavas saistībām saskaņā ar Kotonū nolīgumu;

6. atzinīgi vērtē apņemšanos, ko pauda tās valstis un starptautiskās organizācijas, kuras piedalījās „Lībijas draugu” augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2011. gada 1. septembrī Parīzē, proti, nekavējoties darīt pieejamus USD 15 miljardus no iesaldētajiem Lībijas līdzekļiem; atzinīgi vērtē arī ES lēmumu atcelt 28 Lībijas vienībām, tostarp ostām, naftas uzņēmumiem un bankām, noteiktās sankcijas; aicina ES dalībvalstis censties panākt ANO Drošības padomes atļauju un atbrīvot vēl aizvien iesaldētos Lībijas līdzekļus, lai palīdzētu NTC nodrošināt pārvaldību, kas vajadzīga šajā pārejas periodā, un jo īpaši aicina dalībvalstis ievērot solījumus, kas tika izteikti Parīzes konferences laikā; prasa sākt starptautisku izmeklēšanu par to, kur varētu atrasties nozagtie līdzekļi un M. Kādafi ģimenes nauda, lai šos līdzekļus nogādātu atpakaļ Lībijā;

7. atzinīgi vērtē to, ka ES nekavējoties ieradās Tripolē tūlīt pēc pilsētas atbrīvošanas un ka šajā galvaspilsētā ir atvērts ES birojs; sagaida, ka pēc iespējas drīz tiks nokomplektēts šā biroja personāls, lai būtu iespējams turpināt svarīgo darbu, ko sācis ES birojs Bengāzī, veicināt ciešākas attiecības ar NTC un palīdzēt jaunajām Lībijas iestādēm risināt vissteidzamākās Lībijas iedzīvotāju vajadzības;

8. ierosina nekavējoties nosūtīt uz Lībiju Eiropas Parlamenta delegāciju, lai novērtētu stāvokli, paustu atbalstu un solidaritāti un sāktu dialogu ar NTC, pilsonisko sabiedrību un citiem nozīmīgākajiem procesa dalībniekiem uz vietas;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

9. uzsver, ka NTC pagaidu valdības uzticamība būs atkarīga no tās spējas risināt visaktuālākos jautājumus, vienlaikus radot apstākļus demokrātisku institūciju izveidei; aicina NTC sākt pēc iespējas pārredzamu un iekļaujošu procesu, iesaistot visas nozīmīgākās ieinteresētās personas no visiem Lībijas reģioniem, lai veidotu likumību un nacionālo vienprātību un tādējādi novērstu reģionālās, etniskās vai cilts piederības radītu šķelšanos, kas varētu izraisīt vardarbības turpināšanos; aicina NTC nodrošināt visu Lībijas sabiedrības pārstāvju līdzdalību un pārejas perioda laikā, kas vērsts uz demokratizāciju, palielināt sieviešu un mazākumtautību nozīmi, proti, veicinot viņu līdzdalību pilsoniskajā sabiedrībā un plašsaziņas līdzekļu, politisko partiju un visdažādāko tādu iestāžu darbībā, kuras pieņem lēmumus politikas un ekonomikas jomās;

10. norāda uz nesen organizācijas „Amnesty International” ziņojumu un aicina NTC kontrolēt un atbrūņot bruņotās grupas, pārtraukt cilvēktiesību pārkāpumus un izmeklēt zināmos kara noziegumus, lai nepieļautu pārkāpumu un pret darbības apburto loku; aicina jaunās iestādes nekavējoties nodot Tieslietu un cilvēktiesību ministrijas kontrolē visas apcietinājuma vietas un nodrošināt, lai apcietināšanu veiktu tikai oficiālās iestādes un lai visas apsūdzības beigtos ar taisnīgiem tiesas procesiem, kuros ir ievēroti starptautiskie standarti;

11. ņem vērā Tripolē teikto NTC priekšsēdētāja Mustafa Abdula Džalila uzrunu, kurā viņš paziņoja, ka Lībija būs moderna musulmaņu valsts un ka tas tiks ierakstīts konstitūcijā, kā arī viņš atzinīgi vērtēs sieviešu iesaistīšanos sabiedriskajā dzīvē; pauž cerību, ka NTC pildīs pienākumus un ievēros dotos solījumus veidot tolerantu, vienotu un demokrātisku Lībijas valsti, aizsargājot visu Lībijas iedzīvotāju, kā arī viesstrādnieku un ārvalstnieku vispārējās cilvēktiesības; aicina NTC aktīvi sekmēt sieviešu un jauniešu iesaistīšanu politiskajos procesos, kuru mērķis ir politisko partiju un demokrātisku iestāžu izveide;

12. prasa NTC nekavējoties iedibināt taisnīgumu un sākt nacionālās samierināšanas procesu; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi nosūtīt speciālistus un instruktorus starpniecības un dialoga jomā, lai viņi Lībijā palīdzētu NTC un citiem dalībniekiem;

13. uzsver, ka ir būtiski izmeklēt visus cilvēktiesību pārkāpumus neatkarīgi no tā, kas tos izdarījis; uzskata, ka šim pasākumam jābūt svarīgai samierināšanās procesa sastāvdaļai valstī, ko pārvalda paši Lībijas pilsoņi;

14. aicina NTC spēkus attieksmē pret karagūstekņiem, proti, atlikušajiem M. Kādafi spēkiem un algotņiem, ievērot starptautiskās humanitārās tiesības; mudina NTC nekavējoties atbrīvot viesstrādniekus no citām Āfrikas valstīm un melnādainos Lībijas iedzīvotājus, kuri tika patvaļīgi aizturēti, jo tikai uzskatīti par M. Kādafi algotņiem, un uzsākt neatkarīgu tiesas procesu pret tiem, kuri izdarījuši noziegumus;

15. aicina NTC aizsargāt mazākumtautību un mazāk aizsargātu sabiedrības grupu tiesības, tostarp vairāku tūkstošu Subsahāras Āfrikas migrantu tiesības, kuri saskaras ar diskrimināciju ādas krāsas dēļ, un nodrošināt to migrantu aizsardzību un pārvietošanu, kuri joprojām atrodas Starptautiskās Migrācijas organizācijas centros vai citās izveidotās nometnēs; šajā sakarībā aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi nodrošināt NTC ar Eiropas atbalstu starpniecības jomā, lai reaģētu uz šo ārkārtas situāciju, ievērojot cilvēktiesības un humanitāros standartus; aicina ES dalībvalstis un Komisiju palīdzēt pārvietot bēgļus, kuri, bēgot no konflikta, joprojām atrodas nometnēs pie Tunisijas un citām robežām un kuru atgriešanās Lībijā apdraudētu viņu dzīvību;

16. uzsver, ka Lībijas iedzīvotāji sāka revolūciju un turpināja iesākto ceļu; uzskata, ka Lībijas tautai ir jāņem par Lībijas nākotni, panākot pilnīgu Lībijas suverenitāti;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

17. uzsver, ka Apvienoto Nāciju Organizācijai būs nozīmīga koordinatores loma starptautiska atbalsta nodrošināšanā politisko pārmaiņu īstenošanai Lībijā un valsts atjaunošanai, kas ir saskaņā ar Parīzes konferencē paustajām Lībijas vēlmēm;

18. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi, Komisiju un ES dalībvalstis sniegt palīdzību, lai veiktu reformu Lībijas drošības jomā, tostarp policijā un bruņotajos spēkos, un atbruņotu, demobilizētu un reintegrētu bijušos kaujiniekus, kā arī sadarbībā ar kaimiņvalstīm stiprinātu robežkontroli un ieroču kontrabandas kontroli; īpaši pauž bažas par lielo ieroču apjomu, kas ir kaujinieku un civiliedzīvotāju rīcībā un apdraud iedzīvotāju dzīvību, jo īpaši tādas neaizsargātas grupas kā sievietes un bērni;

19. uzsver Lībijas konflikta veiksmīga atrisinājuma nozīmību visa reģiona un t. s. arābu pavasara kontekstā; mudina citus šā reģiona līderus mācīties no Lībijas pieredzes un rēķināties ar aizvien plašākajām sabiedriskajām kustībām, kas prasa tiesību un brīvību ievērošanu;

20. aicina NTC apņemties ievērot augstus pārredzamības standartus vietējās, stratēģiski svarīgās tautsaimniecības nozarēs, lai Lībijas dabas resursi sniegtu labumu visiem iedzīvotājiem;

21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, augstajai pārstāvei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārajai asamblejai, Āfrikas Savienībai, Arābu valstu līgai un Lībijas Pārejas perioda nacionālajai padomei.

Stāvoklis Sīrijā

P7_TA(2011)0387

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par situāciju Sīrijā

(2013/C 51 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju, jo īpaši 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par stāvokli Sīrijā, Jemenā un Bahreinā saistībā ar situāciju, kas izveidojusies arābu valstīs un Ziemeļāfrikā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2011. gada 19. augusta paziņojumu par situāciju Sīrijā un starptautiskās sabiedrības reakciju,
- ņemot vērā Padomes Lēmumu 2011/522/KĀDP, ar ko groza Padomes Lēmumu 2011/273/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, Padomes Lēmumu 2011/523/ES, ar ko daļēji aptur starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Sīrijas Arābu Republiku noslēgtā sadarbības nolīguma piemērošanu un Padomes 2011. gada 2. septembra Regulu (ES) Nr. 878/2011, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 442/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 8. un 31. jūlija, 1., 4., 18., 19., 23. un 30. augusta, kā arī 2. septembra paziņojumus par Sīriju,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 18. jūlija secinājumus par Sīriju,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0333.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Savienības augstās pārstāves 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs”,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2011. gada 3. augusta paziņojumu,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2011. gada 23. augusta rezolūciju par Sīrijas Arābu Republiku,
 - ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kam ir pievienojusies arī Sīrija,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā kopš 2011. gada marta, kad Sīrijā sākās miermīlīgo protestu apspiešana, un neraugoties uz to, ka 2011. gada 21. aprīlī valdība paziņoja par ārkārtas stāvokļa atcelšanu, šajā valstī dramatiski pieaug sistemātisku slepkavību skaits, notiek vardarbības un spīdzināšanas eskalācija, kā arī Sīrijas armija un drošības spēki turpina mērķtiecīgi slepkavot, spīdzināt un masveidā apcietināt cilvēkus; tā kā saskaņā ar ANO aplēsēm vairāk nekā 2 600 cilvēku ir zaudējuši dzīvību, vēl lielāks ir ievainoto skaits un tūkstošiem cilvēku atrodas apcietinājumā;
- B. tā kā ANO augsta pārstāvja faktu vākšanas misija 2011. gada 19. augustā atklāja pierādījumus par simtiem soda izpildes gadījumiem, uguns atklāšanu uz demonstrētājiem, snaiperu plaši izplatītu nolīgšanu, vērsties pret protestētājiem, dažāda vecuma cilvēku aizturēšanu un spīdzināšanu, par to, ka mazpilsētas un pilsētas bloķēja drošības spēki un tika izpostītas ūdens apgādes sistēmas;
- C. tā kā Sīrijas Arābu Republikas valdība ir apņēmusies īstenot demokrātiskās un sociālās reformas, taču nav veikusi to ieviešanai vajadzīgos pasākumus;
- D. tā kā vardarbības un pārvietošanas rezultātā aizvien vairāk pasliktinās daudzu Sīrijas iedzīvotāju humanitārais stāvoklis; tā kā Sīrijas kaimiņvalstis un starptautiskā sabiedrība pieliek ievērojamas pūles, cenšoties nepieļaut šīs humanitārās krīzes turpmāku padziļināšanos un eskalāciju;
- E. tā kā krīze Sīrijā apdraud stabilitāti un drošību visā Tuvo Austrumu reģionā;
- F. tā kā ES ir pieņēmusi jaunus ierobežojošus pasākumus pret Sīrijas režīmu, jo intensificējās brutālā kampaņa, kuru režīms vērs pret Sīrijas iedzīvotājiem, un tā kā ES apsver vēl vairāk paplašināt šo sankciju darbības jomu;
- G. tā kā nav parakstīts asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Sīrijas Arābu Republiku, no otras puses; tā kā šī nolīguma parakstīšana pēc Sīrijas lūguma tiek atlikta jau kopš 2009. gada oktobra; tā kā Padome nolēma neveikt turpmākus pasākumus šajā jomā, kā arī daļēji apturēt spēkā esošā sadarbības nolīguma piemērošanu;
- H. tā kā jaunās pieejas pamatā, kuru kā jaunu reakciju uz pārmaiņām kaimiņvalstīs ierosinājusi Eiropas Komisija un Savienības augstā pārstāve, ir abpusēja atbildība un kopīga apņemšanās ievērot universālās cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma vērtības,

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- I. tā kā ANO Cilvēktiesību padome 2011. gada 23. augustā pieņēma rezolūciju, kurā prasa nosūtīt uz Sīriju starptautisku neatkarīgu izmeklēšanas komisiju, lai izmeklētu cilvēktiesību pārkāpumus valstī, kurus iespējams varētu klasificēt kā noziegumus pret cilvēci;
1. asi nosoda spēka izmantošanas eskalāciju pret miermīlīgajiem protestētājiem un demokrātijas aktivistu, cilvēktiesību aizstāvju un žurnālistu brutālo un sistemātisko vajāšanu; pauž visdziļākās bažas par Sīrijas iestāžu īstenotiem smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp masu arestiem, nogalināšanu bez tiesas sprieduma, patvaļīgu aizturēšanu, pazušanas gadījumiem un spīdzināšanu;
2. izsaka visdziļāko līdzjūtību upuru ģimenēm un apliecina solidaritāti ar Sīrijas iedzīvotājiem viņu cīņā par savām tiesībām, apbrīno viņu drosmi un apņēmību un visnotaļ atbalsta centienus panākt pilnīgu tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un nodrošināt labākus ekonomiskos un sociālos apstākļus;
3. pauž savu atbalstu Padomes 2011. gada 18. jūlija secinājumiem, kuros teikts, ka, izvēloties represiju ceļu tā vietā, lai īstenotu paša solītās visaptverošās reformas, Sīrijas režīms liek apšaubīt savu legitimitāti, aicina prezidentu *Bashar al Assad* un viņa režīmu nekavējoties atkāpties no varas un iestājas pret nesodāmību;
4. atkārtoti prasa izbeigt miermīlīgu demonstrantu vardarbīgu apspiešanu un viņu ģimenes locekļu vajāšanu, atbrīvot apcietinātos protestu dalībniekus, politieslodzītos, cilvēktiesību aizstāvjus un žurnālistus, un nodrošināt iespēju brīvi iekļūt valstī starptautiskajām humānās palīdzības un cilvēktiesību organizācijām, kā arī starptautiskajiem plašsaziņas līdzekļiem; aicina Sīrijas varas iestādes pārtraukt vietējo un ārvalstu publikāciju cenzēšanu un izbeigt represīvo valdības kontroli pār laikrakstiem un citām publikācijām, kā arī atcelt ierobežojumus internetam un mobilo sakaru tīkliem;
5. atkārtoti prasa prasību pēc neatkarīgas, pārredzamas un efektīvas izmeklēšanas attiecībā uz Sīrijas drošības spēku veiktajām slepkavībām, apcietināšanu, patvaļīgu aizturēšanu, un iespējamiem piespiedu pazušanas, kā arī spīdzināšanas gadījumiem, lai nodrošinātu, ka šajos noziegumos vainīgie tiek saukti pie atbildības; šajā sakarā atzinīgi vērtē ANO Cilvēktiesību padomes nesen pieņemto rezolūciju, kurā prasīts nosūtīt uz Sīriju neatkarīgu starptautisku izmeklēšanas komisiju, lai tā izmeklētu visus pieņemumus par starptautisku cilvēktiesību pārkāpumiem no Sīrijas režīma puses kopš 2011. gada marta, lai noskaidrotu faktus par šiem noziegumiem un pārkāpumiem un noskaidrotu to apstākļus, noteiktu, kas ir par tiem atbildīgi un nodrošinātu, ka vainīgie tiek saukti pie atbildības;
6. vienlaikus aicina nekavējoties sākt patiesu, iekļaujošu politisko procesu, kurā būtu iesaistīti visi demokrātiskie politiskie dalībnieki un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, un kurš varētu kļūt par pamatu miermīlīgai un neatgriezeniskai Sīrijas pārejai uz demokrātiju; šajā sakarā atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2011. gada 3. augusta paziņojumu, kurā uzsvērts, ka vienīgais šīs Sīrijas krīzes risinājums ir iekļaujošs un pašu sīriešu vadīts politiskais process; aicina ANO Drošības padomes valstis, jo īpaši Krieviju un Ķīnu, rīkoties, lai pieņemtu rezolūciju, kurā tiktu nosodīts tas, ka Sīrijas režīms piemēro nāvējošu spēku un aicināts izbeigt tā piemērošanu, kā arī noteiktas sankcijas, ja šīs prasības netiek pildītas; atzīmē Arābu valstu līgas ģenerālsēkretāra tikšanos ar Sīrijas varas iestādēm un cer, ka tai sekos konkrēti rezultāti;
7. atzinīgi vērtē to, ka Padome 2011. gada 2. septembrī pieņēma jaunus ierobežojošus pasākumus pret Sīrijas režīmu, tostarp aizliedzot Sīrijas jēlnaftas importu uz ES, un piemērojot ceļošanas aizliegumu un līdzekļu iesaldēšanu vēl četrām personām no Sīrijas un trim struktūrām; tomēr aicina noteikt vēl arī citas sankcijas, kas vērstas pret režīmu, bet samazināt negatīvo ietekmi uz iedzīvotāju dzīves apstākļiem; aicina ES paust vienotu nostāju kontaktos ar Sīrijas varas iestādēm;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

8. atzinīgi vērtē humāno palīdzību, ko bēgļiem sniegušas Sīrijas kaimiņvalstis, jo īpaši Turcija; mudina ES un tās dalībvalstis arī turpmāk sadarboties ar ANO Drošības padomes valstīm, Sīrijas kaimiņvalstīm, Arābu valstu līgu, citiem starptautiskiem dalībniekiem un NVO, tā cenšoties nepieļaut iespēju, ka Sīrijā pašlaik esošā krīze, tostarp humanitārā krīze, pārņem arī citas šī reģiona daļas, kā arī nepieļaut humanitārās krīzes turpmāku padziļināšanos valstī;
9. atzinīgi vērtē Turcijas un Saūda Arābijas rīcību, nosodot Sīrijas režīmu; pauž nožēlu par to, ka Irāna joprojām atbalsta prezidenta *Al Assad* režīmu;
10. aicina augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieci, Padomi un Komisiju vēl vairāk veicināt un atbalstīt organizētu demokrātisku opozīcijas spēku attīstīšanos gan Sīrijā, gan ārpus tās;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam, ASV administrācijai un ASV Kongresam, Arābu valstu līgas ģenerālsēkretāram un Sīrijas Arābu Republikas valdībai un parlamentam.

Neatbilstības novēršana starp tiesību aktiem un realitāti korupcijas apkarošanas jomā

P7_TA(2011)0388

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par ES centieniem korupcijas apkarošanā

(2013/C 51 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 6. jūnija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai „Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā” (COM(2011)0308) un Komisijas Lēmumu (C(2011)3673), ar kuru izveido ES ziņošanas par korupciju mehānismu periodiska novērtējuma veikšanai („Ziņojums par korupcijas novēršanu ES”),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. panta 3. punktu un 83. panta 1. punktu un Stokholmas programmu — atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā,
- ņemot vērā tā 2010. gada 18. maija deklarāciju par Savienības centieniem korupcijas apkarošanā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Pamatlēmumu 2003/568/TI par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā ⁽²⁾,
- ņemot vērā ES Konvenciju, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par Eiropas Kopienas finansiālo interešu aizsardzību ⁽³⁾ un Protokolu, kas izstrādāts, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, un pievienots Konvencijai par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību ⁽⁴⁾, kuros krāpšana un korupcija atzīta par kriminālnoziedzumu, kas ietekmē ES finansiālās intereses,

⁽¹⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 62. lpp.⁽²⁾ OV L 192, 31.7.2003., 54. lpp.⁽³⁾ OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.⁽⁴⁾ OV C 313, 23.10.1996., 2. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ņemot vērā ES Konvenciju, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta c) apakšpunktu par cīņu pret korupciju, kurā iekļautas Eiropas Kopienu amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas ⁽¹⁾, un to, ka šajā konvencijā par kriminālnoziedzumu atzīta tāda krāpšana un korupcija, kas nav saistīta ar ES finansiālajām interesēm,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā korupcija ir īpaši smagu pārobežu noziegumu joma un tai bieži ir ietekme gan visā ES, gan ārpus tās robežām, un tā kā Eiropas Savienībai ir vispārējas tiesības rīkoties korupcijas apkarošanas politikas jomā;
- B. tā kā LESD 67. pantā ir paredzēts, ka ES ir pienākums nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību, tostarp īstenojot noziedzības novēršanu un apkarošanu un krimināltiesību normu tuvināšanu, un tā kā LESD 83. pantā korupcija minēta kā viena no īpaši smagiem noziegumiem ar pārobežu ietekmi;
- C. tā kā Stokholmas programmā (4.1. punktā) korupcija minēta kā viena no starptautiskiem apdraudējumiem, kas turpina apdraudēt ES iekšējo drošību un tādēļ ir jāparedz skaidri un visaptveroši atbildes pasākumi;
- D. tā kā no katriem pieciem ES iedzīvotājiem četri uzskata korupciju par nopietnu problēmu savā dalībvalstī (2009. gada Eiroparometra dati par eiropiešu attieksmi pret korupciju) un 88 % no atbildētājiem 2008. gada sabiedriskajā apspriešanā par Stokholmas programmu uzskatīja, ka ES ir jādara vairāk korupcijas apkarošanas jomā;
- E. tā kā tiek lēsts, ka korupcijas dēļ katru gadu tiek zaudēti EUR 120 miljoni gadā, kas veido vienu procentu no ES kopējā IKP (COM(2011)0308);
- F. tā kā korupcija ierobežo tiesiskumu, sekmē publisko līdzekļu kopumā un nodokļu maksātāju nodrošināto ES līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu, kropļo tirgu un ir veicinājusi pašreizējo ekonomikas krīzi;
- G. tā kā korupcija, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, krāpšana nodokļu jomā un citi ekonomiskie noziegumi traucē dalībvalstu ekonomikas atveseļošanos pēc ekonomikas un finanšu krīzes; tā kā koruptīvas prakses risks attiecībā uz plaša apmēra ierobežojumu atcelšanu un privatizāciju ir īpaši augsts un ir jānovērš visiem iespējamiem līdzekļiem;
- H. tā ka korupcija rada kaitējumu sociālajā jomā, jo organizētās noziedzības grupas to izmanto citu smagu noziegumu, piemēram, narkotiku un cilvēku tirdzniecības, pastrādāšanai (COM(2011)0308);
- I. tā kā ir vērojams vadītāju un lēmumu pieņēmēju politiskās gribas trūkums visu veidu korupcijas apkarošanai un tā kā tiesību aktus korupcijas apkarošanas jomā dažādās dalībvalstīs īsteno atšķirīgi un šī īstenošana kopumā nav pietiekama (COM(2011)0308);

⁽¹⁾ OV C 195, 25.06.1997., 2. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- J. tā kā trīs ES dalībvalstis nav ratificējušas Eiropas Padomes Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju, divpadsmit dalībvalstis nav ratificējušas tās papildu protokolu un septiņas nav ratificējušas Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju; tā kā trīs ES dalībvalstis vēl nav ratificējušas Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju un piecas dalībvalstis nav ratificējušas ESAO Konvenciju par kukuļdošanas novēršanu;
- K. tā kā korupcijas uztvere būtiski ierobežo dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, tādējādi ietekmējot sadarbību tieslietās un iekšlietās;
- L. tā kā tiesu iestāžu sadarbība pārrobežu korupcijas lietās joprojām ir sarežģīta un gausa;
- M. tā kā, ja netiks īstenoti steidzami un pienācīgi korupcijas apkarošanas pasākumi, tā var apdraudēt uzticību demokrātiskām institūcijām un vājināt politiskās vadības pārskatatbildību (COM(2011)0308);
- N. tā kā korupcija ir palīdzējusi noturēties pie varas daudziem diktatoriskiem režīmiem un ļāvusi tiem nopludināt ievērojamus naudas līdzekļus uz ārvalstu banku kontiem, tostarp uz Eiropas bankām; tā kā dalībvalstīm ir jāpastiprina centieni izsekot un iesaldēt zagtus ārvalstu aktīvus, lai tos varētu atdot likumīgajiem īpašniekiem,
1. atzinīgi vērtē Komisijas 2011. gada 6. jūnijā pieņemto korupcijas apkarošanas pasākumu kopumu ⁽¹⁾, kas ietver paziņojumu par korupcijas apkarošanu ES un lēmumu attiecībā uz ziņojumu par korupcijas novēršanu ES;
 2. aicina Komisiju tās drošības pasākumu darba kārtībā turpmākajiem gadiem korupcijas apkarošanu noteikt par prioritāti, tostarp attiecībā uz šai jomai paredzētajiem cilvēkresursiem;
 3. aicina Komisiju, izmantojot tās ziņošanas mehānismu, risināt svarīgo jautājumu par tiesību aktu korupcijas apkarošanas jomā efektīvu īstenošanu, kā arī preventīvām sankcijām, tostarp tām, ko paredz tiesībsardzības un tiesu iestādes;
 4. aicina Komisiju sekmēt ES tiesību aktu korupcijas apkarošanas jomā transponēšanu un īstenošanu, ieskaitot arī preventīvas sankcijas, un veikt pasākumus, lai veicinātu attiecīgo starptautisko un reģionālo korupcijas apkarošanas instrumentu transponēšanu un īstenošanu dalībvalstīs;
 5. aicina Komisiju, īstenojot ES ziņošanas par korupciju mehānismu, nodrošināt to, ka ekspertu grupā un izpētes korespondentu tīklā darbojas arī neatkarīgi eksperti, ka visiem ekspertiem ir pierādīta augsta līmeņa reputācija un specializētās zināšanas un ka ir pārstāvētas dažādas pilsoniskās sabiedrības organizācijas;
 6. aicina Komisiju apsvērt iespēju līdz 2013. gadam sagatavot korupcijas apkarošanas starpposma ziņojumus, ņemot vērā to, ka šis jautājums ir steidzami jārisina, jo daudzās dalībvalstīs patlaban ir vērojama ekonomikas krīze;

⁽¹⁾ Korupcijas apkarošanas tiesību aktu kopumā ir iekļauts paziņojums par korupcijas apkarošanu ES, lēmums, ar kuru izveido ES ziņošanas par korupciju mehānismu, ziņojums par Padomes Pamatlēmuma 2003/568/TI par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā īstenošanu un ziņojums par ES dalības nosacījumiem Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupā (GRECO).

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

7. aicina Komisiju rīkoties saskaņā ar LESD 83. panta 1. punktu, lai pieņemtu obligātos noteikumus par korupcijas definīciju un sankciju noteikšanu par to, ņemot vērā korupcijas pārrobežu ietekmi un izraisītās sekas iekšējā tirgū;
8. ar bažām norāda, ka dalībvalstis neīsteno Padomes Pamatlēmumu 2003/568/TI par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā; prasa, lai dalībvalstis transponētu un īstenotu šā pamatlēmuma noteikumus;
9. aicina Padomi un dalībvalstis pilnībā īstenot ES 1995. un 1997. gada konvencijas, kurās krāpšana un korupcija atzītas par kriminālpārkāpumiem;
10. ierosina Komisijai veikt turpmākus pasākumus ES mērogā, lai saskaņotu tiesību aktus par ziņotāju aizsardzību (tostarp aizsardzību no tiesas prāvām un kriminālapsūdzībām saistībā ar apmelošanu un neslavas celšanu) un materiālā stāvokļa nelikumīgas uzlabošanās atzīšanu par kriminālpārkāpumu;
11. aicina visas ES iestādes, kā arī ES aģentūras un dalībvalstis nodrošināt lielāku pārredzamību, izstrādājot rīcības kodeksus vai pilnveidojot spēkā esošos rīcības kodeksus un iestrādājot tajos vismaz skaidrus noteikumus par interešu konfliktu, kā arī veikt pasākumus, lai novērstu un apkarotu korupcijas izplatīšanos politikā un plašsaziņas līdzekļos, tostarp sekmējot finansēšanas un ieguldījumu veikšanas pārredzamību un uzraudzību;
12. aicina dalībvalstis paredzēt finanšu resursus un cilvēkresursus korupcijas apkarošanai; uzsver, ka dalībvalstīm, veicot ar korupciju saistītu noziegumu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ir jāsadarbojas ar Eiropolu, Eurojust un OLAF;
13. aicina Komisiju un Eurojust nodrošināt efektīvāku un ātrāku dokumentu un informācijas apmaiņu starp dalībvalstu tiesām pārrobežu korupcijas lietās;
14. aicina Padomi nodrošināt nepieciešamo politisko apņemību, kas patlaban trūkst dažās dalībvalstīs, lai apkarotu korupciju un īstenotu Komisijas pieņemtos pasākumus, kuri ietverti korupcijas apkarošanas pasākumu kopumā un plašākā tiesību aktu kopumā attiecībā uz likumīgo ekonomiku;
15. aicina Padomi un Komisiju padarīt efektīvāku dalībvalstu korupcijas apkarošanas kontaktpunktu pašreizējo tīklu un aicina Komisiju informēt Eiropas Parlamentu par minētā tīkla darbībām;
16. aicina Padomi un dalībvalstis ratificēt un pilnībā īstenot ESAO Konvenciju par ārvalstu valsts amatpersonu uzpirkšanas apkarošanu starptautiskās uzņēmējdarbības darījumos; uzsver, ka ārvalstu ierēdņu uzpirkšana negatīvi ietekmē ES politiku pamattiesību, vides un attīstības jomā;
17. mudina Komisiju paātrināt tās darbu, lai spētu izpildīt ziņošanas pienākumus saskaņā ar ANO Konvenciju par cīņu pret korupciju;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

18. uzskata, ka korupcijas apkarošanai vajadzīga lielāka finanšu darījumu pārredzamība, jo īpaši attiecībā uz darījumiem, kuri saistīti ar tā saucamajām ārzonām ES un citur pasaulē;
19. aicina Padomi kopīgi ar Komisiju izstrādāt nolīgumus ar trešām valstīm (jo īpaši tā saucamajām ārzonām), lai paredzētu informācijas apmaiņu ar šīm valstīm par banku kontiem un finanšu darījumiem, kuri saistīti ar ES iedzīvotājiem un uzņēmumiem;
20. aicina Komisiju, īstenojot plānoto nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas direktīvas reformu, par svarīgāko jautājumu izvirzīt cīņu ar anonīmiem pastkastēs uzņēmumiem jurisdikcijās, kas praktizē informācijas neizpaušanu, tādējādi sekmējot kriminālas izcelsmes finanšu plūsmas;
21. mudina Komisiju nodrošināt ziņošanas par korupciju mehānisma stingru politisku koordināciju saskaņā ar jauno krāpšanas apkarošanas stratēģiju un likumdošanas iniciatīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu, kas veido plašāku pasākumu kopumu likumīgas ekonomikas aizsardzībai;
22. aicina Komisiju ik gadu ziņot Eiropas Parlamentam par ES korupcijas apkarošanas politikas īstenošanu un iesniegt, kad vien tas ir lietderīgi, starpposma ziņojumus par konkrētām problēmām attiecībā uz cīņu ar korupciju ES;
23. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Bads Austrumāfrikā

P7_TA(2011)0389

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par badu Austrumāfrikā

(2013/C 51 E/19)

Eiropas Parlaments

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Āfrikas raga valstīm,
- ņemot vērā augstās pārstāves Catherine Ashton 2011. gada 24. augusta paziņojumu par ES reakciju uz badu Āfrikas raga valstīs,
- ņemot vērā 2011. gada 25. augusta Adisabebas apņemšanās konferences rezultātus,
- ņemot vērā ANO Tūkstošgades attīstības mērķus,
- ņemot vērā ANO Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūciju par pārtikas cenu pieaugumu ⁽¹⁾,
- ANO ģenerālsekretāra īpašā juridisko lietu padomnieka Jack Lang ziņojumu par pirātismu Somālijas piekrastē,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0071.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ņemot vērā Vadlīnijas pārejas perioda noslēgšanai Somālijā, kuras 2011. gada 6. septembrī pieņēma Somālijas pārejas perioda federālā valdība, Puntlandes un Galmudūgas reģionālās administrācijas un *Ahlu Sunna Wal Jama'a* kustība;
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā ir miruši desmitiem tūkstoši cilvēku, 750 000 cilvēku draud bada nāve un 13,3 miljoniem cilvēku Somālijā, Etiopijā, Eritrejā, Kenijā un Džibutijā ir steidzami nepieciešama pārtikas palīdzība, jo tie piedzīvo visļauņāko badu iepriekšējos 60 gados;
- B. tā kā atsevišķās vietās nepietiekama uztura rādītāji ir vairāk nekā trīs reizes lielāki par kritisko līmeni un tā kā tika paredzēts, ka situācija Āfrikas raga valstīs pasliktināsies, pirms tā uzlabosies, prognozējot, ka vissliktākā situācija izveidosies 2011. gada oktobrī un ka uzlabojumu nevar gaidīt ātrāk par 2012. gada sākumu;
- C. tā kā badu šajā reģionā pastiprina tādi faktori kā konflikti, ierobežoti resursi, klimata pārmaiņas, liels iedzīvotāju skaita pieaugums, infrastruktūras trūkums, izkropļoti tirdzniecības modeļi un augstas preču cenas;
- D. tā kā Somālija ir cietusi visvairāk — vairāk nekā puse no tās iedzīvotājiem ir atkarīga no pārtikas palīdzības, valsts iekšienē uz citu vietu ir devušies 1,4 miljoni cilvēku, un ANO Bērnu fonds (*UNICEF*) ziņo, ka Somālijas dienvidu daļā šobrīd vairāk nekā 780 000 bērnu cieš no nepietiekama uztura;
- E. tā kā humanitārais stāvoklis Somālijā ir pasliktinājies 20 gadus ilgā konflikta rezultātā starp karojošiem grupējumiem; tā kā islāmistu kaujinieku grupa *Al-Shabab* kontrolē daudzas bada pārņemtās teritorijas un ir piespiedusi rietumvalstu palīdzības aģentūras pamest šīs teritorijas, nopietni kaitējot centieniem sniegt palīdzību;
- F. tā kā Eritrejas valdība ir skaidri atteikusies no pārtikas un citas humānās palīdzības saviem iedzīvotājiem;
- G. tā kā vairāk nekā 860 000 Somālijas iedzīvotāju drošības, pārtikas un ūdens meklējumos ir devušies bēgļu gaitās uz kaimiņvalstīm, jo īpaši Keniju un Etiopiju, un Dadābas bēgļu nometni Kenijā ir pārpildījuši vairāk nekā 420 000 cilvēku;
- H. tā kā Dadābas bēgļu nometne pašreiz ir vislielākā bēgļu nometne pasaulē un tā kā šajā nometnē ir apmetušies 440 000 cilvēku, kaut gan tajā bija paredzēts uzņemt 90 000, un tā kā humanitārā situācija nometnēs pasliktinās ar katru dienu, uzliesmojot epidēmijām, piemēram, holērai un masalām, kā arī ir reģistrēti vairāki izvarošanas gadījumi;
- I. tā kā 80 % bēgļu ir sievietes un bērni, no kuriem daudzi ir saskārušies ar seksuālu vardarbību un iebiedēšanu vai nu ceļā uz bēgļu nometnēm vai pašās nometnēs;
- J. tā kā likumības un kārtības trūkuma rezultātā piekrastē Indijas okeāna ir palielinājies pirātisms, nopietni pārtraucot piegādes uz šo reģionu un no tā, un ar ES jūras spēku operāciju *EUNAVOR* ir bijis iespējams tikai atturēt un apturēt pirātismu, nevis atrisināt problēmas patiesos iemeslus;
- K. tā kā ES 2011. gadā humānajai palīdzībai ir piešķirusi 158 miljonu EUR, dalībvalstis arī ir piešķirušas 440 miljonus EUR, papildus vairāk nekā EUR 680 miljoniem, ko reģionam līdz 2013. gadam sniedz kā ilgtermiņa atbalstu lauksaimniecības, lauku attīstības un pārtikas nodrošinājuma jomās;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- L. tā kā Āfrikas Savienības valstu vadītāji humānās palīdzības operācijai ir apsolijuši piešķirt vairāk nekā 350 miljonus ASV dolāru;
- M. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi nekavējoties palielināt ārkārtas palīdzību, lai risinātu humanitārās vajadzības un novērstu turpmāku situācijas pasliktināšanos; tā kā ANO ir paziņojusi, ka turpmākajos sešos mēnešos Pasaules pārtikas programmas (WFP) operācijām Džibutijā, Etiopijā, Kenijā un Somālijā saistībā ar badu kopā vēl ir vajadzīgi 190 miljoni ASV dolāru;
- N. tā kā Āfrikas raga valstu zemju platību aizvien lielāka pārņemšana (galvenokārt to dara ārvalstu ieguldītāji) ir tās nedrošo lauksaimniecības un pārtikas sistēmu padarījusi vēl neaizsargātāku, nespējot nodrošināt solītās priekšrocības — darba vietas, pārtiku un ekonomisko attīstību;
- O. tā kā klimata pārmaiņas ir būtiski ietekmējušas ražību reģionā, kas kopā ar globālās ekonomikas lejupslīdi un augošajām pārtikas un degvielas cenām ir kavējis samazināt nabadzību un sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus;
- P. tā kā Pasaules Bankas 2011. gada augustā publicētajā ziņojumā par pārtikas cenām ir norādīts, ka augstas un nestabilas pārtikas cenas apdraud jaunattīstības valstu nabadzīgākos iedzīvotājus un ir viens no ārkārtas situāciju Āfrikas raga valstīs izraisošiem faktoriem;
- Q. tā kā šo riska mazināšanas instrumentu pieaugusi likviditāte un pieejamība ir saistīta ar augstām cenām un cenu lielu svārstīgumu pamatā esošajos skaidras naudas tirgos un tā kā regulatoriem ir grūtāk iegūt šo tirgu pilnu pārskatu, jo ievērojami liels šo darījumu skaits tiek veikts ārpus biržas;
1. pauz visdziļāko līdzjūtību par bojāgājušajiem un ciešanām reģionā; prasa piešķirt lielāku ES atbalstu bada smagāk skartajām teritorijām, lai sniegtu pārtikas palīdzību, veselības aprūpi, tīru ūdeni un sanitāros piederumus visneaizsargātākajām personām;
 2. aicina visas reģiona varas iestādes un grupējumus saskaņā ar starptautiskajiem humanitāro tiesību un cilvēktiesību aktiem ļaut humānās palīdzības organizācijām piekļūt visiem, kam nepieciešama to palīdzība, un jebkādos apstākļos aizsargāt civilos iedzīvotājus, īpaši sievietes un bērnus; prasa izveidot humānās palīdzības koridorus, kas jāatver, lai nogādātu pārtiku un palīdzību cietušajos reģionos dziļāk valsts iekšienē;
 3. pieprasa, lai visas puses nekavējoties pārtrauktu vardarbību pret civiliedzīvotājiem, it īpaši sievietēm un bērniem, un saukt vainīgos pie atbildības, kā arī nodrošināt palīdzības pieejamību un ļaut visiem cilvēkiem, kas bēg no konfliktiem un sausuma, brīvi pārvietoties; asi nosoda islāmistu militārā grupējuma *al-Shabab* lomu un to, ka tas kavē humānās palīdzības organizācijām un Pasaules pārtikas programmai (WFP) sniegt pārtikas palīdzību; atgādina visām reģiona valstīm par nepieciešamību bēgļiem sniegt palīdzību un aizsardzību saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem;
 4. aicina starptautisko sabiedrību vairāk mobilizēties, jo tai būtu jādubulto savi centieni, lai risinātu šo ārkārtas situāciju nolūkā apmierināt pieaugošās cilvēku vajadzības un novērst situācijas turpmāku pasliktināšanos, paturot prātā, ka pieejamais finansējums ir nepietiekams;
 5. uzsver nepieciešamību kontrolēt palīdzības sniegšanu, atrodot uzticamus partnerus uz vietas, tostarp atbalsta aģentūras, kas jau veiksmīgi darbojas, un vietējo kopienu vadītājus, un, nodrošināt labāku koordināciju, kā arī labāku piegādes organizēšanu, tādējādi novēršot palīdzības piegāžu jebkādu novirzīšanos un izlaupīšanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

6. aicina Komisiju steidzami uzlabot pāreju no ES humānās palīdzības uz attīstības palīdzību, jo sausuma krīze Āfrikas raga valstīs skaidri parāda, ka gadiem ilgajai ārkārtas palīdzībai sausuma skartajos reģionos nav sekojusi pietiekami efektīva ilgtermiņa attīstības politika, it īpaši attiecībā uz lauksaimniecību; aicina Komisiju un ES dalībvalstis atbalstīt Austrumāfrikas valstu projektus par novēršanas spēju, agrās brīdināšanas sistēmām bada un sausuma gadījumā;

7. atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības solījumus palīdzēt humānās palīdzības operācijai, tostarp AMISOM miera uzturēšanas misijai; tomēr pauž nožēlu, ka līdz šim Somālijā ir izvietoti tikai 9 000 no 20 000 apsītajiem Āfrikas Savienības miera uzturēšanas karavīriem;

8. uzsver, ka badu Āfrikas raga valstīs kopumā un jo īpaši Somālijā varēs pārvarēt tikai tad, ja gan vietējie pārstāvji, gan starptautiskā sabiedrība pievērsīsies pamatā esošo politisko, ekonomisko, vides un drošības problēmu risināšanai; aicina izstrādāt tādu ES stratēģiju reģionam, kurā būtu iekļauti politiskie mērķi, un norādot, kā dažādi humānās palīdzības, attīstības, drošības un militārie pasākumi atbilst cits citam un ir savstarpēji saistīti;

9. aicina augsto pārstāvi un priekšsēdētāja vietnieci kritiski novērtēt Džibutijas miera procesu; uzsver, ka ir nepieciešams visos līmeņos iesaistīt visus cilvēkus, kurus skar konflikts Somālijā, tostarp pilsonisko sabiedrību un sieviešu organizācijas; mudina noteikt nacionālās samierināšanās režīmu, lai uzsāktu valsts atjaunošanu;

10. atzinīgi vērtē ES un dalībvalstu solījumus; tomēr atgādina, ka ANO joprojām trūkst 1 miljards ASV dolāru, lai sniegtu nepieciešamo ārkārtas palīdzību; mudina starptautisko sabiedrību ievērot savas saistības, piegādāt pārtikas palīdzību un uzlabot higiēnas apstākļus uz vietas;

11. prasa procentuāli lielāku daļu no ES oficiālās attīstības palīdzības novirzīt lauksaimnieciskajai ražošanai un atbalstam lopkopjiem jaunattīstības valstīs, lai palielinātu nodrošinātību ar pārtiku; šajā sakarībā mudina starptautisko sabiedrību izdarīt ilgtermiņa ieguldījumus lauksaimniecībā, kas šajā reģionā ir galvenais pārtikas un ienākumu avots, un noturīgas infrastruktūras izveidē, kā arī nodrošināt sīkzemniekiem piekļuvi zemes platībām, tādējādi veicinot vietējo tirgu un ik dienu Āfrikas raga valstu iedzīvotājiem nodrošinot pietiekamu pārtiku;

12. prasa, lai informācija par pārtikas rezervēm un krājumiem un par to, kā starptautiskajā mērogā veidojas cenas, būtu pārredzamāka, kvalitatīvāka un aktuālāka;

13. pieprasa, lai dalībvalstis nodrošina, ka finanšu iestādes, kas ir iesaistītas spekulācijās pārtikas un lauksaimniecības preču tirgos, izbeigtu spekulatīvās darbības, kas palielina pārtikas cenas un padara tās svārstīgas, un lai par svarīgāku uzskatītu nabadzības un cilvēku ciešanu novēršanu Āfrikas raga un visās jaunattīstības valstīs, nevis pelņu vai ienākumus no spekulācijām ar pārtikas cenām;

14. mudina šīs finanšu iestādes savus korporatīvi sociālos pienākumus uztvert nopietni un pieņemt iekšējos noteikumus, lai nodrošinātu, ka ar tiem tiek ierobežotas to darbības pārtikas un lauksaimniecības preču tirgos, apkalpojot tikai reālās ekonomikas uzņēmumus, kuriem ir jānodrošinās pret risku.

15. aicina G20 valstis aktīvāk strādāt pie visu pasauli aptverošas reglamentācijas, lai novērstu ļaunprātīgu spekulāciju un koordinētu preventīvo mehānismu izveidi nolūkā mazināt globālo pārtikas cenu pārmērīgas svārstības; uzsver, ka G20 ir jāiesaista pārējās valstis, lai panāktu vispārēju saskaņotību;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

16. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par grozījumiem attiecībā uz Finanšu instrumentu tirgu direktīvu (2004/39/EK) un Tirgus ļaunprātīgas izmantošanas direktīvu (2003/6/EK), lai nepieļautu ļaunprātīgas spekulācijas;
17. uzsver, ka Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādei ir jābūt galvenajai struktūrai, kas uzrauga preču tirgus; apstiprina, ka šai iestādei vajadzētu būt modrai, piemērojot regulēšanas līdzekļus, lai novērstu manipulācijas un ļaunprātību pārtikas un lauksaimniecības preču tirgos;
18. aicina Komisiju atjaunināt zemes politikas vadlīnijas attiecībā uz zemes sagrābšanu, lai nodrošinātu to atbilstību Pārtikas nodrošinātības komitejas izstrādātajām vadlīnijām par atbildīgu zemes un mežu apsaimniekošanu, kā arī zivsaimniecības pārvaldību, un piešķirtu šim aspektam lielāku vērību, īstenojot attīstības sadarbības programmas, tirdzniecības politiku un Komisijai iesaistoties daudzpusējās finanšu iestādēs, piemēram, Pasaules Bankā un Starptautiskajā Valūtas fondā;
19. aicina Komisiju un valdības šajā reģionā novērtēt lauksaimniecības zemju iegādes pašreizējo ietekmi uz nabadzību laukos un bada skartajās teritorijās; lūdz Komisiju iekļaut jautājumu par zemes platību sagrābšanu tās politiskajā dialogā ar jaunattīstības valstīm, uzlabot ziņojumu sagatavošanu un uzraudzības īstenošanu attiecībā uz plaša apjoma zemes iegādi un atbalstīt jaunattīstības valstis lēmumu pieņemšanā par ieguldījumiem;
20. prasa ievērojamas pūles veltīt tam, lai ES attīstības politikā pārliecinošāk iekļautu pielāgošanos klimata pārmaiņām; aicina ES ievērojami palielināt šādu finansējumu, kas tiek piešķirts papildus oficiālajai attīstības palīdzībai, aicina drīzumā paredzētajā 17. Klimata pārmaiņu konventā apliecināt drosmīgu līderību, lai labāk īstenotu politiku attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām, un pastiprināt noturīgas attīstības politikas starptautisko pārvaldību;
21. aicina ANO, Komisiju un augsto pārstāvi un priekšsēdētāja vietnieci veikt pasākumus attiecībā uz toksisko atkritumu nelikumīgu izgāšanu Somālijas ūdeņos un ieviest politiku, lai novērstu iespējamo veselības apdraudējumu iedzīvotājiem;
22. pauž bažas saistībā ar nesenajiem ziņojumiem par oficiālās attīstības palīdzības nepareizu izmantošanu, lai Etiopijā veiktu politisku apspiešanu; aicina ES un dalībvalstis nodrošināt, lai palīdzība tiktu izmantota tikai nabadzības mazināšanai un tas notiktu ar atbildības sajūtu un pārredzami, pilnībā izmantojot Kotonū nolīguma cilvēktiesību klauzulu;
23. aicina Komisiju ES attīstības politikā lielāku uzmanību pievērst lopkopju jautājumam, jo tie nodrošina saimnieciskās darbības ievērojamu daļu un proteīna ražošanu reģionā; uzskata, ka nepieciešams steidzīgi organizēt dialogu ar vietējām varas iestādēm, lai aizsargātu lopkopju dzīvesveidu, atzīstot, ka viņu nomadu dzīve ir labi pielāgota sausām teritorijām, kurās valdošie apstākļi nepieļauj apmešanos konkrētā vietā;
24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ANO Drošības padomei un ģenerālsekretāram, Āfrikas Savienības institūcijām, Starpvaldību attīstības iestādes valstu valdībām un parlamentiem, Panāfrikas parlamentam, ĀKK un ES Parlamentārajai asamblejai, G20 prezidentūrai un ES dalībvalstu valdībām.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

ES nostāja un saistības pirms ANO augsta līmeņa sanāksmes par nelipīgu slimību profilaksi un kontroli.

P7_TA(2011)0390

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Eiropas Savienības nostāju un apņemšanos, gatavojoties Apvienoto Nāciju Organizācijas augsta līmeņa sanāksmei par neinfekcijas slimību novēršanu un kontroli

(2013/C 51 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas (PVO) 2008.–2013. gada Rīcības plānu par pasaules mēroga stratēģiju neinfekcijas slimību novēršanai un kontrolei ⁽¹⁾,
- ņemot vērā PVO 2006. gada 11. septembra rezolūciju par neinfekcijas slimību novēršanu un kontroli PVO Eiropas reģionā ⁽²⁾,
- ņemot vērā ANO 2010. gada oktobra rezolūciju Nr. 64/265 par neinfekcijas slimību novēršanu un kontroli ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada aprīlī pieņemto Maskavas deklarāciju par veselīgu dzīvesveidu un neinfekcijas slimību kontroli ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Pasaules Veselības asamblejas 2011. gada maija rezolūciju par neinfekcijas slimībām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra ziņojumu par neinfekcijas slimību novēršanu un kontroli ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā PVO 2008. gada ziņojumu par elpošanas orgānu hronisko slimību vispārējo uzraudzību, novēršanu un kontroli ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parmas deklarāciju un Saistību aktu, ko PVO Eiropas reģiona dalībvalstis pieņēma 2011. gada martā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā PVO 2011. gada Astūrijas deklarāciju ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2006. gada novembrī pieņemto Eiropas hartu par cīņu pret aptaukošanos ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 168. un 179. pantu,

⁽¹⁾ http://whqlibdoc.who.int/publications/2009/9789241597418_eng.pdf

⁽²⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/77575/RC56_eres02.pdf

⁽³⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/265&Lang=E

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/president/65/issues/moscow_declaration_en.pdf

⁽⁵⁾ http://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA64/A64_R11-en.pdf

⁽⁶⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/66/83&Lang=E

⁽⁷⁾ <http://www.who.int/gard/publications/GARD%20Book%202007.pdf>

⁽⁸⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0011/78608/E93618.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/2011/asturiasdeclaration.php>

⁽¹⁰⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0009/87462/E89567.pdf

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. pantu,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 1. februāra rezolūciju par veselīga uztura un fiziskās aktivitātes veicināšanu — liekā svara, aptaukošanās un hronisko slimību profilakse Eiropas mērogā ⁽¹⁾ un 2008. gada 25. septembra rezolūciju par Balto grāmatu attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par rīcību sirds un asinsvadu slimību apkarošanai ⁽³⁾, 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par cīņu pret vēzi paplašinātajā Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾ un 2006. gada 27. aprīļa deklarāciju par diabētu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 4. septembra rezolūciju par termiņa vidusposma pārskatu Eiropas rīcības plānam vides un veselības aizsardzības jomā periodam no 2004. līdz 2010. gadam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmumu Nr. 1600/2002/EK, ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 11. novembra rezolūciju par demogrāfiskajām problēmām un paaudžu solidaritāti ⁽⁸⁾ un 2011. gada 8. marta rezolūciju par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā ES ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 6. maija rezolūciju par Komisijas paziņojumu par vēža apkarošanu — Eiropas partnerība ⁽¹⁰⁾ un Komisijas balto grāmatu — „Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 2. jūnija lēmumu 2004/513/EK par PVO Pamatkonvencijas par smēķēšanas kontroli noslēgšanu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada secinājumus secinājumus par sirds veselības veicināšanu ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Lēmumu Nr. 1350/2007/EK, ar ko izveido otro Kopienas rīcības programmu veselības aizsardzības jomā (2008.–2013. gadam) ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK attiecībā uz Eiropas Kopienas septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. gads) ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 7. decembra secinājumus „Inovatīvas pieejas hroniskām slimībām sabiedrības veselības un veselības aprūpes sistēmās” ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ OV C 250 E, 25.10.2007., 93. lpp.

⁽²⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 97. lpp.

⁽³⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 561. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 247 E, 15.10.2009., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 296 E, 6.12.2006., 273. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 83. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0400.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0081.

⁽¹⁰⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 95. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 81 E 15.3.2011., 115. lpp.

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2004:213:0008:0024:EN:PDF>

⁽¹³⁾ www.consilium.europa.eu/uedocs/NewsWord/en/lisa/80729.doc

⁽¹⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:en:PDF>

⁽¹⁵⁾ <http://cordis.europa.eu/documents/documentlibrary/90798681EN6.pdf>

⁽¹⁶⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/118282.pdf

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ņemot vērā Padomes 2006. gada 22. jūnija secinājumus par Eiropas Savienības veselības aizsardzības sistēmu kopīgām vērtībām un 2011. gada 6. jūnija secinājumus „Ceļā uz modernām, elastīgām un ilgtspējīgām veselības aprūpes sistēmām” ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 10. maija secinājumus par ES lomu pasaules veselībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar ar PVO datiem 86 % nāves gadījumu Eiropā izraisa neinfekcijas slimības (NIS);
- B. tā kā četras izplatītākās NIS ir sirds un asinsvadu slimības, elpošanas orgānu slimības, vēzis un cukurslimība; tā kā nedrīkst atstāt novārtā arī citas zināmās NIS;
- C. tā kā sirds un asinsvadu slimības ir visbiežāk izplatītais nāves cēlonis, un no šīm slimībām katru gadu pasaulē mirst vairāk nekā 2 miljoni cilvēku; tā kā izplatītākās sirds un asinsvadu slimības ir koronārā sirds slimība un infarkts, no kurām mirst vairāk nekā trešā daļa slimnieku (t.i., 741 000), un tikai nedomā vairāk kā ceturtdaļa slimnieku (t.i., 508 000) mirst no visām pārējām sirds un asinsvadu slimībām;
- D. tā kā vēzis ir otrais lielākais nāves cēlonis, kas skar ap 3–4 % iedzīvotāju un ap 10–15 % vecu cilvēku; tā kā katru gadu ap 2,45 miljoniem cilvēku ES tiek diagnosticēts vēzis un 1,23 miljoni mirst no šīs slimības; tā kā Eiropā ik gadu par 1 % palielinās bērnu saslimstība ar vēzi;
- E. tā kā tādas novēršamas hroniskas elpošanas orgānu slimības kā astma un hroniskā obstruktīvā plaušu slimība (HOPS) apgrūtina dzīvi miljoniem cilvēku Eiropā;
- F. tā kā nepastāv Eiropas mēroga stratēģija vai iniciatīva, kas visaptveroši pievērstos cukurslimībai (1. un 2. tipa), lai gan aprēķini liecina, ka tā skar vairāk nekā 32 miljonus ES iedzīvotāju, un apmēram tikpat daudz iedzīvotāju cieš no glikozes tolerances izmaiņām, un pastāv ļoti liela varbūtība, ka šīs izmaiņas var novest pie cukurslimības; tā kā sagaidāms, ka saistībā ar aptaukošanās epidēmiju, Eiropas iedzīvotāju novecošanos un citiem faktoriem, kuri vēl ir jānosaka un par kuriem ir jāveic plašāki pētījumi, šis skaitlis līdz 2030. gadam varētu palielināties par 16 %;
- G. tā kā četri riska faktori, kas kopā izraisa lielāko daļu no hroniskajām NIS, ir tabakas patēriņš, nelīdzsvarots uzturs, alkohola lietošana un nepietiekama fiziska aktivitāte un tā kā vides piesārņotāju iedarbība ir piektais svarīgākais vērā ņemamais faktors;
- H. tā kā tabakas patēriņš ir galvenais cēlonis nāves gadījumiem, kurus varētu novērst, un tabaka nogalina katru otro ilglaicīgo smēķētāju;
- I. tā kā alkohola lietošana, nelīdzsvarots uzturs, vides piesārņojums un fizisko aktivitāšu nepietiekamība var ievērojami palielināt risku saslimt ar konkrētām sirds un asinsvadu slimību, vēža un cukurslimības formām;
- J. tā kā aizvien biežāk tiek uzskatīts, ka fiziskajai aktivitātei ir liela nozīme NIS novēršanā;

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/122395.pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/114352.pdf

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- K. tā kā septiņi priekšlaicīgas nāves iemesli (augsts asinsspiediens, augsts holesterīna līmenis, augsts ķermeņa masas indekss, nepietiekama augļu un dārzeņu lietošana uzturā, fizisko nodarbību trūkums, pārmērīgs alkohola patēriņš, smēķēšana) ir saistīti ar uztura un fizisko aktivitāšu ieradumiem;
- L. tā kā lielāko daļu hronisko NIS var novērst, jo īpaši samazinot tādus būtiskākos riska faktorus kā smēķēšana, nelīdzsvarots uzturs, nepietiekama fiziskā aktivitāte, alkohola patēriņš un dažu ķīmisko vielu ietekme; tā kā iedarbīga vides politika, tostarp spēkā esošo tiesību aktu un standartu ievērošana, var būtiski uzlabot novēršanas pasākumus;
- M. tā kā, izstrādājot profilakses un agrīnās diagnosticēšanas stratēģijas, būtu jāņem vērā arī papildu faktori, tādi kā vecums, dzimums, iedzimtība vai psiholoģiskais stāvoklis, tostarp aptaukošanās;
- N. tā kā lielākajai daļai NIS ir vienādi simptomi, piemēram, hroniskas sāpes un garīgās veselības traucējumi, kas tieši ietekmē slimniekus un viņu dzīves kvalitāti, un šie simptomi būtu jānovērš, izmantojot vispārēju horizontālu pieeju, tādējādi uzlabojot veselības aizsardzības sistēmas izmaksu lietderību šo slimību ārstēšanā;
- O. tā kā slimību novēršanas iespējas netiek pilnībā izmantotas, lai gan ir pierādīts, ka NIS novēršanas stratēģijas valsts mērogā rada izmaksu ietaupījumus;
- P. tā kā ārstēšanai tērē 97 % no veselības aizsardzības izdevumiem, bet tikai 3 % iegulda profilakses pasākumos, un tā kā NIS ārstēšanas un pārvaldības izmaksas ļoti strauji pieaug, jo arvien pieejamāka kļūst diagnosticēšana un ārstēšana;
- Q. tā kā PVO NIS pieaugumu uzskata par epidēmiju un lēš, ka līdz 2030. gadam šī epidēmija prasīs 52 miljonus cilvēku dzīvības;
- R. tā kā Pasaules Ekonomikas foruma un Hārvardas Sabiedrības veselības skolas (*Harvard School of Public Health*) publicētie aprēķini liecina, ka pasaules ekonomika laikposmā no 2005. līdz 2030. gadam NIS dēļ nesaražos produkciju 25 triljonu euro apmērā;
- S. tā kā NIS varētu aizkavēt stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu un atņemt cilvēkiem tiesības dzīvot veselīgu un ražīgu dzīvi;
- T. tā kā ES ir izšķiroša nozīme globālo veselības problēmu drīzākā atrisināšanā, tostarp ar veselību un NIS saistīto Tūkstošgades attīstības mērķu jomā, kā minēts Padomes secinājumos par ES lomu pasaules veselībā;
- U. tā kā atsevišķi NIS faktori neapšaubāmi ir saistīti ar globālām problēmām, piemēram, ar kā vides piesārņojumu, un tāpēc tie ir jārisina globālā mērogā; tā kā citus aspektus atbilstīgi subsidiaritātes principam var risināt valsts vai reģionālā mērogā;
- V. tā kā pirmsdzemdību apstākļi, tostarp piesārņotas vides iedarbība, atstāj paliekošu ietekmi uz daudziem veselības un labklājības aspektiem, jo īpaši radot risku saslimt ar elpošanas orgānu slimībām, un rada lielāku varbūtību cilvēkiem saslimt ar vēzi un cukurslimību;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- W. tā kā, lai gan mūsdienās cilvēki vidēji dzīvo ilgāk un veselīgāk nekā iepriekšējās paaudzes, ES saistībā ar sabiedrības novecošanos un jaunu parādību, proti, gados ļoti vecu cilvēku skaita pieaugumu ārkārtīgi strauji pieaug hronisku slimību skaits un tādu gadījumu skaits, kad cilvēki vienlaicīgi slimo ar vairākām slimībām, un attiecīgi tiek apdraudēta vai arī arvien vairāk apgrūtināta valsts veselības aprūpes sistēmu ilgtspējība;
- X. tā kā veselību būtiski ietekmē arī sociālie un ekonomiskie faktori, un veselības aprūpes līmenis atšķiras ne tikai starp dalībvalstīm, bet arī pašās dalībvalstīs tas ir atšķirīgs;
- Y. tā kā aprēķini liecina, ka līdz 2020. gadam Eiropā trūks apmēram viens miljons veselības aprūpes darbinieku, tostarp ārstu, medmāsu, zobārstu, farmaceitu un fizioterapeitu;
- Z. tā kā ir skaidri jānorāda, ka sociālie un vides faktori ietekmē veselību, piemēram, gaisa piesārņojums telpās katru gadu izraisa 1,6 miljonu cilvēku nāvi, un Eiropā tas ir galvenais apkārtējās vides drauds veselībai, kas ievērojami samazina paredzamo dzīves ilgumu un ražīgumu;
- AA. tā kā Eiropas iedzīvotāji ir norūpējušies par vides iespējamo ietekmi uz viņu veselību, jo īpaši paužot bažas par bīstamu ķīmisku vielu varbūtējo iedarbību, savukārt, piemēram, katru gadu 27 dalībvalstu ES no sirds un asinsvadu, kā arī elpošanas orgānu slimībām, ko izraisījis piesārņojums ar smalkām daļiņām, mirst 455 000 cilvēku,
1. prasa Komisijai un ES dalībvalstīm uzņemties uzņemties stingras politiskas saistības, kurās ņemtu vērā NIS globālās epidēmijas nopietnību un smagumu;
 2. mudina ES atbalstīt vērienīgu mērķi samazināt novēršamo NIS izraisīto nāves gadījumu skaitu, piemēram, PVO mērķi līdz 2025. gadam valstīs samazināt mirstību par 25 % salīdzinājumā ar 2010. gada rādītājiem;
 3. aicina ES un dalībvalstis apstiprināt šādas būtiskākās saistības un iekļaut tās 2011. gada septembrī rīkotās ANO augsta līmeņa sanāksmes par NIS politiskajā paziņojumā:
- līdz 2025. gadam samazināt ar novēršamajām NIS saistīto mirstību par 25 %, kā to ierosina PVO;
- īstenot rentablus un izmaksas ietaupošus intervences pasākumus, tostarp paātrināti īstenot PVO Pamatkonvenciju par tabakas kontroli, uzlabot piekļuvi veselīgam uzturam un veicinot to, ietverot pasākumus ar mērķi samazināt sāls, cukura, piesātināto tauku un transtaukskābju patēriņu, efektīvi cīnīties pret pārmērīgu alkohola lietošanu, uzlabot piekļuvi fiziskām aktivitātēm un veicināt tās, kā arī samazināt visu iedzīvotāju pakļaušanu vides piesārņojumam, tostarp endokrīnās sistēmas noārdītājiem un citiem vides piesārņotājiem;
- uzraudzīt ar NIS saistītās mirstības tendences un kopīgos NIS riska faktoros;
- izstrādāt pasaules un valsts mēroga pārskatbildības mehānismus, ko piemērot visām nozīmīgākajām iesaistītajām personām;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- 2012. gadā izveidot augsta līmeņa partnerību, kas palīdzētu īstenot šos ieteikumus, un 2014. gadā organizēt augsta līmeņa sanāksmi, kurā analizētu uzņemto saistību izpildes rādītājus;
4. aicina ES un tās dalībvalstis aktīvi īstenot šo augsta līmeņa sanāksmē pieņemto politisko deklarāciju, iesaistot visas attiecīgās ES aģentūras un iestādes, lai risinātu ar NIS saistītās problēmas;
5. aicina ES un dalībvalstis palielināt četru izplatītāko NIS, t.i., sirds un asinsvadu slimību, elpošanas orgānu slimību, vēža un cukurslimības primāro profilaksi, pētniecību, agrīno diagnosticēšanu un pārvaldību, neatstājot novārtā arī citas izplatītas NIS, tādas kā garīgās un neiroloģiskās saslimšanas, tostarp Alzheimer slimību; uzsver, cik svarīgi ir agrīni noteikt personas, kuras varētu saslimt ar šīm slimībām vai nomirt no tām vai kurām ir ģenētiska nosliece, hroniskas un smagas saslimšanas un apdraudējumi, kas var pasliktināt saslimšanas ar NIS gaitu;
6. uzsver vajadzību ilgtermiņā īstenot integrētu un holistisku uz pacientu orientētu pieeju, ietverot slimību profilaksi un veselības veicināšanu, agrīnas diagnosticēšanas uzraudzību un izglītību, kā arī sabiedrības izpratnes veicināšanas kampaņas par riska faktoriem, priekšnosacījumiem un neveselīgu dzīvesveidu (tabakas patēriņš, nepilnvērtīgs uzturs, fizisko aktivitāšu trūkums un alkohola lietošana) un slimnīcās un sabiedrībai sniegtās aprūpes koordinēšanu;
7. prasa, lai jau agrīnā dzīves posmā tiktu īstenotas NIS profilakses stratēģijas; uzsver vajadzību skolās izglītēt par veselīga uztura un fizisko nodarbību ieradumiem; norāda, ka kopumā ir jābūt pieejamiem pietiekami lieliem līdzekļiem šādai izglītošanai;
8. norāda, ka strauji un pilnībā ir jāīsteno politikas nostādnes, kas ietver ar NIS saistītos uzvedības, sociālos, ekonomiskos un vides faktorus, nolūkā nodrošināt pēc iespējas iedarbīgu šo slimību ārstēšanu, vienlaikus uzlabojot dzīves kvalitāti un vienlīdzību veselības aprūpē;
9. atzīst, ka uzmanība, kas šobrīd vairāk ir veltīta smagu hronisku slimības gadījumu aprūpes modeļiem, daudz lielākā mērā ir jāpievērš cilvēkiem, kuriem neinfekcijas saslimšanas ir tikai sākotnējā stadijā, par galamērķi uzskatot ne tikai šo slimību pārvaldību, bet arī ar hroniskām saslimšanām sirgstošu cilvēku nākotnes izredzes; vienlaikus uzsver paliatīvās aprūpes nozīmi;
10. atzinīgi vērtē iepriekšējo ES prezidentūru likto uzsvaru uz hronisko NIS profilaksi un kontroli, tostarp Spānijas prezidentūras izraudzīto prioritāti — sirds un asinsvadu slimības, kā arī Polijas prezidentūras konferences „Bērnu hroniskās elpošanas orgānu slimības” un „Veselības solidaritāte — novērst atšķirības ES dalībvalstu veselības aizsardzības līmeņos”;
11. mudina izstrādāt skaidrus protokolus un uz pieredzi balstītas pamatnostādnes visizplatītākajām NIS, lai nodrošinātu, ka visi veselības aprūpes darbinieki, tostarp speciālisti, primārās aprūpes ārsti un medmāsas, kas specializējas kādā konkrētā nozarē, atbilstīgi aprūpē un pārvalda pacientus;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

12. uzsver, ka visos līmeņos ir jāveic pētījumi un izglītojoši pasākumi par hroniskajām slimībām, jo īpaši par četrām izplatītākajām NIS (sirds un asinsvadu slimības, elpošanas orgānu slimības, vēzis un cukurslimība), neatstājot novārtā arī citas izplatītas NIS, kā arī par riska faktoru samazināšanu, sabiedrības veselības aizsardzības intervences pasākumiem kopumā un piesārņojuma avotu ietekmi uz veselību, par pētniecības prioritāti nosakot starpdisciplīnu sadarbību NIS jomā reģionos un valstīs, kurās ir pietiekami līdzekļi;

13. neatlaidīgi mudina dalībvalstis ievērot ES gaisa kvalitātes standartus un īstenot PVO ieteiktās gaisa kvalitātes pamatnostādnes ārpus telpām un telpās, kā arī 2010. gada Parmas deklarāciju un Apmēšanās aktu, kurā minēta vajadzība novērst klimata pārmaiņu ietekmi uz veselību;

14. uzsver, ka nekavējoties un efektīvi ir jāpārskata Tabakas izstrādājumu direktīva;

15. uzsver, ka nolūkā īstenot ar NIS saistītos mērķus un novērst sabiedrības veselības, sociālās un ekonomiskās problēmas ES un dalībvalstīm ir svarīgi visās attiecīgajās likumdošanas un politikas jomās, jo īpaši vides, pārtikas un patērētāju politikā, padziļināti integrēt profilaksi un riska faktoru samazināšanu;

16. atzīst, ka atbilstīgi LESD 168. pantam par darbībām veselības aizsardzības jomā atbildīgas galvenokārt ir dalībvalstis, bet uzsver, cik svarīgi ir, ievērojot ES Padomes ieteikumu un sadarbojoties ar atbilstīgajām ieinteresētajām personām, tostarp pacientiem un veselības aizsardzības speciālistiem, kā arī ņemot vērā dzimumu īpatnības, izstrādāt hroniskām NIS paredzētu ES stratēģiju, kurā katrai no četrām izplatītākajām NIS (sirds un asinsvadu slimības, elpošanas orgānu slimības, vēzis un cukurslimība) būtu atsevišķa iedaļa;

17. aicina dalībvalstis līdz 2013. gadam izstrādāt NIS valsts plānus, jo īpaši attiecībā uz četrām izplatītākajām NIS (sirds un asinsvadu slimības, elpošanas orgānu slimības, vēzis un cukurslimība), piešķirot līdzekļus, kas būtu samērīgi ar NIS slogu, un izstrādāt vispārējus augsta līmeņa koordinēšanas mehānismus rīcībai NIS jomā;

18. norāda, ka NIS valsts plānu īstenošana, apvienojumā ar efektīvākiem NIS un riska faktoru (tādu kā priekšnosacījumi un hroniskas un smagas slimības) profilakses, diagnosticēšanas un pārvaldības pasākumiem varētu ievērojami samazināt NIS radīto slogu un tādējādi dot ieguldījumu valsts veselības aizsardzības sistēmu ilgtspējības saglabāšanā;

19. aicina Komisiju pastāvīgi uzraudzīt Eiropas Savienībā panākto progresu un ziņot par to, kā dalībvalstis īsteno savus NIS valsts plānus, jo īpaši attiecībā uz četrām izplatītākajām NIS, galveno uzmanību pievēršot profilaksei, agrīnai diagnosticēšanai, slimības pārvaldībai un pētniecībai;

20. aicina dalībvalstis rīkoties, lai palielinātu apmācītā un veselības aizsardzības sistēmās pašlaik nodarbinātā personāla skaitu nolūkā sekmīgāk risināt NIS radīto slogu;

21. uzsver vajadzību būt vienotiem un rast saskaņotu pieeju gan ANO politiskajai deklarācijai, gan pašreizējām ES Padomes un Komisijas darbībām, t. i., Pārdomu procesam par hroniskajām slimībām;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

22. prasa Komisijai apsvērt un izvērtēt iespēju pagarināt Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (ESPKC) pilnvaras, lai tā atbildības lokā iekļautu arī NIS, un izmantot šo centru datu vākšanai un NIS veltītu ieteikumu sagatavošanai, tādējādi sniedzot politikas veidotājiem, zinātniekiem un ārstiem zināšanas par vislabāko praksi un plašāku informāciju par NIS;
23. uzsver, ka prioritāte ir jāpiešķir centralizētai datu vākšanai, lai iegūtu salīdzināmus datus, kas ļaus labāk plānot un sagatavot ieteikumus ES līmenī;
24. prasa līdz 2014. gadam visaptveroši pārskatīt to, kā tiek īstenota ANO politiskā deklarācija;
25. aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka ANO 2011. gada 19.–20. septembra sanākumi apmeklē delegācija, kas iesniegs vērienīgu un saskaņotu ES nostāju;
26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ES vēstniekam ANO, ANO ģenerālsēkretāram un PVO ģenerāldirektoram.

Eiropas Savienības politiskā nostāja Starptautiskās Telekomunikāciju savienības 2012. gada Pasaules radiosakaru konferencē

P7_TA(2011)0391

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Eiropas Savienības politisko nostāju ITU 2012. gada Pasaules radiosakaru konferencē (PRK-12)

(2013/C 51 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 6. aprīļa paziņojumu COM(2011)0180 par Eiropas Savienības politisko nostāju ITU 2012. gada Pasaules radiosakaru konferencē (PRK-12),
- ņemot vērā ITU PRK-12 darba kārtību,
- ņemot vērā stratēģijā „Eiropa 2020” iekļauto Eiropas digitalizācijas programmu,
- ņemot vērā Radiofrekvenču spektra politikas grupas (RSPG) atzinumu par kopējās politikas mērķiem PRK-12 konferencei,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2011. gada 11. maijā pieņemto nostāju par radiofrekvenču spektra politikas programmu (RSPP) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas padomes 2011. gada 27. maija secinājumus par PRK-12,
- ņemot vērā 8.a panta 4. punktu un 9. panta 1. punktu 2009. gada 25. novembra Direktīvā 2009/140/EK ar ko izdara grozījumus 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0220.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2012. gada konference noslēgsies ar grozījumu pieņemšanu *ITU* noteikumos par radiosakariem;
- B. tā kā ES dalībvalstis nodrošina, lai starptautiskie nolīgumi, kuros tās ir līgumslēdzējas puses saistībā ar *ITU*, tiktu saskaņoti ar spēkā esošiem ES tiesību aktiem, jo īpaši ar attiecīgiem noteikumiem un principiem ES reglamentētajos noteikumos elektronisko komunikāciju jomā;
- C. tā kā radiofrekvenču spektrs ir ierobežots sabiedriska resurss, kas ir ārkārtīgi svarīgs arvien vairāk nozarēm;
- D. tā kā Eiropas digitalizācijas programmā ir uzsvērts, ka bezvadu platjoslas un komunikāciju pakalpojumi ir īpaši svarīgi dzinējspēki izaugsmei un Eiropas konkurētspējas nodrošināšanai pasaules līmenī;
- E. tā kā Eiropā tikai tad būs iespējams pilnībā izmantot digitālās ekonomikas iespējas, ja tiks izveidots labi strādājošs iekšējais digitālais tirgus ar Eiropas mērogā līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem;
- F. tā kā pasaules un Eiropas mērogā saskaņota papildu spektra atbrīvošana ir svarīgs veids, lai mazinātu jaudas ierobežojumus mobilo sakaru tīklos un veicinātu jaunus pakalpojumus un ekonomikas izaugsmi;
- G. tā kā viena no galvenajām tēmām šajā konferencē ir radiofrekvenču spektra pieejamība un jo īpaši saistībā ar digitālo dividendi 800 MHz joslā;
- H. tā kā arī daudzas citas tēmas ir saistītas ar ES politiku (informācijas sabiedrība, transports, kosmosa politika, *Galileo*, iekšējais tirgus, vide, audiovizuālā politika, pētniecība u.c.);
- I. tā kā ikvienā PRK tiek noteikta darba kārtība nākamajai konferencē,
1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu un piekrīt analīzei par to, cik svarīga ir PRK–12 ietekme uz ES politikas jomām;
2. uzskata, ka daudzpusējās sarunās ES ir jāpauž vienots viedoklis, lai veicinātu savas intereses un radītu pasaules mēroga sinerģiju un apjomradītus ietaupījumus spektra izmantošanā; tādēļ mudina dalībvalstis pilnībā atbalstīt šos politikas virzienus un aktīvi veicināt un aizsargāt tos PRK–12; turklāt uzskata, ka, kamēr Komisijai nav tiesību *ITU* paust ES viedokli, dalībvalstīm kopā ar Komisiju būtu cieši jāsavstarpīgi saskaņo Savienības pozīcija, kas pamatojas uz RSPP;
3. vērš uzmanību uz 25 atsevišķiem PRK–12 darba kārtības jautājumiem un to iespējamo ietekmi uz ES politikas jomām un mērķiem;
4. aicina dalībvalstis nodrošināt šo mērķu sasniegšanu un pretoties jebkādam izmaiņām *ITU* noteikumos par radiosakariem, kuras ietekmētu to darbības jomu un būtību; šajā sakarībā aicina Komisiju nodrošināt Līguma par Eiropas Savienību un *acquis communautaire* principu ievērošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

5. uzskata, ka Komisijai vajadzētu sniegt dalībvalstīm tehnisku un politisku atbalstu to divpusējās un daudzpusējās sarunās ar trešām valstīm un sadarboties ar dalībvalstīm, kad notiek sarunas par starptautiskiem nolīgumiem, jo īpaši par nolīgumiem ar kaimiņos esošām trešām valstīm, kur sakarā ar atšķirīgiem sadalījuma plāniem var rasties darbības traucējumi;
 6. atgādina savu nostāju attiecībā uz RSPP, un — jo īpaši saistībā ar pašas ITU veiktu pētījumu par vajadzībām IMT progresīvo sistēmu attīstībai — nepieciešamību mobilo datu plūsmai piešķirt pietiekamu un atbilstoši spektru, kas līdz 2015. gadam kopumā sasniegtu vismaz 1 200 MHz, lai atbalstītu ES politikas mērķus un lai vislabāk apmierinātu pieaugošo pieprasījumu pēc mobilās datu plūsmas; atgādina, ka visiem jaunajiem pasākumiem vajadzētu būt paredzamiem un nevajadzētu izkropļot konkurenci vai kaitēt jaunniecīgiem telekomunikāciju tirgū;
 7. aicina dalībvalstis atbalstīt Komisiju tās centienos iekļaut šo attiecīgo punktu 2016. gadā paredzētās nākamās PRK konferences darba kārtībā; šajā sakarībā atkārtoti uzsver, cik ES ir svarīgi pārbaudīt esošā frekvenču spektra izmantošanu un efektivitāti, kā tas ierosināts RSPP;
 8. atkārtoti aicina dalībvalstis un Komisiju turpināt vērienīgu saskaņošanas plānu saskaņā ar ITU secinājumiem un aicina Komisiju izvērtēt un pārskatīt nepieciešamību atbrīvot papildu spektra joslas, ņemot vērā spektra tehnoloģiju attīstību, tirgus pieredzi saistībā ar jauniem pakalpojumiem, iespējamās nākotnes vajadzības saistībā ar virszemes radio un televīzijas apraidi un spektra trūkumu citās joslās, kas piemērotas bezvadu platjoslas pārklājumam, turklāt, pieņemot nepieciešamos lēmumus, panākt to attiecīgi līdz 2012. un 2016. gadam;
 9. uzsver, ka bezvadu platjoslas pakalpojumi sniedz būtisku ieguldījumu ekonomikas atlabšanā un izaugsmē; pietiekams un efektīvi pārvaldīts radiofrekvenču spektrs ir vajadzīgs, lai reaģētu uz pieaugošo patērētāju pieprasījumu gan jaudas, gan pārklājuma ziņā;
 10. uzskata, ka nozīmīgākai ES lomai frekvenču spektra politikā būtu nepieciešama ES stingrāka oficiālā nostāja ITU, un tādēļ pārliecinoši atbalsta tās statusa atkārtotu pārbaudi nākamajā ITU pilnvaroto pārstāvju konferencē 2014. gadā;
 11. uzsver to, cik svarīga ir sadarbība un koordinācija starp dalībvalstīm, lai ES varētu pilnībā izmantot jauninājumu iespējas saistībā ar spektra tehnoloģijām;
 12. uzsver, ka ES ir svarīgi darboties kā dzinējspēkam radiofrekvenču spektra tehnoloģiju jomā un pasaules mērogā rādīt labākās prakses un kohēzijas piemēru;
 13. uzsver radiofrekvenču spektru izmantojošo ierīču neaizsargātību pret kiberuzbrukumiem un uzsver vajadzību pēc koordinētas pasaules mēroga pieejas, lai stiprinātu kiberdrošību;
 14. aicina Komisiju ziņot par rezultātiem un par PRK-12 sasniegto;
 15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

Baltkrievija - cilvēktiesību aizstāvja Ales Bialatski aizturēšana

P7_TA(2011)0392

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Baltkrieviju — cilvēktiesību aizstāvja Ales Bialatski aizturēšana

(2013/C 51 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Baltkrieviju, it īpaši 2011. gada 12. maija ⁽¹⁾, 2011. gada 10. marta ⁽²⁾, 2011. gada 20. janvāra ⁽³⁾ un 2009. gada 17. decembra ⁽⁴⁾ rezolūcijas,
 - ņemot vērā Padomes secinājumus par Baltkrieviju, kurus pieņēma 3 101. Ārlietu padomes sanāksmē 2011. gada 20. jūnijā,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988. gada decembra Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā rezolūciju par biedrošanās brīvību Baltkrievijas Republikā, kuru Eiropas Padomes Starptautisko nevalstisko organizāciju konference pieņēma 2011. gada 22. jūnijā,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2011. gada 17. jūnija rezolūciju, kurā nosodīti cilvēktiesību pārkāpumi Baltkrievijā pirms valsts prezidenta vēlēšanām, to laikā un pēc tām un kurā Baltkrievijas valdība tiek aicināta izbeigt opozīcijas līderu vajāšanu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2011. gada 5. augusta paziņojumu par *Ales Bialatski* arestēšanu Baltkrievijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Baltkrievija ir uzņēmusies starptautiskas saistības ievērot starptautisko tiesību principus un pamatvērtības, tostarp demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu;
- B. tā kā cilvēktiesību aizstāvis, Cilvēktiesību centra „Viasna” priekšsēdētājs un Starptautiskās Cilvēktiesību federācijas priekšsēdētāja vietnieks *Ales Bialatski* pēc turēšanas apcietinājumā Baltkrievijas Iekšlietu ministrijas aizturēšanas centrā tika arestēts Minskā 2011. gada 4. augustā, pamatojoties uz oficiālu apsūdzību — izvairīšanās no nodokļu maksāšanas lielā apmērā („peļņas slēpšana īpaši lielā apmērā”), kas viņam 2011. gada 12. augustā tika izvirzīta saskaņā ar Baltkrievijas Kriminālkodeksa 243. panta II daļu; tā kā viņam draud sods „ierobežota brīvība” uz laiku līdz 5 gadiem vai cietumsods uz laiku no trim līdz septiņiem gadiem ar mantas, tostarp Cilvēktiesību centra „Viasna” telpu, konfiskāciju;
- C. tā kā Valsts drošības komitejas (KGB) un Finanšu izmeklēšanas departamenta amatpersonas pārmeklēja *Ales Bialatski* privātpašumu Minskā, māju Rakovā un „Viasna” biroju Minskā un konfiscēja viņa datoru un citus materiālus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0244.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0099.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0022.

⁽⁴⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 16. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- D. tā kā apgabala tiesnesis Minskā 2011. gada 16. augustā noraidīja *Ales Bialitski* advokāta iesniegto lūgumu atbrīvot šo cilvēktiesību aizstāvi pret personīgo galvojumu un tā kā viņa pirmstiesas apcietinājuma termiņš agrāk tajā pašā nedēļā tika pagarināts līdz diviem mēnešiem;
- E. tā kā šis arests ir saistīts ar to, ka dažas ES dalībvalstis Baltkrievijas varas iestādēm atklāja sīkāku informāciju par *Ales Bialitski* bankas kontiem; tā kā nolūkā iegūt šo informāciju Baltkrievijas varas iestādes izmantoja starptautisko sadarbību saskaņā ar divpusēju nolīgumu par juridisko palīdzību, izmantojot starptautisko procedūru un nolīgumu sistēmu finanšu pārvedumu jomā — kas paredzēta teroristu un kriminālnoziedznieku izsekošanai —, lai pārņemtu pilnīgā kontrolē pilsoniskās sabiedrības nevalstiskās organizācijas un Baltkrievijas demokrātisko opozīciju, kā arī lai Baltkrievijas pilsoniskās sabiedrības acīs diskreditētu ES palīdzību;
- F. tā kā Baltkrievijas nodokļu administrācijas iestādes *Ales Bialitski* bankas kontos esošās naudas summas interpretēja kā viņa personīgos ienākumus un apsūdzēja viņu to slēpšanā;
- G. tā kā Baltkrievijas varas iestādes sistemātiski atteikušās valsts līmenī reģistrēt gandrīz visas šīs valsts cilvēktiesību organizācijas (centram „Viasna” pagājušajos gados reģistrācija tika liegta trīs reizes); tā kā tādēļ, ka Baltkrievijas nevalstiskajām organizācijām paredzētās ārvalstu palīdzības (centra „Viasna” gadījumā — līdzekļi, lai tas varētu sniegt atbalstu tiem, kas cietuši no Baltkrievijā valdošā režīma īstenotajām masveida represijām pēc prezidenta vēlēšanām 2010. gada decembrī) saņemšanai nepieciešama Baltkrievijas varas iestāžu atļauja, cilvēktiesību aizstāvji, lai efektīvi sniegtu palīdzību neatkarīgās pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, ir spiesti atvērt kontus kaimiņvalstīs;
- H. tā kā cilvēktiesību aizstāvju un aktīvistu vajāšana ir sistemātiska un plaši izplatīta; tā kā pēdējā laikā tiek ziņots par to cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu un aktīvistu vajāšanu, kuri rīko kampaņas, pieprasot *Ales Bialitski* atbrīvošanu, un šī vajāšana cita starpā izpaužas kā arests, turēšana apcietinājumā, nopratināšana, naudas soda uzlikšana vai iespiedmateriālu konfiscēšana; tā kā vienu no šīm personām — *Viktor Sazonau* gaida tiesas sēde;
- I. tā kā *Ales Bialitski* gadījums ir tikai viens no daudziem pilsoniskās sabiedrības un cilvēktiesību aizstāvju ilgstošas un pastāvīgas plaša mēroga vajāšanas gadījumiem, kura sākās pēc valsts prezidenta vēlēšanām 2010. gada decembrī, izraisot Baltkrievijā strauju pasliktināšanos cilvēktiesību un politisko brīvību ievērošanas jomā;
- J. tā kā daudzi opozīcijas aktīvistu, tai skaitā bijušie valsts prezidenta amata kandidāti, žurnālisti un cilvēktiesību aizstāvji, tikai aizturēti, pamatojoties uz viņu līdzdalību miermīlīgā pēcvēlēšanu demonstrācijā, kas notika Minskā 2010. gada 19. decembrī, izvirzot viņiem apsūdzību par masu nekārtību rīkošanu un nosakot nepamatoti bargus sodus — līdz pat septiņiem gadiem stingra vai vidēja režīma cietumā; tā kā tiek ziņots, ka daži no viņiem tika pakļauti fiziskai un psiholoģiskai spīdzināšanai, viņiem netika nodrošināta pienācīga juridiskā un medicīniskā palīdzība vai pēc nopietnas ķirurģiskas iejaukšanās viņi bez pienācīgas medicīniskās rehabilitācijas tika nosūtīti atpakaļ uz cietumu,
1. pauzē nopietnas bažas par cilvēktiesību aizstāvju situācijas pasliktināšanos Baltkrievijā; stingri nosoda Cilvēktiesību centra „Viasna” priekšsēdētāja *Ales Bialitski* neseno arestu un pret viņu vērstos apgalvojumus, kā arī Baltkrievijas varas iestāžu nespēju ievērot pulcēšanās un vārda brīvības, kas ir vienas no cilvēka pamatbrīvībām;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

2. pauž nožēlu par to, ka Baltkrievijas varas iestādes konsekventi atsakās piešķirt juridisku statusu neatkarīgām cilvēktiesību organizācijām šajā valstī, padarot neiespējamu šo organizāciju darbību ar represīvu tiesību aktu pieņemšanas palīdzību, kuru mērķis ir apslāpēt pilsoniskās sabiedrības darbības, un ka pēc tam varas iestādes draud ar kriminālsodu nolūkā iebiedēt cilvēktiesību aizstāvjus;
3. šajā sakarībā uzskata — ņemot vērā bezprecedenta bargos pasākumus, kas Baltkrievijā tika vērsti pret pilsonisko sabiedrību pēc valsts prezidenta vēlēšanām 2010. gada decembrī, pret *Ales Bialiatiski* ierosinātā krimināllietā ir politiski motivēta un tās mērķis ir kavēt viņa kā cilvēktiesību aizstāvja darbu;
4. prasa nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem atbrīvot *Ales Bialiatiski* no ieslodzījuma, izbeigt pret viņu vērsto izmeklēšanu un atcelt visas viņam izvirzītās apsūdzības;
5. nosoda pret Cilvēktiesību centru „Viasna” uzsākto darbību un mudina Baltkrievijas varas iestādes izbeigt jebkāda veida vajāšanu, kas vēsta pret *Ales Bialiatiski*, centru „Viasna”, tā darbiniekiem un visiem citiem cilvēktiesību aizstāvjiem, kā arī pret pilsoniskās sabiedrības organizācijām šajā valstī un ievērot tiesiskumu;
6. aicina Baltkrievijas varas iestādes atcelt Baltkrievijas Kriminālkodeksa 193-1. pantu, kas aizliedz neregistrētu sabiedrisko asociāciju dibināšanu un piedalīšanos to darbībās, jo šis noteikums ir pretrunā starptautiskiem standartiem attiecībā uz biedrošanās brīvību un liecina par to, ka Baltkrievija neievēro savus kā EDSO un ANO dalībvalsts pienākumus;
7. uzsver, ka ES un Baltkrievijas savstarpēji sniegtajai juridiskajai palīdzībai nevajadzētu kļūt par politiskās vajāšanas un represiju instrumentu;
8. pauž nožēlu par to, ka Baltkrievijas varas iestādes ar nolūku ļaunprātīgi izmanto valsts tiesību aktus un divpusējos un starptautiskos mehānismus;
9. aicina Baltkrievijas varas iestādes ievērot visus Apvienoto Nāciju Organizācijas Deklarācijas par cilvēktiesību aizstāvjiem noteikumus un nodrošināt, ka jebkādos apstākļos tiek ievēroti demokrātiskie principi, cilvēktiesības un pamatbrīvības saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Baltkrievijas ratificētajiem starptautiskajiem un reģionālajiem cilvēktiesību instrumentiem;
10. mudina Baltkrievijas varas iestādes pārskatīt valsts tiesību aktus, it īpaši attiecībā uz biedrošanās un vārda brīvību, panākt to atbilstību starptautiskajiem standartiem un vienlaikus atturēties no jebkādas turpmākas tiesību aktu ļaunprātīgas izmantošanas;
11. aicina Padomi, Komisiju un augsto pārstāvi pastiprināt spiedienu uz Baltkrievijas varas iestādēm, piemērojot vīzu aizliegumu arī tām personām, kas iesaistītas *Ales Bialiatiski* arestēšanā un vajāšanā, kā arī iesaldējot šo personu līdzekļus;
12. uzsver, ka, ņemot vērā pret Baltkrievijas opozīciju un pilsonisko sabiedrību vērstās pastāvīgās bezprecedenta represijas, ES ir jāatbalsta demokrātijas veidošana šajā valstī un jāmeklē jauni veidi, kā Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai un neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem palīdzēt veicināt sabiedrības izpratni;
13. aicina Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē, kas notiks 2011. gada 28. un 29. septembrī Varšavā, pieņemt lēmumu palielināt palīdzību Baltkrievijas demokrātiskajai opozīcijai un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kā arī efektīvi sadarboties ar tām, lai atbalstītu un pastiprinātu to centienus nodrošināt demokrātiju;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

14. aicina Baltkrievijas varas iestādes garantēt pienācīgu juridisko un medicīnisko palīdzību visiem politiedzīvotājiem un nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem viņus atbrīvot, atsaucot visas pret viņiem izvirzītās apsūdzības un pilnībā atjaunojot viņu pilsoniskās tiesības;

15. uzsver, ka ES potenciālās saistības attiecībā uz Baltkrieviju būtu jāpakļauj stingrai izvirzīto nosacījumu ievērošanai, tostarp nosacījumam, ka Baltkrievijai jāievēro demokrātiskie standarti, cilvēktiesības un tiesiskums, kā noteikts 2009. gada 7. maija Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtajā kopīgajā deklarācijā, ko parakstījusi arī Baltkrievijas valdība;

16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, EDSO Parlamentārajai asamblejai, Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai un Baltkrievijas valdībai un parlamentam.

Sudāna - situācija Dienvidkordofānas un Zilās Nīlas pavalstī

P7_TA(2011)0393

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Sudānu — situācija Dienvidkordofānā un kaujas Zilās Nīlas pavalstī

(2013/C 51 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Sudānu,
- ņemot vērā 2005. gada 9. janvārī noslēgto vispārējo miera nolīgumu (VMN),
- ņemot vērā Āfrikas Savienības 2011. gada 31. janvāra paziņojumu,
- ņemot vērā ES un tās dalībvalstu 2011. gada 9. jūlija deklarāciju par Dienvidsudānas Republikas neatkarību;
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2011. gada 6. septembra paziņojumu par kauju sākšanos Zilās Nīlas pavalstī un 2011. gada 26. augusta paziņojumu par situāciju Dienvidkordofānā,
- ņemot vērā 2011. gada 20. jūnijā pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus,
- ņemot vērā komisāres *K. Georgieva* 2011. gada 26. augusta paziņojumu par iespējamību sniegt humāno palīdzību Dienvidkordofānai,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* 2011. gada 21. jūnija paziņojumu par situāciju Abjejā un Dienvidkordofānā,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības 2011. gada 20. augusta paziņojumu par Sudānas valdības un Dienvidsudānas valdības nolīgumu par robežu uzraudzības atbalsta misiju,
- ņemot vērā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja 2011. gada augusta provizorisko ziņojumu par starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem Dienvidkordofānā no 2011. gada 5. jūnija līdz 30. jūnijam,
- ņemot vērā 2011. gada 28. jūnijā parakstīto pamatnolīgumu par politiskajiem un drošības pasākumiem Zilās Nīlas un Kordofānas pavalstīs,

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- ņemot vērā ANO ģenerālsekrētāra *Ban Ki-moon* 2011. gada 2. septembra paziņojumu, kurā viņš mudināja pārtraukt kaujas Dienvidkordofānā un Zilās Nīlas pavalstīs,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā situācija Dienvidkordofānā joprojām ir saspringta, jo notiek kaujas starp Sudānas bruņotajiem spēkiem (SAF) un Sudānas Tautas atbrīvošanas kustības Ziemeļu spēkiem (SPLM), un karadarbība ir atjaunojusies arī Zilās Nīlas pavalstī;
- B. tā kā bruņotajā konfliktā starp Sudānas bruņotajiem spēkiem un Sudānas Tautas atbrīvošanas kustību Dienvidkordofānā dzīvības un mājokļus ir zaudējuši tūkstošiem cilvēku no kaimiņvalstīm;
- C. tā kā 2011. gada 23. augustā prezidents *O. Bashir* izsludināja vienaspusēju divu nedēļu ilgu pamieru Dienvidkordofānā, bet paziņoja arī to, ka šajā reģionā neļaus darboties nevienai ārvalstu organizācijai;
- D. tā kā 2011. gada 2. septembrī prezidents *O. Bashir* paziņoja par Zilās Nīlas pavalsts konstitūcijas pārtraukšanu un ārkārtas stāvokļa noteikšanu pēc asiņainajām sadursmēm starp Sudānas armiju un spēkiem, kas atrodas šajā teritorijā un atbalsta Dienvidsudānu, vēl vairāk palielinot bēgļu gaitās devušos iedzīvotāju skaitu, kas jau tāpat ir mērāms tūkstošos;
- E. tā kā pret civiliedzīvotājiem vērstie uzbrukumi Dienvidkordofānā ietver mērķtiecīgu masveida nogalināšanu bez tiesas spriedumu, par kuras upuriem galvenokārt kļūst cilvēki, ko uzskata par SPLM atbalstītājiem, patvaļīgus arestus un aizturēšanu (saistībā ar ko valda bažas, ka aizturētos pakļauj spīdzināšanai un pret viņiem izturas necilvēcīgi un pazemojoši), māju pārmeklēšanu, it kā vērsties pret Nūbas etniskās grupas izcelsmes iedzīvotājiem, piespiedu pazušanu, baznīcu iznīcināšanu un marodierismu;
- F. tā kā tiek lēsts, ka neseno kauju dēļ tika pārvietoti vairāk nekā 200 000 cilvēku un 5 000 cilvēku ir devušies uz Dienvidsudānu (*Unity* pavalsti), lai izbēgtu no bruņotā konflikta; tā kā, turpinoties kaujām reģionā, šis skaits tuvāko mēnešu laikā var ievērojami pieaugt;
- G. tā kā Sudānas bruņotie spēki (SAF) nešķirojot bombardē civiliedzīvotāju apdzīvotas teritorijas Nūbas kalnu reģionā Dienvidkordofānā, lai gan ir izsludināts pamiers, un kavē pārvietotajiem iedzīvotājiem paredzētās palīdzības piegādes;
- H. tā kā, kopš jūnijā izcēlās konflikts, humānās palīdzības aģentūras nav spējušas iegūt atļauju strādāt Dienvidkordofānā un nav veikts vajadzību novērtējums; tā kā Sudānas valdība ir noraidījusi ANO miera uzturētāju pieprasījumu ļaut viņiem palikt Dienvidkordofānā, Zilās Nīlas pavalstī un Abjejā pēc valsts dienvidu daļas neatkarības iegūšanas;
- I. tā kā tiek ziņots, ka Dienvidsudānas drošības spēki iejaucas humānās palīdzības organizāciju darbā, tai skaitā, konfiscējot transportlīdzekļus, veicot fiziskus uzbrukumus palīdzības organizāciju darbiniekiem un izlaupot ēkas un teritorijas, ko izmanto starptautiskās organizācijas, tostarp ANO, kuras darbiniekiem ir liegta piekļuve daudzām Dienvidkordofānas daļām, tādējādi neļaujot viņiem veikt izmeklēšanu un neatkarīgu novērtēšanas misiju uz vietas;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- J. tā kā lielai daļai reģiona iedzīvotāju joprojām trūkst pārtikas, un šo situāciju saasinājis konflikts, kura dēļ Āfrikas ragā pieaug preču cenas un bads;
- K. tā kā Komisija 2011. gadā ir piešķirusi EUR 100 miljonus, tai skaitā EUR 11 miljonus pārejas perioda teritorijām, taču Starptautiskais Dienvidsudānas palīdzības fonds joprojām ir saņēmis tikai 37 % no finansējuma;
- L. tā kā ir panākts vien neliels progress, risinot vispārējā miera nolīgumā iekļautos jautājumus, lai pēcreferenduma sarunās panāktu vienošanos par tādiem jautājumiem kā no naftas gūto ieņēmumu sadalīšana, robežu demarkācija, pilsonība, parādu un aktīvu sadalīšana un referendumi Dienvidkordofānā, Zilās Nīlas pavalstī un Abjejā;
- M. tā kā situācija Dārfūrā joprojām sagādā ārkārtīgi lielas bažas, jo ANO misija Dārfūrā ziņo par Centrālās rezerves policijas darbinieku ļaunprātīgu izturēšanos, nolaupīšanām un vispārēju drošības apdraudējumu iekšēji pārvietoto iedzīvotāju nometnēs,
1. pauž nožēlu par zaudētajām cilvēku dzīvībām, vardarbību, cilvēktiesību pārkāpumiem un humānās palīdzības piegādei radītajiem šķēršļiem Dienvidkordofānā un Zilās Nīlas pavalstīs; stingri nosoda SAF iebrukumu Dienvidkordofānā un Zilās Nīlas pavalstīs; mudina visus konfliktā iesaistītos nekavējoties pārtraukt kaujas un meklēt konfliktam politisku risinājumu, pamatojoties uz 2011. gada 28. jūnija nolīgumu; turklāt aicina atcelt ārkārtas stāvokli Zilās Nīlas pavalstī;
 2. atgādina visām pusēm par viņu pienākumiem ievērot starptautiskos humanitāro tiesību un cilvēktiesību aktus; īpaši prasa pārtraukt mērķtiecīgo masveida nogalināšanu un nogalināšanu bez tiesas sprieduma, patvaļīgus arestus un aizturēšanas, spīdzināšanu, piespiedu pazušanas un marodierismu; turklāt prasa Sudānai pārtraukt neselektīvo bombardēšanu no gaisa un uzsver, ka tie, kurus uzskata par atbildīgiem jebkādu pārkāpumu izdarīšanā, jāsauc pie atbildības, Apvienoto Nāciju Organizācijai veicot neatkarīgu izmeklēšanu;
 3. atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības 2011. gada 8. septembrī panākto vienošanos, saskaņā ar kuru abas puses piekrita izvest bruņotos spēkus no apstrīdētās Abjejas teritorijas; aicina Sudānu un Dienvidsudānu ievērot visus 2005. gada vispārējā miera nolīguma noteikumus, lai panāktu noturīgu mieru, saglabātu cilvēku tiesības uz pašnoteikšanos, ievērotu noteiktās robežas un galu galā nodrošinātu virzību uz abu valstu samierināšanos; atkārtoti pauž ES apņemšanos sadarboties ar Sudānu un Dienvidsudānu, lai sekmētu demokrātisku pārvaldību un to, ka tiek ievērotas visu Sudānas iedzīvotāju cilvēktiesības;
 4. prasa visām pusēm ļaut humānās palīdzības organizācijām nekavējoties, bez kavēkliem un neciešot no iebiedēšanas un vardarbības sniegt palīdzību visiem iedzīvotājiem, kuriem tā ir vajadzīga; stingri uzsver pienākumu aizsargāt civiliedzīvotājus un humānās palīdzības organizāciju darbiniekus; pauž bažas par to, ka tikai valdības kontrolētas struktūras un vietējie palīdzības darbinieki var izdalīt humānās palīdzības preces, lai gan aizvien vairāk samazinās pirmās nepieciešamības produktu krājums un piegādes;
 5. pauž bažas par ziņojumiem, saskaņā ar kuriem valdība mēģina piespiest pārvietotās personas atgriezties teritorijās, kur var būt apdraudēta viņu dzīvība vai drošība; prasa ievērot iekšēji pārvietotu personu tiesības;
 6. aicina Komisiju, ES dalībvalstis un starptautisko sabiedrību ievērot to finansiālās saistības attiecībā uz reģionu un jo īpaši risināt nopietnā pārtikas palīdzības, ārkārtas patversmju un aizsardzības trūkuma problēmu; prasa pievērst ciešu uzmanību situācijai attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku un pasākumiem, kas būtu jāīsteno gadījumā, ja situācija pasliktinās; uzskata, ka jaunās reģionam draudošās plaša mēroga humanitārās katastrofas novēršanai var būt nepieciešama papildu palīdzība;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

7. aicina starptautisko sabiedrību, uzsverot tās atbalstu *Thabo Mbeki* vadītās Āfrikas Savienības Augsta līmeņa darba grupas Sudānai centieniem un iesaistoties Arābu valstu līgai, veicināt vispārējā miera nolīguma slēdzēju pušu sarunas un ANO ģenerālsēkretāra īpašās pārstāves Sudānā centienus;
8. pauž nopietnas bažas par ziņām, ka reģionā aizvien vairāk tiek izmantotas kājnieku mīnas; atgādina par savu stingro pretestību mīnu izmantošanai un prasa nekavējoties pārtraukt šādas darbības;
9. aicina Āfrikas Savienību stiprināt sadarbību ar Starptautisko Krimināltiesu, lai visā Āfrikā veicinātu izpratni par cilvēktiesībām un to ievērošanu; prasa novērst nesodāmību par visiem Sudānā kara laikā izdarītajiem noziegumiem un pauž cerību, ka prezidentu *Omar al-Bashir* drīz notiesās Hāgā, tādējādi īstenojot vienu no elementiem nepieciešamajā tiesu sistēmā, tiesiskuma un taisnīguma pret upuriem atjaunošanā;
10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ANO Drošības padomei un ANO ģenerālsēkretāram, ES īpašajai pārstāvei Dienvidsudānā, Sudānas valdībai, Dienvidsudānas valdībai, Āfrikas Savienības institūcijām un Āfrikas Savienības Augsta līmeņa darba grupas Sudānai priekšsēdētājam, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai un ES dalībvalstu valdībām.

Eritreja - *Isaak Dawit* lieta

P7_TA(2011)0394

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Eritreju: *Dawit Isaak* lieta

(2013/C 51 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. un 3. pantu, 6. panta 3. punktu, kā arī 21. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu,
- ņemot vērā Āfrikas Hartu par cilvēktiesībām un tautu tiesībām, kurai Eritreja ir pievienojusies, un jo īpaši tās 6., 7. un 9. pantu,
- ņemot vērā 9. pantu 2005. gadā pārskatītajā ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumā (Kotonū nolīgums), kuru Eritreja ir parakstījusi;
- ņemot vērā Padomes prezidentūras 2008. gada 22. septembra deklarāciju par politiskajiem Eritrejas un turpmākos Padomes un Komisijas paziņojumus par Eritreju un cilvēktiesību situāciju kopš tā laika,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eritreju un jo īpaši rezolūcijas, kas attiecas uz cilvēktiesībām un *Dawit Isaak* lietu,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

- A. pauž dziļas bažas par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Eritrejā un šis valsts iestāžu klajo nesadarbošanos, neskatoties uz Eiropas Savienības un starptautisko cilvēktiesību organizāciju atkārtotiem aicinājumiem,
- B. tā kā ES ir stingri un skaidri apņēmusies aizsargāt cilvēktiesības kā pamatvērtību un tā kā preses un vārda brīvība ir vispārējas un īpaši nozīmīgas tiesības;
- C. tā kā tiesiskums ir princips, kuru nedrīkst pārkāpt;
- D. tā kā tūkstošiem Eritrejas iedzīvotāju, tostarp valdošās partijas augsta ranga pārstāvji, kuri 2001. gadā pāuda kritiku par prezidentu *Isayas Afeworki*, atrodas apcietinājumā bez apsūdzības, godīgas tiesas un piekļuves advokātiem un ģimenei;
- E. tā kā kopš 2001. gada septembra Asmarā apcietinājumā atrodas 10 neatkarīgie žurnālisti, no kuriem viens ir Zviedrijas pilsonis *Dawit Isaak*, kas nav tiesāts ne par vienu noziegumu, un Eritrejas iestādes ir attiekušās sniegt jebkādas komentārus par viņa likteni;
- F. tā kā 2011. gada 23. septembrī kādreizējais neatkarīga laikraksta reportieris Eritrejā *D. Isaak* būs pavadījis apcietinājumā 10 gadus bez apsūdzības, tiesas vai uzklaušanās un tā kā viņš pasaulē tiek uzskatīts par ieslodzīto pārliecības dēļ;
- G. tā kā Parlamenta priekšsēdētājam 2010. gada septembrī iesniegtajā juridiskajā atzinumā ir uzsvērts, ka ES ir juridisks un morāls pienākums aizsargāt savus pilsoņus saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru;
- H. ir šokēts par to, ka Eritrejas valdība turpina atteikties sniegt informāciju par ieslodzīto situāciju, tostarp apcietinājuma vietu un to, vai viņi vēl ir dzīvi;
- I. tā kā saskaņā ar kādreizējo cietumsargu ziņojumiem vairāk nekā puse no 2001. gadā arestētajiem ierēdņiem un žurnālistiem ir miruši;
- J. tā kā ES ir būtiska Eritrejas partnere attīstības palīdzības un atbalsta jomā,
1. ar dziļām bažām norāda uz nepārtraukto un nožēlojamo cilvēktiesību situāciju Eritrejā, jo īpaši vārda brīvības trūkumu un to, ka joprojām pretrunā ar tiesiskuma un Eritrejas konstitūcijas principiem eksistē politiski ieslodzītie;
2. pauž nožēlu par to, ka *Dawit Isaak* joprojām nav atguvis brīvību un viņam ir bijis jāpavada 10 gadi cietumā kā par pārliecību ieslodzītajam; pauž bažas par *Dawit Isaak* dzīvību vispārzināmajos skarbajos apstākļos cietumā Eritrejā bez nepieciešamās piekļuves veselības aprūpei;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

3. aicina Eritrejas iestādes nekavējoties atbrīvot *Dawit Isaak* un kādreizējās augsta ranga amatpersonas atbilstīgi Vispārējai cilvēktiesību deklarācijai;
 4. aicina Eritrejas iestādes atcelt aizliegumu valsts neatkarīgās preses darbībai un nekavējoties atbrīvot neatkarīgos žurnālistus un visus pārējos cilvēkus, kas ir ieslodzīti vienīgi par savu vārda brīvības tiesību izmantošanu;
 5. atkārtoti aicina Eritrejas valsti nekavējoties atbrīvot visus politiski ieslodzītos, tostarp *Dawit Isaak*; prasa – ja viņus nevar atbrīvot uzreiz, Eritrejas valstij ir jāsniedz plašāka medicīniskā un juridiskā palīdzība šiem un citiem ieslodzītajiem; turklāt prasa, lai ES un tās dalībvalstu pārstāvjiem tiktu nodrošināta piekļuve *D. Isaak* nolūkā noteikt viņa vajadzības veselības aprūpes un cita atbalsta jomā;
 6. aicina priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos pastiprināt ES un tās dalībvalstu centienus, lai nodrošinātu *Dawit Isaak* atbrīvošanu;
 7. aicina Padomi aktīvāk izmantot dialoga mehānismus saistībā ar ES attīstības palīdzības programmu Eritrejai, lai nekavējoties rastu risinājumus, kas ļautu atbrīvot politiski ieslodzītos un uzlabotu šīs valsts demokrātisko pārvaldību; šajā sakarībā aicina Padomi nodrošināt, lai no ES attīstības palīdzības gūtu labumu nevis Eritrejas valdība, bet tā tiktu skaidri novirzīta Eritrejas tautas vajadzībām;
 8. aicina Āfrikas Savienību kā ES partneri, kas ir skaidri apņēmusies ievērot vispārējās demokrātijas un cilvēktiesību vērtības, pastiprināt savu rīcību attiecībā uz nožēlojamo situāciju Eritrejā un strādāt kopā ar ES, lai panāktu *Dawit Isaak* un citu politisko ieslodzīto atbrīvošanu;
 9. ar interesi seko tiesvedībai pēc tam, kad Eiropas juristi 2011. gada jūlijā Eritrejas Augstākajā Tiesā iesniedza *habeas corpus* apelāciju *D. Isaak* lietā;
 10. atkārtoti prasa sarīkot Eritrejā valsts līmeņa konferenci, pulcējot vienkopus dažādu politisko partiju līderus un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, lai rastu risinājumu pašreizējai krīzei un virzītu valsti uz demokrātijas, plurālisma un ilgtspējīgas attīstības ceļa;
 11. īpaši stingri uzsver iepriekš minēto jautājumu nozīmi un risināšanas steidzamību;
 12. pauž patiesu atbalstu un līdzjūtību šo politiski ieslodzīto ģimenēm;
 13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, Eritrejas parlamentam un valdībai, Panāfrikas parlamentam, COMESA, IGAD, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem un Āfrikas Savienībai.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 15. septembris

Epilepsija

P7_TA(2011)0395

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra deklarācija par epilepsiju

(2013/C 51 E/25)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

- A. tā kā epilepsija ir visbiežāk sastopamā nopietnā smadzeņu kaite;
 - B. tā kā 6 000 000 cilvēku Eiropā slimo ar epilepsiju un katru gadu tiek diagnosticēti 300 000 jaunu gadījumu;
 - C. tā kā līdz pat 70 % cilvēku, kam ir epilepsija, ar atbilstošu ārstēšanu varētu neciest no lēkmēm, taču Eiropā 40 % cilvēku, kam ir epilepsija, nesaņem šādu ārstēšanu;
 - D. tā kā 40 % bērnu, kam ir epilepsija, sastopas ar grūtībām skolā;
 - E. tā kā Eiropā ir augsts epilepsijas slimnieku bezdarba līmenis;
 - F. tā kā cilvēki, kam ir epilepsija, cieš no stigmatizācijas un aizspriedumiem;
 - G. tā kā epilepsija ne tikai kaitē veselībai, bet arī traucē ikvienam dzīves aspektam, un indivīdiem un ģimenēm var radīt fizisku, psiholoģisku un sociālu slogu,
1. aicina Komisiju un Padomi
 - sekmēt pētniecību un inovāciju epilepsijas profilakses, agrīnas diagnosticēšanas un ārstēšanas jomā;
 - noteikt par prioritāti epilepsijas ārstēšanu, jo tā ir nopietna slimība, kas rada ievērojamu slogu visā Eiropā;
 - sākt iniciatīvas, lai mudinātu dalībvalstis nodrošināt cilvēkiem, kam ir epilepsija, pienācīgu dzīves kvalitāti, tostarp tādās jomās kā izglītība, nodarbinātība, transports un valsts veselības aprūpe, piemēram, veicinot paraugprakses apmaiņu;
 - atbalstīt visu galveno ES un valstu politikas jomu efektīvus ietekmes uz veselību novērtējumus;
 2. aicina dalībvalstis ieviest atbilstošus tiesību aktus, lai aizsargātu visu to cilvēku tiesības, kas slimo ar epilepsiju;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2011. gada 15. septembra protokola I pielikumā (P7_PV(2011)09-15(ANN1)).

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums atcelt Hans-Peter Martin deputāta imunitāti

P7_TA(2011)0343

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra lēmums par pieprasījumu atcelt Hans-Peter Martin deputāta imunitāti (2011/2104(IMM))

(2013/C 51 E/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā *Hans-Peter Martin* deputāta imunitātes atcelšanas pieprasījumu, ko Vīnes prokuratūra nosūtījusi 2011. gada 29. aprīlī un kas paziņots 2011. gada 12. maija plenārsēdē,
- pēc *Hans-Peter Martin* uzklausišanas 2011. gada 21. maijā saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
- ņemot vērā 9. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra un 2010. gada 19. marta spriedumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Austrijas Republikas Konstitūcijas 57. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0267/2011),
- A. tā kā Vīnes prokuratūra ir pieprasījusi atcelt Eiropas Parlamenta deputāta *Hans-Peter Martin* imunitāti, lai Austrijas iestādes pirms lietas nodošanas skatīšanai tiesā varētu veikt nepieciešamo izmeklēšanu un viņā lietā veikt juridiskas darbības, proti, pieprasīt viņa dzīves vietas vai biroju kratīšanu, dokumentu izņemšanu, datoru pārbaudi vai visu citu elektronisko iekārtu pārmeklēšanu, ja tā būtu nepieciešama, un ierosināt pret viņu kriminālprocesu par partijas līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos vai par citiem noziedzīgiem nodarījumiem, ar kuriem varētu kvalificēt iespējamo(-s) pārkāpumu(-s);

⁽¹⁾ Lieta 101/63 *Wagner v Fohrmann un Krier*, 1964. gada Recueil, 195. lpp., lieta 149/85 *Wybot v Faure* un citiem, 1986. gada Recueil, 2391. lpp., lieta T-345/05 *Mote/Parlaments*, 2008. gada Krājums, II-2849. lpp., apvienotās lietas C-200/07 un C-201/07 *Marra v De Gregorio un Clemente*, 2008. Krājums, I-7929. lpp. un lieta T-42/06 *Gollnisch/Parlaments*.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- B. tā kā *Hans-Peter Martin* imunitātes atcelšana attiecas uz iespējamām pārkāpumiem, kas saistīti ar partijas līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos — partiju publisko finansējumu reglamentē Likuma par politiskajām partijām 2.b iedaļa;
- C. tā kā tāpēc būtu ieteicams, lai Parlaments atceltu deputāta imunitāti saistībā ar šīs lietas izskatīšanu,
1. nolemj atcelt *Hans-Peter Martin* deputāta imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu kompetentajām Austrijas Republikas iestādēm un *Hans-Peter Martin*.

Procedūras ar iesaistīto komiteju sanāksmēm, koordinātoru sanāksmēm un informācija politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem (Reglamenta 51. un 192. panta interpretācija)

P7_TA(2011)0368

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra lēmums par procedūru ar iesaistīto komiteju sanāksmēm, koordinātoru sanāksmēm un informācija politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem (Eiropas Parlamenta Reglamenta 51. un 192. panta interpretācija)

(2013/C 51 E/27)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Konstitucionālo lietu komitejas priekšsēdētāja 2011. gada 12. jūlija vēstuli,

— ņemot vērā Reglamenta 211. pantu,

1. nolemj piemērot šādu 51. panta interpretāciju:

"Šo pantu var piemērot procedūrai, kuras rezultātā tiek pieņemts ieteikums sniegt vai nesniegt piekrišanu starptautiska nolīguma noslēgšanai saskaņā ar 90. panta 5. punktu un 81. panta 1. punktu, ja vien ir ievēroti tajā izklāstītie nosacījumi."

2. nolemj piemērot šādu 192. panta interpretāciju:

"Politiskajām grupām nepiederošie deputāti neveido politisko grupu 30. panta izpratnē un līdz ar to nevar iecelt koordinātorus, kuri ir vienīgie locekļi, kas pilntiesīgi var piedalīties koordinātoru sanāksmēs.

Koordinātoru sanāksmju mērķis ir sagatavot komitejas lēmumus, un tās nevar aizvietot komitejas sanāksmes, ja vien tai nav skaidri piešķirtas pilnvaras. Līdz ar to lēmumiem, kas tiek pieņemti koordinātoru sanāksmes laikā, ir jāsaņem *ex ante* pilnvarojums. Ja šāds pilnvarojums netiek dots, koordinātori var pieņemt tikai rekomendācijas, kurām ir nepieciešama formāla *ex post* komitejas aprobācija.

Jebkurā gadījumā ir jābūt garantētai politiskajām grupām nepiederošo locekļu piekļuve informācijai saskaņā ar nediskriminācijas principu, nododot informāciju un nodrošinot politiskajām grupām nepiederošo deputātu sekretariāta locekļa klātbūtni koordinātoru sanāksmēs."

3. uzdod priekšsēdētājam informatīvos nolūkos nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Grozījumu izdarīšana Reglamentā attiecībā uz komisāru amatu kandidātu uzklau- sīšanu

P7_TA(2011)0379

**Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta 106. un
192. panta, kā arī XVII pielikuma grozīšanu (2010/2231(REG))**

(2013/C 51 E/28)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta grozījuma priekšlikumus (B7-0480/2010, B7-0481/2010 un B7-0482/2010),

— ņemot vērā Pamat nolikumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Reglamenta 211. un 212. pantu,

— ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0240/2011),

A. tā kā 2010. gada februārī Parlaments apstiprināja Komisiju, pamatojoties uz uzlabotu uzklau-
sīšanas procesu, kas nodrošināja, ka visi komisāru amata kandidāti tika novērtēti atklātā, godīgā un vienotā
veidā;

B. tā kā tomēr no apstiprināšanas procesa sadarbībā ar Komisiju var izdarīt secinājumus, ka ir vajadzīgas
un vēlamas turpmākas izmaiņas,

1. norāda, ka Komisija nesen pārskatīja komisāru rīcības kodeksu un jo īpaši tā noteikumus par komisāru
finansiālo interešu deklarācijām; turpmāk sekos līdzī jaunā rīcības kodeksa piemērošanai, lai Eiropas Savie-
nībā varētu nodrošināt visaugstāko pārvaldības kvalitāti;

2. nolemj veikt Reglamentā turpmāk izklāstītos grozījumus;

3. norāda, ka šie grozījumi stāsies spēkā nākamās sesijas pirmajā dienā;

4. uzdod priekšsēdētājam informēšanas nolūkā nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

SPĒKĀ ESOŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1 Reglaments 106. pants – 1.a punkts (jauns)

*1.a Parlamenta priekšsēdētājs var aicināt jaunieievēlēto
Komisijas priekšsēdētāju informēt Parlamentu par atbildības
jomu sadalījumu ierosinātajā komisāru kolēģijā atbilstoši viņa
politiskajām pamatnostādnēm.*

⁽¹⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

SPĒKĀ ESŅAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2

Reglaments

106. pants – 3. punkts

3. Parlamenta sēdē, uz kuru ir **uzaicināti visi Padomes locekļi**, jaunievlētais Komisijas priekšsēdētājs iepazīstina ar komisāru kolēģiju un ar tās darbības programmu. Programmas izklāstam seko debates.

3. Parlamenta sēdē, uz kuru ir **uzaicināts Eiropadomes priekšsēdētājs un Padomes priekšsēdētājs**, jaunievlētais Komisijas priekšsēdētājs iepazīstina ar komisāru kolēģiju un ar tās darbības programmu. Programmas izklāstam seko debates.

Grozījums Nr. 3

Reglaments

192. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Komitejas priekšsēdētājs sasauc savas komitejas koordinātoru sanāksmi, lai organizatoriski sagatavotu komisāra amata kandidātu uzklauššanas. Pēc šīm uzklauššanām koordinātori satiekas, lai novērtētu kandidātus saskaņā ar XVII pielikumā izklāstīto procedūru.

Grozījums Nr. 4

Reglaments

XVII pielikums – 1. punkts – a apakšpunkts – 3. daļa

Parlaments var pieprasīt jebkādu informāciju, kas ir būtiska lēmuma pieņemšanai par izvirzīto kandidātu piemērotību komisāra amatam. Parlaments sagaida, ka komisāra amata kandidāti tam pilnībā atklās informāciju par viņu finansiālajām interesēm.

Parlaments var pieprasīt jebkādu informāciju, kas ir būtiska lēmuma pieņemšanai par izvirzīto kandidātu piemērotību komisāra amatam. Parlaments sagaida, ka komisāra amata kandidāti tam pilnībā atklās informāciju par viņu finansiālajām interesēm. **Komisāra amata kandidātu finansiālo interešu deklarācijas nosūta par juridiskajiem jautājumiem atbildīgajai komitejai rūpīgai pārbaudīšanai.**

Grozījums Nr. 5

Reglaments

XVII pielikums – 1. punkts – b apakšpunkts – 2. daļa

Uzklauššanas **kopīgi** organizē Priekšsēdētāju konference **un** Komiteju priekšsēdētāju **konference**. Jauktu atbildības jomu gadījumā veic atbilstīgus pasākumus, lai sasauktu kopā visas attiecīgās komitejas. Ir iespējami trīs varianti:

Uzklauššanas organizē Priekšsēdētāju konference **pēc** Komiteju priekšsēdētāju **konferences ieteikuma**. **Par sākāku kārtības izstrādi atbildīgi ir katras komitejas priekšsēdētājs un koordinātori. Var iecelt referentus.**

Jauktu atbildības jomu gadījumā veic atbilstīgus pasākumus, lai sasauktu kopā visas attiecīgās komitejas. Ir iespējami trīs varianti:

(i) ja komisāra amata kandidāta atbildības joma atbilst tikai vienas komitejas kompetencei, šo kandidātu uzklauša tikai attiecīgā komiteja,

i) ja komisāra amata kandidāta atbildības joma atbilst tikai vienas komitejas kompetencei, šo kandidātu uzklauša tikai attiecīgā komiteja (**atbildīgā komiteja**),

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

SPĒKĀ ESŅAIS TEKSTS

(ii) ja komisāra amata kandidāta atbildības joma lielākā vai mazākā mērā vienādi atbilst vairāku komiteju kompetencei, attiecīgās komitejas šo kandidātu uzklausa kopīgi, kā arī

(iii) ja komisāra amata kandidāta atbildības joma atbilst galvenokārt vienas komitejas kompetencei un tikai nelielā mērā vismaz vienas citas komitejas kompetencei, šo kandidātu uzklausa galvenā atbildīgā komiteja, **uzklausišanā uzaicinot piedalīties otru vai pārējās iesaistītās komitejas.**

GROZĪJUMS

ii) ja komisāra amata kandidāta atbildības joma lielākā vai mazākā mērā vienādi atbilst vairāku komiteju kompetencei, attiecīgās komitejas (**apvienotās komitejas**) šo kandidātu uzklausa kopīgi, kā arī

iii) ja komisāra amata kandidāta atbildības joma atbilst galvenokārt vienas komitejas kompetencei un tikai nelielā mērā vismaz vienas citas komitejas kompetencei, šo kandidātu uzklausa galvenā atbildīgā komiteja, **uzklausišanā iesaistoties šai citai komitejai vai citām komitejām (iesaistītās komitejas).**

Grozījums Nr. 6

Reglaments

XVII pielikums – 1. punkts – b apakšpunkts – 4. daļa

Pirms uzklausišanas komitejas izvirzītajiem komisāra amata kandidātiem savlaicīgi iesniedz rakstiskus jautājumus. **Katra atbildīgā komiteja iesniedz ne vairāk kā piecus rakstiskus jautājumus pēc būtības.**

Pirms uzklausišanas komitejas izvirzītajiem komisāra amata kandidātiem savlaicīgi iesniedz rakstiskus jautājumus. **Katram komisāra amata kandidātam ir divi kopēji jautājumi, kurus sagatavo Komiteju priekšsēdētāju konference, — pirmais no tiem attiecas uz vispārējo kompetenci, gatavību strādāt Eiropas Savienības labā un personisko neatkarību un otrais attiecas uz atbildības jomas pārvaldību un sadarbību ar Parlamentu. Pārējos trīs jautājumus sagatavo atbildīgā komiteja. Apvienoto komiteju gadījumā katrai no tām ir tiesības sagatavot divus jautājumus.**

Grozījums Nr. 7

Reglaments

XVII pielikums – 1. punkts – b apakšpunkts – 5. daļa

Uzklausišanas notiek tādos apstākļos un saskaņā ar tādiem nosacījumiem, lai visiem komisāra amata kandidātiem būtu vienādas un taisnīgas iespējas pastāstīt par sevi un izklāstīt savus uzskatus.

Katrai uzklausišanai ieplāno trīs stundas. Uzklausišanas notiek tādos apstākļos un saskaņā ar tādiem nosacījumiem, lai visiem komisāra amata kandidātiem būtu vienādas un taisnīgas iespējas pastāstīt par sevi un izklāstīt savus uzskatus.

Grozījums Nr. 8

Reglaments

XVII pielikums – 1. punkts – b apakšpunkts – 6. daļa

Komisāra amata kandidātus aicina uzklausišanas sākumā uzstāties ar ne vairāk kā **divdesmit minūtes** ilgu runu. Uzklausišanas gaitā jāveido plurālistisks komisāra amata kandidātu un Parlamenta deputātu politiskais dialogs. Pirms uzklausišanas beigām komisāra amata kandidātiem nodrošina iespēju teikt īsu noslēguma runu.

Komisāra amata kandidātus aicina uzklausišanas sākumā uzstāties ar ne vairāk kā **15 minūtes** ilgu runu. **Ja iespējams, uzklausišanā paredzētos jautājumus sagrupē pēc temata. Uzstāšanās laika lielāko daļu politiskajām grupām piešķir, attiecīgi piemērojot Reglamenta 149. pantu.** Uzklausišanas gaitā jāveido plurālistisks komisāra amata kandidātu un Parlamenta deputātu politiskais dialogs. Pirms uzklausišanas beigām komisāra amata kandidātiem nodrošina iespēju uzstāties ar īsu noslēguma runu.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

SPĒKĀ ESOSAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 9

Reglaments

XVII pielikums – 1. punkts – c apakšpunkts – 1. daļa

Divdesmit četru stundu laikā dara publiski pieejamus indeksētus uzklaušīšanu **videoierakstus**.

Uzklaušīšanas pārraida tiešraidē audiovizuālā formātā. Divdesmit četru stundu laikā dara publiski pieejamus indeksētus uzklaušīšanu **ierakstus**.

(Šo tekstu pārvieto uz 1. punkta b) apakšpunkta beigām.)

Grozījums Nr. 10

Reglaments

XVII pielikums – 1. punkts – c apakšpunkts – 2. daļa

Pēc uzklaušīšanas **komitejas** nekavējoties satiekas, lai novērtētu katru komisāra amata kandidātu. Šīs sanāksmes notiek aiz slēgtām durvīm. **Komitejas tiek aicinātas** paziņot, vai saskaņā ar to viedokli attiecīgie kandidāti ir atbilstīgi kvalificēti, lai ieņemtu komisāra amatu un pildītu īpašos komisāra pienākumus, kas viņiem tiek uzticēti. Ja **attiecīgā komiteja** nespēj panākt vienošanos par **abiem minētajiem punktiem**, tās priekšsēdētājs abus lēmumus nodod aizklātai balsošanai. **Komiteju novērtējuma paziņojumus dara zināmus atklātībai un izklāsta Priekšsēdētāju konferences un Komiteju priekšsēdētāju konferences apvienotajā sanāsmē, kas notiek aiz slēgtām durvīm. Ja sanāsmē nenolemj pieprasīt papildu informāciju, pēc viedokļu apmaiņas Priekšsēdētāju konference un Komiteju priekšsēdētāju konference pasludina uzklaušīšanas par pabeigtām.**

Pēc uzklaušīšanas **attiecīgās komitejas priekšsēdētājs un koordinatori** nekavējoties satiekas, lai novērtētu konkrēto komisāra amata kandidātu. Šīs sanāksmes notiek aiz slēgtām durvīm. **Koordinatorus aicina** paziņot, vai saskaņā ar to viedokli attiecīgie kandidāti ir atbilstīgi kvalificēti, lai ieņemtu komisāra amatu un pildītu īpašos komisāra pienākumus, kas viņiem tiek uzticēti. **Komiteju priekšsēdētāju konference izstrādā standarta veidlapu, lai palīdzētu veikt novērtējumu.**

Apvienoto komiteju gadījumā attiecīgo komiteju priekšsēdētāji un koordinatori darbojas kopīgi visā procedūras norises laikā.

Par katru komisāra amata kandidātu sagatavo atsevišķu novērtējuma paziņojumu. Tajā iekļauj visu uzklaušīšanā iesaistīto komiteju atzinumus.

Ja komitejām novērtējuma pabeigšanai nepieciešama papildu informācija, Parlamenta priekšsēdētājs to vārdā rakstiski vēršas pie jaunievēlētā Komisijas priekšsēdētāja. Koordinatori ņem vērā viņa atbildi.

Ja koordinatori nespēj panākt vienošanos par novērtējumu vai pēc kādas politiskās grupas pieprasījuma komitejas priekšsēdētājs sasauc komitejas pilnsapulci. Ja vienošanās netiek panākta, priekšsēdētājs abus lēmumus nodod aizklātai balsošanai.

Komiteju novērtējuma paziņojumus pieņem un publisko 24 stundu laikā pēc uzklaušīšanas. Komiteju priekšsēdētāju konference paziņojumus izskata un pēc tam nodod Priekšsēdētāju konferencei. Priekšsēdētāju konference, ja vien tā nepieņem lēmumu iegūt papildu informāciju, pēc viedokļu apmaiņas pasludina uzklaušīšanas par pabeigtām.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

SPĒKĀ ESOSAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11

Reglaments

XVII pielikums – 1. punkts – c apakšpunkts – 3. daļa

Izvēlētais Komisijas priekšsēdētājs Parlamenta sēdē, kurā uzaicina piedalīties **visu Padomi**, iepazīstina ar visu komisāra amata kandidātu kolēģiju un viņu programmu. Pēc šīs iepazīstināšanas seko debates. Lai noslēgtu debates, jebkura politiskā grupa vai vismaz 40 deputāti var iesniegt rezolūcijas priekšlikumu. Piemēro Reglamenta 110. panta 3., 4. un 5. punktu. Pēc balsošanas par rezolūcijas priekšlikumu Parlaments balso par to, vai dot piekrišanu *izvēlētajam* Komisijas priekšsēdētāja un komisāra amata kandidātu kā vienotas kolēģijas iecelšanai amatā. Parlaments pieņem lēmumu ar balsu vairākumu, balsojot pēc saraksta. Tas var atlikt balsošanu līdz nākamajai sēdei.

Jaunievēlētais Komisijas priekšsēdētājs Parlamenta sēdē, kurā uzaicina piedalīties **Eiropadomes priekšsēdētāju un Padomes priekšsēdētāju**, iepazīstina ar visu komisāra amata kandidātu kolēģiju un viņu programmu. Pēc šīs iepazīstināšanas seko debates. Lai noslēgtu debates, jebkura politiskā grupa vai vismaz 40 deputāti var iesniegt rezolūcijas priekšlikumu. Piemēro Reglamenta 110. panta 3., 4. un 5. punktu.

Pēc balsošanas par rezolūcijas priekšlikumu Parlaments balso par to, vai dot piekrišanu *jaunievēlētajam* Komisijas priekšsēdētāja un komisāra amata kandidātu kā vienotas kolēģijas iecelšanai amatā. Parlaments pieņem lēmumu ar balsu vairākumu, balsojot pēc saraksta. Tas var atlikt balsošanu līdz nākamajai sēdei.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) *I**

P7_TA(2011)0344

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) (COM(2010)0061 – C7-0045/2010 – 2010/0039(COD))

(2013/C 51 E/29)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0061),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 74. pantu un 77. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0045/2010),
- ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu,
- ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu iesniedzis Polijas Senāts un kurā apgalvots, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 15. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 7. jūlija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0278/2011),

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
2. apstiprina šīs rezolūcijas pielikumā pievienoto Parlamenta paziņojumu;

⁽¹⁾ OV C 44, 11.2.2011., 162. lpp.

Otrdienā, 2011. gada 13. septembris

3. pieņem zināšanai šīs rezolūcijas pielikumā pievienotos Komisijas paziņojumus;
4. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0039

Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.../2011, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1168/2011.)

PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta paziņojums

Eiropas Parlaments uzsver, ka ES iestādēm vajadzētu censties lietot atbilstošu un neitrālu terminoloģiju normatīvajos tekstos, kuri attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas uzturas dalībvalstu teritorijā bez iestāžu izsniegtas uzturēšanās atļaujas vai kuru uzturēšanās atļaujai ir beidzies termiņš. Šādos gadījumos ES iestādēm nevajadzētu lietot terminu „nelegālā imigrācija” vai „nelegālie migranti”, bet ieteicamāks būtu termins „nelikumīga imigrācija” vai „nelikumīgi migranti”.

Komisijas deklarācija par izraidīšanas pasākumu uzraudzību

Komisija apņemas katru gadu ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tiek īstenota 9. panta ([1.b]) punktā minētā izraidīšanas pasākumu uzraudzība.

Ziņojums tiks balstīts uz visu attiecīgo informāciju, ko sniegs aģentūra, tās valde un konsultatīvais forums, kura izveide ir paredzēta regulas projektā. Šajā sakarā būtu jānorāda, ka atbilstīgi 26.a pantam konsultatīvajam forumam ir pilnīga piekļuve visai informācijai, kas saistīta ar pamattiesību ievērošanu.

Ziņojumā īpaša uzmanība tiks pievērsta "objektīvu un pārredzamu kritēriju" piemērošanai, kuri ir jāievēro Frontex aģentūras veikta izraidīšanas pasākuma laikā.

Pirmais gada ziņojums būtu jāiesniedz līdz 2012. gada beigām.

Komisijas deklarācija par Eiropas Robežsardzes sistēmas izveidi

Komisija apņemas viena gada laikā pēc šīs regulas pieņemšanas uzsākt Stokholmas programmā minēto priekšizpēti saistībā ar Eiropas Robežsardzes sistēmas izveidi. Izpētes rezultāti tiks iekļauti šīs regulas 33. panta 2.a punktā paredzētajā novērtējumā.

Komisija arī apņemas izanalizēt, vai ir nepieciešams tehniska rakstura grozījums Regulā (EK) Nr. 863/2007, ar ko izveido ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības - proti, saistībā ar nosaukuma "Eiropas robežapsardzes vienības" izmantošanu.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Kopienas režīms divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei *I**

P7_TA(2011)0345

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei (COM(2010)0509 – C7-0289/2010 – 2010/0262(COD))

(2013/C 51 E/30)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0509),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. pantu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0289/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Portugāles parlamenta sniegto ieguldījumu tiesību akta projekta izstrādē,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0256/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0262

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra nostāja.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

tā kā:

- (1) Padomes 2009. gada 5. maija Regulā (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei ⁽¹⁾, paredzēts, ka attiecībā uz divējāda lietojuma precēm (ieskaitot programmatūru un tehnoloģijas) jānosaka efektīva kontrole gadījumos, kad tās no Savienības eksportē vai veic to tranzītu caur Savienību, vai piegādā uz trešo valsti, izmantojot starpniecības pakalpojumus, ko sniedz starpnieks, kas ir rezidents vai veic uzņēmējdarbību Savienībā.
- (2) Lai dalībvalstīm un Eiropas Savienībai būtu iespējams izpildīt savas starptautiskās saistības, Regulas (EK) Nr. 428/2009 I pielikumā ir izveidots attiecīgās regulas 3. pantā minēto divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju kopējais saraksts, ar ko īsteno starptautiski saskaņotu divējāda lietojuma [preču] kontroli. Šīs saistības uzņēmās saistībā ar dalību Austrālijas grupā, Raķešu tehnoloģiju kontroles režīmā (MTCR), Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupā (NSG), pievienošanās Vasenāras vienošanās un Konvencijai par ķīmiskajiem ieročiem (CWC).
- (3) Padomes Regulas (EK) Nr. 428/2009 15. pantā paredzēts atjaunināt I pielikumu atbilstīgi attiecīgajiem pienākumiem un saistībām, un visiem to grozījumiem, kurus katra dalībvalsts ir pieņēmusi, būdama starptautisko ieroču neizplatīšanas režīmu un eksporta kontroles pasākumu dalībiece vai ratificējama attiecīgos starptautiskos nolīgumus.
- (4) Padomes Regulas (EK) Nr. 428/2009 I pielikums būtu jāgroza, lai ņemtu vērā pārmaiņas, par kurām pēc minētās regulas pieņemšanas vienojās Austrālijas grupā, Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupā, Raķešu tehnoloģiju kontroles režīmā un Vasenāras vienošanās.
- (5) Lai eksporta kontroles iestādēm un uzņēmējiem būtu vieglāk izmantot atsauces, būtu jāpublicē Regulas (EK) Nr. 428/2009 I pielikuma atjaunināta un konsolidēta redakcija.
- (6) Tādēļ Regula (EK) Nr. 428/2009 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 428/2009 I pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

⁽¹⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

PIELIKUMS

'I PIELIKUMS

Saraksts, kas minēts Padomes Regulas (EK) Nr. 428/2009 3. pantā

DIVĒJĀDA LIETOJUMA PREČU SARAKSTS

Šajā sarakstā iekļautas starptautiskai kontrolei pakļautās divējāda lietojuma preces, ieskaitot tādas instrumentus kā Vase-nāras Vienošanās, Raķešu tehnoloģiju kontroles režīms (MTCR), Kodolmateriālu piegādātāju valstu grupa (NSG), Austrā-lijas Grupa un Ķīmisko ieroču konvencija (CWC).

SATURS

Piezīmes

Definīcijas

Akronīmi un saīsinājumi

- 0 kategorija kodolmateriāli, jaudas un iekārtas
- 1. kategorija īpaši materiāli un ar tiem saistītas iekārtas
- 2. kategorija materiālu apstrāde un pārstrāde
- 3. kategorija elektronika
- 4. kategorija datori
- 5. kategorija sakari un "informācijas drošība"
- 6. kategorija sensori un lāzeri
- 7. kategorija navigācija un avioelektronika
- 8. kategorija jūrniecība
- 9. kategorija kosmos, aviācija un vilces dzinēju sistēmas

(Pielikuma pilns teksts šeit nav iekļauts, jo tas ir pārāk garš. Šis teksts atrodams Komisijas priekšlikumā (COM(2010)0509)'

Novecojušu Padomes tiesību aktu atcelšana kopējās lauksaimniecības politikas jomā *I**

P7_TA(2011)0346

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus kopējās lauksaimniecības politikas jomā (COM(2010)0764 – C7-0006/2011 – 2010/0368(COD))

(2013/C 51 E/31)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0764),

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0006/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 30. jūnija vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 46. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A7-0252/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 72. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0368

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus kopējās lauksaimniecības politikas jomā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1229/2011.)

Dažu novecojušu Padomes tiesību aktu atcelšana *I**

P7_TA(2011)0347

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus (COM(2010)0765 – C7-0009/2011 – 2010/0369(COD))

(2013/C 51 E/32)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0765),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0009/2011),

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 30. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0257/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0369

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus kopējās tirdzniecības politikas jomā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1230/2011.)

Regulas (EEK) Nr. 429/73 un Regulas (EK) Nr. 215/2000 atcelšana *I**

P7_TA(2011)0348

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru atceļ Regulu (EEK) Nr. 429/73, ar ko paredz īpašus noteikumus dažu tādu preču ieviešanai Kopienā, uz kurām attiecas Regula (EEK) Nr. 1059/69 un kuru izcelsme ir Turcijā, un Regulu (EK) Nr. 215/2000, ar kuru 2000. gadam atjaunina pasākumus, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 1416/95, ar kuru 1995. gadam nosaka dažas koncesijas Kopienas tarifa kvotu veidā dažiem pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem (COM(2010)0756 – C7-0004/2011 – 2010/0367(COD))

(2013/C 51 E/33)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0756),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0004/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 30. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0250/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0367

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 429/73, ar ko paredz īpašus noteikumus dažu tādu preču ieviešanai Kopienā, uz kurām attiecas Regula (EEK) Nr. 1059/69 un kuru izcelsme ir Turcijā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1228/2011.)

Dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums *I**

P7_TA(2011)0349

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (kodificēta redakcija) (COM(2011)0189 – C7-0095/2011 – 2011/0080(COD))

(2013/C 51 E/34)

(Parastā likumdošanas procedūra — kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0189),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0095/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. jūnija atzinumu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 248, 25.8.2011., 154. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu — paātrināta darba metode tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0272/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

P7_TC1-COD(2011)0080

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (Kodificēta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/92/ES.)

Piekluve publiskajam regulētajam pakalpojumam, ko piedāvā globālā satelītu radio-navigācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Galileo programmu *I**

P7_TA(2011)0350

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par piekļuves nosacījumiem publiskajam regulētajam pakalpojumam, ko piedāvā globālā satelītu radionavigācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Galileo programmu (COM(2010)0550 – C7-0318/2010 – 2010/0282(COD))

(2013/C 51 E/35)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0550),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 172. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0318/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 8. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 15. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0260/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 54, 19.2.2011., 36. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0282

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu (ES) Nr .../2011 par noteikumiem par piekļuvi publiskajam regulētajam pakalpojumam, ko sniedz globālā navigācijas satelītu sistēma, kura izveidota saskaņā ar Galileo programmu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 1104/2011/ES.)

Starptautiskais nolīgums par tropu kokmateriāliem ***

P7_TA(2011)0351

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu 2006. gada Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem (05812/2011 – C7-0061/2011 – 2006/0263(NLE))

(2013/C 51 E/36)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (05812/2011),
- ņemot vērā projektu 2006. gada Starptautiskajam nolīgumam par tropu kokmateriāliem (11964/2007),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. un 207. pantu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0061/2011),

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A7-0280/2011),
- 1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
- 2. aicina Komisiju ikreiz, kad Parlaments to pieprasa, sniegt jebkuru attiecīgu informāciju par šā nolīguma īstenošanu, proti, par rīcības plāniem un programmām, kā arī par lēmumiem, kurus pieņēmušas ar šo nolīgumu izveidotās struktūras;
- 3. prasa Komisijai protokola pēdējā piemērošanas gadā un pirms sarunu sākšanas par nolīguma atjaunināšanu iesniegt Parlamentam un Padomei pārskatu par nolīguma piemērošanu, jo īpaši saistībā ar pašas Eiropas Savienības mežu tiesībaizsardzības, pārvaldības un tirdzniecības instrumentiem;
- 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Starptautiskajai Tropu kokmateriālu organizācijai.

ES un Šveices nolīgums par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību ***

P7_TA(2011)0352

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, ar kuru groza Nolīgumu starp Eiropas Kopienību un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību (16198/2010 – C7-0126/2011 – 2010/0317(NLE))

(2013/C 51 E/37)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (16198/2010),
- ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, ar kuru groza Nolīgumu starp Eiropas Kopienību un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību (16199/2010),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu (C7-0126/2011),
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A7-0247/2011),
- 1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
- 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, dalībvalstu un Šveices Konfederācijas valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

ES un Norvēģijas nolīgums par lauksaimniecības produktu papildu tirdzniecības atvieglojumiem ***

P7_TA(2011)0353

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam attiecībā uz Nolīguma vēstuļu apmaiņas veidā noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par lauksaimniecības produktu papildu tirdzniecības atvieglojumiem, kas piešķirami, pamatojoties uz 19. pantu Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu (14206/2010 – C7-0101/2011 – 2010/0243(NLE))

(2013/C 51 E/38)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (14206/2010),
 - ņemot vērā projektu Nolīgumam vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Kopienu un Norvēģijas Karalisti par lauksaimniecības produktu papildu tirdzniecības atvieglojumiem, kas piešķirami, pamatojoties uz 19. pantu Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu (14372/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punkta v) apakšpunktu (C7-0101/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A7-0276/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Norvēģijas Karalistes valdībai un parlamentam.

EK un Šveices nolīguma par lauksaimniecības produktu tirdzniecību attiecināšana uz Lihtenšteinu ***

P7_TA(2011)0354

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Eiropas Savienības, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes nolīgumu, ar ko groza Papildu nolīgumu starp Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, ar kuru uz Lihtenšteinas Firstisti attiecinā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par lauksaimniecības produktu tirdzniecību (16209/2010 – C7-0125/2011 – 2010/0313(NLE))

(2013/C 51 E/39)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (16209/2010),

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā projektu Eiropas Savienības, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes nolīgumam, ar ko groza Papildu nolīgumu starp Eiropas Kopienām, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, ar kuru uz Lihtenšteinas Firstisti attiecinā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par lauksaimniecības produktu tirdzniecību (16210/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu (C7-0125/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A7-0248/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes valdībām un parlamentiem.

Konvencija par tāljūras zvejas resursu saglabāšanu un pārvaldību Klusā okeāna dienvidu daļā ***

P7_TA(2011)0355

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā apstiprinātu Konvenciju par tāljūras zvejas resursu saglabāšanu un pārvaldību Klusā okeāna dienvidu daļā (08135/2011 – C7-0098/2011 – 2011/0047 (NLE))

(2013/C 51 E/40)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (08135/2011),
 - ņemot vērā Konvenciju par tāljūras zvejas resursu saglabāšanu un pārvaldību Klusā okeāna dienvidu daļā (08135/2011),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0098/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu (A7-0274/2011),
1. sniedz piekrišanu konvencijas apstiprināšanai;
 2. aicina Komisiju aktīvi darboties, lai gan starptautiskajos, gan divpusējos forumos, kuros var piedalīties valstis, kas zvejo konvencijā minētajos reģionos, veicinātu attiecīgās konvencijas parakstīšanu, ratifikāciju un īstenošanu ar mērķi paātrināt tās spēkā stāšanos;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Jaunzēlandes valdībai, kas ir šīs konvencijas deponētāre.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

ES un Brazīlijas nolīgums par civilās aviācijas drošību ***

P7_TA(2011)0356

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvās Republikas valdību par civilās aviācijas drošību (13989/1/2010 – C7-0336/2010 – 2010/0143(NLE))

(2013/C 51 E/41)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (13989/1/2010),
 - ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvās Republikas valdību par civilās aviācijas drošību (11282/2010),
 - ņemot vērā Padomes iesniegto piekrišanas pieprasījumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 100. panta 2. punktu, 207. panta 4. punkta pirmo daļu, 218. panta 8. punkta pirmo daļu, un 218. panta 7. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0336/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu (A7-0259/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Brazīlijas Federatīvās Republikas valdībai un parlamentam.

Nolīgums starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Īslandi un Norvēģiju ***

P7_TA(2011)0357

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Īslandi un Norvēģiju (05307/2010 – C7-0032/2010 – 2009/0192(NLE))

(2013/C 51 E/42)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (05307/2010),
- ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Īslandi un Norvēģiju (09644/2006),

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0032/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0268/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes valdībām un parlamentiem.

Kopuzņēmums "Kurināmā elementi un ūdeņradis" *

P7_TA(2011)0358

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 521/2008, ar ko izveido kopuzņēmumu „Kurināmā elementi un ūdeņradis” (COM(2011)0224 – C7-0120/2011 – 2011/0091(NLE))

(2013/C 51 E/43)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2011)0224),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 187. un 188. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0120/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A7-0261/2011),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Brīvprātīga modulācija tiešajiem maksājumiem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku *I**

P7_TA(2011)0362

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 378/2007 attiecībā uz noteikumu par brīvprātīgas modulācijas tiešajiem maksājumiem īstenošanu saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (COM(2010)0772 – C7-0013/2011 – 2010/0372(COD))

(2013/C 51 E/44)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0772),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0013/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 30. jūnija vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A7-0203/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 132, 3.5.2011., 87. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0372

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 378/2007 attiecībā uz noteikumu par brīvprātīgas modulācijas tiešajiem maksājumiem īstenošanu saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1231/2011.)

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

Valsts atbalstīti eksporta kredīti *I**

P7_TA(2011)0363

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par atsevišķu pamatnostādņu piemērošanu valsts atbalstītu eksporta kredītu jomā (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2013/C 51 E/45)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2006)0456),
 - ņemot vērā EK līguma 133. pantu,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei „Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0050/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 29. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumus (A7-0364/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Šī nostāja aizstāj grozījumus, kas pieņemti 2011. gada 5. aprīlī (Pieņemtie teksti P7_TA(2011)0126).

P7_TC1-COD(2006)0167

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par dažu pamatnostādņu piemērošanu oficiāli atbalstītu eksporta kredītu jomā un ar ko atceļ Padomes Lēmumus 2001/76/EK un 2001/77/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1233/2011.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — AT/AT&S, Austrija

P7_TA(2011)0369

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Austrijas pieteikums EGF/2010/008 AT/AT&S) (COM(2011)0339 – C7-0160/2011 – 2011/2125(BUD))

(2013/C 51 E/46)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0339 – C7-0160/2011),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF Regulu),
- ņemot vērā dialoga procedūru, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0279/2011),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības sistēmas nozīmīgu strukturālo pārmaiņu negatīvās sekas, un palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (turpmāk EGF) darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;
- D. tā kā Austrija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 167 darbinieku atlaišanu (74 no kuriem pieprasīts atbalsts) uzņēmumā AT&S, kas specializējies iespiedshēmu plašu ražošanā un atrodas Leobenas rajonā, Austrummaugštīrijas reģionā;
- E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006, 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai uzlabotu procedurālo un ar budžetu saistīto kārtību nolūkā paātrināt EGF līdzekļu izmantošanu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kuras mērķis ir iesniegt budžeta lēmēj institūcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF līdzekļus; cer, ka procedūra tiks uzlabota vēl vairāk saistībā ar gaidāmo EGF darbības pārskatīšanu un ka tiks palielināta EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru lēmumu pieņemšanai par EGF izmantošanu, sniedzot vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iekļautu darba tirgū;
3. uzsver — saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina Komisiju sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
5. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta atkārtota pieprasījuma 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
6. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
7. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
8. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Austrijas pieteikums EGF/2010/008 AT/AT&S)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2011/653/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — *Steiermark* un *Niederösterreich* /AT

P7_TA(2011)0370

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Austrijas pieteikums EGF/2010/007 AT/*Steiermark* un *Niederösterreich*) (COM(2011)0340 – C7-0159/2011 – 2011/2124(BUD))

(2013/C 51 E/47)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0340 – C7-0159/2011),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF Regulu),

— ņemot vērā dialoga procedūru, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā,

— ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,

— ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0277/2011),

A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības sistēmas nozīmīgu strukturālo pārmaiņu negatīvās sekas, un palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;

B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (turpmāk EGF) darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;

C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;

D. tā kā Austrija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 1 180 darbinieku atlaišanu (no kuriem atbalsts paredzēts 356 darbiniekiem) 54 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 24. nodaļas („Parasto metālu ražošana”) nozarē NUTS II reģionos — Štīrijā (AT 22) un Lejasaustrijā (AT 12);

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006, 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu grozīt procedurālos un ar budžetu saistītos noteikumus, lai varētu ātrāk izmantot EGF līdzekļus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kuras mērķis ir iesniegt budžeta lēmēj institūcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF līdzekļus; cer, ka procedūra tiks uzlabota vēl vairāk saistībā ar gaidāmo EGF darbības pārskatīšanu un ka tiks palielināta EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru lēmumu pieņemšanai par EGF izmantošanu, sniedzot vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iekļautu darba tirgū;
3. uzsver — saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; turklāt uzsver, ka no EGF finansētajiem pasākumiem būtu jāveicina ilgtermiņa nodarbinātība; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina Komisiju sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
5. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta atkārtota pieprasījuma 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (040501) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
6. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
7. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
8. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Austrijas pieteikums EGF/2010/007 AT/*Steiermark* un *Niederösterreich*)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2011/652/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana: pēc Komisijas iniciatīvas iesniegts tehniskās palīdzības pieprasījums

P7_TA(2011)0371

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (EGF/2011/000 TA 2011 – tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas) (COM(2011)0358 – C7-0167/2011 – 2011/2130(BUD))

(2013/C 51 E/48)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0358 – C7-0167/2011),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
- ņemot vērā trijdaļas procedūru, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0270/2011),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, kas paredzēti, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmē nozīmīgu pasaules tirdzniecības sistēmas strukturālo pārmaiņu sekas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā Komisija Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (turpmāk EGF) izmantošanu nodrošina saskaņā ar vispārīgajiem noteikumiem, kuri definēti Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽³⁾, un saskaņā ar šādi budžeta izpildei piemērojamiem īstenošanas noteikumiem;
- C. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemtajā kopīgajā deklarācijā ir noteikts, ka finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmuma pieņemšanu par EGF izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

- D. tā kā pēc Komisijas iniciatīvas katru gadu 0,35 % no ikgadējās EGF summas var izmantot tehniskajai palīdzībai, kura paredzēta, lai finansētu uzraudzības, informēšanas, administratīvā un tehniskā atbalsta, revīzijas, un kontroles un izvērtēšanas darbības, kas nepieciešamas EGF regulas īstenošanai (kā tas noteikts attiecīgās regulas 8. panta 1. punktā), tostarp sniedzot dalībvalstīm informāciju un norādījumus par EGF izmantošanu, uzraudzību un novērtēšanu, un arī lai finansētu informācijas sniegšanu Eiropas un dalībvalstu sociālajiem partneriem par EGF līdzekļu izmantošanu (EGF regulas 8. panta 4. punkts);
- E. tā kā saskaņā ar EGF regulas 9. panta 2. punktu („Informācija un publicitāte”) Komisija internetā izveido tīmekļa vietni, kuru tā izmanto, lai visās ES oficiālajās valodās sniegtu un izplatītu informāciju par pieteikumiem, uzsverot budžeta lēmēj institūcijas nozīmi;
- F. tā kā, pamatojoties uz iepriekšminētajiem pantiem, Komisija ir pieprasījusi izmantot EGF līdzekļus savām administratīvajām vajadzībām, kuras attiecas uz EGF īstenošanas uzraudzību un attiecīgās informācijas sniegšanu, zināšanu bāzes veidošanu, kas paātrinātu pieteikumu iesniegšanu un izskatīšanu, administratīvo un tehnisko nodrošinājumu, sekmīgas prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un EGF termiņa vidusposma izvērtēšanu;
- G. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa, lai iesaistītās iestādes veiktu vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūras īstenošanu un ar budžetu saistītos noteikumus, tā nodrošinot EGF līdzekļu ātrāku izmantošanu; šai ziņā atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, ko Komisija ir ieviesusi pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kas tiek īstenota, lai budžeta lēmēj institūcijai iesniegtu Komisijas novērtējumu par EGF atbalsta pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF līdzekļus; cer, ka procedūra tiks vēl vairāk pilnveidota saistībā ar gaidāmo EGF pārskatīšanu un ka tiks palielināta EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
 2. atzinīgi vērtē to, ka pēc atkārtotiem Parlamenta pieprasījumiem 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļauts maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
 3. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 4. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (ieteikums EGF/2011/000 TA 2011 – tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2011/658/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana - Nīderlandes pieteikums EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland un Utrecht, 18. nodaļa

P7_TA(2011)0372

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland un Utrecht, 18. nodaļa) (COM(2011)0388 – C7-0172/2011 – 2011/2136(BUD))

(2013/C 51 E/49)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0388 – C7-0172/2011),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regulu),
- ņemot vērā dialoga procedūru, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0303/2011),
- A. tā kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (turpmāk EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības sistēmā, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;
- D. tā kā Nīderlande ir lūgusi palīdzību saistībā ar 800 darbinieku (tiem visiem pieprasīts atbalsts) atlaišanu 52 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II Dienvidholandes (NL33) un Utrehtas (NL31) reģionos Nīderlandē;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistītos noteikumus, lai varētu ātrāk izmantot EGF līdzekļus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kura paredz iesniegt budžeta lēmējīnstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF līdzekļus; cer, ka procedūra tiks vēl vairāk pilnveidota saistībā ar gaidāmo EGF darbības pārskatīšanu un ka tiks uzlabota EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru lēmumu pieņemšanai par EGF līdzekļu izmantošanu, sniedzot vienreizēju un ilguma ziņā ierobežotu individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iekļautu darba tirgū;
3. uzsver — saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; turklāt uzsver, ka EGF finansētajiem pasākumiem būtu jānodrošina ilgtermiņa nodarbinātība;
4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina Komisiju sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
5. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta atkārtota pieprasījuma 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
6. aicina Komisiju veikt kvalitatīvu un rūpīgu EGF novērtēšanu;
7. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
8. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland un Utrecht, 18. nodaļa)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2011/656/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana - Nīderlandes pieteikums EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant, 18. nodaļa

P7_TA(2011)0373

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 28. punktu (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant, 18. nodaļa) (COM(2011)0386 – C7-0173/2011 – 2011/2137(BUD))

(2013/C 51 E/50)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0386 – C7-0173/2011),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regulu),
- ņemot vērā dialoga procedūru, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0304/2011),
- A. tā kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (turpmāk EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības sistēmā, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;
- D. tā kā Nīderlande ir lūgusi palīdzību saistībā ar 199 darbinieku (tiem visiem pieprasīts atbalsts) atļaušanu 14 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II Ziemeļbrabantes (NL41) reģionā Nīderlandē;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistītos noteikumus, lai varētu ātrāk izmantot EGF līdzekļus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kura paredz iesniegt budžeta lēmējīnstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF līdzekļus; cer, ka procedūra tiks vēl vairāk pilnveidota saistībā ar gaidāmo EGF darbības pārskatīšanu un ka tiks uzlabota EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru lēmumu pieņemšanai par EGF līdzekļu izmantošanu, sniedzot vienreizēju un ilguma ziņā ierobežotu individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iekļautu darba tirgū;
3. uzsver — saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; turklāt uzsver, ka EGF finansētajiem pasākumiem būtu jānodrošina ilgtermiņa nodarbinātība;
4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina Komisiju sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
5. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta atkārtota pieprasījuma 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
6. aicina Komisiju veikt kvalitatīvu un rūpīgu EGF novērtēšanu;
7. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
8. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant, 18. nodaļa)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam — Lēmumam 2011/654/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana - Nīderlandes pieteikums EGF/2010/028 NL/Overijssel, 18. nodaļa

P7_TA(2011)0374

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/028 NL/Overijssel, 18. nodaļa) (COM(2011)0387 – C7-0174/2011 – 2011/2138(BUD))

(2013/C 51 E/51)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0387 – C7-0174/2011),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regulu),
- ņemot vērā triāloga procedūru, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0305/2011),
- A. tā kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (turpmāk EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības sistēmā, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;
- D. tā kā Nīderlande ir lūgusi palīdzību saistībā ar 214 darbinieku (tiem visiem pieprasīts atbalsts) atlaišanu deviņos uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas („Poligrāfija un ierakstu reproducēšana”) nozarē NUTS II Overiselas (NL21) reģionā Nīderlandē;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistītos noteikumus, lai varētu ātrāk izmantot EGF līdzekļus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kura paredz iesniegt budžeta lēmējīnstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF līdzekļus; cer, ka procedūra tiks vēl vairāk pilnveidota saistībā ar gaidāmo EGF darbības pārskatīšanu un ka tiks uzlabota EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru lēmumu pieņemšanai par EGF līdzekļu izmantošanu, sniedzot vienreizēju un ilguma ziņā ierobežotu individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu skaita samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iekļautu darba tirgū;
3. uzsver — saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; turklāt uzsver, ka EGF finansētajiem pasākumiem būtu jānodrošina ilgtermiņa nodarbinātība;
4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina Komisiju sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
5. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta atkārtota pieprasījuma 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
6. aicina Komisiju veikt kvalitatīvu un rūpīgu EGF novērtēšanu;
7. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
8. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/028 NL/ Overijssel, 18. nodaļa)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2011/655/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana - Nīderlandes pieteikums EGF/2010/030 NL/Noord-Holland un Flevoland, 18. nodaļa

P7_TA(2011)0375

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/030 NL/Noord-Holland un Flevoland, 18. nodaļa) (COM(2011)0389 – C7-0175/2011 – 2011/2139(BUD))

(2013/C 51 E/52)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0389 – C7-0175/2011),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regulu),
- ņemot vērā trijdaļa procedūru, kas paredzēta 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0306/2011),
- A. tā kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (turpmāk EGF) ir izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kuri atlaisti no darba tādēļ, ka globalizācijas dēļ ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības sistēmā, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;
- D. tā kā Nīderlande ir lūgusi palīdzību saistībā ar 551 darbinieku (tiem visiem pieprasīts atbalsts) atļaušanu 26 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 18. nodaļas „Poligrāfija un ierakstu reproducēšana” nozarē NUTS II Ziemeļholandes (NL32) un Flevolandes (NL23) reģionos Nīderlandē;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistītos noteikumus, lai varētu ātrāk izmantot EGF līdzekļus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kura paredz iesniegt budžeta lēmējīnstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF līdzekļus; cer, ka procedūra tiks vēl vairāk pilnveidota saistībā ar gaidāmo EGF darbības pārskatīšanu un ka tiks uzlabota EGF efektivitāte, pārredzamība un atpazīstamība;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru lēmumu pieņemšanai par EGF līdzekļu izmantošanu, sniedzot vienreizēju un ilguma ziņā ierobežotu individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darba ņēmējiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; uzsver nozīmi, kāda var būt EGF, lai darba vietu samazināšanas dēļ atlaistos darba ņēmējus no jauna iekļautu darba tirgū;
3. uzsver — saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; turklāt uzsver, ka EGF finansētajiem pasākumiem būtu jānodrošina ilgtermiņa nodarbinātība;
4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina Komisiju sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
5. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta atkārtota pieprasījuma 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
6. aicina Komisiju veikt kvalitatīvu un rūpīgu EGF novērtēšanu;
7. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
8. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/030 NL/*Noord-Holland* un *Flevoland*, 18. nodaļa)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2011/657/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

Enerģijas tirgus integritāte un pārredzamība *I**

P7_TA(2011)0376

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par enerģijas tirgus integritāti un pārredzamību (COM(2010)0726 – C7-0407/2010 – 2010/0363(COD))

(2013/C 51 E/53)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0726),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 194. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0407/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 29. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Ekonomikas un monetārās komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0273/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. apstiprina Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 132, 3.5.2011., 108. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0363

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 14. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par enerģijas vairumtirgus integritāti un pārredzamību

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1227/2011.)

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

PIELIKUMS**Eiropas Parlaments / Padome / Komisija****Kopīgā deklarācija par sankcijām**

Komisija turpinās darbu, lai nostiprinātu sankciju režīmu finanšu nozarē, un gatavojas iesniegt priekšlikumus par to, kā saskaņoti stiprināt valstu sankciju režīmus saistībā ar gaidāmajām likumdošanas iniciatīvām finanšu pakalpojumu nozarē. Pieņemot šajā regulā paredzētās sankcijas, tiks atspoguļoti galīgie lēmumi, ko likumdevēja iestāde pieņēmusi attiecībā uz iepriekš minētajiem Komisijas priekšlikumiem.

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2013/C 51 E/17	Stāvoklis Sīrijā Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par situāciju Sīrijā	118
2013/C 51 E/18	Neatbilstības novēršana starp tiesību aktiem un realitāti korupcijas apkarošanas jomā Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par ES centieniem korupcijas apkarošanā	121
2013/C 51 E/19	Bads Austrumāfrikā Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par badu Austrumāfrikā	125
2013/C 51 E/20	ES nostāja un saistības pirms ANO augsta līmeņa sanāksmes par nelipīgu slimību profilaksi un kontroli. Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Eiropas Savienības nostāju un apņemšanos, gatavojoties Apvienoto Nāciju Organizācijas augsta līmeņa sanāksmei par neinfekcijas slimību novēršanu un kontroli	130
2013/C 51 E/21	Eiropas Savienības politiskā nostāja Starptautiskās Telekomunikāciju savienības 2012. gada Pasaules radiosakaru konferencē Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Eiropas Savienības politisko nostāju ITU 2012. gada Pasaules radiosakaru konferencē (PRK-12)	137
2013/C 51 E/22	Baltkrievija - cilvēktiesību aizstāvja Ales Bialatski aizturēšana Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Baltkrieviju — cilvēktiesību aizstāvja Ales Bialatski aizturēšanu	140
2013/C 51 E/23	Sudāna - situācija Dienvidkordofānas un Zilās Nīlas pavalstī Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Sudānu — situācija Dienvidkordofānā un kaujas Zilās Nīlas pavalstī	143
2013/C 51 E/24	Eritreja - <i>Isaak Dawit</i> lieta Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūcija par Eritreju: <i>Dawit Isaak</i> lieta	146
2013/C 51 E/25	Epilepsija Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. septembra deklarācija par epilepsiju	149

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

2013/C 51 E/26	Pieprasījums atcelt Hans-Peter Martin deputāta imunitāti Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra lēmums par pieprasījumu atcelt Hans-Peter Martin deputāta imunitāti (2011/2104(IMM))	150
----------------	--	-----

2013/C 51 E/27	Procedūras ar iesaistīto komiteju sanāksmēm, koordinatoru sanāksmēm un informācija politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem (Reglamenta 51. un 192. panta interpretācija)	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra lēmums par procedūrām ar iesaistīto komiteju sanāksmēm, koordinatoru sanāksmēm un informācija politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem (Eiropas Parlamenta Reglamenta 51. un 192. panta interpretācija)	151

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

2013/C 51 E/28	Grozījumu izdarīšana Reglamentā attiecībā uz komisāru amatu kandidātu uzklaušanu	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta 106. un 192. panta, kā arī XVII pielikuma grozīšanu (2010/2231(REG))	152

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2011. gada 13. septembris

2013/C 51 E/29	Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) (COM(2010)0061 – C7-0045/2010 – 2010/0039(COD))	157

P7_TC1-COD(2010)0039

	Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām	158
--	--	-----

PIELIKUMS	158
-----------	-----

2013/C 51 E/30	Kopienas režīms divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei (COM(2010)0509 – C7-0289/2010 – 2010/0262(COD))	159

P7_TC1-COD(2010)0262

	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei	159
--	--	-----

PIELIKUMS	161
-----------	-----

2013/C 51 E/31	Novecojušu Padomes tiesību aktu atcelšana kopējās lauksaimniecības politikas jomā ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus kopējās lauksaimniecības politikas jomā (COM(2010)0764 – C7-0006/2011 – 2010/0368(COD))	161
	P7_TC1-COD(2010)0368	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus kopējās lauksaimniecības politikas jomā	162
2013/C 51 E/32	Dažu novecojušu Padomes tiesību aktu atcelšana ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus (COM(2010)0765 – C7-0009/2011 – 2010/0369(COD))	162
	P7_TC1-COD(2010)0369	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko atceļ dažus novecojušus Padomes tiesību aktus kopējās tirdzniecības politikas jomā	163
2013/C 51 E/33	Regulas (EEK) Nr. 429/73 un Regulas (EK) Nr. 215/2000 atcelšana ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru atceļ Regulu (EEK) Nr. 429/73, ar ko paredz īpašus noteikumus dažu tādu preču ieviešanai Kopienā, uz kurām attiecas Regula (EEK) Nr. 1059/69 un kuru izcelsme ir Turcijā, un Regulu (EK) Nr. 215/2000, ar kuru 2000. gadam atjaunina pasākumus, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 1416/95, ar kuru 1995. gadam nosaka dažas koncesijas Kopienas tarifa kvotu veidā dažiem pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem (COM(2010)0756 – C7-0004/2011 – 2010/0367(COD))	163
	P7_TC1-COD(2010)0367	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 429/73, ar ko paredz īpašus noteikumus dažu tādu preču ieviešanai Kopienā, uz kurām attiecas Regula (EEK) Nr. 1059/69 un kuru izcelsme ir Turcijā	164
2013/C 51 E/34	Dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (kodificēta redakcija) (COM(2011)0189 – C7-0095/2011 – 2011/0080(COD))	164
	P7_TC1-COD(2011)0080	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (Kodificēta redakcija)	165
2013/C 51 E/35	Piekļuve publiskajam regulētajam pakalpojumam, ko piedāvā globālā satelītu radionavigācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Galileo programmu ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par piekļuves nosacījumiem publiskajam regulētajam pakalpojumam, ko piedāvā globālā satelītu radionavigācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Galileo programmu (COM(2010)0550 – C7-0318/2010 – 2010/0282(COD))	165
	P7_TC1-COD(2010)0282	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu (ES) Nr. .../2011 par noteikumiem par piekļuvi publiskajam regulētajam pakalpojumam, ko sniedz globālā navigācijas satelītu sistēma, kura izveidota saskaņā ar Galileo programmu	166

2013/C 51 E/36	Starptautiskais nolīgums par tropu kokmateriāliem *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu 2006. gada Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem (05812/2011 – C7-0061/2011 – 2006/0263(NLE)) 166
2013/C 51 E/37	ES un Šveices nolīgums par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, ar kuru groza Nolīgumu starp Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību (16198/2010 – C7-0126/2011 – 2010/0317(NLE)) 167
2013/C 51 E/38	ES un Norvēģijas nolīgums par lauksaimniecības produktu papildu tirdzniecības atvieglojumiem *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam attiecībā uz Nolīguma vēstulu apmaiņas veidā noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par lauksaimniecības produktu papildu tirdzniecības atvieglojumiem, kas piešķirami, pamatojoties uz 19. pantu Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu (14206/2010 – C7-0101/2011 – 2010/0243(NLE)) 168
2013/C 51 E/39	EK un Šveices nolīguma par lauksaimniecības produktu tirdzniecību attiecināšana uz Lihtenšteinu *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Eiropas Savienības, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes nolīgumu, ar ko groza Papildu nolīgumu starp Eiropas Kopien, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, ar kuru uz Lihtenšteinas Firstisti attiecinā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par lauksaimniecības produktu tirdzniecību (16209/2010 – C7-0125/2011 – 2010/0313(NLE)) 168
2013/C 51 E/40	Konvencija par tālējūras zvejas resursu saglabāšanu un pārvaldību Klusā okeāna dienvidu daļā *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā apstiprinātu Konvenciju par tālējūras zvejas resursu saglabāšanu un pārvaldību Klusā okeāna dienvidu daļā (08135/2011 – C7-0098/2011 – 2011/0047 (NLE)) 169
2013/C 51 E/41	ES un Brazīlijas nolīgums par civilās aviācijas drošību *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Brazīlijas Federatīvās Republikas valdību par civilās aviācijas drošību (13989/1/2010 – C7-0336/2010 – 2010/0143(NLE)) 170
2013/C 51 E/42	Nolīgums starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Īslandi un Norvēģiju *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Īslandi un Norvēģiju (05307/2010 – C7-0032/2010 – 2009/0192(NLE)) 170
2013/C 51 E/43	Kopuzņēmums "Kurināmā elementi un ūdeņradis" * Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 521/2008, ar ko izveido kopuzņēmumu „Kurināmā elementi un ūdeņradis” (COM(2011)0224 – C7-0120/2011 – 2011/0091(NLE)) 171

2013/C 51 E/44

Brīvprātīga modulācija tiešajiem maksājumiem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 378/2007 attiecībā uz noteikumu par brīvprātīgas modulācijas tiešajiem maksājumiem īstenošanu saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (COM(2010)0772 – C7-0013/2011 – 2010/0372(COD)) 172

P7_TC1-COD(2010)0372

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 378/2007 attiecībā uz noteikumu par brīvprātīgas modulācijas tiešajiem maksājumiem īstenošanu saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku 172

2013/C 51 E/45

Valsts atbalstīti eksporta kredīti ***I

Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par atsevišķu pamatnostādņu piemērošanu valsts atbalstītu eksporta kredītu jomā (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD)) 173

P7_TC1-COD(2006)0167

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 13. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par dažu pamatnostādņu piemērošanu oficiāli atbalstītu eksporta kredītu jomā un ar ko atceļ Padomes Lēmumus 2001/76/EK un 2001/77/EK 173

Trešdiena, 2011. gada 14. septembris

2013/C 51 E/46

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — AT/AT&S, Austrija

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Austrijas pieteikums EGF/2010/008 AT/AT&S) (COM(2011)0339 – C7-0160/2011 – 2011/2125(BUD)) 174

PIELIKUMS 175

2013/C 51 E/47

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — *Steiermark* un *Niederösterreich* /AT

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Austrijas pieteikums EGF/2010/007 AT/*Steiermark* un *Niederösterreich*) (COM(2011)0340 – C7-0159/2011 – 2011/2124(BUD)) 176

PIELIKUMS 177

2013/C 51 E/48

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana: pēc Komisijas iniciatīvas iesniegts tehniskās palīdzības pieprasījums

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (EGF/2011/000 TA 2011 – tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas) (COM(2011)0358 – C7-0167/2011 – 2011/2130(BUD)) 178

PIELIKUMS 179

2013/C 51 E/49	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana - Nīderlandes pieteikums EGF/2010/029 NL/ <i>Zuid-Holland</i> un <i>Utrecht</i> , 18. nodaļa	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/029 NL/ <i>Zuid-Holland</i> un <i>Utrecht</i> , 18. nodaļa) (COM(2011)0388 – C7-0172/2011 – 2011/2136(BUD))	180
	PIELIKUMS	181
2013/C 51 E/50	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana - Nīderlandes pieteikums EGF/2010/027 NL/ <i>Noord-Brabant</i> , 18. nodaļa	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 28. punktu (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/027 NL/ <i>Noord-Brabant</i> , 18. nodaļa) (COM(2011)0386 – C7-0173/2011 – 2011/2137(BUD))	182
	PIELIKUMS	183
2013/C 51 E/51	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana - Nīderlandes pieteikums EGF/2010/028 NL/ <i>Overijssel</i> , 18. nodaļa	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/028 NL/ <i>Overijssel</i> , 18. nodaļa) (COM(2011)0387 – C7-0174/2011 – 2011/2138(BUD))	184
	PIELIKUMS	185
2013/C 51 E/52	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana - Nīderlandes pieteikums EGF/2010/030 NL/ <i>Noord-Holland</i> un <i>Flevoland</i> , 18. nodaļa	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2010/030 NL/ <i>Noord-Holland</i> un <i>Flevoland</i> , 18. nodaļa) (COM(2011)0389 – C7-0175/2011 – 2011/2139(BUD))	186
	PIELIKUMS	187
2013/C 51 E/53	Enerģijas tirgus integritāte un pārredzamība ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par enerģijas tirgus integritāti un pārredzamību (COM(2010)0726 – C7-0407/2010 – 2010/0363(COD))	188
	P7_TC1-COD(2010)0363	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 14. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 par enerģijas vairumtirgus integritāti un pārredzamību	188
	PIELIKUMS	189

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Piešķiršanas procedūra
***I	Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
***II	Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
***III	Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2013. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 420 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 910 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV